

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [٩]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

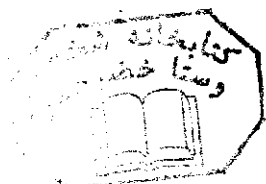
جزمی [١٨]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەشتنی قورئان

بەرگی نۆیەم

نووسینی

مەلا مەحموودی گەڵاڵەیی

جزمی (۱۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری رهوان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان.

نووسینی: مه‌لا مه‌حموودی گه‌لله‌یی.

چاپی یه‌که‌م.

چاپخانه‌ی ئۆفسیتی تیشک.

تیزار: (۵۰۰) دانه.

ژماره‌ی سپاردن : (۳۶۹) ی سالی (۲۰۰۱).

مافی چاپکردن پارێزراوه و تهنها هی نووسهره.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی (الانبیاء)

ئهم سوره ته ناو نراوه (الانبیاء) چونکه سه رگورشته و چیرۆکی پیغه مبه رانی تیدا یه، باسی جهاد و تیکۆشانی پیغه مبه ران ده کا له گه له نه ته وه بته رسته کانیان، سه رته تا به درێژی چیرۆکی باوکی پیغه مبه ران؛ سه زه رته تی ابراهیم (علیه السلام) راده نوێنی و نه جار ده ست ده کا به سه رگورشته ی سه زه رته تی نیه سحاق و یه عقوب و لوط و نوح و داوود و سلیمان و نه ییوب و نیه سماعیل و نیه ریس و ذیلکیفل و یونس و زه که ریا و عیسا تاده گاته سه ردار ی پیغه مبه ران موحه ممد (دروودی خودا) له هه موانیان بی.

چیرۆک و به سه رهاتی ئهم زاتانه راده نوێنی و به شیوه یه کی کورت بیری تیکۆشان و هه ول و ته قه للیان غایش ده کا.

ئه زیه ت و کوێره وه ریا ن ده خاته رو!

سوره ته که مه دککیه، واته: له مه که که نازل بووه، باسه سه ره کیه کانیشی نهو باسانه که سه ووره ته مه کیه کان له خۆیان گرتوون! باسی یه کتا په رستی و پیغه مبه رایه تی و زیندوو بوونه وه ده کا، به شیوه یه کی گشتی سه ووره ته که نهو مه و زوعانه چاره سه ر ده کا له چوار چێوه ی رانواندی یاسا که ونیه کان و په یه وه ست کردنی بیرو باوه ر پێیان نه وه، که و ابو عه قیده به شیکه له پیکهاته ی بوونه وه رو به گوێره ی یاسا کانی کار ده کا.

عه قیده دروست ده بی له سه ر نهو حق و راستیه ی ناسمان و زهوی له سه ر پیکهاته وه، نهو جیدییه ت و گرنگیه ی ناسمان و زهوی له سه ر دروست کراوه، بیرو باوه ری راسته قینه شی لیوه سه ره له داوه. به کورتی عه قیده گالته و گه پ نیه، وه کوو چۆن بونه وه ر به گالته نه هاته ته دی.

بۆیه قورئانی پیرۆز سهرنجی ئاده میزادان راده کیشی، دلۆ هۆش و بیرو
فکریان دههینی و دهبا، دهیاغخته پەرواز له نیتوان ئاسمان و زهوی دا، له نیتوان
کیتوو شیوو دۆلۆ شهوو روژو خوړو مانگ دا، سهرنجیان راده کیشی بۆ
یه کیه تی یاساکان، نهو یاسایانه ی بوونه وهر هه لده سورپتن و کاریگهرن تی یدا،
له روانگی یه کیتی یاساکانه وه ده گاته تاكو ته نهایی خودای زاناو داناو
به دهیه تهر، خودای بێ هاوتا له موڵك و خاوه نیه تی دا بێ وینه له دروست کردن و
به دهیه تیان دا. خودای تاكو ته نهها له زات و له صیفاتدا، بێ شه ریک و بێ نه
ظیرو بێ وه زیر. ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَةُ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾.

نه مجار سهرنجی ئاده میزاد راده کیشی بۆ یه کیه تی نهو یاسایانه ی
کاریگهرن له ژیا نی سهر زهوی، بۆیه کیه تی سهرچاوه ی ژیان ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ بۆیه کیتی سهره نجام و ئاکامی هه موو گیان له به ریک که مردنه
﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، بۆیه کیه تی سهره نجامی کۆتایی: که گه پانه وه یه
بۆلای خودا ﴿ثُمَّ أَلَيْنَا تَرْجِعُونَ﴾ بیرو باوه ری راست هه ر یه کیکه و نابێ به دوو،
هه موو پیغه مبه ران به درێژایی میژوو بانگه وازیان بۆ یه ک ئاین کردوه، ﴿وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾
سوره ته که ش جهخت له سهرته وه ده کاته وه: که دابو نه ریتی خودا له بوونه وه ردا
گۆرانی به سهردا نایه، ده ی یاسای خودا واهاتوه: که دوارۆژ بۆ حهق و راستی
بێ، سهرکه وتن بۆ حهق بێ و باطل دۆپاوی، چونکه حهق یاسایه کی بوونه وه ره
سهرکه وتنی دابو نه ریتیکی خودایی یه ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
فَيُدَمِغُهُ فَأَذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ دوارۆژ بۆ موسو لمانانه ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ
بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾.

په یوه ندی و مونا سه به ی سوره تی (الانبیاء) به سوره تی پیتشو له دوو
باره وه یه:

۱- له کۆتایی سوره تی پیشوودا فەرمووی ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِرَأْسِ الْوَاجِلِ مِثْمُومٌ﴾ ههروهها فەرمووی: ﴿قُلْ: كُلُّ مَتْرَبٍ فِتْرَبُ﴾ له سه ره تایی ئەم سوره تهش دا فەرمووی: ﴿اقْتَرِبْ لِلنَّاسِ حَسَابُهُمْ﴾.

۲- له سوره تی پیشوودا، ئاده میزادانی ترساند له وهی به کالآو مالآو سامانی جیهان هه لئه له تێن. ئەوه بوو له کۆتایی سوره تی (طه) دا فەرمووی ﴿وَلَا تَمْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لیرهش دا: كه ده فەرمووی: ﴿اقْتَرِبْ لِلنَّاسِ حَسَابُهُمْ...﴾ دياره نزیکى رابوونی قیامت داخوازی ئەوهیه: كه ئاده میزاد هیئده كۆل به دونیاوه هه لئه گرن، چونكه ژیاى جیهان بى به قایه و ساته وهختیکه و به سه ره ده چی! ده رياره ی فه ضل و گه وهی ئەم سوره ته زۆر فەرمووده ی سه حیح و چه سپاو ریاو یه ت کراون.

نیمای بوخاری له عه بدو لای کورێ مه سه ووده وه ریاو یه تی کردوه: ده فەرمووی: سوره تی (یسراء، الکهف، مریم، طه، الانبیاء) له سوره ته پیشینه کانی قورئان و زوو خوێندراونه وه له بهر کراون.

ده لێن: كه ئەم سوره ته نازل بوو، به عامیری کورێ ره بیعیان گوت: بۆچی ده رياره ی هه ندی شوینی ئەم سوره ته پر سیارت له پیغه مبه ر ﷺ نه کرد؟ له ولما عامیر گوتی: ئەمۆ سوره تیک نازل بوو، به ته وای دونیای پیش چاو خستین.

هه لئه ته سه ره تایی سوره ته كه ترسناك و ترسینه ره، پر سام و هه بیه ته، ئاده میزادان ده ترسینی له نزیک بوونه وه ی رابوونی قیامت، له کاتیک دا خه لکی بى ناگان و چ باکیان له هاتنی نیه، هه ست به خه ته رو ته نگ و چه لئه مه کانی ناکه ن، گوی بۆ قورئان ناگرن، بایه خ به بانگه وازی پیغه مبه ر ﷺ ناده ن، له له ززه ت و خو شى دونیادا رۆچوون. نه مجار هۆی سه ره پیچی کردنی

موشریکه کان دیاری ده کاو نهو روون ده کاتهوه: که موشریکه کان په لپی
 نیمان نه هینانیان نهو هیه، ده لپن: موحه مه ده ئاده میزاده، موعجیزه ی ماددی
 بهرچاومان بو ناهیتی، وه کوو موساو عیسا بو گه له کانیان هینانیان! جاقورنان
 رده ی دانهوه بهوه: که پیغه مبهرا نه موویان ئاده میزاد بوون، خوراکیان و
 خواردنهوه خواردنهو هیان بووه، بهناو بازارو کوچه و کولانه کانی ولات دا هاتوو
 چۆیان کردوه .

نه جار مونا قه شه له گه ل موشریکه کان ده کاو به لگه له سهر تا کو ته نهایی
 خۆی ده هینیتتهوه. نهو رون ده کاتهوه: که نابی له بوونه و ده را زیاد له یه ک خودا
 هه بی، چونکه ته گهر زیاد له یه ک خودا هه بی زهوی و ئاسمان تیکده چن. هه روا
 نهو هه روون ده کاتهوه: که له سهره تا دا ئاسمانه کان و زهوی یه ک پارچه بوون و
 دوا یی ته قیونهوه و لیک جودا بوونهوه، کتوه کانی به ناخی زهوی دا دا کوتا وون بو
 نهو هی جولّه جولّه نه کا، شهو روژو مانگو خورو نه ستیره کانی به دیه پیتا وون.
 سه ره نجامی دونیا، ویرا نبوونه، مردنی گیان له بهرانه، ته نانه ت فریشته و
 پیغه مبهرا نیش ده بی بمرن، ته نهها زاتی خودا ده مینیتتهوه. دوا یی زیندو
 بوونهوه هه یه، هه موو کهس را پیتچی ده شتی مه حشر ده کرین و حیساب و
 لیک کۆلینه و هیان له گه ل ده کری و هیچ کهس به ته ندازه ی گهر دیله کیش سته می
 لی ناکری، هه ره که سه و به پیتی کرده و هی خۆی پادا شتی ده دریتتهوه.

عه زابی تر سناک بو کافرو بی دینه کانه، موشریکه کان به خۆیان و
 په رسترا و ه کانیان هوه ده بنه سوتنه مه نی دۆزه خ، له روژی قیامه ت دا دیمه نی
 بوونه و ده گۆپی، زهوی به شیوه یه کی تر دیت بهرچا و ئاسمانه کان ل سوول
 ده کرین، خودا په رستان ده که و نه نا و نازو نیعمه تی به هه شته وه ((خودایه! بو
 خاتری زات و صیفات بو خاتری ناوه جوانه کانت ریسوای نهو روژه مان
 نه که ی)).

بِئِ نَاكَايِ خَه لَكْ لَه حِسَاب و لِيَكُوْلِيْنَه و هِي رُوْزِي قِيَامَه ت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ اِلَّا اَسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُوْنَ ﴿٢﴾ لَا هِيَ قُلُوْبُهُمْ وَّاسْرَوْا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا
 هَلْ هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَأْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ
 تُبْصِرُوْنَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا اَضَعَتْ اَحْلَامٌ بَلْ
 اَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْنَا بَيِّنَاتٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ
 ﴿٥﴾ مَا ءَامَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرِيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفْهُمْ يُؤْمِنُوْنَ

﴿٦﴾

﴿اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون﴾. رۆژگاری حساب و
 لیکۆلینهوهی ناده میزادان نزیک بۆتهوه، وانزیکه قیامت رابی و خه لکی
 به گوێرهی کردهوه کانیان سزا بدرین و پاداش وهریگر نهوه، به لام ناده میزاد بئی
 ناگاو بئی خه بهرن، خهریکی خو ناهاده کردن نین بۆ نمو رۆژه، هیچ یادی
 قیامت ناکه نهوه و په له ناکمن له نیمانه یتان.

نیشانه ی بێ ناگایه که یان نهویه: ﴿مَآیَاتِهِمْ مِنْ ذِكْرِ مَنْ رَیْهِمْ مَحْدُثٌ
 اِلَّا اسْتَمْعَوْهُ وَهُمْ یَلْعَبُونَ﴾ لاهیه قلوبهم ﴿نایه ته خواری بۆ سهریان هیج
 به شیک له قورنان نیلا که دهییست گالته ی پی ده کهن! ههتا پهیتا پهیتا
 سروشیان پی رابگهیه ندری و نایاتی قورنایان بۆ پی، ههتا ناگادار کردنه وه
 په ندو نامۆژگاریان ناراسته بکری بۆ نهویه په ند نامیژ بین و به خویندا
 بچنه وه، نهوان شیلگیر تر ده بن و زیاتر پشت له بانگه وازی راست هه لده کهن،
 پتر گالته یان پی دی و قه شه ری و لا قرتییان پی ده کهن!
 نهوانه: که نیگای خودایان بۆ ده خویندریته وه و گوئیان لی ده بی، دلی
 ناده نی و تابۆیان بکری خوینی لی گیل ده کهن.

نایه ته که هه لئانی ناده میزادانی تیدایه: بۆ نهویه رویکه نه نیمان و خودا
 په رستی، چونکه که سیك بزانی قیامهت نزیکه رابی، خیرا له تاوانه کانی
 په شیمان ده بیته وه، تۆیه ده کا، گرنگی به دونیا نادا، هه موو شتیك
 که هاتنه که ی ته نکید بی به نزیک داد نه ری، مردن دی و گومانی تیدا نیه،
 مردنی هه موو ناده میزادی کش رابوونی قیامه ته بۆ. هه رکه سیك بری نه وه
 قیامه تی لی هه لساوه، زیاد له وهش قیامهت به بهر اووردی کردنی له گه ل رابردودا
 نزیکه ..

ریوایه تکراره یه کیك له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ خه ریکی دیوار رابه ست
 بو، یه کیکی تر به لایدا تیپه ری له و رۆژدا که نه م سوره ته نازل ببوو، کابرای:
 که خه ریکی دروست کردنی دیواره که بو به وی تری گوت: نه مپۆ چی له قورنان
 نازل بو؟ کابرا وتی ﴿اقْتَرِبْ لِلْنَّاسِ حَسَابُھُمْ...﴾ نیت کابرا دهستی له دیوار
 کردن هه لگرت و وتی: سویند به خودا نه م دیواره ناکه م، چۆن من خانوو بکه م و
 قیامهت بی و بکه م وه سه ر حیساب و لی کۆلینه وه؟!

نایه ته که سه ر زه نشت و زه می موشریکه کانی تیدایه، له هه مان کاتدا
 جله و گیری له خه لکی تریش ده کا: که به و جوړه نه بن، چونکه سوود بینین

لەبىستىن كاتىك دەستەبەر دەبى دۆلۈ دەروون بەيىستىنە كەي بەناگايىتىن بىر
بىكەنمۇ، نەگىنا بىيىستىنى تەنيا چ سوۋدى نىو فەرقى بىيىستىنى ئادەمىزادو
ئازەل ئابى.

كەدە فەرمۇي: (خەت) ئامازە نىو بۆ ئىو قورئان دروستكراو تازە
داھاتوۋىي، چونكە وشە نوسراو گوتراو بىيىستراو كەن (خەت) نو
گومان لەو دە نىو، ۋەلى ئەسلى قورئان: كەكەلامى نەفسى يەو ھى خودايە،
ئىو ۋەكوو زاتو صىقاتى پەرۋەردگار ئەزەلى يەو كاتىك نەبۋە نەبوۋىي:

نەجار پەرۋەردگار ۋەصفى ھەلۋىستى كافرە كەن دەكە لىكەتتى نازلېوونى
قورئان دا، دە فەرمۇي: ﴿وَأَسِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئەوانەي كافرۋ
ستەمكارو غافل ۋە بى ناگان لەپەيامى قورئان ۋە قىيامەتتىن لى نىك بۆتەمۇ،
بەچىمۇ قەسە دەكەن ۋە لەناو خۇياندا بەسرتەمۇ بەيەكتى دەلېن: ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئايا موھەممەد ئادەمىزادىك نىو ۋەكوو ئادەمىزادى تىر؟؟ ئەم
كابرەي لافى پىغەمبەرىتى لى دەداو دەلى قورئانم بۆ ھاتوۋە ئادەمىزادىك
نىو ۋەكوو ئىۋە؟ ئەۋىش ۋەكوو ئىۋە خواردن ۋە خواردنمۇ نىو؟ ۋەكوو ئىۋە
بەدوۋقاچ نايە ناچى؟ ئەۋىش ۋەكوو ئىۋە نامى؟ دەي باشە چۆن لەناو ئىۋەدا
تەنيا ئەو دەكرىتە پىغەمبەرۋ نىگا بۆ ئەۋدى؟

ھەلبەتە ئەم بۆچۈنەيان لەۋە ۋە سەرى ھەلدا بوو: كەپروايان وابوو:
پىغەمبەر دەبى فرىشتەبى ۋە بەھىچ جۆرى ئادەمىزاد بەكەلكى پىغەمبەرىتى
نايە، وايان دەزانى ھەر ئادەمىزادىك بلى: من پىغەمبەرۋ موغجىزە بخاتە
روو بۆخۆي ساحىرۋ موغجىزە كەشى سىحرە. بۆيە بەئوسلوۋىكى ئىنكار
ئامىز لەناو خۇياندا بەيەكتىن دەگوت: ﴿أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ وَانْتُمْ تَبْصُرُونَ؟﴾
ئايا ئىۋە چۆن شوۋىن موھەممەد دەكەن، لەكاتىك دا دەزانن: كە ئەۋى
ھىتاۋىەتى ۋە دەلى: نىگاي خودايە، سىحرۋ جادو بازىيە. چۆن ئىۋە بىرواي پى

ده کمن؟ له کاتیک دا لیتان عدیانه که شهوی شه به موعجیزه ی ناو ده با،
سیحریکی په تییه.

به کورتی شهوان ده یانویست تانه له پیغه مبهرایه تیه که ی بدهن:-

۱- ده یانگوت: پیغه مبهرا نابی ناده میزاد بی.

۲- شهوی له سهر دهستی شه دهرده کهوی و ده لئی موعجیزه یه سیحرو

جادوه!!

بۆیه ش به چپه و سرتنه نهم وتو وێه یان له ناو خۆیاندا نه نجام ده دا،
ده یانه ویست رینگا چاره یه کی باش و سهرکه وتوو بلۆزنه وه، بۆ بهرگری و
روخاندنی په یامی پیغه مبهرا ﷺ نه یانده ویست دوژمنه کانیان ناگاداری پلان و
نه خشه ی بهر هه لستییبه که یان بن.

به خه یالی خۆیان: له کهکه دارکردنی په یامی پیغه مبهرا ﷺ بهو جوړه رینگا
چاره یه کی سهرکه وتوو ده توان به وه نوری دره خشانئ ئیسلام به کوژیننه وه.

داب و نه ریتی قورپه یشیه کان وابوو بۆ شه جوړه شتانه وتوو وێه ی نه ییان
نه نجام ده دا، له په ندو حیکمه تی نه واندا هاتوو ده لئی: ((استعینوا علی قضاء
حوائجکم بالکتمان)) نه مجار په روه ردگار فرمانی به پیغه مبهرا ﷺ کرد:
که ولا میان بداته وه: نه ویش وه لامی دانوه ﴿قال: ربی یعلم القول فی السماء
والارض وهو السميع العليم﴾ فرمووی: شهوی ده یلین و ده تانه وی بیلین:
به سرتنه و چیه مه یه ژن، بینگومان نه لا خودای منیش و نیوه شه، ناگاداری
هه موو نه ینی و ناشکرایه که، له زهوی و ناسمانه کان دا هیچی لی گوم نابی،
هه رچی بگوتری و بکری، هه رچی رووبدا له بوننه وه ردا لای خودا ناشکرایه،
هه ر خودا قورئانی نازل کردوه، شه قورئانه هه وائی شه وه ل و ناخری
له خوگرتوو، هه رچی پیویست بی بۆ دنیا و قیامت ناماژهی پی کردوه. شه
خودایه شنه وایه به وتوو چپه و سرتنه سرتان، زاناو ناگاداره به حال و وه زعو

هه لسو كه وتتان. هه چى لى هون نابى، رۆزى قىامت تۆلە تان لى دەستىنى و ناهىلى به سهر تانه وه به چى.

له ئایه ته كه دا ده فرموى: ﴿يَعْلَمُ الْقَوْلُ﴾ نه يفرموى (يعلم السر) هه رچه نه ده له پيشه وه فرموى: ﴿وَاسِرُ النَجْوَى﴾. كه بهر والەت شوينه كه شويىنى (يعلم السر) يه به لام: كه واى نه فرموى. ئاماژه يه بۆ نه وه: كه وشه (قول) ئاشكر او نه ينى ده گريته وه، زانىارى خودا به ههردو كيان چوون يه كهو جودا وازى نيه، به پيچه وانەى زانىارى ئاده ميزاد! كه وابى تعميره كه شامله بۆ زانىارى نه ينى و ئاشكر او به زياديشه وه.

به كورتى ده فرموى: خودا نهو جوړه ئاخاوتنه و ئاشكراترو نه ينى تريش ده زانى.

نه مجار پهروهر دگار نه وه راده گيهنى: كه كافره كان سه سه سام بوون، نه يانده زانى بهرام بهر قورئان چى بلين: هه رده مه شتي كيان ده گوت، له سهه رايه كه نه ده مانه وه. هه روا بهرام بهر پيغه مبه ريش هه مان هه لويستيان هه بوو؛ ده ميك ده يانگوت شاعيره، چه ليك ده يانگوت: ساحيره، كاتى واش هه بوو ده يانگوت: شيته ... هتد.

نه وه تا نه وان له سهه ر تادا وه صفى پيغه مبه ريان به وه كرد: كه ساحيره وه نه وه ي ده يلى سيحرو جادوه، پاشان وازيان له وه هيناو بهرو چونيكي تريان له لا كه لاله بوو، وه كوو پهروهر دگار ليين ده گي پي ته وه وه ده فرموى: ﴿بَلْ قَالُوا: أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ، بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾ واته: وازينه له وه ي ده يانگوت: ساحيرو جادو بازه. به لكوو به وهش نه وه ستان وتيان: قورئان پي كهاته يه له پرو پوچ و شتى تي كه ل و پي كه ل، خه ونۆ چكه و خه يال پلاوو وري نه يه موحه ممد به زره خه ون دي توونى.

نه مجار به وه شه وه نه وه ستان: وتيان نه م قورئانه ده ست هه ليه ستى موحه ممد خۆيه تى به ده م خودا وه هه لى به ستوه، پاشان له وهش گواستيانه وه:

وتیان: موحه ممد شاعیره و نهوی دهیلی: شیعره، نه م راپایی و سهر لی
تی کچونه یان به لگه یه له سهر نهوهی: بیرو باوهره که یان پووچ و بی بناغه یه.
هه ق و راستی ده شیوتین!!

جاندهوان یان نازانن هه قیقه تی موحه ممد ﷺ چیه و چۆنه، یان ده زانن و
خۆگێل ده که نو به دهستی نه نقه ست خۆیان نه زان ده که نو ته سلیم نابن
ههر چۆنێک بی نهوان تاوانبارن،

ههر وه ها نه م بیرو بۆچون و راپایی یه له لایهن هه موانه وه بووی، یان
له لایهن دهستم و تاقمێکه وه بووی نیشانه ی نه وه یه: که نه وانه دهسته پاچه و
داماو بوون له بهرامبهر قورئان و نه یانده زانی چی بکه ن!

جا که نه م نیح تیمالاتانه یان خسته رو نه م بیرو بۆچون یان دووباره
کرد نه وه، نه مجار ویستیان خۆیان له ده ست قورئان رزگار بکه ن و وتیان: ﴿فلیأتنا
بآیه کما ارسل الأولون﴾ نه گهر موحه ممد راست ده کا له وه دا: که پیغه مبه ره و
له خوا وه ره وانه کرا وه، قورئان که لامی خودایه و به نیگا بۆی نیژدرا وه، ده با
به لگه یه که مان بۆ بیئنی داوا که ی بچه سپین، باموعجیزه یه کی ترمان نیشان بدا
جگه له قورئان، باموعجیزه یه کی وه کوو موعجیزه ی موسا، یان موعجیزه ی
صالح یان موعجیزه ی عیسا مان بۆ بیئنی! نه گهر موعجیزه یه کی وه کوو دار
دهسته که ی موسا یان وه کوو حوشره که ی صالح یان وه کوو زیندو کرد نه وه ی
مردو له لایهن عیسا وه مان بۆ بیئنی ته وه برپای پی ده که ین و نیمانی پی
ده هینن!

نه مجار په ره ر دگار به درۆیان ده خاته وه ده فهرمو ی نه گهر موعجیزه ی
ئاوایشان نیشان بدری ههر نیمان نا هینن، چونکه نهوان له کو فرو گومرایی دا
رۆچون.

﴿ما امنتم قبلهم من قرية اهلکنها، افهم یؤمنون؟﴾ نهو گهل و نه ته وه
پیشینه ی له ناو مان بردون هینده ی نهو موشریکه قوریه ییشیانه گومرا و یاخی

نەبوون، دەی ئەو گەل و نەتەوانە کاتى ئەو جۆرە موعجیزانە لەسەر دەستی
پێغەمبەرەکانیان نیشان درا، ئیمانیا نەھیتا، بەلکوو پێغەمبەرەکانیان
بەدرۆ خستەنەو، ئیتمەیش لەناومان بردن، ئایا ئەو قورەبیشیانە - کەزۆر لەو
گەلانە سەر رەق ترن- ئەگەر لەو جۆرە موعجیزانەیان بۆ بێ ئیمان دەھیتن؟
نەخەیر ئەو قورەبیشیانە ئەگەر لەفەرزیك دا لەو جۆرە موعجیزانەشیان نیشان
بدی، ھەر ئیمان ناھیتن... وەکوو لەناپەتیکى تردا دەفەرموی: ﴿ان الذين
حققت عليهم كلمة ربك لا يؤمنون، ولو جاتهم كل اية، حتى يروا العذاب
الاليم﴾ (یونس/ ۹۶-۹۷) کەوابی جى بەجى نەکردنى پەلپ و بیانووەکانیان
لەبەرژووەندى ئەوانە، چونکە ئەگەر پەلپ و بیانووەکانیان بێتە جى و ئیمان
نەھیتن، بەگوتەرەى داب و نەرىتى خودا لەبوونەمۆردا یەكسەر ریشە کیش
دەکرتن. وەلى حیکمەتى خودا داخوازی ئەو بوو: کەگەل و نەتەوێى حەزەرەتى
موحەمەد ﷺ بەعەزابى ریشەکیشکەر لەناو نەبا، مۆلتەیان بدا بۆ روژی
دیاری کراو: کەروژی قیامەتە. بۆیەش حیکمەتى خودا واداخوازه:
کەقورەبیشییەکان کۆکۆژ نەکاو وەکوو گەلى فیرعەون و عادو ئە موود ریشە
کیشیان نەکا، چونکە خودا بۆخۆى دەزانى لەبشتى ئەمانە گەل و نەتەوێەك
دەکەوتەو ئیمان دەھیتن. مێژووش ئەو راستى و حەقیقەتەى چەسپاند،
ئەو ئەتا پاش ماوێەك کوروو کچی ئەو قورەبیشییە سەر رەقانە موسولمان
بون و بوونە ھەلگرو بانگخوازى نىسلام!!

پێغه مبه‌ر ﷺ ناده‌میزاده، واده‌ی خودا

پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی تیدا نیه، قورئان نه‌صیحه‌ته

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ

الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا

لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْتَهُمُ

الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

نهم کۆمه‌له‌ نایه‌ته وه‌لامی قوربه‌یشیه‌کانه ده‌داته‌وه: که‌ده‌یانگوت:
﴿هل هذا الا بشر مثلكم؟﴾ نه‌و راستیه‌ روون ده‌که‌نه‌وه: که‌هه‌موو
پێغه‌مبه‌رانی پێش هه‌زه‌ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ ناده‌میزاد بوون. ناگرنجی
پێغه‌مبه‌ر بۆ ناده‌میزاد ناده‌میزاد نه‌بی، که‌وابی ره‌خنه‌که‌یان: که‌ ده‌لێن:
پێغه‌مبه‌ر نابێ ناده‌میزاد بێ له‌جی‌ی خۆی نیه.

ده‌فه‌رموی: ﴿وما ارسلناك قبلك الا رجالا نوحى اليهم﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌د! ئێمه‌ پێش تو هه‌یج پێغه‌مبه‌ری‌کمان نه‌ناردوه‌ بۆسه‌ر گه‌لو
نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌سه‌رجه‌م گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانی پێشوو، ئیلا: که‌ناردومانه‌ پیاوی‌کمان
ناردوه‌ وه‌کوو خۆیان بووه، له‌شی‌وه‌ ناکاری ناده‌میزادیا نه‌ی‌دا، هه‌یج کاتێ
ئێمه‌ فریشته‌مان نه‌کردۆته‌ پێغه‌مبه‌ری ناده‌میزاد، به‌لکو پیاوی‌کمان
هه‌لبژاردوه‌، نیکامان بۆ کردوه‌، فه‌رمان و جله‌و گیریه‌کانی خۆمانان به‌هۆی

جویرانیله وه پئی گه یاندوه، نه ویش به گهل و نه توه که ی خوی را گه یاندوه. نه وه نه و موشریکانه چییانه؟ بۆ واخویان گیل ده کهن؟.

وینمی نه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ (یوسف/۱۰۹) ده ی بۆچی نه و موشریکه قورپه ییشیانه بیر ناکه نه وه؟ بۆچی له وه حال ی نابن: که تۆ پیغه مبه ریکی ناده میزادی وه کوو باقی پیغه مبه رانی پیش خۆت؟ بۆتینا گهن: که تۆ داب و نه ریتت له پیغه مبه رانی تر جوداواز نیه؟ وه کوو له نایه تیکی ترده ده فهرموی: ﴿قُلْ: مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾.

نه بچار پهروه دگار فرمان به قورپه ییشیه کان ده کاو ده فهرموی: ﴿فَأَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئیوه ی موشریک و بته رست نه گهر بۆ خۆتان نه و راستیه نازانن و گومانتان هیه له وه دا: که پیغه مبه ر همرده بی ناده میزاد بی، ده پرسیار له خاوه ن نامه کان بکهن، پرسیار له زانانیان ی جوله که و نه صرائیه کان بکهن، له وانه پرسیار بکهن: که ناگاداری ته ورات و ئینجیلن، باتمه و تان بۆ روون بکهن وه!!

موشریکه کانی قورپه ییش پرس و رایان به شه هلی کیتاب ده کردو له باره ی پیغه مبه ره وه باوه ریان به قسه یان هه بوو، له دژایه تی پیغه مبه ردا یه کانگیر بوون له گه لیاندا.

له لایه کی تره وه جوله که و مه سیحی، دوو کۆمه ل و تا قمی گه و ره بوون، هه موویان باوه ریان وابوو که پیغه مبه ر ده بی ناده میزاد بی: که واته به م فهرمووده یه بته رسته کان ده میان به ستر او هیج قسه و بیانویه کیان بۆ نه مایه وه.

قه تاده ریوایه ت ده کا ده لی: دانیش توانی مه که که به پیغه مبه ریان گوت: نه گهر راست ده که یه تۆ پیغه مبه ری و ده ته وی ئیمه ئیمانت پئی به ئینین، ده کیوی صه فامان بۆ بکه به زپیر. جویرانیل هاته لای پیغه مبه ر ﷺ فهرموی:

نه گهر ده تهوی نهوی گه له کهت کردویانه به بیانوو داوات لی ده کهن بۆت جی به جی ده بی، به لام نه گهر نهو شتهی نهوان داوای ده کهن هاته دی و ئیمانیا نه هینا، نیت مۆلته نادرین و یه کسهر ریشه کیش ده کرین، نه گهر چه زیشت لی یه له گهل قه ومه کهت به صه برو تارام به. پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: به لکوو له گهل قه ومه کهم به هیدی و له سه ره خو ده بم. نیت نایه تی ﴿ما امنه قبلهم... الاية﴾ نازل بوو.

بۆیه پیویسته پیغه مبه ر ناده میزاد بی، هه تا ناده میزادان بتوانن نیگایان لی وه ر بگرن و بتوانن کاروباری نایینی و پیویستیاتی دونیا و دینیان لی وه فی ر بن و به ناسانی نهوی له خودا وه نازل ده بی به وان بگا... نه م نایه ته ده قی کی ناشکرا و نوما یانه له وه دا: که پیغه مبه ر ده بی پیا و بی و نابی میینه بی.

﴿وما جعلناهم جسداً لایاکلون الطعام، وما کانوا خالدين﴾ داب و نه ریتی ئیمه وانه هاتوه: که پیغه مبه ران جهسته بن خواردن و خواردنه و هیان نه بی، به لکو پیغه مبه ران هه مو یان جهسته یان هه بو وه خواردن و خواردنه و هیان پیویست بو وه. ههروه ها داب و نه ریتمان وانه هاتوه نهو پیغه مبه رانه نه مرین و بۆ هه تا هه تایه له دونیا دا بیان نه یلینه وه، نهوانه هه مو رهوشتیکی ناده میزادیان تیدا بو وه، خواردن و خواردنه و هیان هه بو وه، به خه بهری و نووستن و ماندن و بوون و هه سانه و هیان هه بو وه، نه خو شی و سه ر ئیشه و مردن و ژیا نیان هه بو وه.

وینهی نه م نایه ته نایه تی کی تره: که ده فه رموی: ﴿وقالوا: ما لهذا الرسول یأکل الطعام ویمشی فی الاسواق﴾ (الفرقان/۷) یان ده فه رموی: ﴿وما ارسلناک قبلک من المرسلین الا انهم لیاکلون الطعام، ویمشون فی الاسواق﴾ (الفرقان/۲۰).

﴿ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن نشاء﴾ نیتر ئیمه له تیره ی
ئاده میزاد پیغه مبه رمان هه لێژاردن و رهوانه مان کردن بۆ سه ر ئاده میزاد، واده و
به ئێنمان پێدان و به ئێنه کانی خۆمان هینانه دی!

پارێزگاریمان لێ کردن، به سه ر دوژمنانیاندا سه رمان خستن، هه روا
هه رکه سی و یستبیتیمان رزگاری بکه ین و سه ری بجه ین ویستی خۆمان
هیناوه ته دی ﴿واهلكنا المسرفين﴾ سته مکارو مله ورو یاخی بو انمان به رباد
کردوه، هه موو نه وانه مان له ناو بردن: که زیاده ره ویا ن له کوفرو بێدینی دا کرد.
نه بچار دوا ی چه سپاندنی ئاده مییزادیه تی هه موو پیغه مبه رمان
ره تدانوه ی کافره کان: که پێیان وابوو: ده بی پیغه مبه ر له ره گه زی فریشه ته بی!
فه ضل و رێژداری قورئان راده گه یه نی و گرنگی و سوودی بۆ ئاده میزادان شی
ده کاته وه ده فهرمو ی: ﴿لقد انزلنا اليكم کتاباً فيه ذکرکم﴾ نه ی
موشریکانی مه که که! بێگومان ئیمه نه و قورئانه گه و ره و گرنکه مان بۆ
ناردوه نه خواری: که به رنامه ی ژیا نی ئاده میزادی له خۆ گرتوه، نه و قورئانه
گه و ره و گرنکه شکۆمه ندی ئیوه ی له خۆ گرتوه، نامۆژگاری و هیدایه تی ئیوه ی
تێدایه، شیاوی نه وه یه: ئیوه خۆتانی بی هه ئێنه وه بیکه نه ره مزی پیا وه تی و
خۆناسینی خۆتان!

قورئان موعجیزه یه و موعجیزه یه کی ناوازه یه، موعجیزه یه بۆ هه موو
چین و تووژێکی داهاتوی ئاده میزاد، خاریقه یه کی ماددی نه نه مپۆ رویدا و
سه به ینی و نه مینی، یا ن جیلی سه رده م بیبینی و بۆ چینی دوا یی نه بی، ته نه ا
نه وانه ی مرو ئی سه رده م و ها وچه رخی موعجیزه که ن پێی (متأثر) بن و به س!
به لکو موعجیزه یه که بۆ هه موو کات و شو ئێنیک، بۆ هه موو چین و تووژێک، بۆ
هه موو گه ل و نه ته وه یه ک، بۆ هه موو ئاده میزاد تادونیا دونیا یه. ئیوه فیتری
ره وشت و پیا وه تی ده کا. نه گه ر شو ئینی بکه ون سه ره ره زیی دونیا و قیا مه تان
پێ ده به خشی، شکۆمه ندیی جیهان و کامه رانی قیا مه تان بۆ ده سته به ر ده بی،

وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿وانه لذكر لك ولقومك﴾ (الزخرف/۴۴)
ناوو ناویانگی خۆت و گه له که تی تیدا یه.

﴿افلا تعقلون؟﴾ نهری تیوهی موشریک و بتپهرست ! بۆچی بیر له خۆتان
ناکه نه وه، بۆیه خۆتاندا ناچنه وه؟ بۆچی ریزی نهم نیعمه ته گه وه و گرنه
ناگرن، بۆ به پیر بانگه وازی یه که وه نایه ن؟؟ بۆ به ئاگا نایه نه وه و نهم په یامه
پیرۆزه ناقۆز نه وه؟

بیگومان قورئان نیعمه تی کی گه وه و له نرخ نه هاتوه بۆ هه موو
ئاده میزاد به گشتی و بۆ عهر به کان به تایبه تی. چونکه عهر به کان پێش هاتنی
نیسلام ژێر ده ستو به شی خوراو بوون، والی کیسرا له یه مه نه وه حوکمی
به سه ردا ده کردن، له ناو خۆیان دا شه ره خێل و شه ره گه ره کیان بوو،
نه خوێنده وارو شوانکاره بوون، بتپهرست و گومرا بوون، قورئان پیاوه تی و ناوو
شوره تی بۆ پهیدا کردن، کاتیک بوون به هه لگری ئالای نیسلام و به ره و
خۆره لات و خۆر ئاوا راجین پیاوه تی یان ده ست که وت، پێش نه وهی قورئان
نازل بۆی کهس به هیچی نه ده زانین، هیچیان نه بوو پێشکه شی مرۆڤایه تی بکه ن،
کهس نهیده ناسین، به لام که بوون به هه لگری قورئان سه روهریان به ده ست هیئا،
جیهان ناسینی، چه ند رۆژگارێک ئاده میزاد به ریزه وه باسی ده کردن، هه تا
نه وان پابه ندی قورئان بوون، مرۆڤایه تی به چاوی شکۆمه ندیی وه لیی ده پوانین،
به و قورئانه پێشه وایه تی ئاده میزادیان کرد، خۆشبه ختی دونه و قیامه تیان بۆ
خۆیان و خه لکی ده سه به ر کرد؛ به لام کاتی پشتیان له قورئان کرد؛ هه موو
جیهان پشتی له وان کرد، ناویان له ناو ئاوان دا نه ما، شکۆمه ندیی و پیاوه تی یان
له ده ست دا، ورده ورده که وتنه په راویزه وه وای به ختیان رۆیی، جوله که و فله
به سه ریاندا زال بوون و په رته وازه بوون و بونه گرو گرو ده و له تۆکه ی بۆ
ده سه لات و بۆ ریزو لاواز، ته نه ات کار گه یشته نه وه ده و له تۆکه ی نیسرا ئیل
به سه ریاندا زال بووه، بیست و دوو ده و له تی عهر به نزیکه ی (۲۰۰) و نه وه نه ده

مليۆنه عه ره به ده ره قه تي نيسرائيل نايهن. نه مه هۆكاره كه ي ده گه ريتمه وه بۆ نه وه عه ره ب وازيان له قورئان هيتاوه، پشتيان تي کردوه.

له راستيدا عه ره ب چ فله سه فمو حه ضاره تيكيان پي نيه پيشكه شي مرو قايه تي بكه ن، جگه له م تيشوه فكه ره تيۆريكيان نيه به مرو قايه تي رابگه يهن جگه له م فكه ره تيۆره. جا نه گه ر ناوه رۆكي نه م قورئانه يان به خه لكی راگه ياندو بۆ خوشيان پابه ندي بوون و به دلسۆزي هه لگري بوون: نه وه هه موو جيهان ده يانناسي و باسيان ده كه ن و ريزيان لي ده گرن! چونكه نه وكاته نه توانن به نه م قورئانه سوود به خه لكی بگه يهن، ده بنه هۆي به ختمه وه ري بۆ ناده ميزاد.

وه لي نه گه ر به ناوي (عروبه) وه خۆيان پيشكه ش به ناده ميزاد بكه ن، شانازي به نه ته وه ي عه ره به وه بكه ن و قورئان پاش گوئ بجه ن، ده بي عه ره ب چي بن؟ (عروبه) چيه و قيمه تي چيه؟ نه رخ ي عه ره ب به بي قورئان چيه؟

بيگومان مرو قايه تي چ نه رخ يك بۆ عه ره ب دانان ي به بي نه وه ي نيماني هه بي و پابه ندي قورئان بي، هه ر كاتي نه ته وه ي عه ره ب ياساي ژيان ي قورئان نه بوو، عه فله ق ي بوو، جه مالي بوو، نيشته راكي بوو، قه زافي بوو بۆ رقيبه يي بوو... هتد. كه س نايانناسي، چونكه نه وكاته عه ره بن و به س! پي په تين و خيله كين، چ به هايه كيان له ميژووي ناده ميزاد دا نيه، هيچ سه ره وه ريكيان له قامووسي حه ضاره ت دا نيه. نه وان به نيسلام ناسراون، كاتي ك ريزيان هه يه هه لگري فيكه ري نيسلامي بن، هه ر كاتي وان به بوون هيچ نين!!

هه ره شه کردن به عه زابی ریشه کی شکر

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَتُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
 لَا تَخَذُنَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُمْ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

نهم ئایه تانه هه پشه ن له کافره کان و ترسان و ترسانیه له ناکامی کوفرو
بی دینی، دوا ی نهو ی پهروه ردگار نهو ی روون کرده وه: کهسته مکارو یاخی
بوانی ریشه کیش کردون، تۆله ی به درۆ خسته نهو ی پیغه مبه ران و کافر بوونیان
به خودا به شیوه ی عه داله تکاری لی ستاندوون، پیغه مبه رانی به سه ردا زال
کردون و ویستی خۆی هینا وه ته دی

بیگومان پهروه ردگار رهحم و بهزه یی خۆی به سه ر نومه تی پیغه مبه ری
ناخیر زه مان دا پشت رهحم و، شهفه قه تی خۆی له گه ل یه کهم تاقم و پی پری نهم
نومه ته به کار هینا: که مۆله تی دان و په لپ و بیانوه کانی بۆ نه هینا نه دی،
چونکه نه گه ر بیانوه کانیان به اتایه ته دی، نهو نه وان ئیمانیان نه ده هینا، ئیتر
نه وکاته خودا به پیی داب و نه ریتی خۆی له بوونه وه ردا به ریادی ده کردن، وه کوو
چۆن له وه پیش نهو هه موو گه ل و نه ته وان ه ی پاش نواندن ی نهو موعجیزه و
وه دی هاتنی نهو په لپ و بیانوانه ی داویان کردو ئیمانیان نه هینا، ریشه کیشی
کردن. وه کوو ده ریاره ی نهو عه زاب و به لایه ی ناردنی بۆ سه ر نهو گه ل و نه ته وه
چاره ره شانه ده فه رموی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً، وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا
قَوْمًا آخَرِينَ﴾. واته: زۆرمان له ناو بردن له دانیش توانی شارو گوند. زۆرمان
شارو ولات و یران کردن و دانیش توانه کانیمان ریشه کیش کرد، نهو دانیش توانه
سته مکارو مله ورو بۆ باوه ر بوون، بر وایان به تاک و ته نهایی خودا نه بوو،
پیغه مبه رانیان به درۆ خسته وه. داوی موعجیزه و خاریقه ی جیا جیا یان کرد، جا
که له سه ر دهستی پیغه مبه ره کان په لپ و بیانوه کانیان هاته دی، نهوان زیاتر
یاخی بوون و پشتیان هه لکرد، ئیمه ش تی کمان شکاندن و بنه برمان کردن،
له شوینی نهوان له سه ر خا ک و نیشتمانی نهوان گه ل و نه ته وه ی ترمان هینا نه
دی و له زیدو جیگای نهوان دا نیشه جیمان کردن. وه کوو له تابه تیکی تر دا
ده فه رموی: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ (الاسراء/ ۱۷) یان

ده فەرموی: ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ (الحج/٤٥).

ئیمامی قورطوبی ده فەرموی: مەبەست بە (قريّة) لیڤرەدا: ولاتی مەدائینی یە مەنە. رافە کەرانی قورئان دە فەرموون: مەبەست دانیشتوانی (حە ضورە) لە حیزاز: کە ووتۆتە نزیک سنووری شام. نەم گەل و نەتەو ه پیڤە مەبرێکیان بۆ سەر رەوانە کرا ناوی شووعیبی کورپی ذی مە هەدم بوو: گۆرپی نەم زاتە لە جیای (ضنن) لە ولاتی یە مەنە و نەو شووعیبە نیە کە پیڤە مەبری (أصحاب مدين) بوو. چونکە چیرۆکی (حە ضور) پێش حەزەرەتی موسا عليه السلام بوو، بە سەدان سالی ش پاش حەزەرەتی سلیمان بوو، کە وابێ ناگونجی نەو پیڤە مەبری ناوی شووعیب بوو، پیڤە مەبری دانیشتوانی (حە ضور) بوو، نەو شووعیبە بێ: کە خەزوری حەزەرەتی موسا عليه السلام بوو و پیڤە مەبری (أصحاب مدين) بوو.!!

دانیشتوانی (حە ضور) پیڤە مەبرە کە ی خۆیان شە هید کرد. ^(١)

نەجار پەر وەر دگەر و نەو دیمەنی نەو غەزەب لیڤر و وانە مان نیشان دەدا لە کاتی هاتنی عەزەبە کە بۆ سەریان و دە فەرمووی: ﴿فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأُسْنَا أَذَّا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ کە هەستیا کردە زاب دیتە سەریان و رزگار بوونیان نیە و هەر شە ی پیڤە مەبرە کە یان دیتە جی، نیتەر بە هەلە داوان هە ی لەو ی هەلێ و گوندو شار بە جی بێلێ، سەرەتای عەزەب لییان نزیک بۆ وە نەوان قوچاندیان، بە غاردان لە شار دەر چوون، بە لām تازە چ سوود؟! جالەو کاتە سامنا کە دا: کە نەوان لە ترسان کونە مشکیان لی بۆونە قەیسەری و خەریکە زەندە قیان بچی و جگە لە راکردن هیچ رێگا چارە یان نە ماو. لە لایەن فریشتەو یان لە لایەن ئیماندارە کانەو بە لا قرتی و گالته پی کردنەو تییان راخوێندراو پییان

(١) تەفسیری قورطوبی ج/٦ ط دار الفکر ل ٣٣١٨ لەوی دا چیرۆکە کە درۆد رێژە ، و ملی وە کور و لێرە رازی هەمان لایەرەدا نووسراو ه چیرۆکیکی نێسرا ئیلی یە.

گوترا: ﴿لَا تَرْكُضُوا﴾ رامه كهن، بۆكوی دهرده چن؟ ﴿وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم﴾ بگه پینه وه بۆ ناو نهو نازو نيعمه تهی تییدا ده تلانده وهو به لیشاو به سهرتان دا رژابوو، بگه پینه وه بۆ ناو خانوو باله خانه ی جۆشو دلگیرتان، نهو چۆنه دلتان به رایى ده دا نهو ژيان و گوزهرانه خۆشه ی خۆتان جی دیلن!!!

بگه پینه وه بۆ ناو نازو نيعمه ت و خانوو به رته تان ﴿لعلکم تسألون﴾ به لکوو پرسو راتان پی بکری، راویژتان پی بکری، یان به لکوو داوای به خشش و یارمه تیتان لی بکری، ئاتاجان بیته بهر دهرگاو مالتان داوای شتتان لی بکهن. یان پرسیارتان لی بکری نهو هه موو نازو نيعمه ته ی پیتان درابوو له چی دا سهرفتان کرد، یان لیتان پرسیار بکری ناخۆ نه م عه زابه چیه و بۆچی هاتوو وه کی ناردویه تی. به ههر جۆریك مانای بکهین مه به ست گالته پیکردن و لاقرتی بووه پیتان و بۆ زیده سزادان بووه، واته: لهو کاته ته نگانه یه دا سهریاری ترسو له رزو زهنده ق چوونیان لاقرتیشیان پی کراوه تازیتر سزا بخۆن و پتر نارپه حه ت بن.

جاكه زانیان غاردان و راكردن قوتاریان ناكا، په نایه ك نه ماوه خۆیانی تییدا هه شار به دن، مهودا نه ماوه و کاریان ته واوه، به عه زابی خودا دهره یان دراوه، نه عجار دان به تاوانكاری خۆیاندا ناو هاواریان لی هه لسا ﴿قالوا﴾ وتیان: ﴿یاویلنا، انا كنا ظالمين﴾ نای هاوار بۆ خۆمان، به راستی ئیمه سته مكار بووین، تاوانبارین، كافر و بی پروا بووین، سپله و پینه زان بووین، كهواته نه م سزایه حه قی خۆمانه شیای نهوهین و سوچی خۆمانه:

نهوانه په شیمان بوونه وه به لام په شیمانی تازه سودی نیه، چونكه په شیمان بوونه وه كهیان په شیمان بوونه وهی ناو میدی و ترسانه، گه پانه وه كهیان له ویست و نیختیاره وه نه هاتوو، ههر شتیكیش وانه بی خودا نایه وی، ئیتر

نهوان ههر نهو قسمو تۆبه و په شیمان بوونه وهی خزیانیان ده گوته وهو قاره بر
بوون!

وه کو ده فرموی: ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعَاؤُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا
خَامِدِينَ﴾ واته نهوان ههر درێژه یان بهو قسمو په شیمان بوونه وهی خزیان داو
ده یان گرتو ده یان گوته وه هه تا سهر له بهر دروینه مان کردن وه کوو چۆن
گژوگیاو دروینه ده کری، بنه برمان کردنو هه ست و خوست و جم و جولمان لی
برین. دهنگو سه دامان کپ کردن، وه کوو ئاگریک کوزاندماننه وه.
سلار بوونه وه!

نای لهو دروینه ی ئاده میزادی تیدا دروینه ده کری، پیش تاویک
جم و جولیان بوو، هه ناسه یان ده هاتو ده چوو، له نکاویک کشومات و بی
هه ست و خوست بوون و لال و پال که وتن.

به راستی عیقا به که یان عه دالهت بوو، تۆله یه کی پراپری سته مکاری و
به درۆ خسته نه وهی پیغه مبه ره کانیا ن بوو، سزای نه وه بوو موعجیزه ی
پیغه مبه ریا ن به گالته و عه به ت له قه لهم دا!

جانه گهر موشریکه کانی مه ککه و هی تریش به گالته و عه به شه و پیشوازی
له قورئان ده که نو بی ناگان له حه قیقه تی حال و واقعی نیش، نه گهر بی ناگان
له پرۆزی قیامهت و حق و حیسابی: که لییان نزیک بوته وه، بی ناگان لهو عه زابه ی
چاوه روانی گالته که رو به درۆ خه ره وه کان ده کا. نه وه به هه له چون و زۆر
خه له فاون، پیویسته باش بزائن و دلنیا بن دابو نه ریتی خودا نه گۆره و حق و
راست و جدیه، په یوه سته به حه قه وه و له وه وه سه رچاوه ده گری، کار به هه ند
گرتن و جدیه ت و حه ققانی دابو نه ریتی خودایه و هه موو کاریکی پره
له حیکمهت و هیچ شتیکی بی حیکمهت نیه.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ﴾ ئاسمان و زهوی و نه وه ی
تیان دایه بیته وه دروستمان نه کردوه، به حه ق هی ناومانته کایه، به عه دالهت و

راستى خستوماننه گه پرو، به دانايى و لىزانى خويمان بهرجه سته مان كردون،
ئاسمان و زهويان بهدى هيئان و بۆ ئه وهى ئاده ميزاد تىيان دا بير بكاته وه،
بيانكاته به لگه له سهر تاك و ته نهايى خودا، له سهر دانايى و زانايى و به توانايى
خودا بۆ بهر ژه وه ندى ئاده ميزاد له دونيا و قيامهت دا بۆ ئه وهى خراپه كاران
سزاي خويان و هر گرن و چاكه كاران پاداشتى كرده وه كانيان بدرىته وه.

وه كوو له ئايه تىكى تردا ده فهرموى: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا بَاطِلًا، ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (ص/٢٧).

ههر بهو به هه ند گرتن و گرنگى پىدانه ي ئاسمان و زهوى پى بهدى هيئان و،
نامه ي ئاسمانى بۆ ناردونه خواري، تهركى خستوته سهر ئاده ميزاد و فهرزو
واجبى بۆ ديارى كردوون. كه وابوو جدييهت و به هه ند گرتن كارى خودايه،
ياسايه كى بنه رپه تى بوونه وه ره له سروشتى بوونه وه ردا بهرچاو گيراوه. كوردى
گوته نى خودا راسته و راستى لى خوش دى.

﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا﴾ نه گهر له فهرزى مه حال دا ئيمه بمانويستايه
به شتى گالته و رابواردن شت فراهه م بينين و بۆ خويمانى ده سته بهر بكهين،
وه كوو چۆن ئاده ميزاد هه ول ددها بۆ بۆ پهيدا كردنى خيزان و مندا ل و هو كاري
رابواردن و گالته و گه پ، نه وه ﴿لَا تَخْذَنْا مِنْ لَدُنَا أَنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ نه وه
بينگومان نه و شتانه مان فراهه م ده هيئا له وهى كه لاي خويمانه و له شتىك: كه
شايانى ئيمه بوايه، نه ك پهيوه ندى به ئاسمان و زهوى و جوړى دروست كراوانه وه
بى، چونكه ئه مانه هه موويان تازه دروست كراون و كاتىك بسوه نه بوون،
ههر شتى بو زاتى خودا بى ده بى، وه كوو خوئى ته زه لى بى و ته به دى بى. يان
نه گهر ئيمه له فه رضى مه حال دا بمانويستايه خيزان و مندا لمان هه بوونايه،
نه وه له جوړى و فريشته فراهه مان ده هيئان، وه كوو له ئايه تىكى تردا
ده فهرموى: ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ،

سبحانه هو الواحد القهار ﴿الزمر/٤﴾ نایه ته که ده بیته رهندانه وهی نهوانه ی ده لئین: عیسا کورپی خودایه یان عوزیر کورپی خودایه.

به ههر حال ته مه فه رضیکی جده هلی و مونا قه شهیه، چونکه وشه ی (لو) وه کوو نه حویه کان ده لئین (حرف امتناع لامتناع) واته: (لو) پیتی که نه وه ده چه سپیتی که فیعلی و لامه که یاساغه ببی، چونکه فیعلی شهرته که بوونی یاساغه. پهروه ردگار به هیج کلۆجی نه یوستوه گالتو گپ له کاریدا روبدا، خیزان و مندالی بوخۆی نیراده نه کردوه. که وایی له بنه رهندا خیزان و مندالی نیه، به هیج شیوه یه که گالتو گپ و بی هوده بی له لای خودا نه بووه نابی!

به لکوو یاسای چه سپاوو بهر قه رار لای خودا، داب و نه ریتی چه سپاوو نه گۆر له لای خودا نه وه یه: له هوو له عه ب نه بی. به لکوو هه موو شتیکی جدیه وه حق و عه داله ت و حیکمه ته.

نه جار له م باسه ده گۆریتته وه بو باسیکی تر: که داب و نه ریتی خودا شی ده کاته وه. نه ویش سه رخستنی حقه به سه ر به تال دا، ده فهرموی: ﴿بل نقذف بالحق علی الباطل﴾ تو واز له وه بیته، نیمه شتی بی هوده و گالتو فراهه م ناهینین، نه وه کاری نیمه نیه، داب و نه ریتی نیمه وانه هاتوه. به لکو نیمه حق روون ده که یه نه وه، حق بالاده ست ده که یین و زالی ده که یین به سه ر به تال دا و ﴿فیدمغه﴾ ده یو چینی ته وه و به ربادی ده کا، حق ده هیلینه وه و به تال له ناو ده به یین، چون؟ به م رهنگه حق و راستی ده هاو یزین و ده یالین به به تال داو می شکی ده پژی و له ناو ده چی ﴿فاذا هو زاهق﴾ ده ست به چی به تال ده فه وتی و ناسه واری نامیتی و دوا برا و ده بی.

به راستی ته م رسته یه به لاغه تیکی به هیزو سه رنج راکیشی تیدا یه؛ وای نشان ده دا: که حق و راستی وه کوو شتیکی قورس وایی، وه کوو به ردیکی خو ش له ده ست و له بار وایی، به ده ستی قودرته تی خودا وه بی و له دوره وه بیمالی: به سه ر به تال داو می شکی به پژی تی و له ناوی به ری، به تالی شتی له شیوه ی

قەبارەيەکی بێ ھێزی قەزە دا نیشان داوہ ھەر لە گەڵ زەبرە کە ی بێ دامالەرا
میشکی دە پۆتندری و دە فەوتی.

لە ئایە تە کە دا (قەذف و دە مفی) نیستیعارە کردوہ بۆ فەوتانی بە تال و
لە ناو چوونی و بە شیوہیە کی حیسسی و کاریگەر راینوانسەو، لە دیمە نە کە دا بێ
ھێزی بە تال ئایان دە بێ بە جۆریک: کە بە تال ھەر و جود ی نامینی.

جا کە داب و نە پیتی ئیمە ئاوابی و بە وجۆرە بێ؟! نە دی چۆن حەق بە لاو
ناکە ینە وەو خە لکی لە دۆزەخ ناترسین! نە گەر وانە کە ین دە بێ گالە خواز بێن،
بێ ھو دە پە سە ند بکە ین:

بە ئی باوی خودا ناگۆری و نە گۆرە و ھەروا بوو، ھەموو کاتی حەق بە سەر
بە تال دا زال دە کا، سەر کە و تن ھەر بۆ حەق و راستی یە، چونکە حەق شتیکی
بە نە پتی یە و چە سە پاو و لە شتی بوونە و ھەردا کاریگەر، بە تال نامۆ لاوازە، ھێچ
پۆلێکی نیە لە بوونە و ھەردا، خودا تپۆی کردو و تاراندیو یەتی. شتیکی خودا تپۆی
کرد بێ و تاراندیو یەتی دە بێ چ نە خێکی ھە بێ و چی بێ!؟

بێ گومان بە خە یالی ئادە میزاد دا دی: کە و اقعی ژیان پێچەوانە ی نە م
حە قیقە ت و راستییە یە، تە نانە ت زۆر جار خاوە ن باوە رانی ش نە م بێ رۆ کە یان لە لا
گە لاڵە دە بێ و ئە و خە تەرە یە یان دە چیتە ناو دە روونە وە، چونکە لە رووداوە کانی
ژیاندا پێچەوانە ی ئە و نە پتە دە بینن: کە خودای زاناو دانا کردیو یەتی بە باوی
خۆی. ئە مە ش لە و کات و رۆژگارە دا: کە بە تال خۆی فە ش کردۆتە وە و بە پراوە ت
بە لا دە ستە و حە ق نە دە نگ ی ھە یە و نە پە نگ. بە و جۆرە ماوہ یە کی دوو رو درێژ
لە پێ ش چاوی ئادە میزاد تێ پەر دە کا. بە لا م بابزانی ئە و ی بە پێچەوانە وە
دە بیئری، شتیکی کاتی یە و درێژ خایە ن نیە، پەروەردگار بۆ لە بۆ تە دان و
تاقیکردنە وە ی موسوڵمانان درێژی دە کاتە وە. پاشان داب و نە پیتی خودا و
سوونە تە نە زە لی یە کە بە ر قەرار دە بێ، حە قە بە نە پە رتی و سە روشتی یە کە جێگیر

دهبى و بالاد ههست دهبى. نمو حه قى ناسمان و زهوى له سهر بنیات نراوه، بىرو باوهرو بانگه وازى به كانی له سهر دامه زراون.

ئهوانه بى پروایان به خودا هه به گومانیان له وه دا نیه: كه واده بى خودا دیته دى. پروایان به وه هه به: كه حهق بنه رته بى وه حهق سه ركه و توه به تال پوو چاوه به.

جائه گهر خودا له رۆژگارێك دا به سه ركه و تنى به تال به سهر حهق دا خاوهن باوه رانى به تاقى كرده وه ده زانن: كه نه وه به تاقى كرده وه به، ده زانن كه نه وه زله لى ميه ره بانى به. چونكه كه م و كورى و كه مته ركه ميان تیدا بووه خودا توشى نمو تهنگانه بى كردن بۆ نه وه بى خۆيان ناماده بكه ن بۆ پيشوا بى كردن له حهق و راستى سه ركه و توه، هه له كانی خۆيان پر بكه نه وه، هه تا زوتر بۆ لای خودا بگه رته وه وه په له بكه ن له چاره سه ركه ردى كه مته ركه مى و پر كرده وه كه م و كور به كانیان. ماوه بى بالاده ستى به تال كورت تر ده بى و زوتر حهق و راستى سه رده كه وه وه خودا له سهر ده ستى حهق راده نویتى و سه ره نجام هه بۆ حهق و راستى قۆرغ كراوه و بریاره له خودا وه دراوه پاشگه ز بوونه وه بى تیدا نیه، پى وسته ئیمه تى بى نمو راستى به كه م و هه میشه به رچاوى بگرین، نه ویش نه وه به: حهق به كێكه و نابى به دوو، رێگای راست رێگایه كه و جگه له و حهقه یان له و رێگا راسته نهوانى تر به تال و پووچ.

حهق به كێكه و به تال زۆرو هه مه جۆر، رێبازى راست رێگایه كه و رێگا گومرا بیه كان زۆرو زه به نده. بۆ فونه ئایى حهق و راست هه ره له به كه م پێغه مبه ره وه تادوا پێغه مبه ر ته نها به ك ئایى بووه، هه موو پێغه مبه ران به ك له دوا به ك راستى ئایى پيش خۆيان دوو پات كرده و ته وه، هه موو پێغه مبه ران له به ك سه رچاوه وه نى گاو سه رو شیان بۆ هاتوه، هه موو بى به كتا په رستى و راستى پێغه مبه ریه تى و هاتنى رۆژى دوا بىان دوو باره كرده و ته وه و جه ختیا ن له سهر كرده و ته وه. ئیتر جگه له و ئایى نه راسته حهقه به ولا وه هه موو بىرو

باوه پرو تیورو فەلسەفەکانی تر بە تالێ و بێ بنەمان، چەندەها بیرو باوه‌ری جیا جیای بە تال هاتن و روێشتن، چەند تیورو فەلسەفە هاتنە کایەوه و بەسەر چوون، وەلی بە درێژایی میژووی ئادەمیزاد تەنھا نایینی خودا بەرێک و پێکی ماوه تەوه و لەناو نەچووه رێک و پێکی خۆی لە دەست نەداوه..

بە درێژایی میژوو لە هەمە کات و رۆژگارێک دا کەم و کۆرپێک روی کرد بێتە نایین و لەوانە بووبی لەبیر بچیتەوه خودا لەسەر دەستی بەندەیه‌کی هەلبژاردە ی خۆی تازە ی کردۆتەوه. پێغه مبه‌رێک موصلیحێک پیاو چاکێکی راست کردۆتەوه کاری نایینی خۆی وەگەر خستۆتەوه، تاگە ییشتە دواتری هەموو پێغه مبه‌ران؛ حەزەرەتی موحەممەد ﷺ لەسەر دەستی ئەو خودا نایینی خۆی تازە کردەوه و بە جوانترین شیوه بە تێرو تەسەلی تازە کرایەوه و بوو بەو نایینە گشتییە عەلەمییه: کە قورئان بەرنامە و پرۆگرامیەتی. نێر نە مجارە نایینی خودا لە ترو پکی جوانی و بەرز ی رێک و پێکی دا تازە کرایەوه. بەرنامە ی خودا لە قورئان دا بۆ ئەو نایینە رەنگی دایەوه، خودا بۆ خۆی پارێزگار و چاودێریەتی، بەندە گزراوی و دەست لی نە دراوی لە گزراپانی صیراعی حەق و بە تال دا دەست بە کارە و بەرنامە ی حەق خوازان و خودا پەرستانە، هەتا موسوڵمانان پابەندی فەرمان و جلەو گیرییه‌کانی بن و بەراستی بیکەنە بەرنامە ی خۆیان ئەوه سەرکەوتوو دەبن،

میژوو شاهیدە و شتییک هاتە دی دەشتی جارێکی تر دووبارە بێتەوه، ئەوه تا ئەمجارە کە نایینی خودا لەسەر دەستی حەزەرەتی موحەممەد ﷺ تازە بوو، لههه‌موو روێکیه‌وه زال بوو، لههه‌موو شتییک دا جلەوی ژبانی بەدەستەوه گرت و حەق بالادەست بوو، ژبان ئاسودە و بەیدەست بوو، خەلکی تێرو ئەمین بوون. چونکە هەر یاسا و نیزامێک توانی ئەم دوو فاکتەرە دەستە بەر بکا بۆ دانێشتوان؛ ژبان خۆش دەبی و لەزەرەتی لی دەبینری. هەلبەتە

ئایینی خوداو یاسای خودا کاری هه ره گرنگی دهسته بهر کردنی ژبانی بهخته وه ریه له ههردوو جیهان دا.

به لām کاتیك موسولمانان سستی و لاوازیان تیکهوت پشتیان له قورئان هه لکردو لی ئی دور کهو تنه وه، هه بیه تیان نه ما، بایی به ختیان رویشته، دوژمنی ده ره کی و ناوخۆ لییان وه ده ست هاتن و جلهوی رامیاری و پیشه نگیان لی سیندراو خرا نه په راوژی ژبانه وه.

به لām وه نه بی به وهش قورئان ده سه پاچه بووی، به لکوو له بهاره کانی دی دا ده ست به کاره و بالاده ست. نه وه تا وێپرای ته م هه موو کوشتن و پرینه، سه رباری نه وه هه موو دوژمنایه تیه ی دژی قورئان و په پره کارانی ته نجام ده درێ، قورئان کاریگه ریه له دلی په پره کارانی دا له ده ست نه داوه، بالاده ست به سه ره هه موو ناین و تیۆرو بیرو باوه ریکی تر دا، هیچ کامی له فه لسه فو ری بازو به رنامه کانی تر له کۆن و نوێ دا ناتوان به رهنگاری بوه ستن رو به رو ی بینه وه. نه یان توانیوه ناتوان له بهواری ژیری و زاینه وه، له بهواری دا رشتن و به لاغته و فه صاحته وه له که که یه کی تیدا بدۆزنه وه، مانایه کی به زانستیانه رهت بکه نه وه. هه تا زانست و زانیاری پیش بکه وێ، راستی قورئان زیاتر رون ده بیته وه و په ره ده ستی ئی، به درێژایی میژوو ئایینی خودا به ریکی ماوه ته وه و زیندوه، به لām نه وه هه موو بیرو باوه رانه ی تر، نه وه هه موو تیورو بیرو بوچووانه ی تر بو ماوه یه که خه لکی شو ئینان که وتوه و دوایی وازیان لی هیندراوه تا که ته رایه کیان نه بی درو شیشیان نه ماوه ته وه، نه وه تا که ته رایه ی ماویشه ته وه هینده ی گۆرانکاری تیدا کرا وه به هیه چ کلۆجی وه کوو هی یه که بجا ناچی. که وابوو راست و به جیه: که بلێن: حق بالاده ست و به تال پووچ و ژیر که وتوه حق زیندوه به تال مردوه.

له لایه کی تره وه داب و نه ریتی خودا وانه هاتوه: که به زۆرو توانای خوێ حق سه ربخا و ناحق ژیر بخا، به لکوو فه رمانی به موسولمانان کردوه که هه ول و تیکۆشانی خوێان بجه نه گهرو له پیناوی سه رخستنی راستی و حق دا

تییكۆشن، ئیتر ئەو كاته خودا یارمەتی خۆی دەنێری بۆ حەقخوازان و حەق و راستی دەچەسپێنی و بەتال دەپرویتنی، لەهەر كات و شوێنێكیش دا بەرواڵەت بەتال بەلادەست بێ و حەق كەنار گیر كرابی، ئەو سەووج لەموسولمانەكانەو، یە، كەمتر خەمییان كردووە كەم و كۆری لەهەول و تێكۆشانیاندا رووی داو، وەكوو پێویست لی نەبراو و بەدڵسۆزی نەجەنگاوان، ئەركی سەرشانی خۆیان نەنجام نەداو، خۆتەگەر هەول و تێكۆشانێكیشی بووبی لاواز بوووە كەم و كۆری تێدا بوو، كەواتە موسولمانی راست و بپروا پتمو هەرگیز دودلی روی تی ناكاو دلتیایە: كەوادەو بەلێنی خودا دیتە جی و پاشگەز بوونەویان تێدا نیو هەر دەبی حەق سەر كەوی و بەتال تەفرو تونا بی!

ئەجار پاش راگەیانندی ئەم بەلێنە گرنگە: كەمۆژدەیه بۆ خودا پەرستان و هەر شەیه لەبی باوەران، هەر شەیه کی تر ئاراستە ی ئەوانە دەكا: كەدەمدرێژو چەقاو سون، چەنە بازو بی شەرم و بی ئابرون، بی وێژدان و گیل و گەوجن، شتی ناپەوا پال خودا دەدەن، دەفەرموی: ﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾ ئەی بی پروایان! ئەی ئەوانە ی هاوێ بۆ خودا بەرەوا دەزانن، كۆر و كچ و خێزان بۆ خودا دادەنێن. شتی واپال خودا دەدەن: كەشایانی ئەو نیە، سزای بەتین و شیوی دۆزەخ هەیه بۆ ئێو ئەسەر ئەو بیرو باوەرو هەلۆیست و كردهوانەتان.

بەج عاقل و هۆشێك ئێو هاوێ بۆ خودا بەرەوا دەزانن؟؟ ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەر بۆ خودایە هەرچی لەئاسمان و زەوی دا هەیه، چۆن ئێو سەرپێچی طاعەت بۆ كردن و بەندایەتی كردنی دەكەن لەكاتێك دا هەرچی لەبوونەوێردا هەیه هەموویان مۆلك و بەندە ی زاتی پەرورەدگار و دروستكاری ئەون، ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِبُونَ﴾ هەموو ئەو فریشتانە: كەلای خودا خاوەن پلەو پایە ی بەرز نەست بەندایەتی كردن بۆ خودا لووتبەرز ی ناوێن و لەخودا پەرستی و تەقدیس و تەسبیح ماندو نابن، سستی ناكەن و ﴿يَسْبَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْترُونَ﴾

شه و رۆژ هه می شه خودا به گه وره ده گرن و باسی پاک و بی گهردی و به رزو
پیرۆزی ده که ن، به رده و امن له سه ر خودا په رستی به نیاز و کرده وه سه ر گهرمی
طاعه ت کردن و ساته وه ختیک خودایان له یاد ناچی و فه رامۆشی ناکهن.
بیگومان نهوانهی له ئاسمانه کان و زهوی دا ههن. جگه له خودا که س
ژماره یان نازانی. چۆنییه تیان بو ئیمه مه علوم نیه، ئیمه باوه پرمان
به هه بوونی فریشته و جندۆکه ههیه، چونکه له قورئاندا ناماژه یان پی کراوه،
ئه بجا وی ده چی چهنده ها گیانه به ری تری خاوه ن عه قل و ژیری سی هه بن له سه ر
زهوی یان له هه ساره کانی تر دا ژیان به سه ر به رن و خه ریکی خودا په رستی بن،
شیوه و سروشتیان و ادروست کرابن که: که له گه ل بارودۆخی شه و ژینگانه دا
بگوئین. ئیمه هینچیان لی نازانین!!

سه رزه نستکردنی موشریکه کان و چه سپاندنی تاک و ته نهایی خودا

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ

﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ

اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعِيَ

وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْقُونَهُ إِلَّا أَلْقَوْا بِأَيْدِيهِمْ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

له سه ره تایی سوره ته که وه تاثیر ته که کان له ته وه ره ی باسی
 پیغه مبه رایه تی دا ده سو رانه وه، نهو شتانه یان شی کرده وه: که په یوه ندییان
 به پیغه مبه رایه تی وه هه یه، نه جار لیته ده دیته چه سپاندن و شی کردنه وه ی
 یه کتاپه رستی و ره تکر دنه وه ی هه بوونی ها وه بۆ خودا! نه وه تا دوا به دوا ی
 را گه یاندنی نهو راستی یه: که فریشته و نهوانه ی پله و پای دیان لای خودا به رزو
 ریز دارن، هه میشه سه رگه رمی ته سبیحات و خودا په رستین و ساتیک لهو
 ته سبیحاته دانابرین، دوا به دوا ی نهو سه رزه نشت کردنی مو شری که کان دی،
 ده عوا و بیرو بۆ چونیان رهت ده کاته وه، یه کتاپه رستی ده چه سپینتی و نهو
 راده گه یه نی: که بونه وه بۆ خوی گهواهی نهو ده دا: که خودا تا که و ته نه یه و بی
 شهریک و بی باک نا تا جیه. پیوستی به کهس نیه و هه موو کهس پیوستیان
 به ته و هه یه. ده فرموی: ﴿ام اتخذوا الهة من الارض هم ینشرون﴾ واته:
 به لکو و نهوانه چه ند خودا یه کیان له ماده کانی پیکهاته ی زهوی بریار دا وه
 ده یان په رستین و پیان وایه: نهو خودا دروژنانه مردوی ناو گوزریان بۆ زیندو
 ده که نه وه؟؟ واته نهوانه هه چیان له دهس نایه و مردویان بۆ زیندو نا کرینه وه

دهی که‌وابی چۆن و به‌چ عه‌قلێك ئه‌و نه‌فامانه ئه‌و شتانه‌یان بۆ خودا دانا‌ون و کرد‌ویان به‌ها‌وه‌لی خودا و به‌ندایه‌تیان بۆ ده‌که‌ن؟

زومه‌خشه‌ری ده‌فه‌رموی: وشه‌ی (أم) لێ‌رده‌ا (منقطع‌ه) یه‌و به‌مانا (بل) هه‌و بۆ (اضراب) ه. هه‌مزه‌که ئاماژه به‌وه ده‌کا: که‌واز له‌هی پێشه‌وه‌ی بێنی و چی دی له‌سه‌ری نه‌پۆی و ئینکاری دوا‌وه‌شی بکه‌ی! بێگومان بته‌رسته‌کان ده‌یانزانی: که‌بته‌کانیان مرد‌وو زین‌دو ناکه‌نه‌وه‌و هه‌رگیز ئیدی‌عای نه‌وه‌یان نه‌کرد‌وه، به‌لام به‌خودا زانینی ئه‌و بتانه‌و بریار دانه‌که‌یان نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، چونکه که‌سه‌یک خودایه‌و شایانی په‌رسته‌ن: که‌توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتێک دا هه‌بی و صیغه‌تی خودایه‌تی تیدا بی، یه‌کی‌کیش له‌تاییه‌مه‌ندیه‌کانی خودایه‌تی مرد‌وو زین‌دو کرد‌نه‌وه‌یه بۆ شه‌وی هه‌موو که‌س پاداش و سزای کرد‌وه‌کانیان وه‌برگه‌نه‌وه.

نایه‌ته‌که گالته‌و لا‌قرتی پێ‌کرد‌نه، بی نرخ‌ی و که‌م بایه‌خی و نه‌فامی و گێلی ته‌وانه ده‌ر ده‌خا: که‌به‌ده‌ستی خۆیان له‌مادده‌و که‌ره‌سته‌ی زه‌وی شتێک داده‌تاشن و به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌ن!

ئه‌جار په‌روه‌ر‌دگار تاک و ته‌نه‌ایی خۆی راده‌گه‌یه‌نی و خودایه‌تی خۆی ده‌سه‌لمێنی و جگه له‌خۆی خودایه‌تی بۆ هه‌یج شتێک بریار نادا. به‌لگه‌ی به‌پێ‌ز دینێته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ نه‌گه‌ر له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا جگه له‌خودای گه‌وره‌و مه‌زن و پیرۆز خودای تر هه‌بو‌نایه، کارو باری بو‌ونه‌وه‌ر تێک ده‌چوو، یاسای رێسایان تێک ده‌گیران و تارو مار ده‌بو‌ون!

چونکه ئه‌گه‌ر له‌بو‌ونه‌وه‌ردا چه‌ند خودایه‌ک هه‌بن، ئه‌گه‌ر خودا‌کان له‌ناو خۆیان‌دا کێشه‌یان تی بکه‌وی بو‌ونه‌وه‌ر وێران ده‌بی، خۆنه‌گه‌ر ته‌با بو‌ون له‌هه‌لس‌واندن‌ی بو‌ونه‌وه‌ردا، ئه‌و کاته یان به‌هه‌مو‌ویان شتێک به‌دی دین‌س و کارێک نه‌ب‌جام ده‌ده‌ن و پێ‌ویستیان به‌یارمه‌تی یه‌کتری هه‌یه، ئه‌و کاته مانای

وهه یه خودا کان دهسته وهسانن و عاجزن، خۆنه گهر ههریه که یان سههریه خۆ
بتوانی ته صهروف بکا، نهوکاته پتویست به فره خودایی ناکا، نه مه مانای
وایه دوو خودای خاوهن دهسه لات و توانا دروستکراوێکیان هیناوه ته دی نه مهش
محاله، لهم رووه وه: که دروستکراوه که به ویستی ههردوکیان هاتۆته دی و ویستی
یه کیان نیه به ته نهها.

به پراستی نه مه به لگه یه کی راست و روون و به هیزه له سههر تاک و ته نههایی
خودا، واقعی ژیان شایه ته. نه وه تا ئیمه به چاوی خۆمان ده بینن: هه ر ولاتی
هه ر شاری له ژیر دهستی دوو فره مانپه وای کاریگهردا بی و ههریه که یان بتوانی
سههریه خۆ کار بکا، هه می شه وێران و نا ئارامه، جه مسه ری تیک چو وه و کارو
باری وه ستاوه.

به کورتی نه گهر له بوونه وهردا چهند خودایه که هه بن ههریه که یان زات و
صیفاتێ خۆی هه بی، جودا وازی سههره کی هه بی له ناویان دا، له زات و صیفات
دا، نهوکاته ده بی هه ر یه که یان ویست و ئیراده ی خۆی هه بی، نه گینا ده بی
یه که خودا بن، هه رکاته تیکیش خودا کان له زات و صیفات دا جودا وازیان تیدا
بوو، به هیه چ جۆری ناگونجی له هه موو ئیش و کاریک دا یه که بگرن و کۆک بن و
کیشه یان تی ته که وی، هه رکاته تیکیش کیشه یان تیکه موت به گژدا یه کدا ده چن و
ده بی لیک بدهن، که ته وه ش رووی دا نهوکاته ئاسمانه کان و زهوی سیسته میان
تیک ده چی و ته فرو تونا ده بن.

ده ی نه وه تا ئیمه به چاوی خۆمان ده بینن نه م بوونه وه ره گه وه ره فراوانه
به نه وه پهری ریک و پتکی به رپۆه ده چی، که واته ده بی نه م بوونه وه ره ته نیا یه که
خودای هه بی و بهس!

که وابهو بوونه وه ر تیکرا به خوارو ژوری یه وه هه مووی به لگه یه له سههر
هه بوونی خودایه کی تاک و ته نیا و زانا و دانا و بالا ده ست.

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ پاك و مونه ززه هه پهروهردگار لهو شتانه ی پالی ده درین، نهو خاوه نی عه رشه، خودای بوونه و ره خیزانو کورو کچو هاوه لی نه، پتویستی پتیا نیه، تاكو ته نهاو بی شه ریکه. نمونه ی نه م ئایه ته ئایه تی کی تره: كه ده فهرموی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ، وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ آلٍ إِذَا لَذَهِبَ كُلُّ آلٍ بِمَا خَلَقَ، وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾. (المؤمنون/۹۱).

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ، وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ به هیچ شیوه یه كه خودا پرسیا ری له سر کرده و هه کانی لی نا کری، چی بکا ره خنه ی لی ناگری، چونكه خودایه کی شكومه ندو زاناو داناو عادل و خاوه ن لوطف و رحمت و نیعمه ته، ده ی كه سی ئه وه بری له صیفه ته کانی بن چۆن ره خنه ی لی ده گیری؟ کی ره خنه ی لی بگری؟ به لگوو به نده کانی پرسیا ریا ن لی ده کری، نه وان ده ریا ره ی هه موو کردارو گوفتارو هه لویستیکیان ده خرینه بهر پرسیارو لیكۆلینه وه یان لی ده کری وه کوو له ئایه تی کی ترده ده فهرموی: ﴿فَإِنَّكَ لَسَآئِلُهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾. (الحجر/۹۲-۹۳)

نه بجا ر بۆ زیده سه رزه نشتو دووباره کردنه وه ی ده برینی نا په زایی و به گه وه زانی نی کوفرو بی دینی هه کانیان ده فهرموی: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبًا بِرَاهِنًا﴾ نایا دوا ی نهو هه موو به لگوو نیشانه هیئانه وه له سر تاكو ته نهایی خودا ره وایه و دروسته نهو نه فامانه چهند په رستراوی کی تر جگه له خودا بۆ خویان بریار بدن بیان په رستن؟ وه صفی خودا به وه بکه ن: كه هاوه لی هیه؟ ده ی نه گهر ئیوه کافرو یاخی بوو نه فام نه بن چۆن بریا ری نهو ده دن: كه خودا هاوه لی هیه، ده به لگوو چه سپینه ری داوا کانتان بجه نه رو! کوا به لگه یه کی نه قلی له نیگا و سروشته وه پشتگیری تان لی بکا؟ کوا به لگه یه کی عه قلی له سر داوا که تان؟

يىگۈمان ئىۋە نامەيەكى ئاسمانىستان دەست ناكەۋى ئەۋەى تىدابى: كە
 كەخودا ھاۋەلى ھەيە، بچن سەيرى كىتېبە ئاسمانىيەكانى ۋەكوو تەۋرات ۋە
 ئىنجىل ۋە زەبوور بىكەن، ئاخۇ ھىچتان لەۋبارەۋە ۋە دەست دەكەۋى؟ يىگۈمان
 لەۋ نامە ئاسمانىيەئەدا تاكو تەنھايى خوداۋ بى ھاۋەلى چەسپاۋە ھىچ
 دەقېكى بىۋا پىكراۋتان دەست ناكەۋى بىرپارى ھەبوۋى ھاۋەلى بۇ خودا تىدا
 بى. ھەروەكوو چۆن عەقل ۋە ئىرىش ھەبوۋى فرەخودايى رەت دەكاتەۋە،
 بەھىچ جۆرى عەقل ۋە ئىرىى رىگا ناداۋ بىرپارى دوو خودايى ۋە فرە خودايى
 بەرەۋا نازانى ۋەكوو لەپىشەۋە ئامازەى پى كراۋ فەرموى: ﴿لەۋ كان
 فيهما...﴾ (الايە) ئەجار ئامازە بەبەلگەى نەقلى دەكار دەفەرموى: ﴿هَذَا ذِكْرُ
 مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي﴾ ئەۋ نىگايەى دەربارەى تاكو تەنھايى خوداۋ
 نەگوغجانى ھەبوۋى ھاۋەل بۆى، بۇ مەن ھاتوۋە، بۇ ھەموو پىغەمبەرانى پىش
 مەنىش نازل بىۋە، ھەموو نامە ئاسمانىيەكان، ھەموو نىگاۋ سىروشى
 پىغەمبەران تاكو تەنھايى پەروەردگارىان دىۋارە كىرەتەۋە، كەۋابوۋ قورئان
 يادخستەۋە نامۇزگارىيە بۇ ئومەتەكەم، ئەم راستىيە لەكىتېبە ئاسمانىيەكانى
 تىرىش دا ھەيە، ۋەرن تەماشايان بىكەن ۋە سەرخىيان بەدەنى، ئايا لەھىچ لەۋ
 نامانەدا شەرىك بۇ خودا بەرەۋا بىنراۋە؟ يىگۈمان لەھەموو كىتېبە
 ئاسمانىيەكان دا ئايىنى خودا لەسەر بىنەماى تاكو تەنھايى خودا داپىتەراۋە
 چەسپاۋە ھەموو نامە ئاسمانىيەكان، ھەموو پەيام ۋە سىروشى پىغەمبەران ئەۋ
 ھەقىقەتەيان چەسپاندەۋە، كەۋابوۋ ئەۋ بىرۋ بۆچۈنەى كافىرەكان بانگەشەى بۇ
 دەكەن، ھىچ بىنەمايەكى نىۋە لەنەفامى ۋە كەۋدەنى خۇيانەۋە سەرى ھەلداۋە.
 ۋەكوو دەفەرموى: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ بەلكوۋ زۆرىەى ئەۋ
 موشرىكانە نازان ھەق ۋە راستى چىۋە چۆنە، ھەق ۋە ناھەق لىك جىياناكەنەۋە،
 بەلگەۋ نىشانە سوۋدىيان پى ناگەيەنن ﴿فَهُمْ مَعْرُضُونَ﴾ ئەۋان لەبەر نەزانى ۋە
 كەۋدەنىيان روۋ لەھەق ۋەردەگىرۋ تاكو تەنھايى خودا رەت دەكەنەۋە!

به کورتی موشریکه کان هیچ به لگه یه کیان به ده ستموه نیه بیرو
 بۆچوونه کیان بچه سپیتنی، همرشتیک ده هیئنه وه به خه یالی خۆیان ده یکه نه
 به لگه له سهر بیرو باوه ره کیان، پوچاوه و بی هیژو پیژه. چونکه بوونه وه
 شایه ته له سهر تاكو و ته نهایی خودا، سروشت تاكو و ته نهایی خودا ده سه لیتنی،
 عدقل و ژیری، په میامی پیغه مبه ران هه موویان کۆکن له سهر ره تکر دهنوهی
 هه بوونی هاوه ل بۆ خودا له سهر تاكو و ته نهایی زاتی پاکي. ﴿وما أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ هیچ پیغه مبه ریکمان
 پیش تو نه ناروده نیلا: که نار دومانه نیگامان بۆ کردوه: که هیچ خودا نین
 شایانی پهرستن بن جگه له من، همر من خودام و همر من شیاری خودایه تیم
 دهی که وایی همر عیبادهت بۆ من بکمن.

نه جار بۆ سه لماندنن تاكو و ته نهایی خودا و ره تکر دهنوهی بیرو که ی هه بوونی
 فره خودایی، نه فی نه وهش ده کا: که خودا مندالی هه بی، سه رزه نشتی نه وانه
 ده کا که نه م جۆره بیرو باوه ره یان هه یه.. ده فره موئ: ﴿وَقَالُوا: اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ
 وَلَدًا﴾ واته: هه ندی له خێله عمر به کان: که هۆزی خوزاعمو جو هه ینه و
 به نوسه له مه بوون، ده یانگوت: خودا مندالی همن، بر وایان وابوو فریشته کچی
 خودان! هه ندی له نه صرانیه کانیش ده یانگوت مه سیح کوری خودایه، هه ندی
 له جوله کهش پییان وابوو عوزه ر کوری خودایه. نیت پهر وه ردگار فره موئ:
 ﴿سُبْحَانَهُ﴾ پاکي و به رزی و دووره په ریزی بۆ خودا له وهی مندالی هه بی،
 همرگیز شتی وانه به وه نیه و نابی، چونکه مندال له شتیک دا ده شو به یته
 باوکی و له چهند شتیک تردا له و ناچی، جا نه گهر له فره رزی حال دا خودا
 مندالی هه بی، ده بی له هه ندی ره وشت دا نه و منداله له خودا بچی و له هه ندی
 ره وشت دا جیایی، نه و کاته لازم دی زاتی خودا له چهند شتیک پیک هاتی،
 دهی خۆ به به لگه و ده لیل چه سپاوه: خودا به هیچ کلۆجی له هیچ شتیک دا

ناشوبهیتته شتی مادی و تازه پهیدا بوو، ره گهزایه تی له نیتوان به دیهینه رو دروست کراواندا نیه..

﴿بل عباد مکرمون﴾ واته: فریشته کچی خودا نین، به لکو نهوان بهنده ی ریزداری خودان، خودا بوخوی بهدی هینان، لای خودا ریزو نرخیان ههیه. نهوان بهنده و خه لئنده ی خودان، مندالی خودا نین. بهسه ر باقی دروست کراواندا پاساویان ههیه و جگه له پیغه مبه ران له هه موو دروست کراوانی تر ریزدار ترن، صیفه و رهوشتیان بهم جوړه یه:

۱- ﴿لایسبقونه بالقول، وهم بآمره یعملون﴾ به هیچ قسه و گهتو گویه ک پیش خودا ناکه ون، هه تا خودا فرمانیان پی نه کا هیچ نالین: هه رچی فرمانیشیان پی بکا سه ریچی فرمانه کانی ناکه، به لکو له گه ل فرمانی پیکردن یه کسه ر فرمانه که جی به جی ده کهن، پهروه ر دگار زانیه و زانیاریه که ی کۆنترۆلی هه موو شتیکی کردوه. هیچی لی گوم نابی. ده فهرموی:

۲- ﴿یعلم ما بین ایدهم وما خلفهم﴾ خودا زاناو ناگاداره ده زانی له وه پیش چییت کردوه، له داها تودا چی ده کهن، واته وه کوو چۆن گوشتاریان به پی فرمانی خودایه، کرداریشیان به گویره ی فرمانی نه وه: هیچ کاریک نه غام ناده ن هه تا فرمانیان پی نه کری. هه رچی ده یکه ن و نایکه ن له زانیاری خودا دا دیاره و کۆنترۆل کراوه، بهرده وام نه وانه موراقبه ی خودا ده کهن له هه موو حال و وه زعیکیان دا، خو یان ده گرنه وه له هه موو سه ریچی یه کی فرمانی نه و..

۳- ﴿یشفعون ألامن أرتضی﴾ جهساره تی نه وه ناکه ن شه فاعه ت بو هیچ کهس بکه ن مه گه ر بو که سیک خودا لیتی رازی بی و بهشیای دانا بی بو نه وه ی شه فاعه تی بو بکری.

٤- ﴿وهم من خشية مشفقون﴾ ئه فرىشتانه و ئىپراى خودا پهرستى و رۆچوون له طاعه ت دا له ترسى خودا حه جىنيان نيه، هه ميشه به ناگاو سه رگه رمى به ندايه تى كردن، دله له رزه يانه له بهر سامناكى پهروه ردگارو هه ميشه خودايان له ياده و ساتى كيش له بىرى ناكهن، ترسى عه زابى خودايان هه يه و خويان ده پارتىزن له سنوور به زىنى.

ئه بچار دواى وه صف كردنى فرىشته و ئاماره به رتزدارىيان لاي خودا، هه په شهيه كى توندو تىژى ئاراسته ي نه وانه كرد: كه هاوه ل بۆ خودا داده نىن ده فهرموى: ﴿ومن يقل منهم اى اله من دونه فذلك نجزيه جهنم﴾ هه كه سى له و فرىشتانه له فه پزى محال دا لافى خودايه تى لى بدا و بلى: من خودام من هاوه لى خودام، وه كو و ئه وهى شهيتان لافى خودايه تى بۆ خۆى لى ده داو بانگه وازى خه لكى كرد بۆ په پره و كردنى فهرمان و نه هيه كانى و داواى لى كردن بيه رستن، ئه وه بابزانى له سهر ئه وه له ئويسته سزاي دۆزه خ ده درى و تۆله ي لى ده ستىنرى، هه لته هه هه چ كه سى له فرىشته لافى خودايه تى لى نه داوه و نه يگوتوه من خودام.

﴿كذلك نجزي الظالمين﴾ هه به و جوژه سزاي سته مكاران و نه وانى كور و كچ و هپال خودا ده دن، ده ده ين و تۆله يان لى ده ستىن نه وه و به ناگرى دۆزه خ عه زايان ده ده ين.

ئىبنو كه ثىر ده فهرموى: له نايه ته كه دا: كه ده فهرموى ﴿ومن يقل منهم...﴾ شهرط هه يه، شهرطيش پىويست ناكا بى. واته مه رج نيه هه ندى له فرىشته ئه و كوفره بكهن، نمونه ي ئه وه ش زۆره وه كو و ئه وه: كه ده فهرموى: ﴿قل ان كان للرحمن ولد فانا اول العابدين﴾ (الزخرف/٨١) يان ده فهرموى: ﴿لئن اشركت ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين﴾ (الزمر/٦٥).

سه رزه نشکر دنیکی تر بو موشریکه کان

له سه ر نه وهی که له نایه تی بوونه وهر وورد نابنه وه

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا

أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا

مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ

رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ

يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ

آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

دوای نه وهی په روه ردگار سه رزه نشتی موشریکه کانی کرد: چ نه وانه ی
له تهك خودادا شتی تریش ده په رستو نه وانه ش: که ده لێن: خودا مندالی
بوخزی بریار داوه له فریشته، نه بجا لێره دا سه رزه نشتی کردن له سه ر نه وه
له نایه تی بوونه وهر ورد نابنه وه، تا تا و ته نهایی خودایان بو ناشکرا ببی،
چونکه هه موو شتیکی بوونه وهر نیشانه ی تا و ته نهایی خودایه، به لگه یه
له سه ر کار دروستی و کارامایی و دانایی و زانایی زاتی کردگار.

په روه ردگار له م نایه تانه دا شهش به لگه ده هیئتیه وه له سه ر هه بوونی
خودایه کی تا و ته نه هاو خاوهن ده سه لات و به توانا له دروستکردنی هه موو

ته فسیری ره وان

شیتک داو گەردنکەچی هەموو شیتک بۆ دەسەلاتی بەرفراوانی.. نایەتەکان
جەولەیه کی ناو بوونەوهەرن و رادەنویندرین بۆ تیفکیرین و ورد بوونەوه، بۆ بەناگا
هاتنەوهی دلە بێ ناگاکان، دیمەنی وای تێدا دەبینری سەر سووپ دەمیتنی و
عەقل مەدەهۆش دەبی: نایەتەکانیش ئەمانەن:

١- دەربارەتی تەقینەوه و لێک جودا بوونەوهی ناسمانەکان و زەوی و
هەسارەکان . دەفەرموی:

﴿وَأُولَٰئِكَ يَرْجُونَ كَفْرًا أَن السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمْ﴾ نایا
ئەو موشریکانەیی نینکاری خودایەتی خودا دەکەن و لەگەڵ خودا دا شتی تر
دەپەرستن! ئەیانزانیهو نازانن: کە ناسمانەکان و زەوی لەسەرەتادا یە کپارچە
بوون و هەندیکیان بە هەندیکیانەوه نووسا بوون و یەک کیتلە بوون، دواپی
لێکمان جودا کردنەوه لەنتیوان ناسمان و زەوی دا چینیکیان هەوا دانا، هەروەها
هەر کۆمەلە ئەستێرەو شارە ئەستێرەیه کمان خستە سەر جەمسەر و تەوهەری
خۆیان و رێکمان خست؟!

تیوری باوی ئەمڕۆ تیوری (السلیم): کە دەلێن: کۆمەلە ئەستێرەکان
هەموویان، بۆ نمونە کۆمەلەیی خۆری: کە پێکها توه لەخۆرو مانگ و زەوی و
ئەستێرەکانی تری ناو کۆمەلەکەیی هەموویان مادەیی (السلیم) بوون و دواپی
تەقینەوهیان تێدا دروست بوو و شکلی کورەویان وەرگرتوو، دەگوتری: زەوی
پارچەیهک بوو لەخۆرو لی جیا بۆتەوه و پاش ماوه یێک سارد بۆتەوه. بەم
جۆرە دەلێن: خۆر کورەیهکی ناگیرین بوو، لەکاتی رویشتنی خێرای دا زەوی و
هەسارە گەڕۆکەکانی تری لی بوونەوه: کە بەگوترەیی نزیکیان بەم جۆرە ریز بەند
دەکرین عوطارید، زوهره، زەوی، مەریخ، موشتەری، زوھەل، تۆرانۆس،
نیبتۆن، بلۆتۆ. بۆ هەریه کە لەم هەسارە گەڕۆکانه بەگوترەیی هێزی کێشندەیان
خواگەیهکی تایبەتی هەیهو تێدا دیت و دەچی، وەکوو دەلێن: تۆ فەلەک هەن
لەخوار ئەو ناسمانەوه کە شویتن و جینگای فریشتەیه. فەلەک بریتییه

له كهوانهیهك: كه هه ساره كه تییدا ده خولیتتهوه، یان ریځای روشتنو گورجی روشتنه كه یه تی.

ئەم پێشهنگه زانیارییهی: كه قورئان رایگه یاندوه، ئەم راگه یاندنه عیلمییه: كه قورئان پێش ههزارو چوارسه دو بیست سال رایگه یاندوه، به لگهیهکی ئاشکراو نومايانه: كه قورئان كهلامی خودایه و به نینگا ناردویهتی بۆسه ر دلی حه زره تی موحه ممد ﷺ ئەو پێغه مبه ره ی: كه نه خوینده وار بووه، عاله نه خوینده وارێك شتی ئاوا ی لی ده ریکه وێ نه گهر مه وزوعه كه نیځای خودایی نه بی.

به لام وێپای نه وه ی: كه ئەم تیۆره زانستییه تا ئەمڕۆ باوی ههیه و له گه ل مانای رواله تی ئایه ته كه دا ده گونجی وه لی نابێ ئەوه له بیر بکهین: كه ئەم تیۆره تیۆریکی فه له کییه و تائه مڕۆ باوی ههیه، دوورینه سبهینی هه لبه وشیتته وه و تیۆریکی تر جیځای بگریته وه و بگونجی بۆ شیکردنه وه ی دیارده کانی بوونه وه. ئیمه ی موسولمان: كه خاوه نی بیرو باوه ری نیسلامین و هه لگری ئەو عه قیده پیروزهین، نابێ هه ول بدهین بۆ ئەوه ی ده قه کانی قورئان خاضیع بکهین بۆ تیۆریکی وه ها: كه نه بۆته حه قیقه تی عیلمی و راستی نه چه سپاوه.

به کورتی ده بی ئیمه جوداوازی بجهین له نیوان (النظریات العلمیه) كه ده ست نادهن بۆ گۆران و هه لبه شانده وه، وه کوو زانیاری گۆرانی ئاو به هه لئم له پله ی گهرمی دا، یان بوون به سه هۆلی له پله ی سفری سه دی دا، یان پێکهاتنی هه ورو به فرو ته رزه و باران و چۆنیه تی پهیدا بوونیان!

ئەم جوژه شتانه حه قیقه تی عیلمین و ده توانین ئایه تانی قورئانیان پی تفسیر بکهین و پێکیان بگرین، به لام به هیج جوړی نابێ ئایه ته کانی قورئان له گه ل ئەو تیۆرانه ی پێیان ده گوتری تیۆری زانستی یه ك بجهین و بیانکهینه ته فسیرو به لگه بۆ ئایه ته کان، چونکه نه گهر وامان کردو سبهینی تیۆره كه هه لبه شایه وه، ده بی مانای ئایه ته کهش به هه لبه دابنیتین. ئەمه ش

كارىكى نه گرغاوو نادرسته.. ده بى موسولمان خوى لى بپارىزى. بىگومان قورنان كتيبى تيورى زانستى نيه، بويه نازل نه كراوه كتيبى زانست بى و وه كوو سهرچاويه كى تاقىكر دنه وه سهيرى بكري! بهلكوو قورنان بهرنامهى ژيان به گشتى، كتيبى هيدايت و ناموزگار بيه، بهرنامهيه بو راست كرده وهى عقل، بو نه وهى به گويرهى خوى پهل رابهاوى، كومهل راست بكاتمه وه رىگا بكا عقل كار بكاو پهل بهاوى، هندى جار قورنانى پيروژ ناماژه ده كا بو برى حه قانيقى كهونى، وه كوو نه م حه قيقه تهى: كه له م ئايه ته دا ده بچه سپينى، ده فرموى: ﴿ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما﴾ ناسمانه كان و زهوى له سه ره تا دا يه ك پارچه بوون و دوايى ليكمان جيا كرده وه. ئيمه برومان به م حه قيقه ته هديه له بهر نه وهى له قورنان دا هاتوه، ههرچه نده نازانين چونيه تى جيا بوونه وه كه چونه و چون نيه. ئيمه نه م تيوزه فه له كييه وهرده گرین چوونكه دژايه تى نه م حه قيقه ته ناك: كه قورنان چه سپاندويه تى، ههروه ها هه موو تيورى كمان لاپه سه نده به م هر جى دژايه تى له گهل ماناى قورنان نه كا، به لام ناچين ده قه قورنانيه كان بكهينه خزمه تكاريى تيوزه زانستيه كان و به گويرهى نه وان ئايه ته كان مانا بكهين. نامانه وى به هوى تيوزه زانستيه كانه وه: كه زاده ي بىرو بوچونى ناده ميزادن قورنان به راست بگيپين، چونكه قورنان حه قيقه تيكي زانستى بى چه ندو چوونه و پيويستى به تيورى زانستى نيه راستى نه م بچه سپينن! نه وهى پيويسته بگوتري: نه وهيه: تيورى فه له كى كه نه مپرو باون دژايه تى ماناى ئايه ته كه ناكهن. ئايه ته كه ش به سه دان سال پيش سه ره له داني نه م جوژه تيوزانه نه م حه قيقه تهى راگه يانده.

٢- دانانى ئاو به بناخه ي ژيان.

ده فرموى: ﴿وجعلنا من الماء كل شىء حي﴾ هه موو گيانله بهر كمان له ئاو دروست كرده، ههرشتيك گيانى تيدا بى له ئاو دروستمان كرده، قورنانى پيروژ له م نيوه ئايه ته دا حه قيقه تيكي زانستى سه ر سوپه ينه ر نمايش

ده كا، زانايان و ليكۆلهره وانى زانستى، دهر خستو كەشف كردنى ئەم حەقىقەتە بە كارىكى گەورە حسيب دەكەن و پييان وايە پيشكەوتنىكى زانستى يەو بەشان و بالى داروين دا هەلەدەدەن و بەريزهو ناوى دىنن!! گوايە ئەم واتە: داروين رابەرى دۆزىنەوى ئەم تىۆرە زانستى يەو چەسپاندويه تى و وەكوو حەقىقەت يىكى عىلمى رايناندوه. وتويه تى ئاو بنەماي ژيانە و سەرەتا ژيان لەئاو وە پەيدا بسووه. بەلام لەراستيدا رابەرى ئەم حەقىقەتە زانستى يە قورئانە ئەك داروين: صەدان سال پيش ئەووى داروين ئەو تىۆرە زانستى يە رابگەيەنى و باسى گەشەو پەرەسەندن (نشوو ئو ئىرتىقا) بيئيتە كايەو، قورئان لەسەر دەستى پيشە مەبەرىكى نەخويندەوار وەكوو حەقىقەت يىكى عىلمى چەسپاندويه تى و رايگەيانندوه.

بەلكوو حەق وايە داروين دادگايى بكري و لەدادگاي زانست دا بەتاوانبار بەريته قەلەم، چونكە حەقىقەت يىكى عىلمى ئىعلان كراوى چەواشە كردو، بەناوى تىۆرى (گەش و نما) وە قووەتى كردۆتەو و بەناوى خۆيەو بەلاوى كردۆتەو!

ويئەى ئەم نايەتە نايەت يىكى ترە: كەدە فەرموى: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ﴾ (النور/٤٥) ناشكراشە هەموو گيانلە بەرياك لە (نوطفە) پەيدا دەبى، نوطفەش لەئاو پەيدا دەبى. هەيچ روەك يىكىش بى ئاو ناپرسكى و پى ناگا. كەوابوو هەموو نەش و نمايەك لەئاو پەيدا دەبى و بەئاو پەيدا دەبى.

بۆ راستى ئەم حەقىقەتە زانستى يە: كەدە ئين: هەموو گيانلە بەرياك لەئاو دروست بوو، حەقىقەت يىكى سەرنج راكيش و سەر سوورپهينەرە، هەرچەندە سەر سەر سوورپەمان لەئيمەدا دروست ناكاو بەوجۆرە تىۆرەنە بىرواى ئيمەى موسولمان بەقورئان زىاد نابى، چونكە ئيمە بىرواى موطلەقمان بەراستى قورئان هەيە، دەزانين كە لەخوداوە هاتوو و قورئان بىرواى باوەرى خۆمان وەرەگرين چونكە لەخوداوە هاتوو، ئەك لەبەر ئەوە بىرمان بەقورئان هەيە چونكە موافيقى تىۆر و كوشوفاتى عىلمى يە.

نیمه هه رمه وهنده ده لیتین: تیوری (نشوء و ارتقا) ی: که داروین و تاقمه که ی
خۆیانی پتوه باده ده ن دژی مهفهومی نایه ته که ی قورنان نیه لم خالدها.

ئوه چواره سده و نه وهنده سالدیه قورنانی پیوژ سهرنجی کافرو بی
بروایان راده کیشی بۆ بیر کردنه وه لهعه جایه باتی بوونه وه، بۆ تیفکری
له دروستکراوانی خودا: که له ناو بوونه وه ردا بلاو بوونه وه!

﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ؟﴾ ئه ری ئوه بۆچی نیمان ناهینن؟

خۆههرچی له بوونه وه ردا یه نیشانه ی هه بوونی خودایه، نیشانه ی تاک و
ته نهایی خودایه، نه گهر بیر له دروستکراوانی خودا بکه نه وه، بیگومان بیر
کردنه وه که تان سهر ده کیشی بۆ نیمان هینان.

۳- کیه کان کراون به میخ بۆ زهوی:

ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ يَقْبَلَ الْعَرَبُ رَوَاسِي﴾ نیمه له زهوی دا
کیومان به دی هیناون و کردومانن به سنگ و میخ و زهویان پی راگرتوون، بۆ
ئوه ی له ره نه کاو جم و جولی وای لی پیدایه نه بی ئاده میزاده کان له سهر خۆ
فری بدا، یان ژیانیان لی ناخۆش بکا، نه هیتلی به نارامی ژیا نی تیدا به سهر بهرن.

زهوی دوو جوړ سوورانه وه ته بنجام دها، سوورانه وه یه که به ده وری خۆ داو
سوورانه وه یه کیش به ده وری خۆ ردا. زانایان گه یشتوونه ئه و تیوره زانستی یه:
که زهوی له سهر تادا بلتسه ناگریک بووه دوا یی بهرگی دهره وه ی سارد بۆته وه،
رهق بووه، به لگه له سهر ئه وه هه بوون و دهر که وتنی ئه و گرو بلتسه ناگرو
دوکل و پریشک و دیارده سامنا که یه: که له کاتی بومه له زه و بورکان و
ته قینه وه ی زهوی دا دهر ده که ون.

نایه ته که ئه وه ده چه سپینن: که نه م کیوه میخ ناسایانه ته وازونی زهوی
را ده گرن، ناهیلن به ملاو به ولادا مه یه لان بکا و دانیش توانی سهریی بهه ژیتنی،
هه لبه ته راگرتنی ته وازونی زهوی به چهند شیوه یه که فره هم دی: واده بی
ته وازن و له نگهر راگرتنه که له نیتوان په ستانی دهره کی (الضغط الخارجی)

په‌ستانی ناوه‌وی زه‌وی دا ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، بۆ مو‌عاله‌جه‌و ته‌وا‌زونی چالۆ
نشپۆی شوینیکی دیکه‌یه..

به‌هه‌ر حال ئەم ده‌قه قورئانییه ئەوه ده‌چه‌سپینێ: که‌هه‌بوونی کێوه‌کان
په‌یوه‌ندیان به‌ته‌وا‌زونی زه‌وی یه‌وه هه‌یه‌و هۆکاری راوه‌ستان و ئارامی زه‌وین.
بائهم باسه بۆ توێژینه‌وه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی جی بیلین نه‌رکی قورئان نیه.
وه‌کو‌و ووقمان: قورئان کتیبی هیدایه‌ت و ئیرشاده، کتیبی تیۆری زانستی نیه!
٤- فه‌راهم هینانی ری‌گاو‌بان به‌ناو کێوه‌کاندا:

ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سَبَلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ له‌نیوان
کێوه‌کاندا ری‌بازو که‌له‌به‌رمان دروست کردون بۆ ئەوه‌ی ئاده‌میزاد
له‌شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی تر به‌ئاسانی ره‌و بکه‌ن، له‌ولا‌تیکه‌وه بۆ ولا‌تیکي
تر شت و مه‌ك بگوێزنه‌وه، بتوانن به‌ئاوات و مه‌به‌سته‌کانیان بگه‌ن و بژپۆی
خۆیان به‌ده‌ست بینن، ئاوا کار ئاسانیمان بۆ کردون و ده‌ربه‌ندو ری‌بازمان له‌نیو
کێوه‌کاندا فه‌راهم هیناوه بۆ ئەوه‌ی ئەوان هیدایه‌ت ئامیژین و خودا بناسن و
یه‌کتا په‌رستی بکه‌ن، شک و گومانیان له‌تاک و ته‌نهایی خودادا نه‌می‌نی!

﴿فِجَاجًا﴾ کۆی (فج) هه‌و بریتیه له‌ری‌گای پان و پۆر.
له‌نایه‌ته‌که‌ تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿سَبَلًا﴾ کۆی (سبیل) هه‌و بریتیه له
ری‌بازێک ری‌هه‌وی ئاده‌میزاد بی.

له‌نایه‌تیکي تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبَلًا فِجَاجًا﴾ (نوح/٢٠)
له‌نایه‌تی سوره‌تی (نوح) دا (سبلاً فِجَاجًا) له‌نایه‌تی نێرده‌ا ﴿فِجَاجًا سَبَلًا﴾
جوداوازییه‌که‌یان له‌باره‌ی ماناوه‌یه.

که (فجاج) پیش ده‌خا ده‌بیته (صیفته) واته خودا: که‌ری‌بازی دروست
کردون به‌وشپۆه فه‌راهمی هیناون.

به‌لام که (فجاج) ده‌خاته دوا (سبلاً) هه‌و ئەو کاته (فجاج) ده‌بیته حال.
یاسایه‌کی نه‌حویشه صیفته پیش مه‌وصوف ده‌که‌وی، به‌لام حال پیش ذیلحال نا‌که‌وی.

۵- کردنی ئاسمان به سهقف و هه لاشی زهوی:

ده فمرموی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ واته ئاسمان وادروست کردوه ده لای سهقفه بۆ زهوی، واته: وادیتته بهرچاوو ئاوا ده بیندری. نهو سهقف و هه لاشه مان له ناریک و پیک، له کهوتن و روخان، له وهی شه یاتینی بتوانن لیتی نزیک بینه وه و قسه و باس بدزن پاراز تووه، هیچ له که و عه یبیک تی دا نابیندری، له هه موو پیسی و ناریک و پیک یه ک پارێزراوه. له م رووه: که ئاسمان ره مزی شکۆمه ندی و بهرزو پیروزی یه و نایاتی هیدایه ت له و یه دینه خواری. که چی و پرای نه وه ﴿وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ نه وان له نیشانه کانی خدا، له نایه ته کانی روو وهرده گیرن، پشت هه لده کهن، بی ناگا و بی بیرو هۆشن، هیچ بیر ناکه نه وه له ده ست ره نگینی خدا ورد نابنه وه، به تیفکری نه وه سهیری بوونه وه و نه ناکه ن!!

نه وان هه چی بیر ناکه نه وه له بوونه وه، هه چی ورد نابنه وه له به لگه و دیاردانه ی نیشانه ی تاک و ته نهایی خودان، نیشانه ی گه وه یی و به توانایی و زانایی و کار دروستی پهروه ردگارن. سه رنج نا نه مانگ و خۆرو نه ستیره گه رۆکه کانی ترو شاره نه ستیره کان و هاتنی شه و رۆژو پهیدا بوونی وهرزه کانی سال و گۆرانی ناو و هه واو گه رمی و ساردی و دهسته بهر بوونی هۆکاری ژیان له سه ر زهوی و جۆره ها دیارده و نیشانه ی تر: که هه ر خدا ده زانی چۆن و چین!! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فمرموی: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا، وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (یوسف/۱۰۵).

۶- دروست کردنی شه و رۆژو خۆرو مانگ:

ده فمرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ خدا خودایه کی و هه یه شه و رۆژی دروست کردوه، خۆرو مانگی به دیه ی تان، شه و رۆژ دوو دیارده ی بوونه وه رن، خۆرو مانگ دوو

قه باره ی گه وره و زه به لاحن، په یوه ندى یه کى پته و یان به ژيانى ناده میزاده وه هه یه، به لکوو به ژيانه وه به گشتى هه یه، تیفکرین له به شوین یه کدى داهاتنى شه وو رۆژو هاتو چۆى خۆرو مانگو هه موو دیارده کانى ترى بوونه وه به شو یه ریک و پیکه به م وردی و پته و ی و توکم یی یه: که به بى راوه ستان و تیکچوون، به م شیوه و نیظامه: که چاو تروکانیک راوه ستان یان نیه، به راستى جیگای نه وه یه دله کان هیدایه ت به دن و شاره زایان بکه ن بو خودا پرستى و تاكو ته نه یی زاتى په روه ردگار. نه م هه موو قه باره زه به للاحانه، نه و شاره نه ستیره و کاکه شان له بو شایى فه ضادا، له جیهانى نه ثیری دا: که هه موو بو شایى پر کرده، دین و ده چن به بى و چان له هاتو چۆدان، وه کوو چۆن ماسى به ناو دا دیت و ده چى! به لى ئیستا زانیاری تاز هه لسو رانی خۆرو مانگو زه و ی سه لماندوه و بو وه ته حه قیقه تیکى عیلمى.

مردنى هه موو گیان له به ریک و هاتنى قیامه ت به ناگه هانى

وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾
وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَحْذَرُونَ إِلَّا هُزُوا
أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ

هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

ده‌رباره‌ی سه‌به‌ب نزولو نایه‌تی ﴿وما جعلنا لبشر...﴾ هاتوره ده‌لین:
 کاتی کافره‌کان وتیان: بیگومان موحه‌مه‌د ده‌مری و له‌کۆلمان ده‌بیته‌وه،
 ده‌یانگوت: ﴿تتبرص به ريب المنون﴾ (الطور/۳۰). نهم نایه‌ته نازل بووه.
 نیبنو لوندیر له‌نینبو جوهره‌یجوه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ هه‌والی
 مردنی خۆی پی راگه‌یه‌ندرا، وتی: خودایه! نه‌ی کی رابه‌ری نومه‌ته‌که‌م بی؟
 نیت نایه‌تی ﴿وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد﴾ نازل بوو.

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿واذا رآك الذين كفروا...﴾ نیبنو نه‌بی حاته‌م له
 (السّدى) یه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ به‌لای نه‌بوجه‌هل و نه‌بو
 سوفیاندا تیبه‌ری سرگه‌رمی قسه‌ بوون. کاتی نه‌بوجه‌هل پیغه‌مبهری بینو
 پیکه‌نی و به‌نه‌بو سوفیانی گوت: نه‌مه پیغه‌مبهره‌که‌ی به‌نو عه‌بدو له‌نافه،

نه بو سوفیان بهم قسهیه قهلس بو وتی: جابه لاتمهو سهیره لهناو خیلای عهبدو
مهناف دا پیغه ممبر هه لیکهوی؟؟؟

پیغه ممبر ﷺ گوئی لی بو، گه رایمه بۆلای نه بوجههل و لئی تورپه بوو
هه ره شهی لی کردو فهرموئی: نهوه چیتته وات لی هاتوه ده لئی رهوشتی
مامی خۆت (ألولید) کورپی موغهیرهت گرتوه؟ به نه بوو سوفیانیشی فهرموو
تۆیش: که نهو قسانهت کرد ده ماری تایهفه گهری پالی پتوه ناوی نیت نایه تی
﴿وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَخَذُوا لَكَ آلَافًا نَازِلًا﴾ نازل بوو.

په یوه ندیی نهم کۆمه لئه نایه ته به هی پیشهوه لهم رووه یه: لهوه پیش
شهش به لگهی هینانهوه له سهر هه بوون و تاكو تنه های خودا، نه جار لی ره دا
موناسیبه: که بفهرموئی: سه ره نجامی دونیا ویران بوونه، نهم جیهانه بو
تاقیکردنه وه تیدا تاقیکردنه وه دروست کراوه، پردیکه بو قیامهت، ژیان
دونیا کیلگهی قیامهت سه ره نجامی هه موو مه خلوقات بۆلای خودایه،
په روه ردگار حیساب و لیکۆلینه و هیان له گه ل ده کا، هه موو کهس پاداشی سزاو
کرده وه کانی وهرده گرتیه وه. نه جار نه وه راده گه یه نی: که عه زایی قیامهت دیو
گومانی تیدا نیه، با کهس به دونیا هه لئه خه لته تی، کهس به ده ست رویشتویی و
سامانداری نه نازی، کهس جه ساره تی نه وه نه کا گالته به پیغه مبهری خودا
بکا، چونکه له سهر گالته کردو قه شمر کردنیان به پیغه مبهری خودا و په یامی
خودا تۆل ه یان لی ده ستی نری و سزا ده درین.

بهم جو ره سیاقه که قانون و یاسای بوونه وهر له دروست کردو و پیکهاته ی دا
په یوه ست ده کا به یاسای ژیان نادهمیزاده وه له سروشت و ناکام و سه ره نجامی دا
ده فهرموئی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ﴾ نیمه نادهمیزادیکه پیش تو
بریارمان نه داوه بو هه تا هه تایه له ژیاندا بی، نه ته تۆو نهی موحه ممه د
هه روه ها هه موو نه وانه ی له پیش تۆوه رویشتون و نه وانه ی دوا تو دین هه ر
هه موویان گیای مردن و مردن یه ی پی گرتوون و پییان ده گری و کهس له چنگ

مردن رزگارى نه بوه و نابى.. ئه ی موحه ممد! خودای تو بریاری داوه: كه تۆيش وه كوو باقى پيغه مبه رانى پيش خۆت مردن يه خهت بگرى و بمرى. ﴿افائن مت فهم خالدون﴾ نایا كه تو مردى ئه ی موحه ممد! ئه و موشرىكانه نه مرده بن؟ نه خهیر هه موو كهس ده مرى و كهس به زیندوى ناميئتته وه. هيچ كهس به ته ما نه بى بۆ هه تا هه تايه له دونيادا بژى و مردن يه خه ی پى نه گرى.

ئهمه ره تدانه وه ی موشرىكه كانه: كه ئاواته خوازی مردنى پيغه مبه ر ﴿الله﴾ بوون، وایان مه زنده ده كرد: كه پيغه مبه ر ﴿الله﴾ ده مرى و به مردنه كه ی كه یف خوش ده بن، جاپه روه ردگار پيخوشبونه كه یانى پوچانده وه.

نونه ی ئهم نايه ته نايه تىكى تره: "كه ده فهرموى: ﴿كل من عليها فان، ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام﴾ (الرحمن/٢٦-٢٧) به يهه قى و هى تريش له عايشه وه رى وايه ت ده كه ن؛ كه ده فهرموى: له و كاته دا پيغه مبه ر ﴿الله﴾ گيانى ده رچوو بوو، هه زه رته ی نه بو به كر هاته سه ر جهسته ی پيروزى و ماچى كردو وتى: نای بۆ پيغه مبه ره خوشه ويسته كه م! نای بۆ دۆسته كه م! نای بۆ پياوه هه لپژارده كه م! نه مجار نايه تى ﴿وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد... الآية﴾ ی خوئنده وه. هه ندى له زانايان ئهم نايه ته يان كردوه به به لگه له سه ر ئه وه: كه هه زه رته ی خضر له ژياندا نه ماوه و ئيستا زيندو نيه. چونكه ئاده ميزاده و ئاده ميزاديش گياى مردنه، بۆ روونكرده وه ی مانای نايه ته كه چهند فهرموده يه كه هيه له شوئنى خوياندا له باسى چيڕۆكى هه زه رته ی موسا و ﴿عليه السلام﴾ هه زه رته ی خضر دا ئاماژه يان پى كراوه، ليڤه دا دووباره كردنه وه يان پيويست نه بوو!

نه مجار بۆ دووباره كردنه وه ی مردنى هه موو ئاده ميزاد فهرموى: ﴿كل نفس ذائقة الموت﴾ واته هه موو خاوه ن گيانى كه ده بى پيالّه ژه هرى مردن بچيژى، هه موو گيانى كه ده بى له جهسته جيايئته وه. واته پيش جيا بونه وه ی جهسته له گيان ده بى تالاولى مردن بچيژى.

پیغه مبهەر ﷺ فهرمویه تی: ((ان للموت لسکرات)) بیگومان مردن نازاری زۆره ((اللهم اعنی علی سکرات الموت)) خودایه! یارمه تیم بده له سهر نازاری مردن.

دهی باکەس به مردنی کەس دلخۆش نه بی، کەس به مردنی کەس بیرۆشی نهیه. چونکه هه موو کەس پیالهی مردن ده چیژی:

مردن سه ره نجامی هه موو زیندویه که، مردن کۆتایی هه موو گیانله بهرێکه له سهر زهوی. هه موو کەس بۆلای خودا ده گهرێنه وه، جا نه وهی له ما وهی گه شتی که بخایه نی ته مه نی کورتی ناده میزادا دایته کایه وه له خێرو شهر نه وه بۆ تاقیکردنه وهی ﴿وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ نێمه به به لاو نیعمه ت، به نه خۆشی و له شساغی، به هه ژار کردن و سامان پیدانتان به تاقیتان ده که مینه وه، تا ده ری بجهین چهند خۆگرو پشوو درێژن، تاج نه ندازه یه که به صه برو نارامن، سوپاسگوزارو شوکرانه بژیرن!

تاقیکردنه وه به به لاو موصیبه ت مه علووم و مه فهومه، بۆ نه وه نه ندازه ی خۆگری به تاقیکرا وه که ده ربکه وی، بۆخۆی بزانی تاج راده یه که به صه برو نارام ده بی له سهر زیان و نه خۆشی و هه ژاری و چهند بتمانهی به خودا هه یه!! به لاَم تاقیکردنه وه به خێرو خۆشی، به نازو نیعمه ت نه وه پتویستی به برێک له سهر وه ستان هه یه.

بیگومان تاقیکردنه وه به خێرو خۆشی و نازو نیعمه ت کاریگهر تره، که م کەس هه یه خۆی تیدا رابگری. زۆر کەس هه ن له به زامبه ر به لاو موصیبه ت دا خۆگرو به صه برو نارامن، به لاَم که مینه یه کی که م هه یه، له تاقیکردنه وه به نازو نیعمه ت دا سه رکه وتوو بی، زۆر کەس هه یه، له سهر نه خۆشی و نازار به صه برو پشوو درێژه، به لاَم که م کەس هه یه له تاقیکردنه وهی له شساغی و به توانایی دا سه رکه وتوو بی، زۆر زه جه ته به توانی لغاوی نه فسی بگری و نه هیلێ سنوور به زینی بکا.

زۆر كەس ھەن بەسەرن لەسەر ھەژارى و نەبوونى، عىزەت و شكۆمەندىي
خۆيان لە دەست نادەن، بەلام كەم كەس ھەن بتوانن لەكاتى دەولەمەندى و
ھەبووى دا خۆيان بگرن و لەخۆيان بايى نەبن.

زۆر كەس ھەيە لەژىر نازارو نەشكەنجەدا خۆگرەو ناترسى و تەسلىم نابى،
بەلام زۆر كەم ئەوانەى لەبەرامبەر مەنصەبو لەززەت و خوشى و
دەولەمەندى خۆ بگرى ھەلنەخلىسكى!

زۆر كەس ھەن لەتەيكۆشان و ماندووبوون دا پشوو دريژن، خۆگرو بەسەبرو
ئارامن لەسەر برىندارىي، بەلام ئەوانەى لەبەرامبەر لەززەت و خوشيدا خۆگرن
زۆر كەم دەگەنن: زۆر كەم ئەوانەى سەرى بەرزيان بۆ تەماع و پارەو
پوول نەوى ناكەن. زۆر دەگەنن ئەوانەى تووشى دەردى خۆپەرستى و دونيا
ويستى نابن و گيانى خۆيان بەتەماع نزم ناكەنەو.

يىگومان تاقىكردنەو بەبەلاو موصىبەت، جەسارەت و شكۆمەندى و
پياوەتتەك لەئادەمىزادا فەرھەم دەھيئى، گيانى بەرگرى تىدا بەھيژ دەكا،
ئەعصابى قايم و پتەو دەكا، ھەموو ھيژو تواناكاني نامادەباش دەبن بۆ
بەرەنگار بوونەوئەى ئەو بەلاو ناخوشىو بەتوندى ڕو بەرپوئەرو دەبيتتەو. بەلام
خيرو خوشى ئينسان وا لى دەكا خۆى بۆ داگير نەكرى و نەتوانى خۆى بگرى.
بۆيە زۆر كەس ھەيە قۇناغى بەلاو موصىبەت بەسەر كەوتووى دەبىرى، كەچى
كە نازو نيعمەتى بەسەردا رزا، لەتاقىكردنەو كە دەرنانچن! مەگەر كەسى خودا
بيپاريتىزى و فرياي بكەوى، ئەو كەسى لەو تاقىكردنەو دەربىچى لەوانەيە:
كە پيغەمبەر ﷺ دەريارەيان فەرمويەتى: ((عجبا لأمر المؤمن أن امره كله
خير، وليس ذاك لأحد إلا لمؤمن، إن أصابته سراء شكر فكان خيراً له،
وإن أصابته ضراء صبر فكان خيراً له)).^(۲)

(۲) رواه مسلم بسنده فى كتاب الزهد والرقائق.

(نیشی موسولمان سهیره، ههموو کاره کانی خێرو چاکهیه، نهم بههرانهش بۆ کەس نین جگه له موسولمان، نه گهر خووشی تووش بوو سوپاسگوزار بوو ده بێته خیر بۆی نه گهر ناخووشی تووشی هات و صهبری گرت، ده بێته خێرو چاکه بۆی) جا به راستی نهم جوړه موسولمانانه زۆر کهمن، وریایی ئاده میزاد له کاتی تاقیکردنوه به خێرو به شهر، ههروا په یوه ندی به خوداوه له ههر دوو حاله کهدا پیویستهو گرنگه.

که ده فهرموی: ﴿وَنَبْلُوكُمْ﴾ مه بهستی نهویه نێمه واتان مامه له له گهله ده کهین وه کوو مامه لهی که سیك به تاقیتان بکاتهوه، نه گینا خو به بی تاقیکردنوه ده زانی ناکام چۆنهو کێ له ناخووشی دا سوپاسگوزاره.

﴿وَالْيَنَّا تَرْجِعُون﴾ سه ره نجام و گه رانهوه تان بۆ لای نێمه یه و دینه بهردهستی نێمه بۆ مو حاسه به و پاداش و سزا. به گوێرهی کردهوه کانتان پاداش وهرده گر نهوه و سزا دهرین.

﴿وَإِذَا رَأٰكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا، اِن يَتَخَذُوا لَكُمُ الْاَهْزَاقَ﴾ هه ر کاتی کافره کانی وه کوو نه بو جههل و ههوا خواهانی تۆ ده بینن نهی مو حه مه ده! ههموو ههول و ته قه ل لایه کیان نهویه قه شهریت پی بکهمن، ته نیا ده تکه نه هۆکاری گاته پی کردن و عه یب و عارت لی ده دۆزنه وه! له کاتیک دا ده بوو نهوان بی له هه لئسو کهوت و نه خلاق و رهوشتت بکه نهوه، بی لهو په یامه بکه نهوه که بۆت هاتوه.

له نایه ته کانی قورئان وورد بینهوه: که مایه ی کامه رانی هه ردوو جیهانه، یاد خه ره وه ری نیشان دهره بۆ کهسانیک عه قل و هۆشیان هه بی.

نهو کافرا نه بوون: که به لاقرتیه و ناماژه یان بۆ پیغه مبه ر ﷺ ده کردو ده یان گوت: ﴿هٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ﴾؟ ئانه مه یه: که عه یب و عار له خودا کانتان ده گری و نیه به نه فام و بی عه قل دا ده نی که ده یان په رستن؟؟

﴿وهم بذکر الرحمن هم کافرون﴾ وه حال ئه و کافرانه پروایان به و خودایه نه بوو: که تهوانی دروست کردوه، بژیوی بۆ فهراهه م هیناون، نازو نیعمه تی به سهردا رشتوون، واته: چۆن ئهوان پییان سهیره: که تۆ ره خنه له خودا کانیان ده گری به مه رجی خودا کانیان شیای پهرستش نین، خو بۆخویان پروایان به خودای بالاده ست و به دیهینسهری بوونه وهر نیه!؟ هه لۆیست و بیرو باوه ری ئهوان جیگای سه رسوورپمانه، نه ک هی تۆ! وینه ی ئه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی:

﴿واذا راوک ان یتخذونک الا هزوا، اهذا الذی بعث الله رسولا، ان کاد لیضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا علیها، وسوف یعلمون حین یرون العذاب من اضل السبیل﴾ (الفرقان/٤١-٤٢).

به کورتی ئهوان ره خنه له پیغه مبه ر ﷺ ده گسرن له سه ر ئه وه باسی بته کانیان ده کا: له کاتیک دا ئه و بتانه سوودو زیانیان نیه، به که لکی هیچ نایه و ه یچیان له ده ست نایه، له گه ل ئه وه شدا ئهوان پروایان به خودای به خشنده و میهره بان نیه، باوه ریان به خاوه نی بوونه وهر نیه. ئهوان جیگای ئه و نه گاته یان پی بکری، ئهوان شیای ئه و نه ره خنه یان لی بگیری چونکه کاری نابه جی ده که نه و هه لۆیستی ناشرین ده نوینن!! به سه رباری ئه وه ش تابلینی نه فام و نه حه قن وه کوو که ری دیز وان به تۆپینی خویان و زهره ری خاوه نیان دلخۆشن.

﴿خلق الانسان من عجل﴾ سروشتی ئاده میزاد له سه ر په له کردن داریژراوه، هه ر ده لیتی په له کردن به شیکه له پیکهاته ی ئاده میزاد، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وکان الانسان عجولا﴾ (الاسراء/١١) ئه وه تا موشریکه کان به په له بوون بۆ هاتنی عه زابی خودا، ده یانگوت: کوا ئه و عه زابه ی: که تۆ هه ره شه مان پی لی ده که ی بۆ نایه؟ که ی دی؟ بابی.

﴿سأریکم آیاتی﴾ لهوه بهولاه نایه تی خومتان نیشانهی دهدهم، نیشانه واتان نیشان دهدهم دان به خودایه تی من دا بنین، بپروا به په یامی پیغه مبه ره کهم بکهن ﴿فلا تستعجلون﴾ په لهه لی مه کهن، هه موو شتی که کاتی دیاری کراوی خوی هه یه پیشو پاش ناکا، عه زابی به په له یه خه تان ده گری و قوتارتان نابی، له گهل کاتی خوی هات دواکه و تن و نه هاتنی نیه.

ئو موشریکانه په له له هاتنی عه زاب ده کهن و پرسیار ده کهن ﴿ویقولون متى هذا الوعد؟﴾ به پیغه مبه ره نیمانداران ده لین: ئو هه ره شه یه لیمان ده کهن به هاتنی عه زاب له دونیاو قیامت دا کهی دی! ﴿ان کنتم صادقین﴾ نه گهر راست ده کهن دهی زوو بیهینن، ده بابی و بی منته بن.

پهروه ردگار له جیاتی ولامدانه وهیان دیمه نیکی روژی دوا بیان ده خاته پیش چاوو ده فهرموی: ﴿لو یعلم الذین کفروا حین لایکفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم ینصرون﴾ نه گهر نهوان دلنیا بوونایه له وهی: که عه زابیان بو دی و سزای سامناک ده یانگریته وه په له یان نه ده کرد، نه گهر چۆنیه تی ئو عه زابه سامناکهی دهوریان ده داو له هه موو لایه که وه تهنگیان پی هه لده چنی و ناتوان له خو یانی دوور بجه نه وه له بهری رابکهن، که سیان ده ست ناکه وی یارمه تیان بداو رزگاریان بکا، ولامی (لو) هه زف کراوه: واته: نه گهر عه قلیان به مه بشکایه و نه شتانه یان بزانیایه، له سر کوفرو بی دینی به ده وهام نه ده بوون، په له یان له هاتنی عه زاب نه ده کرد!

بۆیه به تاییه تی باسی ده و چاوو پستی کرد، چونکه نازاری عه زاب له دوو شوینه دا کاریگهر تره.

نمونه یی ئه م نایه ته چه ند نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿لهم من فوقهم ظلل من النار، ومن تحتهم ظلل﴾ (الزمر/۱۶) یان ده فهرموی: ﴿لهم من جهنم مهاد، ومن فوقهم غواش﴾ (الاعراف/۴۱) یان ده فهرموی: ﴿سراییلهم

من قطران، و تغشی وجوههم النار ﴿ابراهیم/ ۵۰﴾ ناگره که له هه موو لایه که وه هیرشیان بۆ دینی و له خۆیان ده گری.

ئهو نه فامانه نازانن ئهم سزا هه پر شه پێ لیکراوه یان که ی بۆ دی، نه کاتی هاتنه که ی ده زانن نه چۆنی ته که ی ده زانن. ﴿بل تأثم بغتة﴾ به لکو له نا کاو کو تو پر ئهو عه زابه یان بۆ دی و تیکیان هه ده پیچی، ﴿فتبتههم﴾ سه ر سامیان ده کاو سه ر گه ردان و واق و پر ماو ده بن ﴿فلا یستطعون ردها﴾ ناتوان ناگره که له خۆیان دوور بخه نه وه بیگی تر نه وه نه هیلن بیان سو تینی ﴿ولا هم ی نظرون﴾ نه مۆله تیش ده درین، تازه هه لیان له کیس چوه، به هیج جوړی عه زابه که دوا ناخری بۆ ئه وه ی ته وه ی بکه ن، عوزر بیننه وه، ئه وه تا له دوا نیادا مۆله تی داو ن، پیغه مبه ری بۆ ناردون، رینگای راست و ناراستی بۆ لیک جیا کردنه وه، هه پر شه ی لی کردون، ته ماعی به رناو ن، ما وه ی داو ن! جاکه نه وانه به نه نه قه ست ئهم هه له میان له کیس خۆیان دا، نیتر شیای به زه یی نین و ئهو عه زابه له نا کاو ه سزای په له کردنیان بۆ عه زابه که!

نه جار دلته وایی پیغه مبه ری ﴿کردو ته سه ل لای دایه وه و فرمووی: ﴿ولقد استهزی برسل من قبلك﴾ واته: بینگومان گالته و لا قرتی به پیغه مبه رانی پیش تو کراوه، ﴿فحاق بالذین سخروا منهم ما کانوا به یستهزئون﴾ نیتر ئهو سزایه ی گالته یان پێ ده هات و به قه شه رییان ده زانی، ده وره ی داو و تیکیه وه پیچان و دوا برای کردن، نه تۆش خه فته مه خۆو دلته نگ و ته نگا و مبه به به گالته کردنه که یان، نه وانیش سزای خۆیان وه رده گرن و به سه ریان هه ناچی. مۆله ت ده درین، به لام پاش گو تیان ناخه ی ن! غونه ی ئهم نایه ته نایه تیکێ تره: که ده فرمووی: ﴿ولقد کذب رسل من قبلك، فصبروا علی ما کذبوا، وادعوا حتی اتاهم نصرنا، ولامبدل لکلمات الله، ولقد جاءک من نبأ المرسلین﴾ (الانعام/ ۳۴).

عه زابی ناگه هان هات و عه قل و هۆشی بردن، ویست و ئیراده ی په ک خستن، بیر کردنه وه و هه ولدان بۆ رزگار بوونی له بیر بردنه وه، مۆله تیشی نه دان به خۆیاندا بچنه وه و تۆیه بکه ن و عوزر بهینه وه.

ئه وه عه زابی قیامه ته و عه زابی دونیاش تووشی گالته که ره کانی پیشوو بووه، جانه گهر برپاری خودا واهاتوه: که ئومه تی پیغه مبه ری ئیسلام ریشه کیش نه کاو به عه زابی کۆکۆژ له ناویان نه با، ئه وه سزای کوشتن و به دیل گرتن و ناردنی به لاو موصیبه تی جۆراو جۆر بۆ سهریان به دوور نازاندی! ده ی با نه وانه واز له گالته کردن بینن، بترسن له تا کام و تۆله ی گالته کردن، چونکه ناکامی گالته که ران به پیغه مبه ران ئاشکرایه و نومیانه، داب و نه ریتی خودای له سه ره و خاپور بوون و له ناوچونی گالته که ران به خۆیان و ولاتیانه وه له رابووردودا باشترین به لگه یه له سه ر ئه و راستیه.

پاریزگاریی خودا بۆ ئاده میزاد و عه داله تکاریی له حیساب دا

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمٰنِۙ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ
هُمْ اِلٰهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَاۙ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَ
اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَعْنَا هٰٓؤُلَآءِ
وَعَابَاۡهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۙ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِى
الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۙ اَفَهُمُ الْغَالِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ يُبَوِّلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَزِينَ
 الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

دواى ئەوەى پەروەردگار ئەوەى رونکردووە: کە کافرەکان لەدۆزەخ دا
 ناتوانن ناگر لە دەم و چاویان و پشتیان دوور بخەنەو، توانای ئەوەیان نیە:
 کە خۆیان لە شالۆی ناگر قوتار بکەن، ئەو رون دەکاتەو: کە لە ژيانى دونیاش
 دا ئەوان بى دەسلالت و دەسەوێسان، ناتوانن پارێزگارى لە خۆیان بکەن.
 ئەگەر خودا پارێزگاریان نەکا بەسەلامەتى و بێوەبى نە دەمانەو و نامێنەو.
 ئەمجار بەشوتن ئەو دا ئەو روون دەکاتەو: کە ئەو کافرانە بێر لەو بەلگەو
 دەلیلانە ناکەنەو: کە شارەزاییان دەکا بۆ ئیماننەت و وازەتێنان لەبەتپەرستى.
 هەرەکوو چۆن دیاردەو ئاشارى قودرەتى خودا لەزەوى و بوونەوێردا نایین،
 هەرەکوو چۆن بێر لەو ناکەنەو: کەوا وردە وردە ولاتانى کوفر رزگار دەکرى،
 خەلکى پۆل پۆل دێن بەرەو پیری ئایین و شارو شاروچکەکان لەژێر چنگى کوفر
 دەردەهێنرێن، دەى ئەمەش پالپێوەنەرو هاندەرە بۆ ئەوەى زوو موسولمان بن.
 ئەمجار ئەو رادەگەینى: کە ئەركى پێغەمبەر ﷺ راگەیانندن و ترساندن و
 موژدەدانە، زۆرە ملی و زەختکردن نیە. هەرچى بەسەر کافرو بى برۆیان دى

له روژی قیامت دا عه داله تهو سته می تیدا نیه، تهرازووی خودا تهرازووی
عه داله تهو خوارو خیتی تیدا نیه و وردبین و ورد خویندنهویه.

ده فمرموی: ﴿قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ!﴾ نهی
موحه مه دا! بهوانه بلی: کی شهو پاریزگاری نیوه ده کا، کاتی که ده خمون کی
ده تانپاریزی، یان بهروژ له کاتی نیش کردن دا کی ده تانپاریزی له عه زابی
خودا. نه گمر خودا ویستی عه زابتان بۆ بنیری کی فریاتان ده کموی.

که ده فمرموی ﴿مَنْ الرَّحْمَنِ﴾ نامازه به نهوه ده کا: که دوا که وتنی عه زاب
له کافرو یاخی بووان ره حمت و بهزهیی خودایه، بۆ نهویه ناده میزاد به خوی دا
بچیتتهوهو تۆبه بکا.

﴿بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾. به لکو شهو کافرانه و پرای شهو
هه موو به لکه عه قلییانمی: که له قورنان دا هه و نیشانهی فاضل و نیعمه تی
خودان و نامازه ده که ن به پاریزگاری خودا بۆ بهنده کان به شهو بهروژ، که چی
نهوان رویان و هرگپراوهو بیر له نیعمه ته کانی خودا ناکه نهوه، ددان به فاضل و
گورهیی به دیهیننهرو پهروهردگاری خویان دانانین.

نه مجار به شیوهیه کی تر پرسیاره که یان ناراسته ده کاو ده فمرموی: ﴿أَمْ لَهُمْ
آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ﴾ یان نهوان چند خودایه کیان
هیه جگه له نیمه نهوان پاریزگاریان ده که ن؟ نه خهیر وانیه، حاشا شهو
شتانهی نهوان به خودایان ده زانن، توانای نهویان نیه یارمه تی خویان بدن، چ
جای یارمه تی کهسانی تر، ﴿وَلَا هُمْ مِنْهَا يَصْحَبُونَ﴾ له لایه ن نیمه شمهوه
کۆمه گی ناکرین، هاوپی ناکرین به یارمه تیدان، وه کوو یارمه تی هه زره تی
موساو هارونی دا فمرموی ﴿إِنَّمَا مَعَكُمْ اِلهٌ وَاحِدٌ﴾.

شهو خودا درۆزنانهی نهوان بی هیزو بی ده سه لاتن، نه خویان دارای هیزن
نه له خوداوه یارمه تیان ده دری، که واته ده سه پاچهو په که وتون.

دوای نهم لیکۆلینه وه مو ناقه شه کردنه له گهل بته رسته کان کسه پرو
 پووچی بیرو باوه ره که یانی خسته رو، ناشکرا بوو: که هیچ به لگه به کی عه قلی و
 نه قلیان به دهسته وه نیه، سیاقی قورئانه که واز له مو ناقه شه وه ده مه ده می دینی
 له گه لیان و باسی نیمان نه هیتانه که یان رون ده کاته وه ده فهرموی: ﴿بَلْ مَتَّعْنَا
 هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ نه خهیر پیتان وانه بی نه وانه خودای
 وایان هه بی به شه وه به ره ژ بیانپاریزی، به وه له خۆیان بایی بووین و له خودا
 یاخی بووین. به لکوو نه وه ی نه وانی والیکردوه یاخی بن و له خۆیان بایی بن و
 هه لیان و بۆ گومرا بوون نه وه یه: تیمه نه و کۆمه له و باوک و باپیرانیانمان خستونه
 له زه ته و خۆشی به وه، نازو نیعمه تیان به سه ردا رزا وه ما وه یه کی دووو درێژ
 به م حاله ژیانیان به سه ر برده، به و ته مه ن درێژی به واده زانن مردن و ژیانیان
 به ده ست خۆیان وه خۆیان ره خستنه ری نه و بارو دۆخه ن و نه و خۆشی و
 کامه رانی به ی وان تی یدا به هۆی نه و بیرو باوه ره وه یه: که په ی ره و ی ده که ن که وایی
 نابیی نه وان وازی لی بینن !!

بیگومان نازو نیعمه تی جوړاو جوړو درێژ خایه ن، ته مه نی درێژو
 له شه ساغی، به تابه ته کی که به میرات له باوک و باپیرانه وه بۆیان ما وه ته وه
 سه روه تی تیک داو، دل و ده روونی بی ناگا کردن له یادی خودا، عه قل و
 هۆشی له سه ر نه ج دان و به ر کردنه وه له تاییاتی خودا لاداون، نو قمی خه و ی
 غه فله ت بوون: جا وایه داریان ده کاته وه ده فهرموی: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا
 نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ تیا نابینن: که تیمه دین خا و زیدی بی
 بروایان له هه ر چوار لوه که م ده که ی نه وه ره ژ به ره ژ موسو لمانان په ل ده هاون و
 به ره به ره خه لکی موسو لمان ده بن و ولاتی کوفر ده که ویتته ژیر ده سه لاتی خودا
 په رسته نه وه. نه وه تا: پاش کوچکردنی پیغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه و دامه زرانندی
 ده وله تی نیسه لامی، خا و ولاتی کوفر به ره به ره ته سک ده بیتمه خاکی نیسه لام
 فراوان ده بی، موسو لمانه کان زال ده که یین و ولاتی نه وانیان ده خه ی نه ژیر ده ست.

﴿أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ الْآيَاتُ أَنْ يَقُولُوا إِنَّ الْبَشَرَ لَشَيْءٌ مُجْتَمِعٌ﴾ نایا هیشتا ئەوان خۆیان بە بالادەست و سەرکەوتوو دەزانن، نایا نیتمە بالا دەستین یان ئەوان؟ ئەدی چۆن خۆیان بە سەرکەوتوو دەزانن؟ پرسیارە کە بۆ چەسپاندن و سەرکۆتەکردنە. واتە: باوانە زانن دان بە واقیع دا بنێن و چی دی سەرکێشی نەکەن:

هەندێ لە زانایانی سەردەم پێیان وایە: نایەتە کە بە لگەییە لە سەر ئەو: کە نە ملای ئەو لای گۆی زەوی لە باکوورو باشورییە بەردەوام لێی کەم دەبێتەو و دەچێتەو یەك.

ئەجار دواي ئەو ی پەرەردگار لە قورئان دا بە لگەیی جۆراو جۆری هێنانەو، لە سەر تاك و تەنهایی و بالادەستی خۆی و جەختی کردەو، بە شوێن ئەو دا فەرموی: ﴿قُلْ: إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ﴾ نە ی پێغەمبەر! بەو موشریکانە بلێ: ئەو کەو دە تانترسیتم: ئیلا: کە دە تانترسیتم بە قورئان دە تان ترسیتم کە نامە ی خودایە و من تەنھا راگەیاندم لە سەر، من لە خوداوە دە تانترسیتم لە سزاو عەزابی قیامت، وامە زانن: من دە توانم عەزابتان بۆ بێنم، بە لکەو خودا بۆ تان دە هێنێ و فەرمانی بە من کردە: کە بەو عەزابه هەر شە تان لی بکەم و لەو سزایە بتان ترسیتم، کاری من تەنھا پێ راگەیانندن، نەك سەپاندن و مل پێ کەچ کردن، جانە گەر بە پێر بانگەوازییە کە مەو نە یەن ئەو خۆتان بەر پرسیارن و تۆبائی خۆتان بە ئەستۆی خۆتان.

﴿وَلَا يَسْمَعُ الصَّامُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ ئەم نیگا و سروشە سوودی نیە بۆ کەسانێک چاوی دلیان کوێر بووی و دلیان مۆرکراوە گۆیچکە یان هاخندراوە، ئەوانە وەکوو کەر و لایێک وەهان: کە هیچ نە بیسی و تی نەگا، چونکە مەبەست بە ترساندن و هەر شە کە خودی بیستەنە نیە، بە لکەو کارپێکردن و پەیرەو کردنیەتی و پابەند بوونە بە ناوەرۆکی بیستراوە کەو نە نجامدانی ئەرکی پێویست و ناسینی حەق، خۆ پاراستن لە شتی یاساغ، جاکە ئەم مەبەستانە نە هاتنە دی ئێر خودی بیستەنە کە چ سوودیکی تێدا نیە.

ئەمجار پەرورەدگار ئەو روون دەکاتەو کەلەو بەولاه حال وەزعیان دەگۆڕی وایان لی دئی: ئەو عەزابهی هەرەشەیان پێ لێدەکری کاریگەر دەبی تیاندان دان بەو شتانەدا دەنن کەسوودیان لی وەرناگیری!! دەفرموی: ﴿وَلَن مَّسْتَهُمْ نَفْحَةً مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لِيَقُولَنَّ يَاوَلَنَا، اَنَاكُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ئەگەر کەمیک ئەعەزابهی خودای تۆ روژی قیامت بکەوێتە سەرئەوانە ییستا تۆ بەدرۆ دەخەنەو، یەکسەر دان بەتاوانی خۆیاندا دەنن و دەلێن: هاوار بۆ خۆمان و مالتۆیران خۆمان، ئێمە لەدوینادا ستەمان لەخۆمان کرد، پەنجە ی پەشیمانی دەگەزن و هاواری قورپەسەری خۆیان دەکەن بەلام چ سوود!!؟

ئەمجار پەرورەدگار ئەو روون دەکاتەو: کەهەرچی لەقیامت دا بەسەریان دئی، هەر سزاو تۆلێهەکی لیان دەسەندری عەدالەتکاری و دادپەرورەییە: دەفرموی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً﴾ روژی قیامت تەرازووی عەدالەتکاری دادەنێن، ئەو تەرازووی نامە ی ئەعمالی پێ دەکیشری، چاکەو خراپە ی هەموو ئادەمیزادیک کێشەنە دەکری، کەس ستمی لی ناکری، هەرچەندە ئەوان بۆخۆیان لەدوینادا ستمیان لەخۆیان کردو، وەلی لەروژی قیامت دا کەس هیچ ستمیکی لی ناکری، هەموو کەس بەگۆڕە ی کردووەکانی سزای دەدری و پاداش وەرەگرتەو.

زوربە ی زۆری زانیان پێیان وایە ئەو نامێرە ی نامە ی ئەعمالی پێ کێشەنە دەکری یەک نامێرە، کەبەکو هیئراوە لەم رووەییە: کەئەو شتانە ی کێشەنە دەکری زۆرو هەمە جۆرن!

مەبەست بەدانانی مەوازی تەو تۆی کردنی حیسابە، دیاریکردنی کاری چاکەو کاری خراپەییە، سزادانەو پاداشدانەو بەگۆڕە ی کردووەکان بەشیوە ی عەدالەتکاری و بەویژدانانە، بەبی ئەو ی هیچ کەسێک بەئەندازی گەردیلەیک ستمی لی بکری، کەوابی مەبەست لە کێشەنە کردن، عەدالەتکارییە

له حساب و لیکنۆئینه وه سزادان و پاداش و هرگرتنه وه دا. دینه نی نهوکاره ی
له دانانی تهرازوی کیشانه کردن دا نیشان داوه.

هه ندی له زانایانی سه له ف پێیان وایه: مه به ست به (موازن) تهرازوی
حه قیقی یه کرده وه کانی تریشی پی ده کیشری حه سه نی به صری ده فرموی:
نهو نامیره تهرازویه که دوو بال و زمانیکی هه یه، هه رکه سیك لای چاکه ی
قورس تر بی له لای خراپه ی نهو رزگار بووه، که سیکیش لای خراپه ی به سه ر
لای چاکه ی پاسای هه بی، به هیلاکچووه و مالتۆیرانه.. نهو تهرازووه خواری
ژووری تیدا نیه و گزی و دزی تیدا ناگری، وه کوو تهرازوه کانی دونیا نیه فیلی
تیدا بگری.

﴿وان كان مثقال ذرة من حبة خردل أتينا بها﴾ نه گهر نهو کرده وه ی
ئاده میزاد نه نجامی داوه به نه ندازه ی ده که خه رده له یه که بی ئاماده ی ده که یه و
ده یخه یه ناو حساب و به تهرازوی عه داله تکاری خۆمان کیشانه ی ده که یه.
به عه داله ت و ویژدانوه پاداش و سزای له سه ر ده ده یه نه وه.

﴿وکفا بنا حاسین﴾ کیه یه ته: که تیه ژمیاری کرده وه ی به نه ده کان
بین، کهس له خودا زاناترو ناگادارتر نیه به کرده وه ی به نه ده کانی، کهس له خودا
دادپه ره تر نیه به تۆله لی ستاندنه وه پاداشدانوه یان، نه مهش هه روشه یه کی
تونده تیژه له کافرو یاخی بوو گالته که ره سه ری پچی کارانی ده کا.

ده ی باهه موو ئاده میزادیک بروانی چی بوو رۆژی قیامت به تیشوو
ناردوه، به دل گوئی بوو ترسینه ر بگری و بی تاگاو پشت هه لکه مران و گالته که مران
په له بکه ن بوو تویه کردن و نیمانه یان، پیش نه وه ی عه زابی هه ره شه پی لی کراو
بیته دی، جا له دونیا دابی یان له قیامت دا بی، خۆنه گهر نهوان له عه زابی
دونیا رزگاریان بی، نه وه عه زابی قیامت له پیشیانه و تهرازوی عه داله تکاری
ئاماده کراوه، کردارو گوشتاری ئاده میزاده کان کیشانه ده کری و به گویره ی
کرده وه کانیان سزایان لی ده سه ندی و پاداشیان ده دریتنه وه.

ئاوا قورنانی پیروژ نامیری کیشانهی رۆژی قیامت که زۆر وورد
خویندره وهیه په یوه ست ده کا به قانون و یاسا ورده کانی بوونه وهره وه، به داب و
نهریتی ده وه و بانگخوازییه وه، به سروشت و ژبانی ئاده میزاده وه، هه موویان
پیکه وه ده به ستیتته وه، پیکه وه و بیه کپیزی و گونجاوی له دهستی قودره تی
خودادا نایش ده کړین و ده بیه نیشانهی قه ضیعی تاک و تنهایی خودا، نه جار
دیتته سهر سهر گورشته و چیرۆکی پیغه مبه ران و به سهرهاتی ژماره یه که
له فروستاده کانی ده گیریتته وه:

چیرۆکی حه زره تی موسا عليه السلام

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا
لِّلْمُنْقِذِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنْ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

دراى نه وهی په روه ردگار له نایه ته کانی پیشوودا فەرمانی به حه زره تی
موحه مه د ﷺ کرد: که به گه له که ی بلی: ﴿أَمَّا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ﴾ به شوین
نه وه دا نه وه روون ده کاته وه: که نه کی بانگخوازی و په یم گه یانندن داب و
نهریتی خودایه له ناو پیغه مبه رانی دا، بیگومان نه وانیشت نیگایان بو هاتوه،
بوته وهی ناوه پۆکی شه ریعه ته که یان بیته هوکاری هیدایه تی ئاده میزاد.

نیه پاش نه وهی به لگه ی تاک و تنهایی خودا و راستی پیغه مبه رایه تی و
هاتنی رۆژی قیامه تی رانانندن، ده ست ده کا به گیرانه وهی چیرۆکی پیغه مبه ران
(درودی خودایان له سهر بی) بو دلدا نه وهی حه زره تی موحه مه د ﷺ تاخوړاگر

بی له بهرام بهر ته زیه تدانێ گه له که ی و بۆ به هیژ کردنی دل و دهروونی له سهر نه بجامدانی په یامه که ی و پشوو درێژی له سهری. یه که م چیرۆکیش له و چیرۆکانه چیرۆکی هه زه تی موسا و هاروونه (دروودی خویان له سهر بی) زۆر جار قورئانی پیرۆز بهرام بهری و پێک گرتن ده خاته نێوان په یامی هه زه تی موسا عليه السلام و په یامی هه زه تی موحه محمد ﷺ موقاره نه ده کا له نێوان تهورات و قورئان دا، بۆ نه وهی نه و راستیه دووپات بکاته وه: که په یه وه ندیی پیغه مبه رایه تی و سروش و نیگا له نێوان پیغه مبه ران دا بنه په تییه و لیکچو نیکی ناشکرا له نێوان تهوراتی ده ست لی نه دراو و نه گۆر دراو و قورئان دا هه یه له بواری شه ریه ت و عه قیده و عیباده ت دا، ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ واته: سویند به زاتی (الله) ئیمه نامه یه کی ئاسمانی تیرو ته سه ل و گشتیمان داوه به موسا و هارون (عليهما السلام)، نه و نامه ئاسمانیه بریتیه له تهورات: که نامه یه که هه ق و به تالی لیک جیا کردۆته وه، هه لال و هه رامی ناشکرا کردوه، هه روه ها تهورات چرایه که روناکی ده به خشی له تاریکی نه زانی و سه ر لی شیواویدا بۆ نه وهی ناده میزاد بگه یه نیته ریبازی هیدایه ت و رزگار بوون. هه روه ها تهورات نامه ی په ندو نامۆژگارییه، ته قواکاران پیتی په ند ئامیژ ده بن و خودای خویان ده ناسن و به ندایه تی دلسۆزانه ی بۆ ده که ن. نه بجار ره وشتی ته قواکاران نمایش ده کاو یه که یه که رایانده نوینی.

۱- ترسان له خودا به نهیینی و په نامه کی:

﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ واته: ته قواکاران ته وان به نهیینی له خودای خویان ده ترسن، به گۆڕه ی فهرمان و نه هیه کانی خودا هه لئس و کهوت ده که ن، له حاله تی نهیینی و له خه لوه تخانه ی ته نهایی دا، له و کاته دا: که که س چاوی لییان نیه و دیارده ی ریبازی له گۆڕی نیه نه وان به دلسۆزی خودا په رستی خویان ده که ن و ترسی خودایان له دلدایه.

بیگومان چەند جارێک لە قورئان دا جەخت لە سەر بە نەیتنی لە خوا ترسان
کراوە تەو، ئەومانایە دووبارە سێ بارە بۆتەو.

و هەکوو لە شۆنێکی تردا دەفرموی: ﴿من خشى الرحمن بالغيب، وجاء
بقلب منيب﴾ (ق/٣٣) یان دەفرموی: ﴿ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم
مغفرة واجر كبير﴾ (المک/١٢).

٢- دوو هه رهوشتی ته قواکاران، ترسانیانە لە روژی قیامت:
و هەکوو دەفرموی: ﴿وهم من الساعة مشفقون﴾ ئەوان لە قیامت و
تەنگ و چەلەمەکانی دەترسن، لە حیساب و راگرتن و پرسیارو لیکۆلینەوێ نەو
رۆژە دەترسن، دڵە لەرزەیانەو هەمیشە لەیادیانە..

جانه گهر ته و رات نامهیه کی واپهسن و به سوود بووبی بیگومان قورئانیش
لەهەمان سەرچاوەو هاتوووە هەمان تاییه تەندى تىدايه، ﴿وهذا ذكر مبارك
أنزلناه﴾ ئەم قورئانە بۆ سەر تۆ نازل کراوە، پەندو نامۆزگاری لەخۆ گرتووە،
یاد خەرەوێه بۆتان، نامهیه کی بهرزو پیرۆزه، پر خێرو فەرۆ بهرە کەتە، رێبازی
راست و رهوانتان نیشان دەدا، ﴿أفأنتم له منكرون﴾ نایا ئێوه چۆن ئینکاری
ئەم کتیبە به سوودە دەکەن، به چ عەقڵێک دژایه تی دەکەن و نایەنە ژێر
رکێفیەو، چۆن پشت لەم نامە ناشکراو رهوانە هەڵدەکەن؟ ئەم قورئانە
پیرۆزه: کە مووعیزەو سەرناسایە لەرووی رهوانبێژی و دارشتنیەو، لەبارەى
لەخۆگرتنی بەلگەى عەقلى و رونکردنەوێ یاساو شەریعەتەو، لەهەموو
رویه کەموه کتیبێکی ناوازهو بێ وێنەیه، دەى کهوابی ئێوه چۆن ئینکاری ئەوه
دەکەن: کە ئەم قورئانە لەخوداوه هاتوو؟ خۆئێوه لە هەموو کەس باشتەر
شارەزای رهوانبێژی و زمانپهوانی و نوسلویی تۆکمەو دارشتنی بههێزو پێژن !!

چیرۆکی هه‌زه‌تی نیبراهیم ﷺ

١- دزایه‌تیکردنی به‌بته‌رستی و بانگه‌وازیکردنی بۆ یه‌کتا به‌رستی

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴾ ٥١ ﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴾ ٥٢ ﴿ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴾ ٥٣ ﴿ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ ٥٤ ﴿ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴾ ٥٥ ﴿ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾ ٥٦ ﴿ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ ﴾ ٥٧ ﴿ فَجَعَلَهُمْ جُذَاً إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴾ ٥٨ ﴿ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُمْ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

نهمه چیرۆکی دووه‌می نهم سوره‌ته پیروزه‌یه، په‌روه‌ردگار بۆ پیغه‌مبه‌ری ﷺ ده‌گیریتسه‌وه: به‌مه‌به‌ستی ته‌سه‌لا هاتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌موو بانگه‌وازی‌کاریکی نایینی، بۆنه‌وه‌ی هه‌زه‌تی نیبراهیم ﷺ بکه‌نه مامۆستاو نمونه‌ی خۆراگری و پشوو درێژی له‌پێناو نایینی خوداداو بانگه‌وازی‌کردن بۆ

تایینی حق و دژایه تی موشریک و بی پروایان. ده فەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رِشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ واتە: سویند بە (الله) بیگومان ئیتمە زۆر پیش موساو هارون ئیبراھیممان شارەزا کرد بۆ رێبازی حق و خێرو خۆشی، تەویقمان دا بۆ پابەند بوون بە یەکتاپەرستی و دژایه تی کردنی بته پرستی، رێبازی راستمان بۆ رون کردەوهو، لەناو نەتەوه کەیدا لەبته پرستی رزگارمان کرد، ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ ئیتمە زانا بووین بەچۆنیه تی ئەوو دەمانزانی: کەشیاری پیغمە مبه ریتییه، دەمانزانی خواهنی بیرو باوهری تەواوو لیپراوه بۆ خودا پرستی، دەمانزانی خواهنی رهوشتی بهرزو پیاویکی بهرزو دامەزراوه.

(الفراء) ده فەرموی: مانای (من قبل) واتە: پیش بوونی بە پیغمە مبه ر. ئەک پیش موساو هارون. کەواتە: دەبی ئایه ته که ناوا مانا بکهین: بیگومان ئیتمە لەپیش پیغمە مبه ریتیدا ئیبراھیممان هیدایهت دا بۆ تیفکرین و بەلگه هێنانەوه، وه کوو ئەوه: کەشەوی به سەردا هات ئەستیره مانگ و دواپی خۆری بین و لەتیفکرین لەوانەوه گهیشته خودا ناسین و یەکتاپەرستی. زۆری زۆری راقه که رانی قورئان تەفسیری یە که میان به لاوه په سنده.

﴿أَذْ قَالَ لَأَبِيهِ وَقَوْمُهُ هَٰؤُلَاءِ لَتَمَثَّلَنَّ لِيَ أَشْجَارٌ كَأَنَّهَا غِثَاءٌ﴾ وشە یان مۆتەعلیقە بە (آیاتنا) یان بە (رشدە) یان بەوشە یەکی مەزندە کراو واتە: ژیریمان پی بەخشی کاتیک نارە زامەندیی خۆی دەریری بهرامبەر بەندایه تی کردن بۆ بت و صەنەم، وتی: ئەم په یکه ره بی گیانانه چین ئیوه خۆتان به سەردا کوشە له کردوون؟ لییان کۆبوونەوه و پرستشیان بۆ ده کهن؟؟

هەلبەته حەزەرە تی ئیبراھیم وستی بەم پرسیاره به هۆش خۆیان بینیتەوه، به ههست و شعوره وه تییان بفکرن، له هه مان کات دا به بی ریزی زانیو پرسیاره کی واکرد: که خۆی نه زان کردوه له ناسین و حهقیقه تیان، ئاماژه به وهش دهکا: که ته مان نه گهر تۆزیک لییان ورد بیننه وه ده زانن: که ته م بهردو داره بی گیانانه هیچیان له دهست نایه و به که لکی هیچ نایه، به لام ئەوان سوور بوون

له سهر لاسایی کردنه وه شوینکەوتنی کوێرانه بۆ پیشینانیان ﴿قالوا: وجدنا
آباءنا لها عابدين﴾ نازەرو گەلە کە ی تی کرا وتیان: بێگومان ئێمه هیچ بەلگەو
دەلیلی کمان لەم بارەو هەنیه جگە لەوهی باوک و باپیری خۆمانمان دیوه ئەم
شتانەیان پەرستوهو بەندایەتیان بۆ کردون، ئێمهش لاسایی ئەوان دەکەینەوه.
بەرپاستی ئەوه ولامێکی نەفامانەیهو نیشانە ی می شک وشکی و گێلی یه،
خۆیان پێوهندی زنجیری لاسایی کردنه وه دەکەن، سەرپەستی تیمان و باوهریان
وه لا ناوه، وازیان لە تیفکری نو وردبوونه وهی رها هیناوه، نەهاتون شتەکان
نرخێ خۆیان بەدەنی واز لە لاسایی کردنه وهی کوێرانه بهێتن، چونکە برۆا
بەخودا رزگار بوونه لهو شتانه ی بەخەیاڵ بەپێرۆزیان دادەنێن و بێ بەلگەو
نیشانه قودسیه تیان داوه نی.

هەزەرە تی ئیبراهیم بێ پەرۆ ناشیرینی بیرو باوهرو کردەو هیانی راگەیانندو
سەر زەنشتی کردن ﴿قال: لقد كنتم انتم و آباؤكم في ضلال مبين﴾ وتی:
ئێوه باوک و باپیرانتان لەگومرایی ناشکرادا بوون و لەریبازی حق لاتان داوهو
ستەمتان لە خۆتان کردوه، مەنەج و ریبازتان ناحەقەو ناراست و نارەوا یه،
بەندایە تی کردنی باوک و باپیرانتان بۆ ئەو بتانە ئەوه ناگە یه نی کە ئەو بتانە
شیای پەرست بن و قودسیه تیان پێ بدری.

ئەمە بەلگە یه لەسەر ئەوه کە پای پروبوچ و بیرو باوهری هەلەو نادروست
بە کۆنی و تیپەر بوونی رۆژگار بەسەری دا بەراست ناگەری، شت: کە هەلە بوو
هەموو کاتی هەلە یه، میژوو ناتوانی شتی غەلەت بەهۆی کۆنی و تیپەر بوونی
رۆژگاری دوورو درێژ بچاته قالبی راستی یهوه..

جا کە هەزەرە تی ئیبراهیم بەم شێوه راشکاوی و ناشکرای یه بەرهو رویان
بووه وه، ناوا بریاری خۆی بەرامبەر بته کانیان و بەندایە تی بۆ کردنیان دەرپری،
بتپەرستەکان سەریان سوورماو پرسیری خۆیان ئاراستە ی هەزەرە تی ئیبراهیم
کردو ﴿قالوا: اجتئنا بالحق ام انت من الالعبين؟﴾ وتیان: ئەم قسانە چین

دهیانکهی ئیبراهیم؟؟ نایا بهگالته وادهلئی ی: یان بهراسته، ئیمه لهوه پیش
 قسهی لم جورهمان نهیستون، یه که مجاره شتی ناوامان بهرگوئی بکهوئی!
 نه مه پرسیاری که سیکه بیرو باوه پری دامه زراوی نه بی، دلنیا نه بی
 له مه نه هج و ری بازی خوی. له کار خستنی فیکرو گیان به هوئی کاری گهریی
 لاسایی له سهریان نازانن چ بیرو باوه پرتک راسته و شیاهه. عیبادهت ده بی له سهر
 یه قین و دلنیا یی خوی دامه زرتیی نه که له سهر وه هم و خه یال پلاو. بویه پاراو
 گومراو سهر لی شیوان. له وه لامی نه و پرسیارهیدا چه زره تی ئیبراهیم
 به دلنیا یی و دل پر له نیمانوه پیی گوتن: ﴿قال بل ربکم رب السموات
 والأرض الذی فطرهن﴾ به لکوو خودای من و ئیوهش خودای ناسمانه کان و
 زهویی، خودای ئیوه نه و خودایه یه به دیهینهری ناسمانه کان و زهویی، خودای
 هه موو بوونه وه ره، به دیهینهری هه موو شتی که، له نه بووه بوونه وه ری
 به دهیناوه. ههر نه و خودایه و که سی تر شیای خودایه تی نه ﴿وانا علی
 ذلکم من الشاهدین﴾ واته: من شایه تی ده ده م: که جگه له خودا هیچ خودای
 تر نین... شتیکی ناشکرایه شایه تی له سهر شتی که ده ری که شایه ته که
 ناگاداری بی، دهی خو چه زره تی ئیبراهیم عليه السلام دروستکردنی ناسمانه کان و
 زهوی و خوی و گه له که ی به چاو نه دیوه، وه لی شته که نه وهنده ناشکراو نمایان و
 راست و دروسته، نه وهنده به لگه ی به هیزو ناشکرای له سهر هه ن، وای لی
 هاتوه، خاوه ن باوه ران به دلنیا یی یه وه ده توان شایه تی له سهر بده ن، چه زره تی
 ئیبراهیمیش دلنیا یی له و باره وه گه یشتبه راده یه که وه کو نه وه به چاوی خوی
 دروستکردنه که ی بینیبی وابوو. بویه به دلنیا یی خوی برده ریزی شایه تیده رانی
 نه و واقیعه.

بیگومان بوونه وه ره به گشتی تی کرا دان ده نی به تاک و ته نهایی خودای
 به دیهینهر و هه ل سورینه ردا، هه رچی له کیانی ئاده میزاددا هه یه هوتاف

هه لده داو ئی عتراف به تاک و ته نهایی به دیه تنه ده کاو به کیه تی یاساو ری سائی بوونه وه راده گه یه نی.

به کورتی هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام نه وه ی راگه یاند: که نه وه جیدی به له راگه یاندنی هه ق و راستی داو به گو فتار تاک و ته نهایی خودای به گوئی گه له که ی دا داو بی په روا بانگی به کتا په رستی هه لده داو به کانی به بی بایه خ دانان و به بی گیان و سوود و ههستی نر خاندن.

نه بچار ویستی به کرده وهش بی نرخی به کانیان به رجهسته بکا، بریاری دا ئا بروی به کانیان به ری و له هه ل و فرسه تی کی گونجاودا ووردو خاشیان بکا، بویه له سه ر نه بجامدانی نه وه کاره سویندی خوارد و بریارو نیازی خوی به سوینده جهخت کرده وه، هه ندیک له نه ته وه که ی نه م سویند خوارد نه ی ئیبراهیمیان گوئی لی بوو، به لام به هه ندیان نه گرت و پتیا ن وانه بوو ئیبراهیم عليه السلام به تاقه سواره جهساره تی نه وه بکا. هه لبه ته نه ده که را هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام له پیش چاوی نه ته وه که ی نه تکی به کانیان بکا، بویه چاوه روانی هه لی گونجاوی کرد: که بریتی بوو له هاتنی جهژنی نه ورۆز؛ بۆ نه بجامدانی نه وه کاره گرنگه جهژنی نه ورۆزی هه لبژارد، چونکه له و رۆژ ده ته وه نه ته وه باویان وابوو: هه میان به خاوو خیزانه وه به کۆمهل له شار دوور ده که و تنه وه وه ده چوونه سهیران و رابواردن و دوور له به ته کانیان ماوه یه ک کاتیان به سه ر ده برد، دوا یی ده که پرانه وه بۆ لای به ته کانیان و سوژ ده یان بۆ ده بردن! بویه هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام پیش هاتنی نه و رۆژه بریاری کۆتایی داو فهرمووی: ﴿وَتَاللّٰهِ لَا کِیْدَن اَصْنَامُکُمْ بَعْدَ اَنْ تَوَلّٰوْا مَدِیْنَن﴾ سویندم به خودا ده بی نه وه پری هیزو توانای خۆم به کار بیتم بۆ تی کشکاندنی به ته کان.

سویندو بریارم وایی ده بی دوا ی نه وه ی ئیوه به کانتان به جی هیشتن و پشتان تی کردن و رۆیشتن بۆ نه بجامدانی جهژنی سالانه تان، ده بی شتی خراب به سه ر به ته کانتان به ینم و په نیان پی بده م!

دهلین: هه ندیکیان گۆیان له م سویندهی ئیبراهیم بوو، دواپی خه بهریان لیڤا، وه کوو له شوینیکی تردا قورنان ناماژهی پی ده کاو ده فرموی: ﴿قَالُوا: سَمِعْنَا فَتًیٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرَاهِيمُ﴾ (الأنبياء/٦٠).

به هه مه حال نه ورۆز هاتو هه لی زیرین بۆ هه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام نزیک بۆوه، خه لکه که هه موو به تیکرا به پی دابو نه پیتی خۆیان به رهو شوینی سهیرانگا کهوتنه ری و شاریان به جی هیشت، هه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام به بیانیوی نه خۆشی یهوه خۆی پاش داو له گه لیان نه چوه ده رو له ناو شاردا مایه وه بۆ نه بجامدانی کاری سویند له سه ر خوراوی. ویستی پیلانی دارپۆراوی به عه مه لی بیینیته جی، به لکوو گه له که ی واز له به تپه رستی به یتن، کاتی که به چاوی خۆیان ببینن به کانیاں تارو مارکراونو نه یان توانیوه به رگری له خۆیان بکه ن، چونکه به لکه ی عه مه لی کاریگه رته ره دل و ده روون داو سه رنج راکیش تره بۆ تیفکری و وورد بوونه وه.

نیتر هه ره له گه ل شار چۆل بوو هه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام تاوی دایه ته ورێک و کهوته تیکشکاندنی به ته کانو ﴿فَجَعَلَهُمْ جَذَاذًا الْاَكْبَرُ اَلَهُمْ﴾ جگه له به ته گه ره که یان نه وانی تری هه موو پاره پاره کردنو کردنی به پارچه پارچه ی بی سه رو به ره به ته قه باره گه ره که یانی هیشته وه ته وره که ی خسته سه رشانی نه و ﴿اَلَهُمْ اِلَیْهِ يَرْجِعُونَ﴾ به لکوو نه و گو مپایانه بکه رپینه وه بۆلای نه و به ته گه ره وه لی بی پیرسن نه و رووداوه چۆن روی داو بۆچی به رگری له به ته بچو که کان نه کرد! نه عجار له م رووه وه به خۆیاندا بچنه وه وه هه ست به نه فامی و بی عه قلی خۆیان بکه نو بزائن: په رستنی نه م به تانه چه ند کاریکی پوچه وه نه گه ر شتیکیان پی بکرایه ده بوو به رگری له خۆیان بکه ن!

یان راناوی (ایه) ده گه رپینه وه بۆ ئیبراهیم عليه السلام. واته به لکوو که هاتنه وه بکه رپینه وه بۆلای ئیبراهیم و تارو مارکردنی به ته کانیاں پال نه و به نه و نه ویش بۆلا قرتی و گالته پیکردن بی پی به سه ر به ته زه خۆرته که دا، به لکوو

بهه هۆیه وه به خۆیاندا بچنه وهو بۆیان ده ریکه وی که نه و بتانه به کاری هیچ نایه و بهرگری له خۆشیان ناکه و سهره نجام تیمان بهیئن.

یان راناوه که ده گهرینه وه بۆ خودا. واته: به لکوو بۆیه که تاپه رستی خودا بگهرینه وه، کاتی لێیان مه علوم بوو خودا درۆزنه کانیان هیچیان بۆناکری، به خۆیاندا بچنه وهو تیمان بهیئن.

۲- ده مه ده می و موحاده له له نیوان حه زره تی نبیره هییم ﷺ و

گه له که ی دا دوا ی روداوی شکاندنی بته کانیان

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُمْ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ
عَلَىٰ آعَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ
هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ
رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

دوا ی تهواو بوونی ناههنگ، گه له که گهرانه وه بۆلای خودا کانیان، بۆته وهی سوژده یان بۆ بهرن و قوربانی و جهز نه پیرۆزه یان پیشکesh بکهن! که هاتنه وه چ بیینن؟ بتخانه شیواوه، جگه له بته زخۆرته که یان نهوانی دی هه موویان تارو مار کراون! به لام نه هاتن پرسیار له بته گه وره که بکهن و

هه والی رووداوه که ی لی وهر بگرن، له خویشیان پرسیار نه کرد بلین: باشه نه گهر
 نه مانه خودان و ئیمه دهیان په رستین و به تهماین له تهن گانه رزگارمان بکه نه،
 نه دی بۆچی بهر گریان له خویشان نه کرد! ئهم جۆره پرسیاره یان له خویشان نه کرد،
 چونکه بیرو باوه ری پوچ عه قل و هۆشی له کار خستبوون، لاسایی کرد نه وه
 فکری زنجیر کرد بوون، بۆیه به جۆریکی تر پرسیاریان کرد و ویستیان بزائن: کى
 ئهم په نده ی به خودا درۆزنه کانیان داوه، بۆ نه وه ی تۆله ی لی بکه نه وه. ﴿قَالُوا:
 من فعل هذا بألھتنا انه لمن الظالمین﴾ به شیوه ی توو ره یی و به هه ره شه وه و تیان:
 ئه وه ده بی کى ئه و کاره ی به سه ر خودا کاغمان هی نابیی، چۆن جه ساره تی
 ده ستریزی ئاوی کرد وه؟ بینگومان ئه وه ی ئهم کاره ی ئه نجام داوه
 له سته مکارانه و ده ست دریزییه کی گه وه ی کرد وه و شیای سزاو تۆله لی
 ستاند نه، جا یان له بهر ئه وه ریگه ی به خزی داوه په رژی نی قود سییه تی
 خودا کانیا نی به زاند وه و ئه و جه ساره ته ی کرد وه، یان له بهر ئه وه زیاده ره ی
 کرد وه له شان داننی به تهمان داو و رد و خاشی کرد ون.

ئیت ئه و کاته: ئه وانه ی گو تیان له هه ره شه که ی ئیبرا هیم عليه السلام بوو:
 که و توبی سویندم به خودا ده بی ئه و بتانه تان تارو مار بکه م که به جیتان هیشتن!
 ﴿قَالُوا: سمعنا فقی یذکرهم یقال له ابراهیم﴾ هاتن شایه تیان داو و تیان:
 ئیمه گویمان لی بوو گه ئیگه هه ره شه ی تارو مار کردنی خودا کاغمانی ده کرد و
 ده یگوت: سویندم و ابی ده بی په نیکتان به سه ر بینم و ئه و به ری هیژو توانای
 خۆم بجه مگه ر بۆ و رد و هار کردنی ئهم بتانه تان، ئه و گه ئجه ش ئاوی ئیبرا هیمه،
 دلنیا یین ئه و ئهم کاره ساته ی قه وماند وه!!

ئهمه ئه وه ده گه یه نی: که ئه و کاته ی خودا شاره زایی و روشدی به ئیبرا هیم
 به خشیوه گه نچ و تازه پیگه یشتو بووه، دژی بتپه رستی بووه و بۆیه به م شیوه
 و رد و خاشی کرد ون. به لām ئایا ئه و کاته نیگای پیغه مبه ریتی بۆ ره وانه کرا وه
 پیغه مبه ر بووه؟ یان ئیلهام یت بووه خودا خستویه تیه دلیه وه له پیش

پێغه مبه ریتیدا ئەم کاره ساتهی قوماندوه؟ واپێده چی ئەم رووداوه پێش ئەوه بووه بکری بە پێغه مبه ر.

ئێبنو عه بباس ده فرموی: ﴿مَابَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا شَابًا وَلَا أُوتِيَ الْعِلْمَ إِلَّا وَهُوَ شَابٌ﴾ ئەجار ئەم نایه تهی خوێنده وه ﴿قَالُوا: سَمِعْنَا فَسَقًا﴾. كه وابوو به پێی قسه كه ی ئێبنو عه بباس بی، ده بی ئەو كاته حه زره تی ئیبراهیم عليه السلام پێغه مبه ر بووی. وه لی رافه كه رانی قورئان پێیان وایه پێش پێغه مبه ریتیی بووه:

ئەجار نه مروودو پیاو ما قولانی نه ته وه كه بریاریان دا ئیبراهیم راکیشی لپرسینه وه و لیکۆلینه وه ی بکه ن ﴿قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَى عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ وتیان: به به رچاوی خه لکه وه، به ناماده یی جه ما وه ریکی زۆره وه ئیبراهیم راکیشی لیکۆلینه وه و پرسیار بکه ن و بیه یتن با جه ما وه ناگای لی بی و بنه شایه ت له سه ری، به بی شایه ت له سه ر گرتن هیچ سزاو تۆله یه کی لی مه که نه وه، خه لکه كه ناماده بکه ن با ناگادار بن: که دان به تاوانی خۆیدا ده نی و ناگاداریش بن چ سزایه کی به سه ردا ده درئ و ببیته په ندو عیبه رت بو که سانی دیکه.

ئهمه ش خۆی له خۆی دا مه به ستی سه ره کی حه زره تی ئیبراهیم عليه السلام بوو، ده یه ویست له ناو قیستی قال و کۆبوونه وه یه کی تاوا جه ما وه ری دا نه فامی و نه زانی ئەو نه ته وه یه بخته رو! بی ده سه لاتتی و هیچ و پووچی بته کانیا ن رابنوینی!! حه زره تی ئیبراهیمیان هیتایه شوینی دیاریکراو ﴿قَالُوا: أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَمْتِ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ وتیان: نه ری تۆ ئەم کاره ساته ت به سه ر خودا کانی ئیمه هیتا وه نه ی ئیبراهیم! ئەم بت شکانده کاری تۆیه؟! سهیره بته کانیا ن وردو خاش کراون و پاره پاره بوون که چی هیتشتا ئەوان هه ر به خودا ناویان ده بن؟!

حه زه تی ئیبراهیم هه رچه نده به تاقی ته نهاییه و ئه وان زۆرن، به لām ئیمانی پتهوی، بتمان به بیرو باوه پی خۆی وای لیکردبوو: که چ نرخیکیان بۆ دانه نی و لاقرتی و قه شه رییان پی بکا و ولامیکیان بداته وه بگوئجی له گه ل عه قلی بهستییان، ﴿قال: بل فعله کیرهم هذا﴾ وتی: نه خهیر من وام لی نه کردون، ئانه م بته گه وریان به و ده رده ی بردون. بیگومان هه زه تی ئیبراهیم کاتی بیینی خه لکه که ریز له و بته گه وره ده گرن، کرده وه که ی پال نه ودا له م ره وه: که نه و هۆکاره یان هه لته ره بۆنه وه ی وایان لی بی، له روی زمانه وه کردار وه کوو چون پال بکه ره که ی ده درئ، پال هۆکاره که شی ده درئ!

یان ده توانین بلیین: هه زه تی ئیبراهیم به شیوه یه کی ناراسته و خۆ دانی به کرده وه که ی خۆی دانا، بۆنه وه ی به لگه یان له سه ر راست بکاته وه و بۆریان بدا. وه کوو وه ستای کاراماو خۆشنووسی به ناویانگ نه گه ر یه کیك لیتی پیرسی کئی نه وشته ی دروستکردوه یان کئی نه و نووسینه جوانه ی نووسیوه ده لئ نه وه تۆ نه نجامت داوه تۆ نووسیوته، مه به ستیش به م ولامه نه وه یه پرسیار که ره که والی بکا ددان به وه دا بنی و بزانی که نه مه کاری نه مه و ده ست ره نگینی خۆیه تی و له هه مان کاتیش دا گالته شی پی ده کا.

﴿فأَسْأَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ ده ته گه ر راسته نه وانه خودان و شیای خودایه تین و قسه و گفت و گو یان هه یه پرسیاریان لی بکه ن: باوه لامتان بده نه وه و پیتان بلین: کئی وای لی کردون.

بیگومان به م ولامه سه رنجی راکیشان و ناگاداری کردنه وه که په رستنی بت بی سووده هه چی لی شین نابی. ده یه ویست بۆخۆیان به ده می خۆیان دان به وه دا بنین که نه مانه به ردو دارن و ناخاوتنیان نیه و بی گیانن تاله بواری به لگه هینانه وه دا بۆر بخۆن و هه چیان به ده سه ته وه نه میئنی و نه م داشی سوار بی.

واده رده که وی نه م قه شه ری پیکردنه ی هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام هه ژاندونی و تۆزیک و هه ناگای هینانه وه ﴿فَرَجِعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا: اِنكُم

انتم الظالمون ﴿ به خۆياندا چونه وه هه ستیان به هه لای خۆیان کرد، که مته رخه می و ته قصیری خۆیان را گه یاند، نه وه بوو: هه ندیکیان به هه ندیکیان گوت: ئیوه سته مکارن له م رووه: که خودا کانتان به بی چاودێرو حه ره س به جی هیشته وه، یان له م رووه: سته مکارن: که به ندایه تی بو پهیکه رو دارو به ردیک ده که ن: که قسه و ناخاوتنیان نیه، نه و شته بی بایا خانه تان کردوه به خودا. هه لبه ته نه مه ئاو پر دانه وه هه لۆیسته یه کی باش بوو: که هه ستیان کرد به گو مپایی خۆیان و زانیان: که په مرستی نه م دارو به ردانه سته مه، بۆیه که م جار له ژانی خۆياندا له وه زع و حالێ ئیستا و را بردوویان و ورد بوونه وه سه رزه نشتی خۆیان کرد. به لام نه مه رووناکیه ک بوو هینه دی ده وام نه کرد به شوینیدا تاریکایی کوفرو لاسایی کرد نه وه بسالی کیشایه وه به سهریان داو دلیان تاریک بووه وه.

وه کو ده فهرموی: ﴿ثم نکسوا علی رؤوسهم﴾ پاشان چاویان له زه وی بریه وه سهریان داخست وه کو نه وه بیانه وی بیر بکه نه وه. یان ماناکه ی به م جوړه یه: پاشان گه پرانه وه بو ده مه ده می و موجه ده له و به ره نگار بوونه وه ی حه زه ته ی ئیبراهیم و له هه لۆیسته ی ته مه نکورته ی پێشویان پاشگه ز بوونه وه و رویان له ئیبراهیم عليه السلام کردو پێیان گوت: ﴿لقد علمت ما هؤلاء ينطقون﴾ بێگومان تۆ ده زانی ته مانه زمانیان نیه و قسه نا که ن. ته تۆش ده زانی و ئیتمه ش ده زانی نه م خودایانه ی ئیتمه قسه یان نیه! نه دی چۆن تۆ داوا له ئیتمه ده که ی پرسیاریان ئاراسته بکه ی ن؟؟

به کورته ی نه وان له په شوکاوی خۆیان به لگه یان له سه ر ئیبراهیم عليه السلام به شتیک ده هینایه وه که ده به وه به لگه بو ئیبراهیم نه ک بو نه وان!!

۳- حه زره تی ئیبراهیم علیه السلام بوۆری دان و له ئاگریش رزگاری بوو

قَالَ

أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَنْتَارُ كُوْنِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾
وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

ئه مه هه لقهی سییه م و کو تایی چیرۆکی حه زره تی ئیبراهیمه له گه ل
قهومه کهیدا: ئه وه بوو: به زوبانی خۆیان دانیان به وه دا نا: که هیچ سوود و
قازانجیکیان له پهرستنی بته کانیان دهست ناکهوی، حه زره تی ئیبراهیم به به لگه و
مونا قه شه بوۆری دان و قسه یان بر او ده مکوت بوون. ئیتر نه مجار حه زره تی
ئیبراهیم علیه السلام کهوته سه رزه نشت کردنیان و وه کوو لافاو یه ک به دوا ی یه کدا
به لگه ی گورچکبیری بو ده هینانه وه و داوای لی کردن که ئیتر چی دی له سه ر نه و
نه فامیه نه میننه وه و از له پهرستنی دارو به رد بینن و روبه نه خودا. ﴿قل: اف
تعبدون من دون الله مالا ينفعكم شيئا ولا يضركم؟﴾ واته: ئیبراهیم علیه السلام
دوا ی ئه وه ی گه له که ی دانیان به وه دا نا: که نه و بتانه بی زوبان، وتی: ده ی
که وایه ئیوه به چ عه قلیک له جیاتی خودای مه زن به ندایه تی بو نه و په یکه رانه
ده که ن: که نه گه ر به ته مه ی سوود بن لیان هیچیان له ده ست نایه، نه گه ر

دۇايەتلىشىپان بىكەن زىياتتان پىي ناگەيەننۇ جىڭاي مەترسى نىن. ﴿أَفِ لَكُمْ
وَلَمْ تَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ مالتۇيرانى و بەھىلا كچون بۇ خۇتان و خودا كاتتان:
كەلە جياتى خودا بەندايەتتيان بۇ دەكەن. داوھىيىن و سەر شۆرى بۇ خۇتان و
پەرسترا و انتان. ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ ئەمە بۇ بىر لە خۇتان ناگەنەمە؟ بۆچى
بە خۇتاندا ناچنەمە؟ لە كوفرو بىدىنى خۇتان ورد نابنەمە؟ تابۇتان دەرەكەمۇ
چەند خەسارە تەندو گومراو سەرلىشىپاوان؟!

چاكە ھەزرەتى ئىبراھىم عليه السلام بەسەريان دا زال بوو باطل بۆرى خواردا،
ھىچكەيان بە دەستەمە ئەمە جگە لەمە پەنا بۇ ئەزىزەتدان و لەناو بىردىنى
ھەزرەتى ئىبراھىم بەرن. ﴿قَالُوا: حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾
ھەندىكىيان بە ھەندىكىيان گوت: واپاۋە ئەمە بىئەرە نەمەردى كۆرى كەنەنى
كۆرى سەنخارىب كۆرى نەمەردى كۆرى كۆپش كۆرى حام كۆرى نوح بوو.
ھەندىك پىيان واپە: ئەمە بىئەرە كابرايەكى كورد بوو. وتيان: ئىبراھىم
بسوتىنن، تۆلەى ئەمە كارەى بەناگر لى بىكەنەمە، يارمەتى خوداكانى خۇتان
بەدەن ئەگەر ئىۋە راست دەكەن يارمەتى خوداكانتان دەدەن و ناتانەمۇ
وازلە عىبادەت كەردىيان بەيىنن. دارو لىپەرەۋارىكى زۆريان گرد كەردەمە و ناگرىيان
تى بەردا و بەمەنچەنىق ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناو ناگرەكە. بەخەيالى خۇيان
ئىتر ئىبراھىم عليه السلام لەمەۋەيەكى كورت دا كۆلۈكۆى دادەمەرى!

﴿قُلْنَا: يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ پەرۋەردگار فەرمۇى:
ئىمە وتمان: ئەمە ناگر سارد بىسەرەۋە بەشىۋەيەك زىانبەخش نەبى، ئەمەندە
گەرم مەبەبسوتىننى، ۋەند سارد مەبەرەۋە سەرما پەيدا بىكەى.
ئىبنو عەبباس دەفەرمۇى: ئەگەر پەرۋەردگار ئاۋاي پى نەفەرمۇيە
لەسەرمان رەق دەبۆۋە.

(ابوالعاليه) دەلى: ئەگەر خودا نەفەرمۇيە: ﴿بَرْدًا وَسَلَامًا﴾
ساردىيەكەى لەگەرمۇيەكەى كوشندەتر دەبوو. سارد بوونەۋەكەى بەمە شىۋەيە

بووه: پهروهردگار سروشتی گهرمی و سووتاندنی لی داپنی و هه لیگه گه رسان و رونا کایی بۆ هیشتوه وه کوو پیشوی.

ماموستا سهید ده فهرموی: پیویسته پرسیار نه کهین بۆچی ناگره که ئیبراهیمی عليه السلام نه سووتاند؟ نابی بگوتری: ناگر جهستی زیندو ده سوتینی نه دی بۆچی ئیبراهیمی نه سووتاند؟ چونکه نهو که سهی به ناگری فهرموو: سوتینه به، ههر نهویش پی فهرموو: ﴿کوئی بردا و سلاما علی ابراهیم﴾ وشه (کن = ببه) وشه که له گه له لایه نه خودا وه گوترا یه کسه ر مانا کهی هاتوته جی و دوانا کهوی. چۆنی بوی و چۆنی پی بفهرموی، بی چه ندو چونو بی دوا که وتن دیته جی، جا ئاده میزاد پیوهی راهاتین یان پیوهی رانه هاتین!

بیگومان نهوانه ی کاری خودا به کاری به شهر بهرامبه ر ده که نه و قیاسی کرده و ی خودا له کرده و ی ئاده میزاد ده که نه، نهوانه نه هم جوړه پرسیاره بی جیانه ئاراسته ده که نه و ده لاین: نه مه چۆن بووه و چۆن ده بی؟

به لام نهوانه ی جوداوازی نیوان کاری خودا و کاری به نه ده کانی ده زانن و هیزی خودا و هیزی ئاده میزاد لیک جیاده که نه وه، ههر گیز نه هم جوړه پرسیارانه ناکه نه و ههر گیزا و ههر گیز نایانه وی بایس به یینه وه و تهعلیلی عیلمی و ناعیلمی بۆ نه هم جوړه کارانه ی خودا بخولقینن، مه سه له که له م بوارانده نیه و نا کرئ به پیوهی ئاده میزاد ته حلیل و تهعلیلی بۆ بدۆزیته وه. ههر یاسا و قانونیک، ههر مه نه هه ج و ریسایه که بیه وی نه هم جوړه موعجیزانه کیشانه بکا و بی قهیدو مه رج نه یان گه رپینیته وه بۆ ده سه لاتی ره های خودا مه نه هه جیکی فاسیده و له بناغه وه هه له یه، چونکه کرده و ی خودا ملکه چی پیوهی ئاده میزاد و زانستی سنوورداری نه و نه.

نه و ی له سه ر نیه پیویسته نه وه یه: ده بی نیمانان هه بی که نه و رودا وه روی داوه: حه زره تی ئیبراهیم خراوه ته نا و ناگری حه قیقی یه وه نه سووتا وه، چونکه خودا ویستی وابووه نه سووتی، نه مجار نه مه چۆن بووه و خودا سروشتی

ناگره‌که‌ی چ لی‌کردوه ساردو سه‌لامه‌ت بووه له‌سه‌ر ئیبراهیم، یان چ‌ی له‌ئیبراهیم کردوه ناگر نه‌یسوتاندوه.... هه‌روا گه‌لی‌ک پرس‌یاری له‌م جو‌ره، نه‌وه قورنان لی‌ی بیده‌نگ بووه، پی‌ویسته ئیمه‌ش لی‌ی بیده‌نگ بین، چونکه عه‌ق‌لی ئاده‌میزاد سنو‌ورداره‌و ناتوانی‌ شه‌و جو‌ره شتانه ده‌رك بکا. جگه له‌قورنانش سه‌رچاوه‌ی ترمان به‌ده‌سته‌وه نیه.

بوخاری له‌ئیب‌نوعه‌بباسه‌وه ر‌ی‌وی‌ایه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رم‌وی: حه‌زه‌تی ئیبراهیم کات‌یک هه‌لی‌اندایه‌ ناو ناگره‌که‌ وتی: ﴿حسبی الله ونعم الوکیل﴾ حه‌زه‌تی موحه‌مه‌دیش ﷺ کات‌یک پی‌یان گو‌ت: ﴿ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا، وقالوا حسبنا الله ونعم الوکیل﴾ (ال عمران/ ١٧٣) نه‌بو یه‌ع‌لا له‌ئه‌بوو ه‌وره‌یره‌وه ر‌ی‌وی‌ایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌وی: کات‌یک ئیبراهیم خرایه‌ ناو ناگره‌که‌ وتی خودایه‌! تو له‌ناسمان خودایه‌کی تا‌کو ته‌نه‌ای، نه‌منیش له‌سه‌ر زه‌وی تا‌قه‌ که‌سم به‌ندایه‌تی تو ده‌که‌م.

نویه‌ی کو‌ری که‌عب له‌پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه ر‌ی‌وی‌ایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رم‌وی: ئیبراهیم ﷺ کات‌یک هه‌لی‌اندایه‌ ناو ناگر وتی: ﴿لا اله الا انت سبحانك رب العالمين، لك الحمد ولك الملك لا شريك لك﴾ ده‌فه‌رم‌وی: ه‌یچ، وتی: ته‌م‌جار به‌مه‌ع‌ه‌نیق له‌شو‌ئینی‌کی به‌رزوه هه‌لی‌اندایه‌ ناو ناگره‌که‌، جو‌برانی‌ل پی‌شو‌ازی لی‌ کردو وتی: ئه‌ی ئیبراهیم! چ کارت به‌من هه‌یه‌؟ ئیبراهیم فه‌رم‌وی: دا‌وا له‌خودا بکه‌ حه‌زه‌تی ئیبراهیم فه‌رم‌وی: ﴿حسبی من سؤالی علمه بحالی﴾ ته‌م‌جار په‌روه‌رد‌گار فه‌رم‌وی: ﴿یا‌نا‌ر کو‌نی برداً و سلاماً علی ابراهیم﴾.

﴿وارادوا به‌ کیداً فجعلنا هم‌ الا‌خس‌رین﴾ گه‌له‌که‌ی ئیبراهیم پی‌لانیان بو‌ ئیبراهیم دا‌ر‌شت‌و ویستیان س‌زای بده‌ن و له‌ناوی به‌رن له‌تو‌له‌ی شه‌وه‌دا: که‌به‌ته‌کانی وردو ها‌ر‌کردوون به‌نا‌گر بی‌سو‌تینن، به‌لام ئیمه‌ ره‌نج به‌خه‌سارمان کردن و کاره‌که‌یا‌نمان بی‌ه‌وده‌ کردو ئیبراهیم‌مان له‌نا‌گره‌که‌ ر‌ز‌گار کرد.

ریوایت کراوه نمو مهلیکهی هاوچه رخی حه زره تی ئیبراهیم بووه ناوی
(نهمروژ) بووه پاشای نارامیه کان بووه له عیراق.

پاشان خۆیان و پیاوما قولانی به عه زابی خودا له ناو چون. ئیبنو ئه بی
حاتهم له عایشه وه ریوایت ده کا ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: کاتیک
ئیبراهیم هه لدرایه ناو ناگره که هه رچی پێڕۆی سه ر زهوی هه ن هه موویان
که و تنه هه ول و ته قه للا دان بۆ کوژاندنه وهی ناگره که جگه له (قومقومه) ^(۳) نمو
فوی له ناگره که کرد بۆ نه وهی باش بلیسه بسیتی.

۴- چهند نیعمه تیکی تر بۆ حه زره تی ئیبراهیم و ﷺ رزگار

بوونی له گه ل (لوط) داو چونیان بۆ خاکی شام

وَنَجَّيْنَاهُ

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾

(۳) قومقومه: ده عبايه که که پیغه مبه ر ﷺ ناوی ناوه (فوسقه) و فهرمانی داوه بکوژری، شایانی باسه ئیستا
له ده قمری بارزان کوشتنی نهم ده عبايه باوه و به خیریکی گمورهی ده زانن.

دوای نهوهی هه زه تهی ئیبراهیم علیه السلام له ناگر رزگاری بوو، پهروه ردگار باسی چهند نیعمه تیک ده کا: که به ئیبراهیم و (لوط) ی برازای به خشیون. هه زه تهی لوط علیه السلام خراوه ته پال هه زه تهی ئیبراهیم علیه السلام و بهیه که وه ناویان هیتره وه، چونکه مام و برازای یه کتر بوون، هه ردوکیان پیغه مبهه ر بوون، بری له ونیعمه تانه ی پتیان به خشرا بوون ده رچونیان له ولاتی عیراق بو ولاتی شام بووه، هه ردوکیان رابه رو پیشه وه بوون، نیگیان بو هاتوه بو نهوهی کاری چاکه نه نجام بدهن و نوێ بکهن و زه کات بدهن، هه ندیکیش له ونیعمه تانه: که تابه ته بووه به هه زه تهی ئیبراهیم وه علیه السلام نهوه بوو خودا ئیسحاقی پیداهه ئینجا ئیسحاق یه عقوبی بووه، هه زه تهی ئیبراهیم به م کورو کوره زایانه ی زور دلخوش بووه.

ده فهرموئ: ﴿وَنَجِّنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ واته: له ونیعمه ت و به خشانه ی خودا دابوونی به ئیبراهیم علیه السلام نهوه بوو له گهل (لوط) ی برازای له عیراق رزگاری کردن و کوچی پیکردن بو خاکی پیروز بو ولاتی شام، بو نهو ولاته ی خودا خیر و بهه که تهی تیدا زور کردوه، بهوه ی زوری پیغه مبهه ر تیدا ناردوون، شه ریعه ت و یاسای نهو پیغه مبهه رانه به ناو جیهاندا بلا و بوته وه. خا که که ی به پیته و بهه که ته، کشتوکال و دارو دره ختی تیدایه، سه رچاوه و چۆمی زوری تیدان، به رو بووم و میوه ی زورو هه مه جوړه، خیر و بهه که تهی دین و دنیای تیدا کوێ بوته وه!!

هه زه تهی ئیبراهیم له شاری (کوئی) که له هه ری می (فدان نارام) له ولاتی عیراق بووه، له گهل (لوط) ی برازای و سارا خاتونی خیرانیدا له چنگی شیرک و بت په رستی سه ری خویان هه لگرت و رویان کرده ولاتی شام بو نهوه ی بتوان به ته وه ی یه که تاپه رستی بکهن سه ره تا چوونه شاری (هه رران) پاشان رویشتن بو ولاتی میصر، نه مجار گه رانه وه بو شام و له (فلسطین) نیشته جی بوون،

هه زه ته تى (لوط) يش له گونده كانى (المؤتفكة): كه شه وو رۆژه پتیهك له فله سستین
دوور بووه نیشه جی بووه.

نه بچار چهند نیعمه تیکى تر باس ده کات: كه خودا به خشیونی به تیراهیم
جگه له رزگار بوون له تاگرو کۆچ پیکردن بۆ خاکی پیرۆز، ده فهرموی: ﴿ووهبنا
له اسحاق و یعقوب نافلة﴾ به خشیمان به تیراهیم نيسحاق و یعقوب، وه چهو
نموهیه کی باش بوون، به فه ضل و ره حه تى خۆمان پیمان به خشین، یا نيسحاقمان
پى به خشی له سهر داواو پارانه وهی خۆی نه وه بوو: تیراهیم له خودا پارایه وه
وتی: ﴿رب هب لی من الصالحین﴾ (الصافات/ ١٠٠) زیاد له وهی خۆی داواى
کرد بوو به عقوبیشمان به زنده پيدا.

﴿و کلا جعلنا صالحین﴾ هه موویانمان گێران به خاوهنی خیر و کاری باش.
واته: لوط و تیراهیم و نيسحاق و یعقوب یان: هه ریه کی له تیراهیم و
نيسحاق و یعقوبمان کردن به پیاوی صالح و له خوا ترس، فهرمانی خودایان
به جی هینا، خۆیان له حهرام و حهراخۆری پاراست. هه موویانمان کردن
به پیغه مبهرو رابه ری ناده میزاد. ﴿وجعلناهم أئمة یهدون بأمرنا﴾ کردمان
به تیمام و پیشهوا، بانگموازی ناده میزادانیان کرد بۆ نایینی خودا، به فهرمانی
نیمه نه که کانی خۆیان نه بجام دان. چۆمان فهرمان پیکردن ناوا هه لاس و
کهوتیان کرد. ﴿و أوحینا إلیهم فعل الخیرات﴾ نیگا و سروشان بۆ ناردن:
که کاری چاک نه بجام به و واز له شته حهرامه کان بیتن، ﴿و أقام الصلاة و اتل
الزکاة﴾ نیگامان بۆ کردن: که نوێه کانیان بکه و زه کاتی مال و سامانیان
دهرکه ن. ﴿و کانوا لنا عابدين﴾ هه موویان ته قواکار و خودا په رست و
فهرمان به ردار بوون، له ناستی خودا په رستی دا هه رگیز لوتبه رزییان نه وانده.
هه زه ته تى تیراهیم له بهر خاتری خودا گهل و نه ته وه و خاو و خێزانی خۆی به جی
هیشته، په روه ردار که لینی بۆ پر کرده وه و شته له دهست چوه کانی بۆ قهره بوو
کرده وه، خاک و ولاتی باشتی پيدا، نيسحاقی پى به خشی، نيسحاقیش

يه عقوبى بو، بۆ ئىبراهيم عليه السلام بوونه چاو روشن كه ره وه. گهل و نه ته وه يه ك له وه چه وه نه وه ي ته وه كه وتنه وه، زۆر باشت بوون له وه نه ته وه ي به جى هيشتن. ههر له وه چه وه نه وه ي چهند پيغه مبهرو پيشه وای ئاين پيدا بوون و به فرمانى خودا هه لى و كه وتيان كرد. خودا نى گای بۆ كردن: كه كارى چاكه بكهن به تاييه تى ناگادارى نوژه كانيان بن و زه كاتى مال و سامانى خويان بدن. نه وانيش زۆر به دلسۆزى و لى پرانه وه فرمانى خودايان به جى هينا و فرمانبهردارى بوون، به راستى خودا باش ته عوبى حه زره تى ئىبراهيمى دايه وه قهره بووى نيشتمان و نه ته وه و خزم و كه س و كارى بۆ پر كرد وه.

چيرۆكى حه زره تى (لوط) عليه السلام

وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَىٰ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

دواى ته وه ي په روه ردگار باسى ته وه نى عه تانه ي كرد: كه به خشيونى به حه زره تى ئىبراهيم عليه السلام، نه جار باسى ته وه نى عه تانه ده كا: كه به خشيونى به حه زره تى لوط عليه السلام، چونكه په يوه ندى خزمایه تى و هاوشانى له پيغه مبهرايه تيان له ناوان دا هه بوه.

لوط: كورپى هارانى كورپى نازره. هه زروو نى مانى به حه زره تى ئىبراهيم عليه السلام هينا و شوتنى كه وت له ته كيا كوچى كرد بۆ ناخى پيرۆز... وه كوو

له شوینیکی تردا قورنان ناماژهی بۆ ده کات و ده فهرموی: ﴿فَأَمِّنْ لَهُ لَوْطُ،
وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾ (العنکبوت/٢٦).

بیگومان لهوه پیش چیرۆکی هه زه تی لوط باس کراوه، لیڤه دا به سه ر
پی یه که وه ناماژهی بۆ ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَوْطًا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
په روه ردگار ده فهرموی: به خشیمان به لوط پیغه مبه رایه تی و لیژانی
له حه لکردنی کیشه ی ناو کۆمه ل و دانایی له به ریوه بردنی نه رکی رابه ری و
پیشه وایه تی دا. زانیاری و هه موو شتیڤ که په یوه ندی هه بی به یرو باوه رو
خودا په رستیه وه پی درابوو. بۆ ته وه ی بتوانی نه رکی پیغه مبه رایه تی
هه لڤگری، که کرا به پیغه مبه ر ره وانه کرا بۆ دانیشتوانی (سدوم) و ده ورو به ری:
که حه وت گوند بوون بانگه وازی کردن و پشتیان لی هه لکرد، نه م گه ل و نه ته وه
گه ل و نه ته وه یه کی بی ره وشت بوون، وازیان له ئافره ت هینا بوو نیژبازیان ده کرد
به بی شه رمانه و به ناشکرا نیژ سواری نیژ ده بوو، په روه ردگار غه زه بی لیڤرتن و
شارو دانیشتوانی له ناو بردن، وه کوو ده فهرموی: ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ﴾ واته (لوط) مان رزگار کرد له و عه زابه ی رشتمان
به سه ر دانیشتوانی ته و شاره ی کاری ناشیرینیان ده کرد و نیژبازیان تیدا باو
بوو، هۆی ته م ره وشته ناشیرینه یان ته وه بوو ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾
بیگومان ته وان گه ل و نه ته وه یه کی له پی ده رچوو بوون، له طاعه ت کردن بۆ خودا
لایان دابوو، سه رگه رمی گومرایی و سنوورشکینی بوون. قه ومه که ریشه کیش
کران و لوط و شوینکه و توانی رزگاریان بوو، ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ وێرای
رزگار بوونی له ده ست ته و کۆمه له ره وشت ناشیرینه، خستیشمانه ناو ره حه تی
خۆمان و دلتیاو دل ئارام بوو ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان لوط له به نده
صالحه کانی ئیمه بوو، له وکه سانه بوو، که کرده وه ی باشیان ده کرد و فه رمانی
خودایان به جی ده هیناو خۆیان له نه هیه کانی ده پاراست ..

سەرگۆزشتە ی چیرۆکی حەزرەتی نوح عليه السلام

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

پاش گیرانهوی سەرگۆزشتە ی باوکی پیغه مبه ران؛ حەزرەتی ئیبراهیم عليه السلام چیرۆکی حەزرەتی نوح راده نویتى: کەبە باوکی دووهمی ئاده میزاد دەرژمیردی، چونکه هه موو ئاده میزاد دواى توفان لەزرویت و نه ته مووی نهون. به لام بۆ سەرگۆزشتە ی نه میس هه ربه خیرایی به سهریدا ده رواو به کورتی باسی ده کاو ده فهرموی:

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ واتە: نه ی موحه مه د! سەرگۆزشتە ی نوح بۆ گه له کەت بگێرەوه؛ کاتیک گه له کە ی به درۆیان خسته وه و ئیمانیا ن پێ نه هینا، له رۆژگاریکی پیش رۆژگاری ئیبراهیم و تۆش بوو، بانگی لی کردین و په نای بۆ هینا ئین لیمان پاراپیه وه، بێ ده سه لاتى خۆی راگه یاند، وه کوو له شویتىکی تر دا ده فهرموی: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِ مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ﴾ (القمر/ ۱۰) یان ده فهرموی: ﴿وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (نوح/ ۲۶) نیت ئیمه یس دو عاکه یمان وه رگرت و به هانا یسه وه چوین و فریای که وتین، نووح و ته فسیری ده وان

شوتنکه وتوانیمان رزگار کرد، رزگارمان کردن له خنکان و نه زیه تدانیان له لایمن
گه له که یانه وه و خه و ناره حه تی به درۆ خسته وه ی پدیامه که ی!
ریوایه ت کراوه: که حه زره تی نوح له ته مه نی چل سالیذا بۆ ته پیغه مبه رو
نۆسه دو په نجا سال بانگه وازی گه له که ی کرد، که چی که میکیان نه بی تیمانیان
پی نه هیتنا.

﴿وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ تیمهیش یارمه تیمان داو
له چنگی نه و گه لو نه ته وه رزگارمان کرد: که نایه تی تیمه یان به درۆ خسته وه،
له تۆله ی نه و سه ره قی و خراپه کاری و سسته مکاریه یان دا به تۆفان
خنکاندمانن، به گموره و بچوکیانه وه له ناومان بردن که سمان لی نه هیشه وه.

سه ره گورشته ی چیره وکی داوود و سوله یمان ﷺ

وَدَاوُدَ وَسَلَيمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانٌ وَكُلًّا ءَايَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَسَلَيمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾

نهم چیرۆکهش وه کوو چیرۆکه کانی تر پهروهردگار تییایدا نیعمه ته
گه وهه کانی خۆی باس ده کا: که به خشیبوونی به حه زه تهی داودو سوله یان، هه
دوکیان هاوبه شن تی یدا، وه کوو نیعمه تی زانیاری و تیگه یشتن، نه مهش نه وه
ده گه یه نی که نیعمه تی عیلم گه وهه ترین نیعمه ته. بۆیه پیش نیعمه ته کانی تری
خستوه. نه جار دواي نه وه نهو نیعمه تانه باس ده کا که تایبه ته به هه
یه کێکیانه وه. ده یاره ی حه زه تهی داود باسی نه وه ده کا: که کێوه کان و
بالنده کان له گه لی دا ته سبیحاتیان ده کرد، هه وه ها فیتری دروستکردنی زری
بوو بوو.

ده یاره ی حه زه تهی سوله یانیش ﷺ ده فهرموی: که با بۆی موسه خه
بوو هه روا شه یاتینی بۆی گه ردنکه چ بوون به فهرمانی نهو ده چونه بنکی
ده ریاکانه وه لوئلوئو مه رجانیان ده ده هیتنا، هه وه ها کاری تریشیان بۆ ته نجام
ده دا، قه صرو باله خانو پر دو شارو شارو چکه ی پی دروست ده کردن، هه روا
گه لی میحراب و په یکه رو شتی ناوازه یان بۆ دروست ده کرد... ده فهرموی:
﴿و داود و سلیمان﴾ واته: نه ی موحه مه د! سه رگورشته ی داودو سوله یان بۆ
گه له که ت بگێپه وه، باسی نهو حوکه و بریاره بکه: که ده یاره ی خاوه ن
کشتو کالێک و شوانێک ده ریان کرد چیرۆکه که وه کوو زۆربه ی رافه که رانی قورئان
ده فهرموون به م شێوه یه بووه.

شوانێک له کشت و کالێ دا شه وێک ناژه له کانی شه وێن ده واو، به یانی
کا برای کشتیار ده چی شکات ده کاو بۆ مه حکه مه ده چنه لای داود بریار ده دا
ناژه له کانی بدرین به کا برای که شتیار له جیاتی زیانی کشت و کاله که ی. نه جار
کا برای شوان ده چی بۆ لای حه زه تهی سوله یان ﷺ و روداوه که ی بۆ باس
ته فسیری ره وان (۹۱)

ده کاو حوکمی هه زهه قی داودیشی بۆ ده گپرتتهوه. هه زهه قی سوله یان عليه السلام کهنه و کاته ته مه نی یانزه سالانه ده بی ده لی له م حوکمه باشت نه وه یه: ناژه له کان بدرین به کابرای خاوهن کشت و کال سوود له بهرو بوومیان ببینی، کشت و کاله کesh بدری به خاوهن ناژه له که به خیتی بکا تاوه کوو خۆی لی دیتتهوه، نه مجار هه ریه که یان شتی خۆی وه رپگرتتهوه. ﴿اذ یحکمان فی الحرث اذ نفثت فیه غنم القوم وکنا لحکمهم شاهدین﴾ کاتیک حوکمیان ده رکرد ده رباره ی زیانی: که له و کشت و کاله که که وتبوو، خوداش ناگادارو زانا بوو به و حوکمه ی داوودو سوله یان ده ریان کردو هیچی لی گوم نابیی. هه زهه قی داود و حوکمی ده رکرد کابرای شوان ناژه له کانی بدا به کابرای خاوهن کشت و کال.

به لام پهروه دگار راستی حوکم و فتواکه ی خسته دلی هه زهه قی سوله یانه وه: فتوای دا ناژه له کان بدرین به خاوهن کشت و کاله که بۆ قهره بوو کردنه وه ی نه و زیانه ی لی که وتوو، زهوی زاره که شی ته سلیم به کابرای شوان بکری خزمه قی بکا تاوه کوو خۆی لی دیتتهوه. نه مجار کابرای شوان ناژه له کانی وه رپگرتتهوه، کابرای کشتیاریش زهوی و زاری خۆی وه رپگرتتهوه.

هه له به ته حوکمه که ی هه زهه قی سوله یان عليه السلام په سهند تر بوو، هه رچه نده هه ردوکیان پیغه مبه ر بوون، زانیاری و لی زانی و زانیی حهل کردنی نیزاع و کیشه یان درابویه، به شیوه یه کی وه ها هه ردو حوکمه که سه حیح بوون، به لام حوکمه په سنده که نه وه بوو: که هه زهه قی سوله یان ده ری کرد. ده فه رموی: ﴿فقهمنها سلیمان﴾ دواپی سوله یانمان تیگه یاند، راستی فتواکه مان به و شیوه ی راست بوو له هه موو رویه که وه، خسته دلی سوله یانه وه و نه ویش به و شیوه په سنده یه حوکمی کرد.

عیله ت باپیسی حوکمه که یان له م رووه بووه: هه زهه قی داود عليه السلام زیانی کشت و کاله که ی مه زنده کردوه، یه کسان بوه له گهل به های ناژه له کان، بۆیه ناژه له کانی داوه به کابرای زیان لی که وتوو. هه زهه قی سوله یانیش به روومی

ئاژه له کانی مه زنده کردوه، وای بۆ ده رکه وتوه یه کسانه له گه له به رو بوومی کشت و کاله که و نهو حوکه می داوه. هه رد و کیشیان به نیجته هه د ته م به ریاره یان ده رکروه نه که به نیگا و سروش، چونکه نه گه به نیگا بوایه سوله یان نهیده توانی هه ئیوه شینیتتهوه.

حوکه می رودای لهو جوژه له شه ریه تی نیسلام دا به م جوژه یه: به لای ئیمامی شافعیه وه نه گه به شهو ئاژه له زیانی له بیستان و کشت و کال دا پتویسته کابرای خاوه ن ئاژه له قه ره بووی زیانه که بکاته وه، چونکه وابه وه خاوه ن ئاژه له شه وانه ئاژه له کانی چاودیری ده کاو نا هیتلی به ملو به ولادا به رۆن، به لام نه گه به رۆژ بوو خاوه ن ئاژه له نابیتته به رپرسی، چونکه پتویسته به رۆژ خاوه ن زه رعات و باخ و بیستان پارێزگاری کشتوکالتی خۆی بکا، پتغه مبه ر ﷺ کاتیک و شتره که می (البراء) چوبه ناو باخ و بیستانی کابرایه که وه و زیانی به باخه که گه یاندبوو به م شیوه حوکه می کردو فهرموی: ﴿على اهل الاموال حفظها بالنهار، وعلى اهل الماشية حفظها بالليل﴾^(۴) خاوه ن کشت و کال ده بی به رۆژ چاودیری مالی خۆی بکا، خاوه ن ئاژه ئیش ده بی به شهو ئاگای له ئاژه له کانی خۆی بی.

به لای نه بو حه نیفه وه، خاوه ن ئاژه له قه ره بوو کردنه وه ی له سه ر نه مه گه ر شوانی له گه له دا بی. چونکه پتغه مبه ر ﷺ ((جرح العجماء جبار))^(۵) واته: نه وه ی حه یوانات زیانی پی ده گه یه نی به فیرۆ ده رواو قه ره بوو کردنه وه ی تیدا نیه.

ئه مجار دیتته سه رباس کردنی نهو نیعمه ته تاییه تیانیه ی به حه زه ته داود ﷺ به خشرابوون، ده فهرموی: ﴿وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير﴾

(۴) نه م فهرموده یه ئیمام نه حمه دو نه بوداودو نیبنوماجه له حیراص کوری موحه بیصوه ریوایه تیان کردوه.

(۵) ده تی فهرموده که به م جوژه یه: ((العجماء جرحها الجبار)) نه حمه دو خاوه نانی شه ش کتیه حه دیشه کان (اصحاب الكتب الستة) له نه بو هه ره ره وه ریایه تیان کردوه.

کیوه کان و بالنده کانمان و گهر دنکه چ کردن بۆئوهی له تهك داود عليه السلام دا تهسبیحاتی خودا بکهن، همرکاتی حه زه تی داود عليه السلام به دهنگ زه بووری بخویندایه بالنده کان له حه وادا راده وهستان و لهنگه ریان ده گرت، کیوه کانیش بۆیان رهت ده کرده وه تهسبیحاتیان له گه له ده کرد، ته مه زیاتر حه زه تی داودی عليه السلام هه لده نا بۆ بهرده وام بوون له سه ر ذیکرو خودا په رستی و له هه سست و شعوریدا کاریگه ری ده نواند، پیغه مبهر عليه السلام دهنگ و ناوازی نه بو موسای نه شعهری بۆ قورئان خویندن شوبه اندوه به دهنگی داود عليه السلام. له فهرموده یه کدا که نه حه دو نه سانی و نیینوماجه له ته بو هو په ره نه سانی له عانی شه وه ریوایه تیان کرده، پیغه مبهر عليه السلام له باره ی دهنگ خوشی نه بو موسا وه فهرمویه تی: ((لقد اوتی مزماراً من مزامیر آل داود)).

له نایه ته که دا کیوه کان پیش بالنده خراون، چونکه رام بوون و تهسبیحاتی کیوه کان سه رسو په یته تره و زیاتر ده سه لات و قودره تی خودا ده رده خه ن و، مو عجیزه که گه ره تره، چونکه کیوه کان جه مادو بی گیانن، بالنده کان گیاندارن.

وه زوبان هاتنی کیوه کان و بالنده کان بهم جو ره سو وه خودا توانای قسه کردنی تیدا ره خساندن و وه زوبانی هینابوین، وه کوو چۆن خودا هیژی قسه کردنی له وداره دا دروست کرد: که له گه له حه زه تی موسادا عليه السلام ناخاوتنی نه جام دا. بۆیه ده فهرموئ: ﴿و کنا فاعلین﴾ نیه ده توانین و توانیومانه نه و جو ره شتانه بکهین، وه زوبانه یانی بی زوبان و بی گیان لای نیه ناسانه هه رچه نده نیوه به لاتانه وه گران بی. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿وان من شیء الا یسبح بحمده، ولكن لا تفقهون تسبیحهم﴾ (الاسراء/ ۴۴)

﴿و علمناه صنعة لبوس لكم لتحصنکم من بأسکم فهل انتم شاکرون﴾ واته: داود مان فیری زری دروست کردن کرد بوو، بۆئوهی بیکه نه پۆشاکێ خۆتان، حه زه تی داود عليه السلام پیشه ی زری دروست کردن دا هینا، له پیش

ئەو دەدا: کە زرییان دروست دە کرد بە شێوەیەکی سەرەتایی دروستیان دە کردن،
 حەزەرەتی داود عليه السلام شێوەی حەلقە حەلقە تییدا هێنانە دی.

و هەکوو لە نایە تیکی تردا دە فەرموو: ﴿وَالنَّاسُ لَكَ الْحَدِيدُ اِنْ اَعْمَلَ سَابِغَاتٍ
 وَقَدَرٍ فِي السَّوْدِ﴾ (سبأ/ ۱۱) واتە: ئاسنمان بۆ نەرم کرد، پێمان گوت: زڕی
 دروست بکە بە شێوەیەك: کە ئەلگە کانی فراوان نەبن.

فیڕی دروستکردنی زڕی و تاسکلاومان کرد: کە ئێوە سوودی لی
 وەر دە گرن، واتە: ئەو پیشە سازییە وەر دە پەرهی سەندو پیشکەوتنی
 بە خۆوە بینی، لە دوا ی ئەو خەلگ فیڕی بوون تا گەییشتە سەر دە می ئێوە، ئێوە
 نیستا بە کاری دە هێنن بۆ ئەو لەرم و سزای دوژمن ب تانپاریزی، کە واتە: ئەو
 بە هەر و دە سترەنگینی یە ی بە داود مان بە خشی، بوو بە بە هەر و ئێوەش سوودی
 لی دە بینن، نیعمەتی خودایە بە سەر ئێوە شەو ﴿فهل انتم شاكرون؟﴾ نایا
 ئێوە ئە ی ئادە میزادانی سەر دە می پێغەمبەر و چەر خە کانی دوا ییش! سوپاسی
 خودا دە کەن لە سەر ئەو نیعمەتە ی داویەتی بە ئێوە: کە بۆ بەر ژ وە ندی ئێوە
 داوودی فیڕی زڕی دروستکردن کرد؟!

هەلبەتە ئەم نیستفهامە بۆ موبالغەو تەقریعه، واتە سوپاسی خودا
 بکەن لە سەر ئەم پیشە سازییە ی فیڕی داودی کردو ئێوەش سوودی لی
 وەر دە گرن! نایەتە کە بەلگە یە لە سەر ئەو: کە حەزەرەتی داود عليه السلام یە کەم کەس
 بوو، زڕی و کلاو خۆ دە ی دروستکردو، دوا یی خەلگ لەو وە فێر بوون و برەویان
 پێ دا. پێش ئەو ی خودا داود عليه السلام فیڕی ئەو پیشە یە بکا ئادە میزاد
 نە یان دە زانی شتی و افراهم پێن، نە یان دە زانی زڕی وادروست بکەن
 لە بەر کردنی شی ئاسان بی و لە زەبری دوژمنیش بیانپاریزی، بەلگەو
 جەنگا وەرە کان لە ترسان ئاسنیان تەنک دە کردو و هەکوو پارچە پلێت بە خۆیانەو
 شەتە کیان دە دا، دیارە ئەمەش نە دە گوچا لە گەل هەلەمەت بردن و را کردن و گەلی
 جم و جۆلی تر کە لە جەنگا پتو یست دە بی!

ئەمە ئەو ریزو شکۆمەندییە بوو: کەبە حەزرەتی داود عليه السلام بەخشرای بوو، ئەوێ کەبە حەزرەتی سولەیمان عليه السلام بەخشرای بوو زۆر لەو گەورەتر بوو:

قەتادە دەفەرموی: پەرورەدگار سولەیمانی عليه السلام کردە جێگری داود عليه السلام فەرمانڕوایی و پێغەمبەریتی بە میرات بۆ مایەوێ زیاد لەوێش خودا (بای) بۆ مەرەخەس کرد بەوێستی ئەو دەهات و دەچو، هەروا شەیاتینی بۆ ملکەج کرد، پابەندی فەرمانەکانی بوون. دەفەرموی: ﴿ولسليمان الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض التي بركن فيها وكنا بكل شيء علين﴾ واتە: بای بەهێزو تەوژمان بۆ سولەیمان عليه السلام مەرەخەس کرد، ملکەج و فەرمانبەرداری بوو، بەپێی وێست و حەزی حەزرەتی سولەیمان عليه السلام با دەهات و دەچوو، خۆی و دارو دەستەکە بەهۆی باوە دەگوازانەوێ بۆ خاکی پیروژ، ئێمە زاناین بەهۆمووشتیک و دەزانین کارەکان چۆن هەڵدەسوێژن. هەركاتی بیویستایە خۆی و هاوێلانی بەیانی سواری بادەبوون و بەرەو ولاتی شام دەکەوتنەپێ و لەروژنیکا دەیتوانی بەهۆی ئەو بایە بۆی مەرەخەس بویو مانگەرێکە بپێ و دواوی بگەڕێنەوێ بۆ شوێنی خۆیان. واتە: هەرچەندە بایەکە خۆی لەخۆیدا نەرم و نیان بوو بەلەم لەکارکردن دا توندو بەهێزو بەتەوژم بوو.

مامۆستا سەبید دەفەرموی: لەبارە ی چۆنیەتی هەلس و کەوتی سولەیمان و موسەخەر بوونی بابۆی ریاویات و قسەو باس زۆر کراون و نوسراون، زوربە ی زۆریان مۆرکی ئیسرائیلیاتیان پێو دیارەو وەهەم خەیاڵ دروستی کردون، بەلەم ئێمە ناچینە ناو ئەم جەنگەلە بێ سەر و بنەو خۆمان ناخەینە ناو ئەم دەریا قورپاوەو، لەسنووری دەقەکانی قورئان دەرنەچین، چونکە جگە لەقورئان سەرچاوەیەکی ترمان بەدەستەوێ نیە، بەتایبەتی لەبارە ی سولەیمانەوێ عليه السلام هەوالتی راستیمان بدات.

دەقە قورئانیەکە لێردا ئەوێ دەچەسپیتنی (بە) بۆ سولەیمان ژێر بار بوو و رام بوو بەتین و تەوژم بوو بۆ جێیەجێ کردنی داخواییەکانی سولەیمان

ﷺ به فرمانی ئه و به ره و خاکی پیرۆز - که وادیاره ولاتی شام بووه به یانی
 رویشته و ئیواره گهراوه ته وه .. قسه و باسی زۆر له سه ره پشه که ی سوله یان
 نوسراوه، کتیبه کانی ته فسیر له خۆیان گرتوه، پوخته که ی ئه وه یه: ده لێن
 هه زه ته ی سوله یان ﷺ له ته خته و دار جیگا و شوینیکی گه و ره و فراوانی
 دروست کرده. هه رکاتی بیویستایه گه شت و گوزاری بۆ ولاتیک بکا، به خۆی
 له شکرو دارو دهسته یه وه ده چوونه سه ره ئه و ته خته گه و ره یه و به سه ره یه وه
 داده نیشتن، نه جمار فرمانی به (با) ده کرد که هه لیان بگری بۆ نه و شوینه ی
 مه به ستیانه، یه که سه ره باهه لی ده گرتن و ده ی بردن و ده ی گه یاندنه شوینی
 مه به ست! ئه و بایه ئه وه نده به هیزو ته و ژم بوو له تاقی به یانی دا رینگای مانگه
 رتیه کی به رویشتنی کاروانی حوشت ده بری و تاقی ئیواره ده گه راپیه وه بۆ ئه و
 شوینه ی: که تاقی به یانی لی ئی به ری که و تبوون، و پرای ئه م خیرایی رویشتنه ش
 ته خته که تاسه و له نگه ربی پی نه ده کردن، به لکوو زۆر به پتیک و
 پتیک ده گه یشتنه جیگای مه به ست. ته نانه ت ریا یه ت کراوه: که هه رکاتی
 با ته خته که ی به رز ده کرده وه بالنده کانیش سه فیان ده به ست به سه ریانه وه و
 سی به ریان لی ده کردن بۆ ئه وه ی له گه رمی خۆر بیانپاریژن. له شوینیکی تردا
 قورئان ئاماره بۆ فرمان بهرداری با ده کا بۆ نه بجا مدانی داخوازیه کانی
 هه زه ته ی سوله یان ﷺ ده فهرموی: ﴿فسخرنا له الريح تجربی بامرہ رضاء
 حیث اصاب﴾ (سبا/ ۳۶)

ده رباره ی خیرا رویشتنه که شی ده فهرموی: ﴿غدوها شهر و رواحها
 شهر﴾ (سبا/ ۱۲).

هه لبه ته قورئانی پیرۆز هیچی له باره ی چۆنیه تی ته خته که ی سوله یانه وه
 بۆ باس نه کردوین، هه و ره ها له فهرموده سه حیه کانی پیغه مه ریش دا له م
 باره وه هه و الیکێ راسته قینه مان به دهسته وه نیه، بۆیه پتویسته له راسته
 مانای ئایه ته که لانه دین و ته فسیرو شیکردنه وه ی بۆ سه رچاوه ی برۆا پتیکراو

نه که مین. به لکوو هه رته و نه ده بلتین په روه دگار بای موسه خهر کرد: که به پیتی
 فرمان و ویستی هه زره تی سوله یمان عليه السلام ده هات و ده چو، به رۆژێک رینگای
 مانگه پێیه که به کاروانی حوشتی ده پری و ده شگه پرایه وه بۆ شوینی خۆی. نه مجار
 نه مه چۆن بووه و چۆن نه بوه؟ نه وه عانیید به زانیاری خودایه و پتویست ناکا
 ئیمه بی هه بوونی سه رچاوه ی راست و پروا پێکرا و ده می لی بکو تین، هه رشتی
 قورئان و فه رموده ی پیتعه مبه ر عليه السلام به ره وای بزانی و هه وائمان به ده نی
 له باره یه وه، ئیمه پروا مان پێیه تی، نه مجار چۆنه و چۆن ده گونجی نه وه وابی؟
 له راستی دا نه وه کاری موسولمان نیه و نابی ئیمه نه م چۆره پرسیارانه ناراسته
 بکه مین، چونکه ده سه لات و توانای خودا ره ها و مو طله قه، هه لسه و ران و یاسا و
 ریسادانان بۆ که ون به ده ست خودا خۆیه تی، مه رج نیه ئیمه ی ئاده میزاد
 ناگاداری یاسای بوونه وه ر بین. به لکوو نه وه ی ئیمه له باره ی یاسای بوونه وه ره وه
 ده ی زانی زۆر که مه، هیچ دوریش نیه چه ند یاسایه که هه بن ئاده میزاد پێیان
 نه زانی، نه و یاسایانه له گه ردا بن و له بری کات دا خودا بیه وی ناشاری نه و
 یاسایانه ده ربکه وی و زوره ی کاتیش نه یینی بن. ﴿و کنا بکل شیء عالمین﴾
 ئیمه به هه موو شتی که زانا و ناگادارین، حه قیقه ت و چۆنیه تی هه موو کاری که
 ده زانی و ناگامان لییه تی.

نیعه تیکی تر: که خودا به سوله یمانی عليه السلام به خشیبوو ژیر بار بوونی
 شه یاتینی بوو بۆی: ده فره موی: ﴿ومن الشیاطین من یغو صون له﴾ واته:
 کۆمه لیکمان شه یاتینی بۆ سوله یمان عليه السلام موسه خهر کرد بوو به فره مان ی نه و
 ده چونه بنکی ده ریاکان و ناو زکی زه وی و گه نج و جه و اهیرات و لوتلوئو
 مه رجانیان بۆ ده رده ییتا. ﴿و یعملون عملاً دون ذلک﴾ هه ره ها کاری
 تریشیان بۆ نه نجام ده دان: وه کوو بنیاتنانی شارو کۆشک و ته لارو باله خانه و
 میحراب و په یکه رو، قاپ و قاچاخی ناو مال و هه وزی ناو و قازانی دامه زرا و
 له سه ر سی کرچه که... هتد.

وه کوو له نایه تی کی تر دا ناماژ بهوه ده کاو ده فەرموی: ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ، وَآخِرِينَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ (ص/۳۷) یان ده فەرموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ﴾ (سبأ/۱۳) پیشه سازی تریشیان بو داده هینا ده لێن: هه مام و ناشی ناوو شوشه و صابونیش له بهر ههم و کرده و هی نه وانه. ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ نێمه چاودێرو یاریده ریان بووین، نه مان ده هیشت نه و شه یاتیانه سهر پیچی بکه و فەرمانی سوله یان ﷺ جی به جی نه که ن.. هه روا نه مانه ده هیشت زیان به سوله یان ﷺ بگه یه نن. ده سه لات و توانایه کی ره هه مان دابوو به سوله یان ﷺ به سهریان دا، نه گهر بیویستایه به ندی ده کرد و ده ست و پیی به زنجیرو که له پچه ده به ست: وه کوو له سوره تی (ص) دا ده فەرموی: ﴿وَأَخِرِينَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ به لکوو توانیویه تی جوړه ها سزاو نه رک و نار په حه تی تریان به سهر دا بدا.

جن یان به کوردی جندۆکه عاله میکی نادیارن له نێمه، له چەند شوێنیکی قورنانی پرۆژدا ناماژ بهوه ده کا: که عاله میک هیه پێیان دهوتری (جن) و له نێمه نادیارن جاری واهیه به شه یاتین ناویان دیتی. هه لبه ته شه یاتینی و جن هه ردوکیان ناو بو یه ک تیره، به لام شه یاتینی تایبه ته به وانه وه: که کافر (جن) ناوه بو نه وان به کافرو موسولمانیانه وه. جاکه لیره دا به شه یاتینی ناویان دیتی ناماژ بهوه ده که نه و ژیر بار خراوانه کافر بوون که له سوره تی (سبأ) دا ده فەرموی: ﴿وَمِنَ الْجِنِّ﴾ هه ر مه به ستی نه و تا قمه کافرا نه یانه.

تێبینی:

نایه ته که به لگه یه کی به هیژه: که پیشه سازی کارکی پرۆزه و هه ستایی و ده ستره نگینی به هه رهن و کار کردن شه ره فو لای خودا په سه نده، په ره ردگار هه وائی پێداوین: که داود ﷺ زری و کلاو خوده ی دروست کردوه. پیغه مبه ریش ﷺ فەرمویه تی: داود ﷺ له به رو یومی ده ستی خۆی بژیوی فراهه م هیناوه، کار کردن گه وه ترین کاسبی یه، هه زره تی تاده م ﷺ جووتیار بووه، هه زره تی نوح ﷺ که شتی دروست کردوه و دار تاش بووه، طالووت

ده باغچی بووه، یان ناودیر بووه، حه زره تی موسا عليه السلام شوان بووه.. حه زره تی ئیدریس عليه السلام و لوقمان عليه السلام خه یات بوون، ته مانه هه موو به لگه ن له سه رته وه: که کار کردن مه نه هه چو به رنامه ی پیغه مبه ران و پیاو چاکان بووه، خودا په رستان و دلسوزانی ئاین به ره نجی شانی خو یان بژیویان بو مال و مندالیان فه راهم هیناوه.

بیگومان ئایینی ئیسلام کارکردنی به لاهه په سه نده و به ئه رکێکی پتویستی داناوه، هه رکه سی بتوانی کاریکا پتویسته له سه ری کاریک بوخوی ره چاو بکا و بژیوی خوی و مال و مندالی لی دهسته بهر بکا. دژی بیکاری و ته مبه لی و ته وه زه لیه، په ره و ردگار بیکاره و ته مبه لی خوش ناوین: بوخاری و موسلیم و نه سائی له ته بو هه ره پیه وه فه رموده یه کیان ریوایه ت کردوه، ده لی: پیغه مبه ر عليه السلام فه رمویه تی: ﴿لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ ثُمَّ يَبْسُطُوا إِلَى الْجَبَلِ فَيَحْتَطِبُ فِيهِمْ، فَيَأْكُلُ وَتَصَدَّقُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ﴾ نه گه ره کی له نیوه تاوداته ته ورو گوریه که ی به یانی رووبکاته کیو که ژو به کۆل دارینی و بیفرۆشی و بژیوی خوی لی دهسته بهر بکا و لی بیه خشی، نه وه زۆر له وه باشتره به چی ده ست له خه لک پان بکاته وه سوال بکا!!

سه رگورشته ی جیروکی حه زره تی ئه یوب عليه السلام

﴿وَأَنْتَ إِذْ

نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۳)

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَاكْشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۴)

لهوه پیش پهروه دگار چیرۆکی پینج پیغه مبهری بۆ گێرانیه وه (تیراهیم و لوط و داود و سولهیمان) ناماژهی کرد به بری له ناخۆش و تهنگ و چه له مهی: که توشیان بووه له پینا و بانگهوازیه که یان دا، بهو به لاو ناخۆشیانه خودا به تاقی کردونه وه له بۆتهی داو. لیره شدا به سه رهاتی حه زه تی نه یومان ﷺ بۆ ده گێرپیتته وه: که پهروه دگار به چهند به لاو موصیبه تیک له خودی خۆی و مال و مندالی دا به تاقیکردنه وه له بۆتهی دا. حه زه تی نه یوب ﷺ یه کی که له پیغه مبه ره کانی نه ته وهی ئیسرا ئیل، ناوی نه یوبه کورپی نه نوصه. ده چیته وه سه ر ئیسحاقی کورپی یه عقوب ﷺ دایکی له نه ته وهی حه زه تی لوطه. له ولاتی (عوص) له کتیه کانی سه عیر یان ولاتی سه دوم بووه. هه ندیک پینان وایه زۆر پیش حه زه تی موسی ﷺ بووه. هه ندیک تر ده لێن: سه د سالی که پیش حه زه تی تیراهیم ﷺ بووه.

خودا ده سه لات و مال و مندالی زۆری پی به خشین، ماوه یه که له ناو نه و نازو نیعمه ته دا ژیا نی به سه ر برد، پاشان خودا نه مانهی هه موو لی سه نده وه دو چاری نه خۆشیشی کردو ماوه یه کی زۆر به م نه خۆشیه وه تلایه وه، هه ندیک ده لێن: هه ژده سال درێژه ی کیشا، هه ندیک ده لێن: سیانزه سال بووه، هه ندیک تر ده لێن: حه وت سال و نیو نه خۆش بووه، به لام نه خۆشیه که ی وانه بووه خه لک بیژی لی بکاته وه، چونکه ئیغه مبه ران له و جو ره نه خۆشیه قیژ لی کرا وانه پارێزرا ون! که وابوو نه و قسه و با سانه ی: که ده لێن: گوا یه تووشی نه خۆشی گولی بووه و کرم لی یدا وه بی نه صل و نه ساسه و هیچ پالپشتیکی بر وای پیکرا وی نه.

سه رباری نه خۆشیه درێژخایه نه که ی، خودا منداله کانیشی لی ستانده وه، خانویان به سه ردا روخا و هه موویان مردن، مال و سامانی شی هه موو تیدا چوو، هه ژار که وت! به مجۆره خودا به تاقی کرده وه له بۆته ی دا، له تاقیکردنه وه که ده رچوو، نه خۆشی جهسته و مردنی مندال و فهوتانی مال و سامان نه یان توانی

له یادو ذیکری خودا بئی ناگای بکهن له خودا په رستیدا سستی بیئی، یان ناشوکرئ بکاو به کاری خودا ناپازی بی.

هه لیه ته لیږده دا قورئان زۆر به کورتی دهستینیشانی نهو ناخوښی و به لایانه ده کا: که تووښی نه یوب ﷺ بوو، نه وهی زۆر به گرنگی نیشانی ده دا، هاوارو پارانه وه که یه تی له خودا و به هانا هاتنی په روه ردگار بۆی و رزگار کردنی لهو به لاو موصیبه تانه یه.

ده فهرموی: ﴿وایوب اذ نادى ربه انى مسنى الضر﴾ نهی پیغه مبهری خوښه ویست! بۆ په ندو ناموژگاری و غیره ت وهرگرتن و ته سه للا هاتنه وهی خۆت و شوینکه وتوانت سه رگورشته ی نه ییوب یادبکه ره وه بگپه ره وه: که تووښی به لای نه خوښی جهسته بوو، مندا له کانی به کۆمه ل له ناو چوون، مال و دارایی هه موو فووتا، لهو کاته دا: که له خودا پارایه وه هاواری بۆ په روه ردگاری خۆی برد وتی: خودایه! من تووښی زیان و ناخوښی بووم، وام لی هاتوه شیایو به زمی پيدا هاتنه وه، چاوه پتی به فریا که وتن و ره حه تی به فراوانی تۆم. ﴿وانت ارحم الراحمين﴾ تۆیش له هه موو کهس به ره حم تری! نیتر که یفی خۆته و من بئی ده سه لاتم! بینگومان له پیشه وه ناماژه مان پی کرد نه خوښییه که ی درتو خایه ن بوو، وه لی وانه بوو خه لک بیتزی لی بکه نه وه چونکه پیغه مبه ران لهو جوړه نه خوښیانه پاریتزاون و به دوورن. به درتوایی نه خوښییه که ی ختزانه که ی دالده ی دا، خزمه تی کردو دلخوښی دایه وه، به راستی نمونه ی ختزان ی به وه فاو ئافره تی خۆراگرو خزمه تگوزار بوو، ئافره تیکی میثالی و شه کره ژن بوو، به ته واوی مانا رهو شته کانی (المرأة الصالحة) ی تیدا بوون، به وه فاو عه طف و حه نانی خۆی زۆری نیش و تازاری له حه زره تی نه ییوب ﷺ که م کرد بوه وه.

پیغه مبه ر ﷺ له فهرمووده یه کی دا: که نیمان نه حه دو بوخاری و تیر میذی و نیبنو ماجة له سه عده وه ریوایه تیان کردوه ده فهرموی: ((اشد الناس بلاء

الأنبياء ثم الصالحون ثم الأمثل فالأمثل يبتلى الرجل على حسب دينه، فإن كان في دينه صلأا اشتد بلاؤُه)).

حه زه رته تی ئه یوب ﷺ له پاره نه وه کهیدا هه ر نه وه نده ده ئی: خودایه! من تووشی زیان و نه خووشی بووم. وه صفی پهره وردگاریش به صیفه تیک ده کما: که تاییه تی هی خوویه تی و ده فهرموئ توله هه موو خاوه ر هه حیک به ره حم تری. ئیتر داوای گوپانی حالی خوئی نا کاو خوگره له بهرام بهر نهو به لاو ناخووشیانه ی تیپان کهوتوو، له بهر نه ده ب و حیشه تی له بهرده م پهره وردگاریدا پیشنیاری لابر دنی نه خووشیه کانی نا کا. به راستی هه زه رته تی ئه یوب ﷺ نمونه ی به نده ی خوگره پشو و درێژو به هیمه تی بووه، نهو هه موو به لایه ی لی کۆبوو بوونه وه، دلێ ته نگ نه بوو ناره زایی ده رنه بری، ناشو کری نه کرد! بۆیه بۆته سه رمه شق و خاوه ن سه بری میثال و به درێژایی میژوو نمونه ی خوپا گرانه! له بواری خاوه ن سه برو پشو و درێژی دا به نمونه ی ده گمه ن و ناوازه ده ست نیشان ده کری، سو بجان هه لا شه رم ده کا له وه ی داوا له خودا بکا به لاکه ی له سه ر لابه ری، ئیشه که حه والهی پهره وردگار ده کما و دلنیا به له وه ی: که پهره وردگار ناگاداری حال و وه زعیه تی، ئیتر به پیویستی نازانی داوای لابر دنی ناخووشیه کانی لی بکا.

﴿فاستجبنا له فکشفنا ما به من ضر﴾ به هانا به و هاتین و دوعا و پاره نه وه که یان وه رگرت و ده ردو به لاکانیمان له سه ر لابر دو جهسته و له شو لاری له نه خووشی چاک بۆه.

﴿وآتیاه اهلہ ومثلهم معهم﴾ نهو مال و مندالهی نه مابوون پییمان به خشییه وه، به م ره نگه زیندوو کرانه وه بۆ. یان قه ره بووی مال و مندال هه کانیمان بۆ کرده وه، به ته ندازه ی مندال هه مردوه کانی مندالی ترمان پی دایه وه، نه وه نده ی تریشمان بۆ زیاد کردن، له خیزانه که ی دوو هی نده ی جاران مندالی بوون، یان به ته ندازه ی پیشوو مندالمان پی دانه وه، نه وانیش مندالیان بوون به مندالی خوئی و نه وه کانییه وه دوو هی نده ی جارانیان لی هات.

﴿رحمة من عندنا وذكری للعابدين﴾ قهره بوی مال و مندالی پيشوومان
 بو کرده وه، له روی ره حمت و به خششی خۆمانه وه، نهوانه مان پیدایه وه،
 نه خۆشیمان له سهر لابر، بۆنه وهی خودا په رستان بیکه نه نمونه و چاری لی
 بکه، وه کوو نه و به صبرو نارام بن، بۆنه وهی وه کوو نه و پاداش وه ریگر نه وه،
 ههروه ها بۆنه وهی هیچ کهس له لیخۆشبوون و ره حمت و به خششی خودا
 ناتومید نه بی، ههروه ها موسولمانان پیمان وانه بی چونکه خودا په رستان نابی
 تووشی به لاو ناخۆشی بن. بینگومان دنیا خانووی به تاقیکردنه وه له بۆته دانه.
 په روه رگار به نده کانی خۆی تیدا به تاقی ده کاته وه.

چیرۆکی هه زه تهی ئیسماعیل و ئیدریس و ذولکفیل

دروودی خودایان له سهر بی

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

٨٥

٨٦

دوای گێڕانه وهی سهرگورشتهی هه زه تهی ئه یوب ﷺ و رانواندنی ره وه تهی
 خۆراگری تیدا، باسی سی پیغه مبه ری خاوه ن صبرو پشو درێژی تر ده کا:
 که له بهرام بهر ته نگ و چه له مه دا خۆیان راگرت و به رد هه ام بوون له سهر
 طاعت و عیبادت.

ده فهرمو ی: ﴿وإسماعیل وادریس وذا الکفل کل من الصابرين﴾ نه ی
 پیغه مبه ری خۆشه ویست! سهرگورشتهی ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیم و

ئیدریس و ذولکیفل بۆ گه له کهت بگێڕهوه، هه ریه کێ لهم زاتانه له پێری خاوهن
سه برو ئارامه کان بوون.

یه که میان: که ئیسماعیل، سه برو خۆراگرییه که ی گه یشته راده یه که بی
دوو دلی ناماده بوو بۆ سه رپرین، خودا به تاقی کرده وه له تاقی کردنه وه که
ده رچوو، بۆته نمونه ی کورپی گوێ رایه لۆ ملکه چ بۆ قه زاو قه ده ری خوداو
فه رمانی باوکی.

به لām ئیدریس و ذولکیفل کات و شوین و به سه رهاتیان نادیاره، ئیمه چ
له هه والۆ سه رگورشته یان نازانین، هه رچه نده به نیسه بت هه زه ته ی ئیدریس
ﷺ قسه یه که هیه: ده لێ: هه زه ته ی ئیدریس ﷺ، نه و ئۆزوریسه یه
که پاش مردنی میسرییه کان په رستویانه و گه لێ حیکایه ت و ئوسطوره ی جیا
یان پێوه ناوه.

به مامۆستای یه که می ئاده میزادی ده ژمیڤردی، نه و کشت و کالۆ
پیشه سازی داهیناوه و هه لێ گرتوه. به لām نه مانه هه موو قسه ن و به لگه یه کی
به هیزمان به ده سته وه نیه ده رباره یان.

مامۆستا سه یید ده فه رموی: بانئیمه بزانی: که ئیدریس ﷺ له و خاوهن
سه برانه یه: که شیایو نه وه یه ناوی له کتیبی په روه ردگادا تۆمار بکری.

ده رباره ی هه زه ته ی ذولکیفل هیه زانیاریه کمان نیه، ناتوانین
به دلنیا یی یه وه سه رده م و شوینی دیاری بکه یین، زۆر له زانایان پێیان وایه:
پێغه مبه رێک بووه له پێغه مبه رانی نه ته وه ی ئیسرئیل. هه ندیک پێیان وایه
پیاو چاکێکی به نو ئیسرئیسلی بووه. له پێش مردنی یه کێک له پێغه مبه رانی
به نو ئیسرئیل به رعوڤه بووه: که پاش مردنی سی کار نه نجام بدا، شه و نوێژ
بکا، به رۆژ به رۆژو بی، دادوه ری بکاو، توپه نه بی، ذولکیفل پابه ندی قسه ی
خۆی بوو، به رێک و پێکی نه و نه رکانه ی نه نجام دان، بۆیه ناوی ذولکیفلی
بۆخۆی ته رخان کرده. به لām نه مه ش هه ر قسه و باسه به لگه یه کی به هیز

پالېشتی ناکا. وهلی ندهوی قورنان فرمویهتی بهسهو زیاد لهوه پتویست نیه، نهگه پتویست بوايه قورنان لیتی بیدهنگ ندهبوو. قورنانی پیروژ لهبارهی نهم سی پیغه مبهره ریزداروه فرمووی: نهوانه له پیږی خاوهن صهبره کان بوون. وپرای نهو رهوشته بهرزهیان ﴿وَادْخُلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ خستماننه ژیر رهجهتی خۆمانهوه، لهو کهسانه بوون: که رهجهتی نیمه یان بهسهردا رژا، پلهو پایهی پیغه مبهریتیان پی برا، له پیږی بهه شستییان، بهره زامه ندی و پاداشتی نیمه بههره مند بوون، له کۆمهلی تهواو راستالان، چونکه پیغه مبهر معصومو بی گوناهن. له لایهن نیمهوه بریاری پیاوچاکی و راستالیان بو دراوه.

سهرگورستهی چیرۆکی ههزرهتی (یونس) ﷺ

وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَنَكَ اِنِّی
كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٨٨﴾

نهمهش چیرۆکی ههزرهتی (یونس) ه، روداوی سهرسوور پهینهری تیدا نمایش ده کړی، یه کیکه له خاوهن پیغه مبهرانی پلهو پایه، خودا فهضلو نیعمهتی خۆی بهسهردا رشت، وه کوو چۆن رهجهتی خۆی بهسهر پیغه مبهره کانی پیشوودا رژاندو له تنگ و چه له مه رزگاری کردن.

بەسەرھات و سەرگۈرشتەى ئەم زاتە لەسۈرەتى (الصافات) دا بەدورو دىرئى باس كراوہ.

لېرەدا زۆر بەخېرايى بەسەر چىرۆكە كەدا تىدەپەرې، ئەمەش بەھۆى لەبەرچاۋگرتنى مەبەستى سۈرەتەكەو بۆ تەناسوقى سىياقەكەيە. مەبەستەكەش زەق كىرنەھۆى لايەنى چاۋدىرى خودا بۆ پىغەمبەرەن و فرىاكەوتنىيەتى بۆيان، دەفەرمۆى: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاصِباً﴾ ئەى پىغەمبەرى خۇشەويست چىرۆكى پىغەمبەرىكى تر بۆ قەومەكەت بگىرەو؛ چىرۆكى (يونس) كۆرى مەتا، كاتىك خودا كىردى بەپىغەمبەرەناردى بۆ سەردانىشتۈنى نەينەوا لەۋلاتى موصلى، ناۋى پاشاكەيان (حزقىا) بوو. . . ھەزەرەتى يونس بانگەۋازى كىردن بۆ خودا پەرسىتى و يەكتاپەرسىتى، كەس ئىمانى پى نەھىناو سوور بوون لەسەر كوفرو بى باۋەرى خۇيان، ئەۋىش رقى ھەلساۋ بەتۈرەيى جىنى ھىشتن، ھەرەشەى ھاتنى عەزابى لى كىردن، وتى: خودا پاش سى رۆزى تر عەزابى سامناكتان بەسەردا دەدا.

چاكە ھەزەرەتى يونس جىنى ھىشتن، گەلەكەى ترسىيان لى نىشت و بەخۇياندا چۈنەوۋە بۆيان مەعلۇوم بوو: كەپىغەمبەر درۆ ناكەن، ھەموو دانىشتۈنەكە لەشار چۈنە دەرى، مىندال و پىرو ئافرەت و ئازەلىشىيان لەگەل خۇيان بىردنەدەر، دايك و رۆلەى ساۋايان لىك جىا كىرنەو، ھەموويان تىكرا دەستى نزاىان بۆلاى خودا بەرز كىردەو كىردىانە شىن و زارى و ھاۋارو قوغان، وشتر بۆ بىچۈەكەى دەيىۋراند و مانگا بۆ گۆلكەلەكەى دەيىۋراند و بىزن و مەر بۆ كارىلەو بەرخۆلەكانيان دەيانباراند، تىتر خودا عەزابى بۆ نەناردن و ھەرەشەكەى ھەزەرەتى يونس ﷺ نەھاتەدى، ھەموويان ئىمانىيان ھىناۋ ۋازيان لەكوفرو بىدىنى ھىنا، ۋەكوو لەشۈيىنىكى تردا قورئان نامازە بەمە دەكار دەفەرمۆى: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا

أمنوا، كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحياة الدنيا ومتعناهم الى حين ﴿يونس/ ۹۸﴾

لەم لایشەو هەزرەتی یونس عليه السلام سەری خۆی هەلگرت و رۆی تەگەشیستە سەر دەریاو لەگەڵ کۆمەڵێک رێبواردا سواری کەشتی بوون، پاش ماوەیەک کەشتی کەوتە تاسەکردن و لەرەلەر، سەرنشینەکانی ترسی مردنیان لێ نیشیت، دواوی پریریان دا: کەبەقورعە یەکیکیان بچنە ناو دەریاو، بۆ ئەوێ باری کەشتیە کە سووک ببێ و هەموویان تێدا نەچن. قورعیان نەبجامدا و لەسەر یونس عليه السلام نیشەو، سەرنشینەکان نەیان ویست فرپی دەنە دەریاو، ویستیان بکەوێتە سەر یەکیکی تر پشکەکیان هاویشتەو هەر کەوتەو سەر یونس عليه السلام! وەکوو لەشویتێکی تردا قورئان ناماژە بەو دەکاو دەفەرموی: ﴿فساهم فكان من المدحضين﴾ (الصافات/ ۱۴۱) واتە: قورعە کە بەر ئەو کەوت!! ئیتر هەزرەتی یونس عليه السلام بەناچار یۆشا کەکانی لەبەر خۆی دا کەند خۆی فری دایە ناو دەریاو، یان فری دایە ناو دەریاو، پەرەردگار نەهەنگی بۆ نارد و یەکسەر هەلی لووشی! کە دەفەرموی: ﴿ذالنون﴾ واتە: خاوەنی ماسی: نازناوی (ذالنون) کەبۆ هەزرەتی یونس دانراوە لەم رووە بوو. کە دەفەرموی: ﴿مغاضباً﴾ واتە: رق هەلسا و لەگەڵ کەمی چونکە بەدرۆیان خستەو و برۆیان پێ نەکرد. هەروا پێی ناخۆش بوو کە دوا ی سێ رۆژە کە هەرەشە کە نەهاتە دی و عەزابە کە نەهات.

﴿فَظَنَ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ پێی وابوو: ئیتمە تووشی تەنگانە و ناخۆشی ناکەین، لەسکی ماسیدا تەنگی پێ هەلناچنین! سزای بەسەردا نادهین؟! بەکورتی دەرچونی لەشار دەشوبه‌ایە حالەتی بەندە و کۆیلە ی هەلاتوو. ئیتر کە نەهەنگە کە قوتی دا کەوتە ناو تاریکی سکی ماسییە کە تاریکی دەریاو تاریکی شەویش بەسەریا هات ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ لەناو ئەو تاریکییانە هاواری لێ هەلسا و هانای بۆ خودا برد و کەوتە نزا و پارانەو ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

انت سبحانک ائی کنت من الظالمین ﴿﴾ دئیام: که هیچ خودا نین جگه له تۆ
تهی پهروهردگار! باورم ههیه و به زوبان نیقرار ده کم: که تۆ خودایه کی
پاک و بیگهردی، له هه موو عهیب و نهنگی یه که دووری و دهسه لات و توانات
ره ههیه و هه می شه یی یه: هیچ شتیکت لی عاسی نابی و هه رچی بتهوی نه نجامی
بدهی دیتته دی و ره ته بو نه وهی نیه. نه تۆ کاری بی جی ناکه ی و هه موو نی شیکت
هی که مه ته و من سته مم له خۆم کرد، که به بی فرمانی خودا کۆچم کرد و گهل و
وولاتم جی هیشت ﴿فاستجبنا له﴾ ئیمه ش نزا و پارانه وه که یان لی وهرگرت،
تۆ به و گه رانه وهی قبول بوو ﴿ونجیناه من الغم، وکذلك ننجی المؤمنین﴾ له و
ناخۆشی و ته نگه به ریه ده رمان هینا، له غه م و تاریکی ناو سکی ماسی
رزگارمان کرد، فرمانان به نه ههنگ کرد له قهراخ ده ریا ده ری هاویشه وه!
چۆن (یونس) مان له و تاریکی و ته نگانه یه رزگار کرد، هه ر به و جوړه
موسولمانانی راستال له غه م و ته نگانه رزگار ده که یان نه گه ر به دلسۆزی
بگه رینه وه بۆلای ئیمه و دوعا و پارانه وه ئاراسته ی باره گای ئیمه بکه ن!
مامۆستا سه یید ده فرموی: بیگومان نه م به شه ی سه رگورشته ی حه زره تی
یونس علیه السلام جیگای سه رنج دان و لی وورد بوونه وه یه، پیویسته که می که
له سه ری بوه ستین.

۱- حه زره تی یونس علیه السلام نه یه توانی له سه ر نه رکی راگه یانندن و
پیغه مبه ریتیه که ی پشوود ریژ بی و سه برو ئارامی هه بی. هه ر که قه م که ی
بانگه وازی که یان ره تکرده وه رقی هه لسا و تووره بوو، تۆ مه ته که ی به جی
هیشت و وازی له نه رکی پیغه مبه ریتی و بانگه وازی هینا و سه ری خۆی
هه لگرت، دله نگ و سینه پر غه م و په ژاره ولاتی جی هیشت، له بهر نه وه
خودا خسته یه ته نگانه یه که وه سزا و ته نگ پی هه لچینی بی باوه رپه کان بۆی
له چاوی را شایی و سه یران بوو، خۆ نه گه ر زو و په شیمان نه بوایه وه بۆلای خودا
نه گه رپا یه وه دانی به سته مکاری خۆی دا نه نایه، هه رگیز خودا ده رووی لی

نه ده کرده وه، تاروژی قیامت لهو تهنگانه دا ده مایه وه، به لام قودره تی خودا پاراستی و لهو تهنگانه یه رزگاری کرد!

٢- بانگخووانی نایینی ریگای خودا پیویسته پشوو درێژ بن، له بهرامبهر به درو خستنه وه ره تکرده وهی په یامه که یان و سزادانیان له سهر بانگه وازیه که یان پیویسته بار قول بن. راسته به درو خستنه وهی پیغه مبهری راستگۆ دلتیا له راستی په یامه که ی له سهر نه نفسی گرانه و تاله! به لام ده لێی چی، نه وه بریکه له تهرکی بانگه وازی. پیویسته نه وانه ی تهرکی بانگه وازی ده خریته سهرشانیان و پیتی هه لدهستن خۆگرو پشوو درێژ بن بار قول و دل فراوان و به صه برو نارام بن، له بانگ کردن و دووباره بوونه وهی بانگه وازیه که یان مانده نه بن، به بی گویتی و سهر په قی بانگکراوان فسه قه نه بن:

٣- ده بی بانگه وازی که رانی ریگای خودا ناو می ده نه بن له نیمانیه تیان و چاکبوونی بانگکراوانیان، چهن دیک بی گویتی یان بهرامبهر بنوینری و به گزیاندا بیتنه وه نابی له کاریگهری په یامه که یان ناو می ده بن، ته نانه ت نه گهر بۆ جاری سه ده م بانگه وازیه که ی نه ی پیکا باچا پروان بی بۆ جاری سه ده و سه ک، بانگه وازیه که ی کاری خۆی بکا. ته نانه ت نه گهر هه زار جار بانگه وازی دووباره کرده وه بی سوود بوو با ناو می ده نه بی.

٤- بیگومان تهرکی بانگه وازیکاران قورسو نه سه مه، ریبازه که یان په ره له کۆسپ و ته گهره، دل نه رم کردن و به پیره وه هاتنی نه فسه کان هه روا کاریکی ئاسان نیه، گۆرینی بیرو باوه رو دابو نه ریت به سوک و ئاسانی فه راهم نایه، به خوشی دسه بهر نابی. چونکه ته م و مژو چلک و ژهنگی گومرایی و دابو نه ریتی به تال و پوچ دل و دهروونی داگیر کردوون، پیویسته نه و چلک و ژهنگه، نه و دارو په ردوه، نه و چقل و چاله را با لدری، تاریکی گومرایی په وینیتته وه، دل و دهرونه کان ناماده بکرتن بۆ وه رگرتنی په یام، هه موو هۆکاریک بخریته گهر بۆ زیندو کردنه وهی ده کان، پیویسته هه موو شیوه یه کی گونجاو به تاقی

بکریته وه. هه موو ریپازیکی له بار ره چاو بکری، هه موو مهرکه زه
هه ستیاره کان ده ستیان لی بدری و بشکیندرین به لکوو ده روازه یه ک بدرۆزیته وه
بو ئه وهی په یامی خودا بجیته ناو دله کانه وه، بانگه وازییه که مه بهستی خوئی
بیئکی.

یئگومان زۆر ئاسانه بۆ خاوهن دهعهوه: كه فسقهه بېی له بهر نهوهی كه خهلهكه كه به پیر بانگهوازییه كه یهوه نایدن، به ئاسانی دهتوانی له خهلهكه كه دابری و له مائی خوی دانیشی، نه مه کاریکی ئاسانه وه موو كهس دهتوانی نه وه له لویسته بنوینی، پاش ماوه یهك ورده رقه كهی ده نیشیتته وه نه عصابی خاوه ده بنه وه، به لام كوا نه وه بانگهوازییه ؟ كهی نه وه بانگهوازیكاره ؟ دهتوانی به دووره پهریزی چ نه بجام بداو كی بخته سهر ریگی راست؟!

يېڭومان بانگخوازی و رېنمویی کردن مەبەستی سەرەکییەو ئەو بێنەمایە،
 ئەک بانگکەرە که خۆی. کەوابی بادلتەنگ بی و مەراق بخواو پیش بخواتەو و
 نازار بچیتژی بەلام نابی واز لەپەيامە کە ی بیتی و پالی لی بداتەو، باش وایەو
 پتویستە بەردەوام بی لەسەر پەردەدان بەپەيامە کە ی گوێ نەدا بەهەلوێستی
 بی باوەران. بانگەوازی کەر ئامیتیکە لەدەستی قودرەتی خودادایە، خودا
 چاودێر و پارێزگاریەتی، دە ی بالەهەموو بارودۆختیک دا ئەرکی خۆی نەنجام بدا،
 هەر مەجالێکی دۆزیەو هەل لەکەس نەدا.

یئگومان له چیرۆکی حهزرتی یونس دا علیه السلام پەندو عیبرت هەیە بۆ
بانگه‌وازیکه‌ران، یئوێسته لێی وورد بینه‌وه.

له گهرانه وه به خۆدا چونه وهی حه زه ته یونس دا، له تیعتراف و داننانه دا به وهی سته مکاره و سته می له خۆی کردوه په نل و عیبه رت هیه بۆ خاوه ن په یامه کان، بۆسته تیی بفکرن لهر حه مه ت و به زه یی هاته نه وهی خۆدا بۆ

حه‌زرتی یونس و دوعاو پارانه‌وه گیرا کردنه‌که‌ی و رزگار کردنی له‌تاریکایی ناو سکی نه‌هه‌نگ. موژده هه‌یه بۆ خاوه‌ن باوه‌پان.

سه‌رگورشته‌ی چیرۆکی هه‌زرتی زه‌که‌ریا
و هه‌زرتی یه‌حیایه (سه‌لامی خویان لی بیت)

وَزَكَرِيَّا

إِذْ نَادَىٰ رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا

لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

وَالَّتِي أَحْصَيْتَ فَرَجَهَا فَفَقَّحْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا

وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

دوای رونکردنه‌وه‌ی نیعمه‌تی تایبه‌تی هه‌ر پیتغه‌مبه‌رێک له‌وانه‌ی له‌وه پیش باسی کردن، نه‌جار دیته سه‌رباسی نه‌و نیعمه‌ته‌ی: که‌به‌خشی سه‌ هه‌زرتی زه‌که‌ریا عليه‌السلام به‌وه: که‌له‌ته‌مه‌نی پیری و که‌نه‌فتی خۆی و ژنه‌که‌ی دا خودا کوپتیکی پی به‌خشین، دوای نه‌وه‌ی زۆر خه‌فته‌بار بوو: که‌وه‌جاخ کوپه‌رو بی نه‌ولاده. نه‌وه‌بوو له‌خودا پارایه‌وه: که‌مندالێکی پی به‌خشی خه‌مه‌ره‌وین

بی بۆی، پالپشت و هاریکاری بی بۆ به جیهێنانی نه رکێ دین و دنیای. دواى
مردنیشی جی نشینی بی!

دوعاو پارانه وه کهى دلسوزانه و له ناخوه بوو، پروای وابوو خودا ده توانی
هه موو کاریک نه نجام بدا، نه گهر مه یلی لی بی، هه رچه نه ده خۆی و خێزانی
گه یشتونه ته مه نی نا ئومید بوون له مندا ل بوون، ده توانی مندا لیان پس
به خشی.

ئیبنو عبباس ده فهرموی: نهو کاته هه زه تهی زه که ریا ته مه نی سه د
سال بوو خێزانه که شی نه وه دو نو سال بوو.

نه جار په ره ر دگار چه رۆکی مه ریه م به وه له دبوونی عیسا عليه السلام له مه ریه م
باس ده کا.. چونکه دیار ده ی له دایک بوونی هه زه تهی عیسا و عليه السلام هه زه تهی
یه حیا عليه السلام وه کوو یه ک سه رسو وره ی نه رن و مو عجیزه ن.

ده فهرموی: ﴿وَزَكْرًا اِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِيْنَ﴾ نه ی پیغه مبه ری خۆشه و یست! باسی نه و کاته بکه: که زه که ریا
عليه السلام له په ره ر دگاری خۆی پارایه وه: که کو پێکی بداتی بۆ نه وه ی دوا خۆی بیته
پیغه مبه ر، به گۆشه گیرى له گه له که ی نزا ی له خودا کردو وتی: خودایه! چیدی
به ته نیا مه مه یله وه، باجیدی به وه جا خکو ئیری و بی میرا تگر نه بم، مندا لیکم پی
به خشه دواى خۆم له شو ئیم دانیشی بۆ بانگه وازی کردن و په یام گه یان دن و
پیغه مبه ریتی، که له پوری زانین و پیغه مبه رایه تیم لی وه رگری، بیگومان دواى
له نا وچونی دروست کران ت خۆت ده میتی و به س! که وابوو نه گهر مندا لیکی شم
پی نه به خشی بیته جی نشینم نه وه گو ی نا ده می، چونکه تۆ خۆت
میرا تگری، نه تۆ با شترین جی نشینی و خۆت پارێزگاریی ئایینی خۆت ده که ی،
وه لی پیتم خۆشه رۆ له یه کم پی به خشی گو ی رایه لم بی نهو کاره خێرانه ی:
که به منت سپارد وه دواى خۆم به نه وی بسپیژم و فه ر به ره که تی بانگه وازی و
پیغه مبه ریتی له بنه ماله که م دا به ر ده وام بی.

﴿فاستجبنا له ووهبنا له یحی وأصلحنا له زوجته﴾ پارانه وه که میان وه رگرت و وه لایمی هاواره که میان دایه وه، ئاواته که مان بۆ هینایه دی، کورپیکمان پئی به خشی ناوی نا یه حیا عليه السلام، نه خۆشی نه زۆکی و مندال نه بووغان له سهر خۆی و خیزانه که ی لابرده، دواي نه زۆکی و وه جاخکویری و پیری و که نه فتی مندالی بوو.

چیرۆکی له دایک بوونی یه حیا عليه السلام لهو دایک و باوکه پیرو نه زۆکه به دورو درێژی له سورەتی (ال عمران) و سورەتی (مریم) دا باسکراوه، لیڤه دا به کورتی باسی ده کات و وای ده هینتی که له گه له سیاقه که دا بگوئجی، ره حهت و به زهیی خودا بگهیه نئی، ﴿انهم کانوا یسارعون فی الخیرات﴾ بێگومان نهوانه ی له پیغه مبه رانن به زه که رییای و خیزانه که شیوه، لهو به نه ده دلسۆزو راستالانه بوون: گورجو گۆل بوون بۆ نه نجامدانی طاعه تی ئیمه به خیزایی نه نجامیان ده داو ته مبه لییان تیدا نه ده کرد. پهروه ردگاریش خیرا وه لایمی داواکه ی دانه وه دو عاکه ی گیرا کردن.

﴿ویدعوننا رغباً ورهباً﴾ نزاو پارانه وه ی خۆیان ئاراسته ده کردین، هیوایان به ره حهت و فه ضلی خودای خۆیان هه بوو.

واته: هانایان بۆ خودا برد به ته مای پاداش و له ترسی عه زاب.

﴿وکانوا لنا خاشعین﴾ نهوان و ترای هه بوونی هیوایان به ره حهت ی ئیمه و ترسیان له عه زاب، گه رده که چ و دل ترساو بوون، ترسی خودا له دلیاندا جیگیر بوو بوو. ساته مه ختی که له خودا غافل نه بوون.

ته جار دیته سه ر باسکردنی خاتومه ریمه و هه زه رته ی عیسا عليه السلام. له سی شوینی قورئاندا چیرۆکی هه زه رته ی زه که رییای یه حیا ی کورپی (سه لامی خودایان له سه ر بئی) باس ده کا. له گه له چیرۆکی خاتومه ریمه و عیسا ی کورپی دا خراونه ته پال یه ک: له سورەتی (ال عمران) و سورەتی (مه ریمه) و سورەتی (ال انبیاء) دا واته: نیره.

سەرەتا چىرۆكى زەكەرىيا عليه السلام دىنىۋ نەجار بەشۋىنىدا چىرۆكى (مىرىم) دەھىتى، چۈنكى ھەردو چىرۆكە پەيۋەندىيان بەيەكەۋە ھەيدە، چۈنكى پەيدا بوونى مندال لەپىرەمىردىكى كۈنەسالى كەنەفت و پىرونەزۆك كەلەگەنجىدا مندالى نەبوۋى، ھەروا چىرۆكى مندال بوونى مەريەم كەبەبى مىرد بى ئەۋەى پىاو چۈيىتەلاى مندالى بوۋە، نەم دوو چىرۆكە ۋەكوو يەك سەرسوورپەيىنەرن، بەلام چىرۆكى دوۋەم واتە: مندالبوونى مەريەم سەرسوورپەيىنەرتە!

دەفەرمى: ﴿والتي احصنت فرجها﴾ نەى پىتغەمبەر ﷺ چىرۆكى مەريەم بۆ گەلەكەت بگىپرەۋە، ئەو مەريەمەى خۆى لەھەموو پىاوئىك پاراست، نەبەھەلەلەى و نەبەھەرامى نەيەشت پىاو لىتى نزيك بىيىتەۋە، ۋەكوو قورئان لەسەر زمانى خۆى دەفەرمى: ﴿ولم يمسسنى بشر ولم اك بغيا﴾ (مىرىم/۲۰) لەشۋىنىكى تردا لەپەسنى خاتوو مەريەمدا دەفەرمى: ﴿التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا﴾ (التحریم/۱۲).

﴿فنفخنا فيها من روحنا﴾ لەگيانى خۆمان گىئانمان بەبەر عىسادا كرد لەناو سكى دايكى دا. واتە لەو گىئانەى: كەتەنيا بەفەرمانى ئىمە پەيدا بوۋە لەناو دروستكراۋەكاناندا زياتر تايىبەقەندى و پەيۋەندى بەئىمەۋە ھەيدە.

راناۋ لە (فيها) دا لىرە دەگەرپتەۋە بۆ مەريەم، بەلام مەبەست گيان بەبەرا كردنى مەريەم نىيە، بەلكوۋ گيان بەبەرا كردنى ھەزرەتى عىسايە عليه السلام لەسكى مەريەمدا. لەسۈرەتى (التحریم) دا فەرمى: ﴿فنفخنا فيه﴾ راناۋەكە دەگەرپتەۋە بۆ شەرمگاي، واتە: فومان بەناۋ لەشيا كرد. قىرائەتتىكىش ھەيدە لەسۈرەتى (التحریم) یش دا ھەر بە (فيها) خويندراۋەتەۋە ئەۋكاتە راناۋەكە دەگەرپتەۋە بۆ مەريەم يان بۆ سىكەكەى واتە: عىسا!

كەدەفەرمى: ﴿من روحنا﴾ لەسۈرەتى (التحریم) و لىرەش دا بەمانا ئەۋەيدە: عىسامان دروست كرد لەگىيائىك: كەتايىبەتە بەخۆمانەۋە، بەفەرمانى

ئيمه بى ناوه ند دروست بووه، وه پالڤانى گيانه كه بۆلاى خودا بۆ ريز لىنان و ته شريفه.

﴿وجعلناها وابنها آية للعالمين﴾ ئيمه خاتو مهريه و عيساي كوريمان كرد به موعجيزه و نيشانهى به ده سه لاتی بۆ هه موو عاقل مه ندانى بوونه وهر. نيشانهى ته وه يه: كه خودا ده سه لاتی به سهر هه موو شتيك دا هه يه: هه رچى بيه وى ببى ده بى، هه چى لى عاسى نابى. ديارده و نيشانه كانى بۆ خودا چارانى خاتو مهريه زۆرن: له وانه:-

١- ته وه بوو رزق و رۆژى له خواوه بۆ ده هات: فريشته له به هه شته وه بۆيان ده هيتنا..

٢- به بى ته وه ي پياو لى نزيك ببيتته وه مندالى بوو.

٣- وه كوو حه سه نى به صرى ده فهرموى: شيرى مه مكى كه سى نه خواوه.

٤- هه روه ها حه سه نى به صرى ده فهرموى: به مندالى قسه ي كردوه. ^(٦)

نيشانه و موعجيزه كانى حه زره تى عيسا عليه السلام له سوره تى (ال عمران) دا به دريژى باس كراون.

حه زره تى عيسا عليه السلام موعجيزه يه كى تاقانه ي رۆژگار ه نه له پيش داو نه له دوايى دا نمونه ي دووباره نه بۆته وه، به لام به كه لكى ته وه دى له هه موو سه رده و رۆژگار كى دا ئاده ميزاد تى بفرى و كه لكى لى وه رى گرى و بيكا ته نيشانه ي ته وه: كه خودا هه رچى بيه وى بيكا ده يكا.

(٦) ته فسيري رازى ج ٢٢ / ٢١٨.

یه کیه تی داب و نه ریته ناسمانیه کان و نه گورانی

داب و نه ریته خودا له بوونه وهردا

إِنَّ هَذِهِ =

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَابِتُونَ ﴿٩٤﴾ وَجَزَاءُ عَلَى قَرِينَةٍ

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ

يَا جُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ

كَفَرُوا يُنْوِلْنَآ قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا

ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

دوای رانواندنی چیرۆکی نهو پیغه مبهرا نه (درودی خویان له سهر بی) و
 نمونه ی به تاقیق کردنه وه له بوته دانیا و نمونه ی رهحمه تی خودا بۆیان،
 مه بهستی سهره کی له رانواندن و به سهر کردنه وهیه راده گهیه نی و ده فهرموی:
 ته فیسیری رهوان (۱۱۷)

﴿ان هذه امتکم امة واحدة وانا ربکم فاعبدون﴾ بێگومان گهل و نه ته وهی یه کتاپه رست یه کهل و نه ته وهیه، یه ک شه ریه تیان هه یه وهه موو پیغه مبه ران له سه ر نه وه کوکن. جوداوازی له نیوان گهل خودا په رسته کاندایه مه گهر له هه ندی داب و نه ریت و دیارده و شیوه و شیوازا: که به گویره ی گوپانی روژگار و شوین و باری روژنبیری نه وه گهلانه هه ندی جوداوازی رواله تیان تیدایه. نه گینا له بنه رته دایه یه ک نایینه وه له یه ک سه رچاوه وه هاتوه وه بۆ یه ک مه به سته نه ویش (یه کتاپه رستی)یه.

نهم نایینه وهی نه وه پیغه مبه رانه بانگه وازیان بۆ کردوه و په ریه و بیان کردوه نایینه یی نه وهیه؛ نایینه یی سه لامه، نایینه یی کتاپه رستییه، نایینه یی بۆ جوداوازی یه له نیوان هه موو پیغه مبه ره کان دا، نایینه یی تاک و ته نه یه، تاقه نایینه یی که: که پتویسته پابه ندی بن و په ریه ی بکه ن، من خودا تا نم و به س! که سی تر شیای خودایه تی نه وه رایه ی ناکه وی لافی خودایه تی لی بدا. که واته: من په رستن په رستش و به ندایه تی هه ر بۆ من نه نجام بده ن، که س مه کهن به هاویه شو و شه ریکم له خودایه تی دا، نه مه یه رتیبازی حق و نه وهیه نایینه یی په سند! له شوینیه یی تر دا ده فرموی: ﴿وان هذه امتکم امة واحدة وانا ربکم فاتقون﴾ (المؤمنون/٥٢).

بوخاری و موسلیم و نه بوداود و نه همد، فرموده یه کیان ریوایه ت کردوه: که پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی ((نحن معاشر الانبياء اولاد علات دیننا واحد)) نیه یی کۆمه لی نیه مبه ران مندالی پیاویکی فره ژن و نایینه که مان یه که. واته مه به ست به شه ریه تی پیغه مبه ره کان یه کتاپه رستی و خودا په رستی یه، هه مومان به رنامه که مان یه که و له یه ک سه رچاوه هه لقولاوه، جوداوازی له بنه ماکانی عه قیده ره وشت و به ها پیروژه کان و به ندایه تی کردغان بۆ خودا دایه، نه که ره جوداوازی هه بی له هه ندی فروعیات و جوزئیات دایه: که به گویره ی گوپانی روژگار و باری کۆمه لایه تی گهل که کان پتویست بووه.

﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ دواپی گهل و نه ته وه کان کاروباری نایینی خۆیان به شهبهش کرد و بوون به تاقم و گروی جیا جیا.

گهل و نه ته وه کان پاش ماوه یه ک ویرای یه کیه تی نایین و تاک و ته نیایی خودای هه موانیان و یه کیه تی یاسای بوونه وه و یه کیه تی په یامی پیغه مبه رانیان له بنه ما سه ره کیه کانن نایین دا، زۆر له شوینکه و توانی پیغه مبه ره کان له راسته ریبازی پیغه مبه ره که یان لایان داو، دابو و نه ریتی جیا جیا یان داهینان، هه ر تاقمه و له باریک هه بۆ نایین چوون، نایینی راسته قینه ی خۆیان وه لاناو پارچه پارچه یان کرد و هه ر کۆمه له و سوچیکی نایینی گرت و بۆ خۆی هه ندیک و هه سه رنا، نایینی خوداو بیرو بۆ چونی خۆیان تیکه لاو کرد به ناوی نایینه وه بلاویان کرده وه، نه مجار هه ر تاقمه بانگه وازی بۆ ریبازه که ی خۆی کرد و ناژاو و به ربه ره کانن یان له نیتوان دا به رپا بوو، هه ر تاقمه و دژی نه ویت تیکۆشاو بانگه وازی بۆ ریبازه که ی خۆی کرد و ناژاو و به ربه ره کانن له نیتوان دا به رپا بوو، هه ر تاقمه و دژی نه وی تر تیکۆشاو بانگه شه ی بۆ بیرو باوه رپا ناپاستی خۆی کرد. ته نانه ت شوین که و توی پیغه مبه ریک له ناو خۆیاندا بر پر بوون و بوون به چهنه تاقم و گروو کۆمه له و دوژمنایه تی و ناژاو ه یان تیکه و ت و سه ره غجام شیرو تیریان لیک ده ست دایه و جهنگ و کوشتاریان له ناودا به رپا بوو ... وه کوو رانه مه رپا بی شوانیان لی هات.

نه وه تا له پیغه مبه ره وه ر یوایه ت کراوه فه رمویه تی: ((تفرقت بنو اسرائیل علی احدى وسبعین فرقة فهلکت سبعون و خلصت فرقة، وان امتی ستفترق علی اثنتین وسبعین فرقة فهلکت احدى وسبعون فرقة وتخلص فرقة واحدة، قالوا یا رسول الله من تلك الفرقة الناجية؟ قال: الجماعة، الجماعة، الجماعة)).

نه ته وه ی ئیسرائیل دابهش بوون به سه ره هه فتاویه ک تاقم و گروو داو هه فتا حیزب و گرویان گو مپا بوون و به هیلاک چوون، تاقمیکیان له رزگار یوانن. نومه تی

من دهنه هفتاو دوو تاقم هفتاو یهك تاقمیان له هیلاكچه كانن، تنهها كۆمه ئیكیان له رزگار بوانن. هاوه لآن وتیان: ئه ی پیغه مبهری خودا! ئه و كۆمه له رزگار بووه كین؟ فهرمووی ئه وانه كۆمه ئی پابه ند به پربازی قورئانو سونه تن،

فهرموده كه كه خاوه نی سونه نه كان (ئه بوداود، نه سائی، ئیبنو ماجه، تیرمیزی) له ئه بو هوربه به سه وه ریوایه تیان كرده وه، ده قی ریوایه ته كه ی ئه بو هوربه یره به م جوړه یه: ((تفرقت الیهود علی احدی وسبعین فرقة، وتفرقت النصارى علی اثنتین وسبعین فرقة، وتفرقت امتی علی ثلاث وسبعین فرقة)). هه لبه ته به ش به شکردنی ئایینو دوو به ره کی تیدا خستنه وه کاریکی ناپه سه ندو ناشرینه، بۆیه خودا هه ره شه ی له وانه كرد: كه به وکاره هه لده ستو دهنه هۆکاری، فهرمو ی: ﴿کل الینا راجعون﴾ هه موو تاقم گرویه ك له وانه بۆلای ئیمه ده گه رینه وه و روژی قیامت دینه وه ژیر ده ستی ئیمه، هه ركه سه به گویره ی كرده وه كانی پاداش و سزاو ده ده گریته وه كه سی سته می لی ناكری: قانونی كرده وه پاداشتی خودا به م جوړه یه: كه ده فهرمو ی: ﴿فمن یعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا کفران لسیه وانا له کاتبون﴾ هه ركه سی له كرده وه ی چاكه به گویره ی توانا ئه رکی سه رشانی خو ی به جی بین ی و کاره كانی موافیقی شه ریعه تی خودا بن، به دل بروای به خودا و پیغه مبه ر ﴿هه بی و به زووبان دان ی پیدا بن ی، یان كه سیك بر ی كاری چاكه بك او یه كتا په رستیش بی، ئه وه باد لئیا بی: كه كۆشش و هه و له كانی به زایه ناچنو پاداشی كرده وه كانی پوچ نابنه وه و ره نج به خه سار ناب ی، به لكوو پاداشتی ده دریته وه به ئه ندازه ی گه رد یله یه ك مافی نافه وت ی. ئیمه هه موو كرده وه كانی بۆ دهنو سین و بۆ هه لده گرین و له نامه ی عه مه لی دا بۆ ده پاریزن. هیچی لی زایه ناب ی. وه كوو له ئایه تی کی تر دا ده فهرمو ی: ﴿ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات انا لانضیع اجر من احسن عملا﴾ (الكهف/۳۰) یان ده فهرمو ی

﴿ومن اراد الاخرة وسعى لها سعيها، وهو مؤمن فاولئك كان سعيهم مشكورا﴾ (الاسراء/۱۹).

نایه ته که به لگه یه له سه ره نه وه: که نه ساس و بنه مای کرده وه ی په سنلو خودا ویست، نه وه یه: ئاده میزاد به دل بر وای هه بی و کرده وه ی چاک بی و به زو بانیش ئیقرار به ئیمانی ناو دلی بکا. به دل بر وای به تاك و ته نیایی خودا و پیغه مبهرو زیندو بوونه وه ی رۆژی قیامت هه بی و به زو بان دان به وه دا بنی، له روانگه ی نهو ئیمان وه کرده وه ی چاک بکا. به کرده وه ی باشی راستی بر واکه ی بچه سپی نی. عه مه لی صالح بریتییه له ته نجامدانی نه رکه پیویسته کانی سه رسانی ئاده میزاد و خۆپاراستن له وه ی ناین نه هی لی کرده وه.

﴿وحرام علی قرية اهلکناها انهم لا يرجعون﴾ یاساغه له سه ره دانیشه توانی هه ره شارو گوندو نه ته وه یه ک: بریاری له ناو بردن و ریشه کیش کردنیانمان دابی و له ناومان بردبن، نابی و ناگو نجی رۆژی قیامت زیندو نه کرینه وه نه یه نه وه ژیر ده ستمان بۆ تۆله لی ستاندنه وه ی ته واو. واته: ده بی هه موو ئاده میزاد زیندو بکرینه وه و بیاخه یه نه ژیر حیساب و لی کۆلینه وه نه مجار تۆله لی ستاندنی پر او پری تاوان و سه ره پیچی کردنی ژبانی دونیا یان. نه مه نه گه ره (لا) له (لا یرجعون) دا زیاد نه بی. به لام نه گه ره (لا) زیاد بی و ته نکید بگه یه نی نه و کاته مانای نایه ته که به م جو ره ده بی.

یاساغه بۆ دانیشه توانی هه ره شارو گوندیک ئیمه بریاری پریشه کیش کردنیانمان دابی و له ناومان بردبن یاساغه و ناگو نجی پیش هاتنی رۆژی قیامت نه اونه زیندو بکرینه وه و بگه ریندرینه وه بۆ ژبانی دنیا، یان بۆ ته وه کردن. واته: هه ره گه لو نه ته وه یه ک له ناو به رین ئیتر تارۆژی قیامت زیندو یان ناکه یه نه وه جارێکی دی به ته ما ژبانی دنیا نه بن و هه ول و فرسه تی تۆیه کردنیشان نامی نی. وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿فلا یستطیعون توصیة ولا الی اهلهم یرجعون﴾ (یس/۵۰).

هەر گەل و نەتەوێهێك لەناو بەرین زیندو ناکرێنەوێه ﴿حقی اذا فتحت
یا جوج و ما جوج، و هم من کل حذب ینسلون﴾ هەتا رۆژی قیامەت و
دەرکەوتنی نیشانەکانی، کە نیشانە یەک لە نیشانەکانی هاتنی قیامەت
کردنەوێ بەر بەستی یەنجوج و مەنجوجە: کە لە هەموو تەبۆلکەو بەرزایی
یە کەوێ دادەپەرێ خوارو بە گورجی هێرش دێنن، مەبەستی نایەتە کە
رەد دانەوێ ئەو موشریکانە یە کە پروایان بە زیندو بوونەوێ هاتنی رۆژی
قیامەت نەبوو!

لەوێ پێش لە سورتی (الکھف) دا لەباسی یا جوج و ما جوج دا و تمان:
دەگوێجی ئەم بەرھەڵدانەوێ یا جوج و ما جوج و روخانی بەر بەستە کە یان بریتی
بێ لە هاتنی تەتارو مەغۆل و هێرش کردنیان بۆ سەر خۆرھەڵات و خۆرئاوای
جیھانی ئیسلامی و روخاندنی ویلایەتە ئیسلامیەکان و لەناوبردنی
فەرمانرەواکان، چونکە قورئانی پێرۆز لە سەردەمی پێغەمبەرەوێ ﷺ
فەرموێهتی: ﴿اقتربت الساعة و انشق القمر﴾ (القمر / ۱) دەی
جا کە لە سەردەمی پێغەمبەردا ﷺ قیامەت نزیک بووی، دیارە لە سەردەمی
هاتنی تەتەر و مەغۆلەکان نزیکتر بۆتەوێ. چونکە شەشەدو ئەوێ نەدە سال
دوای پێغەمبەر ﷺ بوو. وەلی پێویستە هەموو کاتێ ئێمە ئەوێ لە بەرچاو
بگیرین کە مەزەندە کردنی زەمان لای خودا جودایە لە مەزەندە کردنی لای
ئادەمیزاد، وێدەچێ زەمانێکی زۆر دورو درێژی لای ئێمە ئادەمیزاد، لای
خودا چرکە یەک بێ ﴿وان یوما عند ربك کألف سنة مما تعدون﴾.

﴿واقتربت الوعد الحق، فاذا هی شاخصة ابصار الذین کفروا﴾ رۆژی
قیامەت نزیک بۆوێ. واتە: کەتەو بەلاو کارەساتانە رویان دا ئەوێ نیشانە
نزیک بوونەوێ رۆژی قیامەتە، هەرکاتێکیش قیامەت رابیی، ئادەمیزادە
کافرەکان چاویان بە ملۆق دەوێست و پیلوی چاویان وێک نایەتەوێ، لە ترسان و
لە عەیبەتان چاویان بۆ ناوچێندرتن. دەکەوێ هەوارو فیغان و دەلێن: ﴿یاویلنا!

قد کنا فی غفلة من هذا بل کنا ظالمین ﴿ نهی هاوار بو خۆمان، مالتویران و تیدا چوو خۆمان، بیگومان نایمه له دونیادا نه م روژه مان له بیر نه بوو، نه مانزان: که نه م روژه حه قه و زیندو بوونه وه هه یه و ده خرینه ژیر حیساب و لیکۆلینه وه! به لکوو نایمه له واقع دا سته مکار بووین و سته مان له خودی خۆمان کردو به دهستی خۆمان خۆمان خسته ناو نه م عه زابه سامناکه.

ده رباره ی ﴿وهم من کل حذب ینسلون﴾ قیرانه تیک هه یه شاده ده فرموی: ﴿وهم من جدث ینسلون﴾ نایه تیکی تر هه یه پالپشتی نه م قیرانه ته ده کا ده فرموی: ﴿فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون﴾ (یس/ ۵۱) مه ده وی نه م قیرانه ته ی له نیبنو مه سعودو ئه عله بی له مواهینو نه بوو سه هباوه. ریوایه تیان کردوه. (۷)

حال و وه زعی کافرو موسوئمانه کان له قیامهت داو
گۆرانی ناسمان له و روژه دا

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
هُؤُلَاءِ إِلَٰهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَاسِسَهَا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمْ
 أَلْمَلَكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
 بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
 يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾

دوای بیدیانکردن و حال و چۆنییه تی دۆزه خی و بههشتی و راگیانندن شهوه:
 که قیامت نزیك بۆتسه، پهروهردگار حال و وه زعی موشریک و خودا
 درۆزنه کانیان بهیان ده کا، بهوه که دهبه: سوتهمه نی دۆزه خ و ده فهرموی:
 ﴿انکم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون﴾ بیگومان
 نیوه نهی موشریکه کان! خۆتان و خودا درۆزنه کانتان نهوانه ی جگه له خودا
 دهیانپه رستن، دهبه سوتهمه نی دۆزه خ! نیوه هه مووتان ده چنه ناو نه و ناگره
 بی تامانه وه، وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿فاتقوا النار التي وقودها
 الناس والحجارة﴾ (البقرة/۲۴).

که ده فهرموی: ﴿وما تعبدون﴾ وشه ی ﴿ما﴾ بته کان و شهیتان و دارو
 دهسته که ی ده گریتسه وه، چونکه گو مپراکان لهم روه وه: که به گوئی شهیتان و دارو

دهسته که ی ده که نو شوینیان که وتوون، وه کوو نه وه وایه بیانی پرستو و به بهنده ی شهیتان ده ژمی ردین. نایه ته که حه زره تی عیسا علیه السلام حه زره تی عوزه یرو فریشته کان ناگریته وه، چونکه: که ده فمرموی: ﴿انکم﴾ خطابه که له گه ل موشریکه کانی قوره یشه، نه وانیش ته نیا بت پرست بوون! هه روه ها قورئان فمرموی: ﴿وما تعبدون﴾ نه یفمرموو: (ومن تعبدون) به گویره ی لؤغه ت (ما) بۆ بی عاقل به کار ده هیترئ.

به لگه له سه ر نه وه ی: که شه یاتینی له پیتری پرستاره کانن نه و ریوایه ته یه: که موحه مه دی کوری نیسحاق له سیره که ی دا ده گپرتته وه: ده لی: پیغه مبه ر ﷺ چوه ناو (کابه) وه، له وکاته دا پیاوما قولانی قوره یش له (الطییم) بوون: له ده وری به ری حیجری شیماله وه. له ده وری به ری مائی خودا سی سه دو شه صت بتی لی بوو، پیغه مبه ر ﷺ لایان دانیشته. (النضر) ی کوری (الحارث) پیشنیاریکی دایه، پیغه مبه ر ﷺ به به لگه بۆری دان، نه جار نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿انکم وما تعبدون من دون الله﴾ تاکۆتایی نایه ته که. عه بدوللا ی کوری (بصری) هات بۆ نه شوینه و بینینی خه ریکی سرتو و تووئزی نه یینی بوون و ده میان ده برده بن گوچکه ی یه کتری. وتی: نه وه سه رگرمی چ و تووئزیکن؟ وه لیدی کوری موغه یه ره، قسه کانی پیغه مبه ری ﷺ بۆ گپرایه وه. عه بدوللا وتی: به خودا: که لیره بووما یه بۆرم ده دا، بانگی پیغه مبه ریان ﷺ کرده وه، عه بدوللا پیی گوت: نه وه تۆ نه و قسانه ت کردون؟ پیغه مبه ر ﷺ فمرموی به لی من وام گووتوه ..

عه بدوللا وتی: به خودای (کابه) نه وه نیسته له گه لت ده که موه مونا قه شه و رتگات لی ده برمه وه. نایا جوله که عوزه یریان نه پرستوه؟ نه صرانیه کان عیسا یان ﷺ نه پرستوه؟ به نه و موله یح فریشته یان نه پرستوون، جانه گه ر به قسه ی تۆ بی ده بی عوزه یرو عیسا و فریشته کان ده خرینه دۆزه خه وه، پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فمرموی: به لکوو نه وانه

به ندايه تيبان بۆ نمو شەياتينيانە کردووە کە فەرمانیان پێ کردون عوزەير، يان عيسا، يان فريشته بپەرستن. نيتەر خودای مەزن نايه تى ﴿ان الذين سبقت لهم منا الحسنى﴾ تاکۆتايى نايه ته کهى نازل کرد، دياره مەبهستى بهوانه حمزەره تى عوزەيرو عيساو فريشته کانن.

هۆى ئەوهى: کەخودا ئەو خودا درۆزنانهى ئەوان دەخاته ناو دۆزهخهوه، بۆ زێده ئەزىه تەدان و سزادانى کافره کانه زومه خشمى ده فەرموى: بۆيه پەرستاره کانيان له گەل دا ده خرێنه دۆزهخهوه تازياتر پەرستشکاره کان خەفەت بخۆن و نارهەت بن، بۆ ئەوهى ئەو شتانهى لەژيانى دونيايان دا ده يان پەرستو پيتيان وابوو شەفاعەت يان بۆ دەکەن زياتر ببنه دوژمنيان رقيان لى ببينهوه. هەميشه ئەو خودا درۆزنانهى کەبوونه هۆى بەدبەختيان لەپيش چاويان بن. راسته: کە دەلێن: بينين و تەماشاکردنى دوژمن جوړیکه له عەزاب و دلتهنگ بوون.

ئەجار پەرورەدگار بەلگەيه کى تر دەهينيتسهوه: کە ئەو بەخودا زانراوانه خودا نين دە فەرموى: ﴿لو کان هؤلاء الهة ماوردوها﴾ تەگەر ئەو بت و هاو و ننانەيان بە راستى خودا بونايه و سوودو زيانيان هەبوايه وەکوو سەرپەرشتکاره کانيان بە تەما بوون - نەدەخرانه ناو ناگرى دۆزهخهوه، ئەگەر دەسەلاتيان هەبوايه زيانيان لەخودى خۆيان دوور دەخستەوه، ئاوا سوکايه تيان پێ نەدەکرا! کەواته: ئەوانه خودا نين، شياوى خودايه تى نين ﴿وکل فیها خالدون﴾ هەموو بت و بتپەرسته کان لەدۆزهخ دا بۆ هەتا هەتايه دەمێننهوه و رزگار بوونيان نابێ،

﴿لهم فیها زفير وهم فیها لا یسمعون﴾ بۆ ئەوان هەيه لەناو ناگردا لەبەر سەختى عەزاب - نرکەو نالەو دادو فوغان و تەنگەنە فەسى و لرخەو لرفە، وەکوو لەشوتنیکى تردا دە فەرموى: ﴿لهم فیها زفير وشهيق﴾ ئەوان لەناو دۆزهخ دا شتیک نابيسن دلایان خۆش بکا، سوديان پێ بگەيه نى، بەلکەو

دهنگی نهوانه ده بیسن که لیپرسراوی سزادانیان واته: دهنگی ترسناکی زه بانیه کانی دۆزه خ ده بیسن.

نه عجار دواي بهیانکردنی حال و وه زعی دۆزه خیه کان، دیتته سه ریاسکردنی به خته وه ره موسولمانه کان و ده فهرموی: ﴿ان الذین سبقتم منی الحسنى اولئك عنها مبعدون﴾ بیگومان نهوانه ی له تیمه وه پیش وه خت چاکه یان بۆ بریار دراوه، نهوانه ی له زانیاری خودادا له وه پیش تهوفیق و هیدایه تیان بۆ فراههه هینراوه، له ژیا نی دونیایان دا ملکه چی فهرمانی خودا بوون و هه میشه ترسی خودایان له دلدا بوه، به دلسوژی به ندایه تی خویان بۆ خودا نه عجام داوه، نهوانه ناچه ناو دۆزه خه وه لهو ناگره ترسناکه کوشنده یه دوورن، تیش و تازاری دۆزه خ ناچیژن! نهوانه به خته وه ره به مرز گه یشتوو موژده پیډراون، حال و چۆنیه تی به خته وه ره که یان بهم جوړه یه:-

۱- ﴿لا یسمعون حسیسها﴾ نهوانه گوئیان له گرمه گرمی ناگری دۆزه خ نیه لرفه لرفی ناگرو قرچه قرچی سووتانی شت نابیستن، پریشک و تینی ناگریان ناگاتی.

۲- ﴿وهم فیما اشتتہ انفسهم خالدون﴾ نهوانه ده خرتنه ناو به هه شته وه بۆ هه تا هه تایه له نیعمه ت و له زه ته کانی به هه شت دا ده میننه وه، ساته وه ختی که نهو نیعمه تانه یان لی قه ده غه ناگری!

۳- ﴿لا یحزهم الفزع الا کبر﴾ ترسو و بیمی روداوی هه ره گه وه ی قیامه ت نهوان ناترسی نی و دایان ناچله کیتی، ﴿الفزع الا کبر﴾ فوکرده به شاخی صوردا بۆ جاری دووه م بۆ زیندو بوونه وه. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿ویوم ینفخ فی الصور ففزع من فی السموات ومن فی الارض الا من شاء الله﴾ (النمل/۸۷).

هه ندی پتیان وایه نه م ترسانه گه وه ره داچله کانه له کاتی فوکردنی جاری یه که مه به شاخی صوردا.

هه ندی ده لئین: ئەمە کاتی داخستنی دۆزه خە لەسەر دۆزه خیه کان. یان کاتی سەرپرینی مردنە لەپیش چاوی خەلکە کە. یان کاتی بەرێ کردنی دۆزه خیه کانه بۆ دۆزه خ.

۴- ﴿وَتَلَقَاهُمْ فِي الْمَلَأَةِ، هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فریشتەکان بەرویه کی خوشهوه پیتشوازیان لی ده کەن و موژدەیان پی ده دەن، لەروژی زیندوو بونهوه و رابون لەگۆر پییان ده لئین: ئەمڕۆ ئەو روژه یه: کە لەژیانی دنیادا واده تان پی دراوه، ئەمڕۆ بۆ ئیوه روژی کامەرانی و بهخته وهری و ریز لێنان و پاداشدانه وهیه، روژی به مراز گهیشتن و خوشی یه! لەهه موو شتیکی ناخۆش رزگاریان ده بی و هه رچی هه زیان لییه تی پیی ده گەن و به لکوو پیی گهیشتون. ئەجار ئەو باسه کۆتایی پی ده هی تی و دیه نیکی سامناکتر راده نویتی، روداوی پیچانه وهی ئاسمان ده خاته پروو ده فەرموی: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكِتَابِ﴾ واته: ئەو به خته وهرو به مراز گهیشتوانه ترسو سام دایان ناگری و داناچله کی تی لهو روژه دا: کە ئیمه ئاسمان ده پیچینه وه وه کوو پیچانه وه هه لگی رانه وهی په ره ی کتیب. له پریکا به قودره تی خودا ئاسمان وه کوو کاغه زی تو مار لوول کراوه پیچراوه ته وه، ئەو بوونه وه ره ی کە ناده میزاد خوی پیوه گرتوه، له ئارادا نه ما، کار هه موو سهریان گرت و ئیش جی به جی بوو، بوونه وه ریکی دی هی ترایه کایه وه. به راستی دیه نیکی پر سام و ترسو سه رسو ورمانه، وه کوو له شوینیکی تر دا ده فەرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الزمر/ ۶۷) به کورتی ئەو خودا پی داوانه ترسو سام دایان ناچله کی تی له و کاته دا: کە دیارده کانی ئاسمان مهحف ده کری نه وه و ته ستیره و مانگ و خوړو دیه نه کانی تری له نا و ده برین و زهوی ئاسمان و مانگ و خوړو ته ستیره تر به دی ده هی ندرین. ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ

نعه ده ﴿ نه وهی لهیه که مجاردا نه به وه دروستمان کرد، دهیکهینه وه به نه به وه نایه یلینه وه.

پێچانه وهی ئاسمان و گۆرینی بوونه وه شتی که ههر دی و نه هاتنی نیه، له رۆژی قیامت دا جاریکی تر ئیمه ئیوه دروست ده کهینه وه بۆ حه شرو حیساب، ئاده میزاد گیانیان به به ردا ده کریته وه، سه ره له نوێ دروست ده کریته وه وهی و ئاسمان و خۆرو مانگو نه سته ره کان به شیوه یه کی تر ده گۆرین.

﴿وعداً علینا انا کنا فاعلین﴾ نهو دروست کردنه وه گۆرانکارییه بریاریکه داومانه وه ههر ده بی بیه دی و ئیمه زۆر به ئاسانی ده توانین نه غجایم بدهین.

وینه ی ئهم نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿ولقد جنتمونا فرادی کما خلقناکم اول مرة﴾ (الانعام/ ۹۴) یان نایه تی ﴿وعرضوا علی ربک صفاً لقد جنتمونا کما خلقناکم اول مرة﴾ (الکھف/ ۴۸).

ئنجای لهم مه شه ده سه رنج را کیشه وه: که وینه ی کۆتایی هاتنی ئهم بوونه وه ره ده کیشی و حال و وه زعی بوونه وه رو زیندو کراوه کان راده نوینی، سییاقه که ده گهریته وه بۆ سه ر به یان کردنی داب و نه پیتی خودا له بوونه وه ردا، ده رباره ی به میراتگرتنی زهوی بۆ بهنده صالحه کانی له ژیا نی دنیادا! له نیتوان دیمه نی پێشو و ئهم دیمه نه دا په یوه ندیه کی خهست و خۆل هیه.

ده فهرموی: ﴿ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الأرض یرثها عباد الصالحون﴾ بێگومان ئیمه بریارمان داوه وه له زه بوردا دوا ی ته ورات یان دوا ی قورئان. نوسیو مانه: که زهوی به میرات ده درێ به بهنده صالحه کانیان و تیه دا جیگیر دهن.

مه بهست به (الذکر) له نایه ته که دا ته وراته. ئیبنو عه بیاس ده فهرموئ: مه بهست قورئانه، هه ندیکێ تر ده فهرموون: له و حول مه حقوظه، که سه رچاوه ی هه موو کتێبه تاسمانیه کانه.

مه بهست به (الأرض) به گوێره ی مانای ئهم نایه ته: که ده فهرموئ: ﴿واورثنا الأرض نتبوا امن الجنة حيث نشاء، فنعم اجر العاملين﴾ (الزمر/۷۴) نه رزی به هه شته.

یان مه بهست زهوی دونیا به مه بهست به (عبادی الصالحون) نه وان هه که له توانایان دا هه به زهوی ئاوه دانی بکه نه وه. به گوێره ی مانای ئهم نایه ته: که ده فهرموئ: ﴿وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم فی الأرض﴾ (النور/۵۵) هه ره ها ئهم نایه ته: که ده فهرموئ: ﴿قال موسى لقومه: استعينوا بالله واصبروا، ان الارض لله، يورثها من يشاء من عباده، والعاقبة للمتقين﴾ (الاعراف/۱۲۸).

یان مه بهست خاکی پرۆز: (الأرض المقدسة) به که ولاتی شام و فه له ستینه. به گوێره ی مانای ئهم نایه ته: که ده فهرموئ: ﴿واورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي باركنا فيها﴾ (الاعراف/۱۳۷). مامۆستا سه یید پێی وایه: مه بهست به ﴿الأرض﴾ له ﴿ان الارض یرثها عبادی الصالحون﴾ زهوی دونیا به، ئهم زهوی به: که ناده میزاد ژیا نی تیدا به سه رده با.

ده فهرموئ: په ره رده گار هه زه رتهی ناده می ﷺ کردوه به جێنشینی خۆی له سه ر زهوی بۆ ئه وه ی ئاوه دانی بکاته وه، بۆ به رژه وه ندی خۆی به کاری بێنی، که شه ی پێی بکا و گوێرانکاری تیدا بکا، که نه ی نه و شارا وه ی ناوی ده ره به ینی و سوودی لی و هه ریگری. به ره بوومی شیردرا وه نا شه کرای بۆ خۆی کۆنترۆل بکا و ناده میزاد بگاته ئه و ناسته ی: که خودا له زانستی خۆی دا مه زنده ی کردوه.

بيگومان پهروهردگار ياسايه كى چرو پرى بو ئاده ميزاد داناوه، په پيره وو
پرژگرميكي كار كردنى بو داناوه بو نه وهى به گزيړه ي نه وه مهنه جه هه لس و
كهوت بكا له گهل زه وي دا، مهنه جيكي بو داناوه دوولايه نه يه يان بلتين:
له سر دوپايه: نيمان و كرده وهى چاك، له دوا بهرنامه ي پهروهردگاردا بو
ئاده ميزاد: كه قورئانى پيروزه، نه وه مهنه جه شيكراوه ته وه، ياساو نيظامى
ته واوى بو داناوه، له مهنه جه جى نيسلامى دا هر تنه ها ناوه دانكرده وهى
زه وي و نيس تيغ لال كردنى بهرو بوومه كاني مبهست نيه، به لكوو و پراى نه وه
گرنگى ده دا به ويژداني مرؤف و پالفته كردنى دل و دهر وونى و گشه كردن و به هيز
كردنى نيمانى. بو نه وهى ئاده ميزاد بگاته پله ي بهرزو شكومه ندى مه زنده بو
كراوى بو نه وهى نه بيتته ناژه ليكي دوو قاج له ناو ژياري ماددى دا، مرؤفايه تى
خوى نرم نه كاته وه بو پله ي پهستى له كاتيكدان نه وه خهريكه بگاته ترؤپكى
پيشكهوتن و بهرز بوونه وه له بواري دهسته بهر كردنى سامان و دارايى ناشكراو نه يتى.

له همولدان و بهرې چوون بو دهسته بهر كردنى نه وه هاوكيشه يى و پيكه وه
گرې دانمى نيمان و كرده وه جارى واده بې نه م تاي ترازوو يان نه م تاي ترى
خوارو ژووريان تيدا پهيدا ده بې.

جارى واده بې سته مكارو مله ورو چه وسينه ره وه بالا دهست ده بن و زه وي
بو خويان كو نترؤل ده كهن، واده بې نه فام و تالانچى و هه رچى و په رچى و جاش و
خويېرى بالا دهست ده بن. واده بې فاسيق و ليژان كو نترؤلى زه وي ده كهن و
به باشى بهرو بوم و سامانى فراهه م دينن و له باره ماديه كه وه سهركه وتوو
ده بن! به لام نه مانه هه موو تاقيكرده ون و تاكام نين، به ميراتگرتنى كو تايى بو
به نده صالحه كانه نه وانمى پرواى راست و كرده وهى باش ناو يتته يه كتر ده كهن و
هه رگيز نيمان و كرده وهى باش ليك دانا بړن.

هه ركاتى نيمانى ناو دل و چاكى كرده وه له گهل و نه ته وه دا كو بوونه وه، نه وه
گه له ده بيتته ميراتگري زه وي. به لام هه ركاتى نيمان و كرده وهى باش ليك

دابیرین، ئەو تەرازووە کە خواری ژوور دەکا: وادەبێ بالادەستی بۆ ئەوانە دەبێ: کەهۆکاری مادی پەیرەو دەکەن، ئەوان کۆنترۆڵی زەوی دەکەن، ئەوانە ی بەپراوەت موسوڵمانن هۆکارە مادییەکان پاشگۆی دەخەن و ژێر دەکەون. هەركاتی ئیمانی راستەقینەو هاندەر بۆ کردەوی باش سست بێی لەکاربکەوی دیارە ئەوانە ی هۆکارە مادییەکان دەگرێ بەرچاو ئەوان بالادەست دەبن.

کەوابێ ئەرکی سەرشارنی موسوڵمانانە: کەبەگۆیرە ی ئیمانە کەیان هەلس و کەوت بکەن، چونکە ئیمانی راستەقینە هاندەرە بۆ کردەوی چاک و ئەنجامدانی ئەرکی سەرشاریان.

﴿ان فی هذا لبلاغاً لقوم عابدين﴾ بێگومان ئەو هەموو نەصیحەت و نامۆژگارییە ی لەم سورەتەدا ئاراستە ی ئێوەمان کرد، ئەو هەموو هەوال و وادەو هەپەشانی لەم سورەتەدا بۆ ئێوەمان گێڕایەو و ئاراستەمان کردن کیفایەتە بۆ گەلی خواپەرست.

ئەوێندەمان ئاراستە کردن: کەبەس بێ بۆ گەل و نەتەوێیە کە گۆیڕایەل و فەرمانبەر دارو طاعەتکاری پەرورەدگار بن.

حه زه تی موحه مهه ۞ پیغه مبه ری ره حمه ته بو هه موو جیهان

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

﴿۱۰۷﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ

عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿۱۰۹﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

﴿۱۱۰﴾ وَإِنْ أَذْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَيَّ حِينَ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ

رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿۱۱۲﴾

دوای گپړانه وی چیرۆکی پیغه مبه رانی پیتشو، هه روا دوای راگه یان دنی
نه وه: که قورئان گه یه نه ریک ی به سوودو کیفایه ته بو خودا په رستان، نه مجار
په وه ردگار هه والی نه وه مان پی دده: که: ناردنی هه زه تی مه حه مهه ۞
فهرو ره حمه ته و پیروزییه بو هه موو ناده میزاد له باره ی دین و دنیا وه، له باره ی
نایینه وه: ره حمه ته چونکه له گومرایی و نه قامی رزگاری کردون.. له باره ی
دنیا وه ره حمه ته بویان چونکه له زه لیلی و ژیرده سته یی رزگاری کردون، به هوی
پیروزی نایینی نیسلا مه وه موسولمانان به سهر دوژمنه کانیا نندا زال بوون و
پیروزیان به ده ست هینا. هه رکاتی موسولمانان ژیر بکه ون و دوژمن به سهریان

دا زال ببی، ئەو خەلەلە که لەخۆیاندا یەو نیشانی ئەو یە: وە کوو پێویست پابەندی نایین و فرمانی خودا و پێغه مبر ﷺ نەبوون..

دەفرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ تێمە: تۆمان کردو بە پێغه مبر و روانە مان کردو کەرەحمەت و فرو بەرەکت بۆ ئاسادە میزادو جندۆکە، شەریعەت و بەرنامەو رێنمونیت مایە رەحمەت و فەرە بۆ هەموو عالەم، هەرکەسێ شوێن پەيامەکت بەکوو و ئیمانێ پێ بێنێ و ئەو رەحمەتی قبول کردبێ و سوباسی ئەو نێعمەتە پێرۆزە کردبێ، لەدو نیاو قیامەت دا کامەرانی، خۆشنوودو بەختەوەرە، هەرکەسێ کیش رەدی کردبێتەو نینکاری ئەم قورئانە پێرۆزە بکا خەسارە ئەندێ دویا و قیامەتە، خەتا لەخۆیەو یەتی کەبەو رەحمەتە بەختەوەر نەبوون. وە کوو لەنایەتێکی تردا لەم بارەو دەفرموئ: ﴿الَّذِينَ يَدُلُّوْنَ إِلَى الْكَافِرِ، وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُورِ، جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ﴾ (ابراھیم/ ۲۸-۲۹) دەرباری صیفەتی قورئانی: ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ، وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى، أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (فصلت/ ۴۴) نێمامی موسیلم لەم بارەو فرمودە یەکی لەئەبو هورەیرەو رێوایت کردو: کە پێغه مبر ﷺ فرمودەتی: ((أَنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانًا، وَأَنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً)).

(الحاکم) ئەم فرمودە بەم شێوە رێوایت کردو: ((أَنَّمَا أَنَا رَحْمَةٌ مَّهْدَاةٌ)).

بێگومان پەرەردگار پێغه مبری ئیسلامی ناردو بۆ ئەو ی رەحمەت و بەرەکت بۆ بۆ هەموو عالەم. بۆ ئەو ی ئاسادە میزاد هیدایەت بداو بەرەو سەرفرازی و ژیانی کامەرانی بەرپێیان بجا. ئەو مەنەج و یاسایە حەزەرەتی موحەمەد ﷺ هێناو یەتی مەنەجێکە بۆ کامەرانی ئاسادە میزاد هاتوو و

ديهوي ئاده ميزاد بگه يه نيته ترۆپكي به خته وه ري ژيان و ئه و قوناغهي له زانستي خودا دا بۆي مه زنده كراوه.

ئه م مه نه هج و په يامهي بۆ سه رجه مي ئاده ميزاد نارد له سه رده ميك دا: كه چاو هرواني لي ده كرانه م په يامه قبول بكرى! ئاده ميزاد گه يشتبه و پله و قوناغيك گونجاو بوو ئه و جو ره په يامه نمونه يي يهي بۆ بنيردرى.

ئه م په يامهي بۆ هات و وه كوو كتيبيكي كراوه بۆ هه موو عه قل و هوشه كان له هه موو چين و تويزيكي و له هه موو چه رخ و روژگارتيك دا، هه موو بنه مايه كي ژياني له خو گرتوه.

مه نه ه جيكي گشتي گونجاو بۆ هه موو بارودۆختي، مه نه ه جيكي نه گورپاي ئاماده باش بۆ ولا مدانه وي هه موو روداوتي. به لي ئه م ناميه بنه ماي هه ميشه يي بۆ ژياني ئاده ميزاد داناوه، ريگهي داوه ئاده ميزاد بۆ خوي بريار و حوكمه جوزنيه كانى له و بنه ما گشتييانه وه وهر بگري و به گويري روژگار و ژياري ميلله تان ئه و مه نه ه ج به له ژياني خويان دا په يره و بكه ن و به جوان ترين شيوه ته نفيزيان بكه ن و نه هيلن له گه ل بنه ما سه رده كيه كان دا روه پرو بنه وه! له هه مان كات دا ريگاي داوه عه قلي ئاده ميزاد به ويستي خوي پهل بهاوي و بير بكا ته وه و كۆمه لگا نه تواني ريگهي لي بگري، نازادي داوه به ئاده ميزاد: كه له چوار چيوه ي ئه و بنه ما مه نه ه جيانهي دائراون بۆ ژياني ئه و كارباكو چاره سه ري گونجاو بۆ كيشه كانى بدوزيته وه. بينگومان تاقى كردنه وي ئاده ميزاد له رابورد و داو تانيستاش ئه وي چه سپاندوه: كه په يره و و پرۆگرامي ئيسلام به شيويه كي گشتي پيش هه نگاهه كانى ئاده ميزاد كه وتوه و بۆ ساتمه و ختيكيش رابه رايه تي خوي له ده ست نه داوه، تاعه قل و زانست و بيه و بۆ چوني ئاده ميزاد زياتر گه شه بكاو پيش بكه وي به رنامه ي ئيسلام به چه ند قوناغيك له پيشه وه يه و وه كوو چرايه كي پرشن گدار ريگاي ژيان رون ده كاته وه و با شتر ده دره وشيته وه و روناكي زياتر په خش ده كا. هه تا ژيان پيش بكه وي،

نیسلام باشتر ده گونجی بیته بهرنامه ی ژیان و خه لکی یاسای خۆیانی لی
هه لئینجن.

هه ر نایینی نیسلام و مه نه جی نیسلامه: که وه لامی داخواییه کانی
ئاده میزاد ده داته وه له گه ل پشکه وتن و گه شه کردنی ژیان دا ده گونجی، هیزو
توانا کانی که بت ناکا، له ززه ت و خۆشی ژیان و به رو بوومی هه ولدانی قه ده غه
نه کا!

به رزو پیرۆزی ئەم مه نه ج و نایینه له وه دا خۆده نوینی و رهنگ ده داته وه:
که گیان و جهسته پیکه وه په روه رده ده کا، هاوسه نگی و هاوتاییان تیدا ره چاو
ده کا.

جهسته نه زیه ت نادا بۆ ئەوه ی گیان به رز بکاته وه؛ وه کوو دیر نشین و
چله گره وه کان ده یکه ن. لایه نی گیان پاشگوئی ناخا بۆ ئەوه ی جهسته له ززه ت
وه رگری و وه کوو هه وه سبازه کان په پیره ی ده که ن. هیزو توانا کانی کو ت و زنجیر
ناکا و داخواییه سروشتیه کانی کپ ناکاته وه له بهر خاتری به رژه وه ندی
کو مه ل، له هه مان کات لغاوی تاکیش به رنادا نه بادا به دابین کردنی ئاره زۆ
هه وه سبازی لاسارانه ی خۆی زیان به کو مه ل بگه یه نی، یان کو مه ل بۆخۆی
ملکه چ بکا!

هه ر ئه رکێک بخاته سه رشانی ئاده میزاد به رژه وه ندی خۆی و کو مه لی تیدا
به رچاو گیرا وه به جو ریکه بتوانی نه نجامی بدا و له وزه و توانای دا هه بی پتی
هه لسی، له هه مان کات دا ناماده باشی و هیزو توانای ئەوه ی پیدرا وه ئەو
ئهرکه به جی بی نی، ئه رکه که شی والا خۆشه ویست ده کا که گوئی نه دا به و
ناره حه تی و ناخۆشیانه ی له پیناوی دا دینه سه ر ریتی! چونکه داخواییه ک
له داخواییه کانی دابین ده کا، یان بری له طاقه و وه ی سه رف ده کا و جهسته ی
نارام ده گری.

بیگومان په یامی هه زه تی موحه ممد ﷺ ره هه ته بۆ گهل و نه ته وه که ی و
 بۆ هه موو ئاده میزاد به گشتی! هه رچه نه نه مو مه بده ته داخوازیانه ی نه و
 بانگه وازی بۆ ده کردن و له خۆی گرتبوون له سه ره تاوه له بهیرو بۆچونی مرو قایه تی
 نه و سه رده مه نامۆ بۆن له بهر دووری مه سافه ی نیتوان واقیعی ژیا نی
 جهسته یی و گیانی ئاده میزادی نه و سه رده مه. به لām ورده ورده ئاده میزاد له م
 مه بده تانه نزیک، نامۆیی نه و مه بده تانه له هه ست و شعوریا ندا نه ما و لی ی
 نزیک بوونه وه پێ ی راهاتن و هه ولیان دا په پیره ی بکه ن باله ژیر ناو و نیشانی
 تریش دابی.

بۆ نمونه ئایینی نیسلام هات بانگه وازی به کیه تی ئاده میزادی کردو
 ویستی دیارده ی جودایی ره گه زایه تی و جوگرافی بتوینیتته وه، ئاده میزاد
 هه موویان له ژیر دروشم و یاسای نیسلام دا کۆ بکاته وه. نه م بانگه وازی
 به کبوونه له بهیرو بۆچونی ئاده میزادی نه و سه رده مه دا زۆر نامۆ بوو، له واقیعی
 حالێ کۆمه لگای نه کاته دا تار بوو، ده ره به گ و قه یصه رو کیسرا و سه ره ک
 خێله کان خۆیان به ره گه زیکی جیا له ره گه زی ژیر دهسته کانی خۆیان ده زانی و
 پێیان وابوو پێکهاته ی جهسته و گیانی نه وان جودا وازه و زۆر بهرز تره له هی
 خه لکی تر!!

ده ی نه وه تا ئاده میزاد دوا ی چوارده سه ده و له وه پیشیش ده یه و ی و
 ویستویه تی په پیره ی نه و سیسته مه بکا به لām له ژیر ناو و نیشانی
 (سۆشیا لیستی و شیوعی و دیموقراطی و.... هتد) له ریگا له قور چه قیه و
 توانای به ره و پیش چوونی نیه، چونکه به په پیره ی کردنی نیسلام هه لئس و
 کهوت ناکه ن و به و په یامه ره فتار ناکه ن. هه رچه نه به قسه و دیعایه پێیان وایه
 هه ندی مه به ستیان به ده ست هیتا وه. به لām کوا؟؟

بیگومان نیسلام هات بۆ نه وه ی به کسانێ بخاته نیتوان هه موو
 ئاده میزاده وه له بهرام بهر حوکم و یاسادا هه موویان چون به کب، نه مه له کاتێک

دا ئادەمىزاد بووبونە چەند چىن و توڭزىك، ھەر چىنەو ياسايەكى تايەتى ھەبوو، بەلكو لەسەردەمى كۆيلايەتى و دەرەبەگايەتى دا ويستى تاغا قانۇن بوو، ئىتر لەدېو بۆچونى ئادەمىزادى ئەو سەردەمەدا بانگى يەكسانى لەبەردەم قانۇن و ياسادا لەنىوان ئەم و ئەودا شتىكى نامۇ بوو... بەلام وائادەمىزادى پېشكەوتوى ئەمپۇ ھەول دەدا بابەنەظىرى و دوور لەواقىعى ھالىش بى - بەشيك لەو ياسا و نىظامى پېش ھەزارو چوارسەدو ئەوئەندە سالە، ئىسلام تەطبيقىي كرد، دەيەوى دەستەبەرى بكاو خۇى پى ھەلئىتەو.

كەوابو نابی گومان ھەبى: كەپەيامى پېتغەمبەر ﷺ رەھمەت بوو بۆ ھەموو ئادەمىزاد بەگشتى: بۆ ئەوانەى پروايان پى كردو ھوبۆ ئەوانەىش ئىمانيان پى نەھىئاو. چونكە پەيامى ئىسلام لەھەموو كۆمەلگاكانى سەر زەوى دا - بالەزىر ناو و نىشانى ترىشدا بى - رەنگى داوئەو كارىگەر بوو تىيان دا. ھەموو عالەم لەو ھەو فېرى ژيارو زانست و پېشكەوتن و ياسا و نىظام بوو. ھەرلایەنىكى باش بى لەياسا دەستكردەكانى زەوى لەئىسلام دا بنەماى ھەيو لەو ھەو فېرى بوون. ھەر دياردەيەكى خراپىش ھەبى لەناو كۆمەلگای موسولمانان دا ئەو لەداب و نەرتى ھەلگىرانى ئەو ياسا دەستكردانە وەرگىراو. بەراستى ئال و گۆرپىكى سەيرو سەمەزەيە. باشيان لى وەرگرتووين و خراپيان پى داوين، مامەلەيەكى خەسارەتەند نامىزمان كردو. بۆيە ئەو ھال و گوزەرانمانە، ئەو ولات و ژيارمانە!! بېگومان مەزۇايەتى ئىستا لەھەموو كاتىك زياتر پىويستى بەو ھەيە خۇبختە ژىر ئەو رەھمەتەولەو سەرچاوە زولالە خۇى تىر ناو بكا.

نەجار پەرورەدگار فەرمان بەپېتغەمبەر دەكا: كەبەموشرىكەكان بلى: ئەو پوختەى پەيامى مەنو ئەو سەرچاوە زولالەيە: كەمەھەتى لىو دەبارى و دەفەرموى: ﴿قُلْ اِنَّمَا اِهْكُمُ يَوْحٰى اِلٰى اِنَّمَا اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ؟﴾ ئەى موحەمەد! بەموشرىكەكانى مەككەو ھەموو ئادەمىزادىك رابگەيەنەو

پێیان بلی: ئەوێ بەنیگا بۆ من هاتوو ئەوێه: کە خودای ئێو خودایەکی تاک و تەنهایە، کەس هاوێ نیە، هیچ کەس رایەیی ناکەوێ بپێتە هاوشانی، ئێوێش بە تاک و تەنهای بزانی و هاوێ بۆ دامەنێن، بە تەواوی گەردنکەچی بن و شوێن من بکەون و نیتاعەم بکەن، یەکتاپەرست بن، چونکە یەکتاپەرستی بە دڵسۆزانە ئادەمیزاد لە خەیاڵی پوچ و نەزانی رزگار دەکا، باری گرانێ بپەرستی و خەرافای لەسەر ئادەمیزاد لادەبا، یەکتاپەرستی ژیان لەسەر بنەمایەکی پتەو دادەمەزرێنێ و بە گوێزەیی قانون و یاسای چەسپاوی خودا پەییوەستی دەکا بە بوونەوەرەو و سەر بەرزایی بۆ هەموو ئادەمیزادێک دەستەبەر دەکا و ناهێڵێ جگە لە خودا سەر بۆ هیچ شتیکی تر نەوی بکا. پێیان بلی: ئەو رێبازی رەحمەت و رێگای سەرفرازییە! ئایا ئێو خۆتان بە خودا سپارد؟ موسوڵمان بوون؟ گەردنکەچ بوون و هاتنە سەر رێبازی حەق؟؟

جا ﴿فَانْ تُولُوا فَقُلْ: اَآذَنْتُمْ عَلٰی سِوَاِیْ﴾ نە گەر پشتیان هەڵکردو وازیان لە بانگەوازیە کەت هێنا، گوێیان بۆ نە گرتی، بە درۆیان خستیمو، ئەو پێیان بلی: ئەوێ لام بوو پێم راگەیاندن، ئەرکی سەرشارنی خۆم بە جێ هێنا، دەستم لی شتێ و وام لی کردون بزانیان ئاکامتان چۆنەو چیتان لی دی و لەسەرەنجامی خۆتان ترساندن، لەو بەلاوە ئێر عوزرتان نەماوە. من لە ئێو نیەم و ئێو لە من نیە، وەکوو لە نایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوا فَقُلْ: لِيْ عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلِكُمْ، أَنْتُمْ بَرِيْئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (یونس/ ٤١) یان کە دەفرموی: ﴿وَأَمَّا تَخَافْنَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَانْذِرْهُمْ عَلٰی سِوَاِیْ﴾ (الأنفال/ ٥٨) بە کورتی من بەرانیەتی خۆم لە ئێو پێراگەیانندن، هەروەها بەرانیەتی ئێوێش لە خۆم!

﴿وَإِنْ أَدْرٰی اقْرِبْ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تَوْعَدُونَ﴾ واتە: من نازانم ئەو سزایەیی هەرەشەم پێ لی کردون دیتە سەرتان و یەخەتان دەگری، هاتنی عەذاب بۆ

سهرتانو بالادهستی خودا په رستان به سهرتاندا شتی که هه دی و نه هاتنی نیه، به لام نازانم نایا نزیکه یان دووره..

﴿انه يعلم الجهر من القول، ويعلم ما تكتُمون﴾ بیگومان خودای مه زن هه موو نهی نی و په نامه کیه که ده زانی و هیچی لی گوم نابی. ده زانی به نده کانی چی ناشکرا ده که نو چی له ناو دلی خوین ده شیرنه وه. ناگای له و تانه و تمه رانه هدی: که بی پرواکان ناراسته ی نایینی نیسلامی ده که نو، هه روا ناگای له و فرت و فیل و رقو کینه یه هه یه که له دژی نیسلام له ناو دلی خوین دا هه شاریان داوه و نایدرکی نن، له وه به ولوه به گویره ی کرده وه کانتان پاداش و سزا ده درینه وه.

﴿وان ادري لعله فتنة لكم ومتاع الى حين﴾ نه من نازانم و ناگادار نیم، له وانه یه دواکه و تنی هاتنی عه زاب بو سهرتان، به تاقیکردنه وه ی نیه بی، تاده ربکه وی بو خه لکی هه لسو که موت و کردارتان چونه، ریگه تان پی ده دا تاماوه یه که رابویرن و له زه ته ی ژبان و هریگرن و له نازو نیعمه ت دا بتلینه وه، تاکاتی دیاریکراو و بریار دراو.

بیگومان دیاری نه کردنی کاتی سزا کاریگریه کی زور به تینی هه یه بو بیدارکردنه وه ی دله نوو ستوه کان، هه دلیک کویر نه بویتته وه و دانه خرا بی، ترسو بیمی سزای ناگه هان کاری لی ده کاو به ناگادیتته وه. دلی ئاده میزاد بی ناگایه و ژبان و رابواردنی پر نازو نیعمه تیش ئاده میزاد ده خه له تینن، که واته پتویسته و ه ناگا به پیریتته وه و دابچه کی ندری، بزیه قورئان نه م هه ره شه و ترساندانه ناراسته ده کاو هه رجاره به شیوه و شیوازی که ده یدرکی نی. نه مجار پیغه مبر ﷺ روی کرده باره گای په روه ردگارو نه م نزایه ی کرد: که قورئان بو مان ده گیریتته وه. ﴿قال رب احکم باحق﴾ پیغه مبر ﷺ فرموی: خودایه! به عه داله تکاری خوت؛ نه و حقه ی: که هه موو کاریکت له سهر دامه زراندوه له نیوان من و نه م خه لکه سهر ره قانه دا بریار بده و خوت حوکم بده!

بینگومان قسه و بریارو واده و به لێن و کارت هه موویان هه قن، تو هه ر هه قه
خۆش ده وێ، جگه له هه ق هه یچی تهرت ناوی. دادو هه ق له وه دایه سزای به تین
بنیری بۆ موشریکه کان و موسولمانان و ناینه که یان زال بکه ی به سهر کوفرو بی
بروایان دا.

قه تاده ده لێ: پیغه مبه ران هه موویان نهم نزایه یان کردو و وتویانه ﴿وَبِنَا
افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ، وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (الاعراف/ ۸۹) فهرمان
به پیغه مبه ری ئیمه ش کراوه وابلێ.

نیمامی مالیک له زهیدی کورپی نه سه له موه ریوایه ت ده که ها ده لێ:
پیغه مبه ری ئیسه لام هه رکاته ی ده چوو بۆ غه زاو دوژمنی ده دی ده یفه رموو
﴿(رَبِّي احْكَمْ بِالْحَقِّ)﴾ هه لبه ته زۆری پی نه چوو نهم نزایه ی پیغه مبه ر ﷺ
وه رگیا و کافرو مله وره کانی قورپه ش له ناو چوون، له غه زای به دردا زۆریه ی
زۆری سه رانی قورپه ش کوژران و سوپای کوفر تیک شکا، له دوای سزای دونیا
که و تنه ناو عه زابی نه براوه ی سزای پاش مردن و خودا نایینی پیروزی ئیسه لامی
بالاده ست کرد.

پیغه مبه ری خۆشه ویست ﷺ نهم نزایه ی کردو نه عجار نهم رسته یه ی
ناراسته کردن ﴿(وَبِنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ)﴾ هه ر پهروه دگاری
ئیمه خاوه نی ره حم و به زه یی یه، هه ر نمو داوای یارمه تی لی ده کری، ئیمه
هه ر داوا له نمو ده که ین: که یارمه تیمان بدا له سهر نمو هه لوتیست و گوشتارو
کراره تان که له دژی نایینی خودا ده ینوینن و ده یلێن و ده یکه ن. په نا به خودا
ده گرین له سهر نمو هی که هاوه ل و مندال و خیزان بۆ خودا داده نین، له سهر نمو هی
که من به جادویاز ده زانن، به شاعیرم له قه لهم ده دن و ده لێن: قورنان شیعره.
په نا به خودا ده گرین له سهر نمو هی که به ته مان بالاده ستی و سه رکه وتن
به سهر موسولمانان دا بۆ ئیوه بی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی (الحج)

ئهم سوره ته ناو نراوه سوره تی (الحج) چونکه فهرز بوونی چه جی تیدا راگه یه ندراره به سهر ئاده میزاد دا، دواي نهو ی چه زره تی ئیبراهیم عليه السلام که مبهی بنیات نا، پهروه دگار فهرمانی به چه زره تی ئیبراهیم عليه السلام کردو پی ئی فهرموو: ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ...﴾ نهویش بانگی راهیشت و دهنگی به هه موو سهر زهوی دا بلاویووه زرویتی ئاده میزاد له پستی باوکیان دا له ناو ره چه می دایکیان دا ئهم بانگه وازییهی گوئی لی بوو ولامیان دایه وه به ((لبيك اللهم لبيك)).

موناسه بهی سوره تی حج به سوره تی پیتشه وهی له چه ند رو هیه که وهیه :

۱- له کو تایی سوره تی (الانبیاء) دا پهروه دگار باسی نزیک بوونه وهی قیامه تی کردوه، هه ندی تهنگانه و ناخو شیه کانی بهیان کردون، فهرمووی: ﴿وَاقْتَرِبَ الْوَعْدَ الْحَقِّ، فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (الانبیاء/ ۹۷). سهره تای ئهم سوره ته شی به هه مان باس دهس پی کردوه، ده فهرموئی: ﴿إِنَّ زُلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ، يَوْمَ تُرْوَّاهَا تَذْهَلُ...﴾

۲- له سوره تی پیتشه ودا چیرۆکه و به سهره تای زیاد له (ده) پیتغه مبهری بهیان کردوه: که ناوهرۆکی چیرۆکه کان له چوار چیهی یه کتا په رستی و واز هینان له بته په رستی و نیمان هینان به هاتنی روژی قیامه ت دا ده سوورپیتشه وه. له سوره ته ش دا پهروه دگار چۆنیه تی دروست بوونی ئاده میزاد و گوپانی قوئاغه کانی سهره تای پهیدا بوونی و به دیهینانی ئاسمان و زهوی بهوشیوه سهرنج راکیتشه ده کاته به لگه و نیشانه له سهر قودره ت و به توانایی خو ی و هاتنی روژی قیامه ت و تا که و ته نهایی زاتی پاک ی.

پوختەسى نەو مانايانەسى سورەتەكە لەخۆسى گوتوون:

ھەرچەندە ئەم سورەتە مەدەنىيەو باسى فەرز بوونىى حەج و مەناسىكەكانى دەكا، رەوايى شەرو ھۆكارەكانى سەرکەوتن شى دەكاتەو، كەچى لەھەمان كات دا باسى چەند شتىك دەكا: كەدەشوبەينە ئەوباس و خواسانەى سورەتە مەكيبەكان لەخۆيان گرتوون، وەكوو باسى بپروا بەخوداو يەكتاپەرستى و زىندوبوونەو و بەلگەھىنانەو لەسەرى، پاداشدانەو و سزادانەو لەسەر كردهو.

سورەتەكە بەباسى قىامت و تەنگ و چەلەمەكانى دەست پى دەكا بەجۆرىك ھەست و شعور دەھەژىنى و ترس و بيم دەخاتە دل و دەروونەو.

ئەجار دەگويزىتەو بۆ بەيانكردنى بەلگەو نېشانەكانى زىندوبوونەو و ھاتنى رۆژى قىامت و بەيانكردنى بپى دىەنى ئەو رۆژو چوونە ناو بەھەشت بۆ چاكان و راپىچكردنى تاوانباران بۆ ناو دۆزەخ و راگەياندى خەسارەتمەندىي موناقيقەكان و سەر لى تىكچوونيان! ئەجا پىرۆزى و رىزدارى مەسجىدول حەرام رادەنوئىنى و فەرضبوونى حەج و سوودە ماددى و مەعنەويەكانى رادەگەيەنى (حرمات) و بەستەكانى، شەعائىرو مەناسىك و شوئىنەكانى رون دەكاتەو.

ئەجار بەشوئىن ئەو دە ھۆكارەكانى پىويست بوونى جەنگ و جىھاد و ھۆكارى سەرکەوتن بەسەر دوژمن داو دلدانەو پىغەمبەر ﷺ لەسەر ئەو ئەزىت و نارەھەتىەى لەموشرىكەكانەو تووشى دى باس دەكا.

ھەروا باس و سەرگورشتەى دانىشتوانى ئەو گوندانە دەكا كەلەسەر ستەمكارى و سەر پەقى خۆيان خودا لەناوى بردون، ئەركى سەرەكى سەرشانى پىغەمبەر ﷺ: كەبرىتییە لەترساندن و موژدەدان، ترساندى بەدرو خەرەوكانى پەيامى قورئان و مزگىنى دان بەوانەى پروايان پى ھىناو بەبەھەشت و رىژەى فەضل و رەھمەتى خودا بەسەر كوچكاران و پاداشدانەويان رادەنوئىنى و باسيان لىوہ دەكا.

نه مجار دیتته سه ریاسی قورده ت و به توانایی خودا ده باره ی دروست کردنی شهوو روژوو ناسمان و زهوی و ژیان پیدان و مراندن و زانیاری تهواوو یه کانگیر بو ههموو بونه ورو تاك و ته نهایی خودا له بریارو حوكم و یه كالا كرده وه له نیتوان ناده میزاددا.

ههروا رونكرده وهی نه وه: كه خودا درۆزنه كانی نهوان هیچیان له بارا نیه و ناتوانن می تشو له یه ك دروست بكهن و می تشيك له خو یان دوور بجه نه وه.

نه مجار دیتته وه سه ر به یان كرده نی نه حكامی شه ریه ت و یاسای نیسلام و نهركه جه وه ره یه كانی: كه بریتین له نه نجامدانی نویترو زه كاتدان و جیهاد كردن له پیتناو تایینی خودادا. پاشان به شوین نه وه دا لیبوردیهی نیسلام و ناسانكاری میانپه وهی تاین رون ده كاته وه، نه مجار فرمان ده كا به موسو لمانان كه پابه ندی تایینی نیسلام بن و شوین قورثان بكهن. نه وهش رون ده كاته وه: كه پیغه مبه ر ﷺ و نوممه ته كه ی شایه تن به سه ر كه له كانی پیشوودا. گه واهی ده دن كه پیغه مبه ره كانیان په یامی خودایان پیرا گه یاندون، ته مهش ریزو شه ره فیكه دراوه به نوممه تی پیغه مبه ری نیسلام.

ده باره یی گه وه یی نه م سوره ته عه زیزی ده فهرمو ی: نه م سوره ته هه مه بابته، له شه ویشدا نازل بووه و له روژیش دا، سه فهریشهو حه ضه ریشه، مه كه ییشهو مه ده نیشه، باسی شه ریشی تیدایه و باسی ناشتیش، هه ندی نایه تی موته شابیه ن و هه ندی كی مو حكه م.

فهرمان به ته قوا کردنى پهروه ردگار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُورَ رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَقٌّ
عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَرَى وَمَا هُمْ بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَّרِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُمْ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

دهرباره نایه تى ژماره (۱-۲) ریوایه تکراره: که نهم دوو نایه ته له شهودا
له غه زای (بنی المصطلق) دا نازل بوون، پیغه مبهر ﷺ به سهر خه لکه که دا
خویندنیوه، زور گریا، ته ناندت هیچ کاتیکى تر نه بینراوه نه وهنده بگری،
خه لکه که ش تا روژ بووه یان خه ریکى گریان بوون یان دانیشتبوون و بیریان
له خوځیان ده کرده وه ..

ههر له سهره تای سوره ته که وه پهروه ردگار فهرمان به بهنده کانی ده کا:
که لى بترسن، خوځیان له سزاو عه زابى به نیشى پیاړیزن و هه وائیان ده داتى
له داهاتوودا چیان به سهر دى و تنگ و چه له مهى قیامت چند سامناک و چون
ته فیسرى ره وان (۱۴۵)

خه‌لکی هه‌موویان ده‌که‌ونه نه‌و ترس و بیمه‌وه. ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ئیوه هه‌مووتان، ناده‌میزاد به‌تیکراییی! بترسن له‌عه‌زابی خودای خۆتان، خۆتان بیاریزن له‌عه‌زابو سزای خودا، به‌طاعت و به‌ندایه‌تی بۆ کردنی، به‌گوێپرایسه‌لئی و فه‌رمانبه‌رداری بۆ فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی، چونکه بیگومان بوومه‌له‌رزه‌و راشله‌قاندنی زه‌وی له‌و رۆژه‌دا یان پێش نه‌وه‌ی خه‌لک له‌گۆره‌کانیان رابین، روداوێکی ترسناکه، تاخه‌یال بکه‌ی به‌سام و هه‌یه‌ته، که‌س خۆی بۆ ناگریۆ که‌س نه‌یه له‌ترسان واقعی و پرئه‌مینئی! قورنانی پرۆز له‌چهند نایه‌تیک دا و ئینه‌ی نه‌و روداو هه‌سامناکه‌ی کێشاوه، وه‌که‌و ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا، وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ (الزلزلة/١-٢) یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً، فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ (الحاقة/١٤-١٥) یان ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا، وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا، فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا﴾ (الواقعة/٤-٦).

به‌پراستی روداوێکی سامناک و ترسناکه به‌بیستنی پێستی ناده‌میزاد گرژ ده‌بیۆ و موچوپکه‌ی پێدا دێن، روداوێکه به‌بینینی دیمه‌کانی و ده‌نگ و گرمه‌ی به‌بیستنی هه‌یج که‌س هه‌یجی له‌بیر نامینئی، که‌س که‌س نانا‌سیته‌وه. روداوێکه پیناسه‌ ناگری، پیناسه‌ش بگری ناده‌میزاد بۆی هه‌زم ناگری، بیرو بۆچونی هه‌وسه‌له‌ی نه‌وه‌ی نه‌یه بتوانی له‌خۆی بگری! ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌گوتری: بومه‌له‌رزه‌یه‌و بوومه‌له‌رزه‌ش شتیکه زۆر گه‌وره‌یه‌و ترسناکه، له‌به‌ر گرنگی و گه‌وره‌یی ته‌عریف ناگری!

نه‌جار ده‌ست ده‌کا به‌شیکردنه‌وه‌ی نه‌و رۆژه سامناکه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ تَرْوُهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ له‌و رۆژه‌دا: که‌نه‌و بوومه‌له‌رزه ده‌بینن، روداو هه‌سامناکه‌ی هه‌ینه‌ به‌سام و هه‌یه‌تن، هه‌ینه سه‌رسوپه‌ینه‌رو کاریگه‌رن، کار ده‌گاته نه‌وه هه‌موو ناهه‌تیکێ شیده‌رو

خاوهن مندالی ساوا هۆشی به سهر زارۆكه كهی خۆیه وه نامیتنی و لیتی بی ناگا دهبی، خۆشه و یست ترین شت لای دایك مندالی شیره خۆرهیه، ترسو و لهرزه كه هینده زۆره نهو دایكه رۆله خۆشه و یسته له منداله ساواكهی بی ناگا دهبی، نهی دهبی بۆ شتی تر چۆن بی؟

﴿وتضع كل ذات حمل حملها﴾ هه موو سك پرێك سكه كهی له بار دهچی و كۆرپه لهی ناو مندالانی فری دهدا له ترسا زنده قی دهچی و سکی بۆ راناوهستی! حهسهن دهفرموی: ئافرهتی شیر دهر له مندالی شیره خۆرهی غافل دهبی، له مندالێك غافل دهبی: كه هیشتا کاتی لێ پرینه وهی نه هاتوه!

﴿وتري الناس سكارى وما هم بسكارى ولكن عذاب الله شديد﴾ تۆ نهو كاته نهی بینهر! نه گهر توانای بینینت ههبی، نهو ئاده میزادانه دهبینی هه موویان دهلی سهرخۆشن، له ترسان كهس ناگای له هیچ نیه، له راستیشدا سهرخۆشی مهی و شهراب نین، به لكوو سامناکی عهزاب و ههیه تهی روداوه كان عهقل و هۆشی بردون، ئای لهم دیمه نه سامناکه!! شیر دهر له شیره خۆره بی ناگا بووه، سكه پرێك كهی له بهرچووه و هیچ مه ناعیه کی نه ماوه! خهلكی وه كوو سهرخۆش چاویان لێل و پێل، رۆیشتن و هاتوچۆیان شپریو لاره لار، بی هیزو بی تهوازن كهس سهركهسی ناپرژێ، دیمه نیکه پره لهم هه موو تیکه لی و پیکه لی یهك، جیهانیك هه پۆل ده داو نهو حه شاماتهی تیدا كۆكراوه تهوه. تیکه وه دههوان و دین و دهچن!

وێرای هاتنی نهو رۆژهو نهو هه پر شه تونده به روداوه كانی نهو رۆژه، كهچی ﴿ومن الناس من يجادل في الله بغير علم﴾ پرێك له ئاده میزاده كان كێشه و ده مه ده می ده كهن دهر باره ی تواناو ده سه لاتی له سهر زیندو كرده وهو شتی تریش، نهو موحاده لهو ده مه ده مییه یان له روی زانستی و عهقل و فامه وه نیه، به لكوو به بی عیلم و زانینی راست و دروسته ﴿ويتبع كل شيطان مریدا﴾ لهم كێشه و ده مه ده مییه یان دا شوین هه نكاوی شهیتانی یاخی بوو كه وتوون،

له روی حق و راستی یهوه مونا قه شه ناکه ن، به لکوو جیدال و کیش شه کانیا ن
به ناحه قیییه و له سهر به تاله.

ریوایه ت کراوه: که نهم نایه ته ده رباره ی (النضر) ی کور ی (الحارث) نازل
بووه، نهم سهر که شه موجه ده چیه کی زور دریز دادر بوو، ده یگوت: فریشه
کچی خودان، قورئان چیرۆکه کۆنی پیشینه کانه، خودا ناتوانی ئیسقانه رزیو
زیندوبکاتهوه.

زومه خشهری ده فهرموی: نایه ته که هه موو نهوانه ده گریتهوه: که کیش شه
جیدال به رپاده که ن له شتیک دا که بو خودا نابی و ناگوخی، ههر که سیك به ناحه ق
شت وه پال خودا بدا، کردارو صیفه تیک وه پال خودا بدا: که بو خودا نه بی و
نه گوخی، بیهوی به زوره ملی و ده مدریزی بیچه سپینی، هیچ به لگهی حق و
راستی به دهستهوه نه بن و جوداوازیی حق و به تال نه کا نایه ته که ده یگریتهوه.

له هه مان کات دا نایه ته که به لگهی له سهرتهوه: که موجه ده له کردن
له روی حق و راستی یهوه بو چه سپاندنی شتی حق و راست کاریکی پیروژه و
خودا فهرمانی پی کرده و ده فهرموی ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾
(النحل/۱۲۵).

﴿کُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾
پهروه دگار بریاری داوه: ههر که سیك شوین نهو شهیتانه یاخی بووه بکهوی،
بیکاته سهر پهرشتیاری خوی و پایه ندی فهرمان و ویسته کانی بی، نهوه خودا
له دونیا گومرای ده کاو سهری لی ده شیوتنی و ریگای حق و سهر فرازی
نادوزیتتهوه، به لکوو شاره زای ده کا بو ریباژیک: که به رهو دۆزه خ کیشی ده کا.

به لئی مونا قه شهو ده مه ده می له زاتی خودادا، له هه بوونی دا
له صیفه ته کانی دا، له تاک و ته نهایی دا، له تواناو ده سه لاتی دا... مونا قه شه
کردن لهم بوارانده له ژیر تارمایی نهو بوومه له رزه ی: که چاوه پروان ده کری و
گومان له هاتنی دا نیه و به ته قوای خودا نه بی لی قوتار بوونی لی ناکری، ناتو

مونا‌قه‌شه کردنه کاری خاوه‌ن عه‌قل نی‌هه هه‌رکه‌سی‌ک فامی ببی خوی لی
نادا!!

خۆزگه مونا‌قه‌شه‌هه جه‌ده‌له‌که‌یان له‌روی زانستی و زانیاری‌هه‌هه بوا‌یه‌هه،
له‌زانین و د‌ن‌یایی‌یه‌هه سه‌ری هه‌لدایه‌هه! نه‌خه‌یر نه‌وان مونا‌قه‌شه‌که‌یان
نه‌زانی‌یه‌هه، کی‌شه‌ی بی‌هه هه‌ده‌و بی‌هه ده‌لیل و بی‌هه بنه‌ما ته‌نجام ده‌ده‌ن، کی‌شه‌ی
گو‌م‌را‌بو‌ون و سه‌ر‌لی‌ش‌ی‌وان به‌ر‌پا‌ده‌که‌ن، کی‌شه‌نا‌نه‌هه‌که‌یان له‌روی شو‌ین‌که‌هه‌وت‌نی
شه‌یتانی یا‌خی بو‌هه‌هه سه‌ری هه‌لداو‌هه، به‌هه‌وا و ئاره‌زۆ با‌زی به‌ری‌ای ده‌که‌ن،
که‌وا‌بی گو‌مانی تی‌دا نی‌هه: که‌نا‌کا‌مه‌که‌ی گو‌م‌را‌بو‌ون و سه‌ر‌لی‌ش‌ی‌وانه‌هه له‌ژی‌انی
دو‌نی‌ادا، لا‌دانه‌هه له‌ری‌با‌زی چو‌نه‌هه به‌هه‌شت و به‌م‌راز گه‌یی‌شتن، گر‌تنه‌هه به‌ری
ری‌با‌زی دۆ‌زه‌خ و به‌ده‌ختی هه‌تا هه‌تایی یه‌!!

دروست‌کردنی ئاده‌میزاد و گ‌زو گ‌یا به‌ل‌گه‌یه‌هه له‌سه‌ر هات‌نی
روژی قیامه‌ت و زین‌دوو‌بو‌ونه‌هه

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي
رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّرُ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَاءُ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوْا اَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤْوَفُ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ اِلَىٰ اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
 الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾

دوای نهوهی پهروهردگار باسی موشریکه کانی کرد: که به نه زانی و بی
 به لگه ټینکاری زیندو بوونه وهو حساب و لیکن ټینه وه ده کهن، سهرزه نشتی
 کردن له سهر نهو جوړه بیرو باوه پانه یان، نه مجار دروستکردنی ناده میزادو
 گزوغیا ده کاته به لگه له سهر راستی زیندو بوونه وه، دروستبوونی ناده میزاد
 سهره تا له گل و نه مجار له دل ټیبه ناو ټیک و ټیبه ریوونی به چنده قوناغیک دا ده کاته
 به لگه و نیشانه له سهر نهوهی نهو خودایه ی توانیویه تی له سهره تادا ناوا
 دروستی بکا، ده شتوانی جاریکی تر زیندوی بکاته وه. لیږه دا ده فهرموئ:
 ﴿فَاٰنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تَرَابٍ﴾ له شوی تی تریشدا ده فهرموئ: ﴿قُلْ يٰحَيِّیْهَا الَّذِیْ
 اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (یس/۷۹) یان ده فهرموئ: ﴿فَسِیْقُوْلُوْنَ: مَنْ یَعْدِیْنَا،
 قُلْ: الَّذِیْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الاسراء/۵۱).

چاکه له وه پېش ټینکاری کردن و هه لویست و بیرو بوچوونی کافره کانی
 دهر باره ی زیندو بوونه وه باس کرد، ټیتر لیږه دا به لگه له سهر قوردره تی ره های
 خوی دهر باره ی زیندو بوونه وه دینیتته وه، به شتیک که ناده میزاده کان خویان
 روژانه و بفرده وام ده یینن، ده فهرموئ: ﴿یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اِنْ کُنْتُمْ فِی رِیْبٍ مِّنْ
 الْبَعْثِ﴾ ته ی خه لکینه! ته ی نه وانه ی ټینکاری زیندو بوونه وه ده کهن، نه گهر

گومانتان ههیه ده باره ی زیندو بوونهوه و هاتنی رۆژی قیامت، نهوه بیر له دروست بوونی خۆتان بکه نهوه، سهیری پهیدا بوونی خۆتان بکهن، ﴿فانا خلقناکم من تراب﴾ بینگومان ئیمه ئیوه مان سه ره تا له گل دروست کردوه، جاکه سێک بتوانی سه ره تا شتیک دروست بکا، نهوه جارێکی تر دروستکردنهوه ی نهو شته ی زۆر له لا ئاسانه: زیندو بوونهوه ی قیامت دوباره کردنهوه یه بۆ گیان و جهسته یه که له وه پیش بووه، نه مهش له دیدو تیروانی نی ئاده میزاده وه زۆر ئاسانه له دروستکردنی سه ره تا، هه رچه نده به نیسه بهت قورده تی خودا وه هیچ شتیک گران نیه، لای خودا شتیک نیه ئاسان بی و شتیک گران بی. هه موو کارێک بۆ خودا چون یه که، دروستکردنی سه ره تای و سه ره له نوێ دروستکردنهوه هه ردوکیان ئاشاری ئیراده ن، هه رشتیک ئیراده ی خودا داخواری بوو و یستی ببی یه که سه ره ده بی، چونکه خودا بۆخۆی ده باره ی ئهم یاسایه ده فهرموی: ﴿انما امره اذا اراد شیئاً ان یقول له: کن فیکون﴾ (یس/ ۸۲).

وه لی قورئان ئاده میزاده کان والی ده کا به پیوه ری خۆیان پروان و به بیرو بۆچوونی خۆیان بیر بکه نهوه، سه ره نجیان راده کیشی بۆ تیفرکین و وورد بوونه وه له خودی خۆیان و دروستبوونی خۆیان: که هه موو ئان و ساتیک ده بینن و به سه ریاندا تیپه ره ده بی، هه لبه ته خوڵقاندنی خۆیان و له دایک بوونیان شتیکێ گه رگ و سه ره سوو ره ی نه ره، نه گه ره به چاوی دل تی پی پروان، به هه ست و شعوره وه لی ی وورد ببه نه وه. به لām نه وان به بی ناگایی به سه ریان دا تیپه ره ده بی و به لایدا تیپه ره ده که ن!

بیرناکه نه وه: ئهم ئاده میزادانه چین و کین؟ له کوپوه هاتوون؟ چۆن هاتوون؟ به چ قوناغیک دا تیپه ریان کردوه؟؟ بۆیه په روه ردگار ئهم حه قیقه ته یان به گوێ دا ده دا و ده فهرموی: نه ی ئاده میزادینه! نه گه ره ئیوه پرواتان به زیندو بوونه وه نیه وه ده لێن: کێ ده توانی دوا ی مرده و رزین و پۆلکانی جهسته جارێکی تر نهو جهسته رزیوه دروست بکاته وه!! نه وه باش بزانه: ﴿فانا خلقناکم من تواب﴾

ئیمه ئیوه مان سه ره تا له گل دروست کردوه!! ئاده میزاد کوری ئەم خاکه یه و
له گلی ئەم زهوییه پیدایه بووه. به گلی ئەم خاکه پهروه ده بووه و ژیاوه،
عونصوره مادیه کانی جهسته ی لهم خاکه یه، جگه لهو شوعله نهیینه یه:
که خودا خستویه تیه ناو جهسته یه وه لهو گیانه جاویدانیه فوی پێدا کردوه
ئهو ماده یه ی کردۆته ئەم ئاده میزاده بیرکروه خاوهن ههسته سهرسور هیندیه.
به ئی ئاده میزاد له په گهزی خاکه، په یکهرو قه لافه تی له خاکه، بژیوی
له خاکه. به لām گل له کوی و ئاده میزاد له کوی!!

بێگومان به هۆی ئەو گیانه ی خراوته ناو جهسته یه وه هینده بهرز بۆتوه،
نیوانیان ئاسمان و رێسمانه!

به هۆی ئەو گیانه یه بۆته کاریگهرو کار لیکراو، بۆته خاوهن عه قل و
فام و بیرو هوش، قاچی له سه ر زهوی یه و روو له ئاسمانه، بیر له بوونه وه
ده کاته وه، له شته نامادیه کان ورد ده بیته وه، په یه وهسته به عاله می بالآوه.
﴿ثم من نطفة﴾ پاشان یه که یه که ی ئیوه مان به شیوه ی په یدا بوون له
(مه نی) تۆماو دروست کردوه. ئاشکراشه تۆماو له خۆراک په یدا ده بی و تهویش
له خاک.

﴿ثم من علقه﴾ پاشان ئەو دلتۆیه تۆماوه به فەرمانی خودا دوا ی چل روژ
ده بیته خوینپاره، خوینیکی خهستی مه ییو له شیوه ی زهروو دایه.

﴿ثم من مضغة مخلقة و غیر مخلقة﴾ پاشان ئەو خوینپاره یه ده بیته
گۆشتپاره، نه عجار شکل و شیوه ی ئاده میزادی لی ده خو لقی تندرێ و ده بیته
کۆرپه له یه کی جهسته دارپۆژاوو کامل و تهواو، یان به نا کاملی دایکه که ی فری
ده داو له باری ده چی، یان هه ر به که م نه نامی له دایک ده بی و که م کوری هیه.
به کورتی ده توانی ﴿مخلقة﴾ به کۆرپه له یه ک بگوتری: که بی عه یب و که م
کوری بی، ﴿غیر مخلقة﴾ یش به کۆرپه له یه ک ده گوتری: که که م کوری
له جهسته یدا هه بی.

ئە ئادەمیزادینە! ئیمە ئیوهمان بەو شیوہیە خوڵقاندووە بەو قۆناغانەدا
تیپەرپیون و تی دەپەرن ﴿لەبەین لکم﴾ بۆئەوێ تواناوە دەسلاتی خۆمانتان بۆ
دەرخەین، بۆئەوێ بزانی: ئەو خودایە بۆتوانی لەسەرەتاوە ئیوہ بەو شیوہیە
دروست بکا، بەئاسانی دەتوانی جاریکی تر سەرلەنوێ دروستان بکاتەو!

بێگومان مەودای نیوان عونصورە خاکییە سەرەتاییەکان و ئەو تۆماوەی
پێک هاتووە لەخانە مەنەوییەکان مەودایەکی زۆر دوورو درێژە، فەرقی نیوانیان
ئاسمان و رێسمان! چونکە لەو خاکە بێ گیانە ئەو تۆماوە پەیدا دەبێ:
کەنەیتیەکی گەورە لەخۆ گرتووە، نەیتی گیان کەتا ئیستا ئادەمیزاد
شتیکی ئەوتۆی لی نازانی، دواي ملوینەها سالو دواي ئەوێ: کەهەموو
ئان و ساتیک ملیونەها عونصورە خاکییەکان دەبنە خانە مەنەوی!
ئادەمیزاد لەبەرامبەر ئەم گۆرانکارییانەدا دەستەوسانەو هیچی لی حالی
نابی و ناگاتە هیچ!

ئەو تۆماوە چیە؟ ئەو ئاوی پیاو، هەر دۆییک لەو ئاوە هەزاران
گیاندارێ مەنەوی تیایە، لەناو ئەو هەزاران کۆمۆسۆمانە گیاندارە تەنیا
یەکیکیان پەییوەست دەبێ بە هێلکۆکەکی ئافەتەو و پیکمە تەلقیح دەبن بە
دیواری منداڵانەو دەنوسی، ئیتر بە قودرەتی خودای بالا دەست و بەتوانا لەو
نوخە پچکۆلە زۆر پچکۆلەکی کە بەدیواری منداڵانەو نووساوە، ئەم
ئادەمیزادە سەر سوپهینەرە دروست دەبێ و ئەو هەموو شیوہ و شەکل و
پەوشتانە تییدا پەیدا دەبن. ئەم هەموو صیفاتە جیا جیاو جۆراو جۆرانە تییدا
هەشارداون! کێ تەصوور دەکا کێ برۆا دەکا: کە ئەم هەموو صیفاتە
جەستە و نەفسیانە لەو خالە پچکۆلە تۆماوە نووساوەدا: کە بەدیواری
منداڵانەو نووساوە خۆیان هەشارداو!! کێ تەصوور دەکا: کە ئەم
ئادەمیزادە سەر سوپهینەرە وێرای ئەو هەموو پەوش و دیاردانە تی یدان و

سهرباری نهوهی: کههیچ کاتیڤ دوو تادهمیزاد لیڤ نهچن و لههمموو شتیڤکدا
 جوداوازیان هدییه لهو توژه توماوه تیڤکه لاوه به گهرای نافرتهوه پهیدایی!!!
 بهلی نهو توژه توماوهی پیاو به گهرای نافرتهوه دهلکی و دهبیته
 خوینپاره و گوشتپاره و کۆرپه لهو گهشه ده کاو ورده ورده کامل دهبی. ﴿ونقر
 فی الارحام مانشاء الی أجل مسمى﴾ نهو کۆرپه لانهی لهبار ناچن و
 دهیانهیلینهوه له مندا لانه کان دا تاماوهیه کی دیاریکراو مهزنده کراو لای
 خودا، ﴿ثم نخرجکم طفلاً﴾ پاشان به قودره تی خویمان لهسکی دایکتان دهرتان
 دینین و دهتاغینه سهر زهوی، ساواو بی هیژو بی عهقل و قام و ههستی تهواو!
 نهجار ورده ورده نهو زارۆ که گهشه ده کاو پی ده کاو قام ده کاتهوه و فیژی شت
 دهبی!

﴿ثم لتبلغوا اشدکم﴾ پاشان هیژو توانای عهقلی و جهسته ییتان گهشه
 ده کاو پی ده گا تاده گهنه نه ندازهی که مال و پی گهیشتن له ههره تی لایه تی
 دا.

﴿ومنکم من یتوفی، ومنکم من یرد الی ارذل العمر﴾ هی واتان هدییه
 پیش پلهی لاوه تی یان له ههره تی کاملی و پیگه یشتوبی دا دهمری، هی
 واشتان هدییه ته مهنی دریژ ده بیتهوه تاده گاته ته مهنی پیری و پۆلکان، هیژو
 پیژی تیدا نامینی، عهقل و هۆشی کم دهبی، لاواز دهبی، وه کوو مندالی
 ساواو لی دیتتهوه له بی هیژی دا، له دل ناسکی و هه لچون و توپه بوون دا،
 له تیگه ییشتن و فیر بوون دا له نه خشو پیلان و بیرو بوچون دا، به که مترین شت
 رازی دهبی، به که مترین شت توپه دهبی و ناشت ده بیتهوه، وه کوو مندالی
 ساواو لی دیتتهوه له وه دا که ههستی و هرگرتن و حافیظمی شت گل ناداتهوه،
 شتی وه بیرو ناکه ویتتهوه، وه کوو مندالی ساواو لی دیتتهوه له وه دا تیروانینی بو
 روداوه کان به سادهیی و تاکه تاکیه، پیکیان ناگری و لیکیان ناداو ناکام و
 نه تیجه یان لی هه لئا هینجی، روداوو به سهرهاته کان له ههست و هۆشیدا جیگیر

نابن، پیش نهوهی بگاته کۆتایی تاوو توێ کزدنی روداوێک سهره تاکه ی له بیر ده چیتتهوه، ناوا بهو جۆره ده گاته ته مه نه ی پیری و که نه فتی ﴿حقی لایعلم من بعد علم شیئاً﴾ هه تا وای لی دی دوا ی زانی و وشیا ری هیچی له بیر نامینی و هیچ نازانی، نه و زانیاری و زانسته ی خۆی پیوه باده داو موجه لهو مونا قه شه ی پی ده کرد، هه مووی له کیس چوه، هیچی پی نه ماوه دۆست و کهس و کاری خۆی نانا سیته وه، ته نانه ت رتگای مالی خۆی لی تیک ده چی، روده کاته مالی خه لکی تر! ری ناباته وه بۆ خانه و لانه ی خۆی، سه ری له رزۆک و موی سپی و پیستی چرچ و عه قلی خه ره فاو!! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فره مو ی: ﴿ومن نعمه ننکسه فی الخلق﴾ (یس/ ۶۸) یان ده فره مو ی: ﴿الله الذی خلقکم من ضعف، ثم جعل من بعد ضعف قوه، ثم جعل من بعد قوه ضعفاً وشیة، یخلق ما یشاء وهو العلیم القدیر﴾ (الروم/ ۵۴) نه مجار پهروه ردگار به لگه یه کی تر دینیتته وه له سه ر رابوونی قیامه ت و زیندو بوونه وه ی ناده میزاد سه ر له نو ی. شین بوونه وه ی گژوگیا ده کاته به لگه له سه ر راستی هاتنی قیامه ت، چونکه لی کچوونی به هیژ هه یه له نیوان شین بوونه وه ی سه ر ده ره ی نانی گژو گیا له پاش باران بارین به زیندو بوونه وه ی ناده میزاد دوا ی مردن و هاتنی رۆژی قیامه ت! ده فره مو ی: ﴿وتری الارض هامدة﴾ نه تو ده بی نی نه ی بینهر! نه ی ناده میزاد زه و ی ده بی نی وشک و برینگه، گژوگیای تیدا نیه، ﴿فاذا انزلنا علیها الماء اهتزت وربت، وأنبتت من کل زوج هیح﴾ جاکه بارانمان به سه ردا باراندو تیژ ناو بوو، زه و یه که فشۆل ده بی و له خۆده که و ی، ره گ و ریشالی گژوگیاکه ی به باران و ناو گه شه ده کاو راده سی و ده شت و ده ر ده رازینیتته وه، جۆره ها گژوگیا و گول و گولزار نارایشی دیمه نه کانی ده ده ن! جۆره ها بۆن و به رام و تام و چیژیان لی پهیدا ده بی، جاکه سی ک بتوانی زه و ی وشک و برینگ و مردو ناو زیندو بکاته وه ی نارایشی بدا، زۆر به ناسانی ده توانی مردو هه کان سه ر له نو ی زیندو بکاته وه، به لگه یه کی به هیژو

لیکچواندنیتکی ناشکراو نومیاینه، سالانه وهرزانه به بهرچاوی خۆمانه وه زهوی وشک و برینگ به هۆی ئاوه وه وه خۆ ده کهوێته وه گژوگیای په پریوی پاری تیدا شین ده بیته وه!

﴿ذلک﴾ ته وهی باس کرا: له دروستبوونی ئاده میزاد له گل و تاوو توێ کردنی کۆرپه له له منداڵان داو گۆرانسی قۆناغه کانی دروستبوونی و گه شه کردنی ژیانی سه رزه وی به و شیوه ی باسکرا نه مانه هه موو ﴿بأن الله هو الحق﴾ به هۆی ته وه وه یه: که خودا حه قه وه هه یه و هه یه شک و گومانى تیدا نه، هه میشه هه یه وه هه ر بووه وه هه ر ده بی و نه مانى به سه ردا نایه.

به دیه یته ره وه چی بوێ ده یکا و چۆنى بوێ ئاوا به دی ده یته، جگه له خودا هه موو مه خلوقات زه بوون و لاوازن هه یه کامی له و کارانه یان بۆ نا کرێ که باس کران!

﴿وانه یحی الموتی﴾ به هۆی ته وه وه یه خودا مردو زیندو ده کاته وه، توانای زیندو کردنه وه ی مردوانی هه یه، چونکه نه گه ر خودا ده سه لاتى زیندو کردنه وه ی مردوانی نه بوایه هه رگیز نه یه ده توانی له خاکی مردو ئاده می زیندو دروست بکا، نه یه ده توانی له خۆلێ مردو و شک و برینگ نه وه هه موو گژوگیایه وه روک و دارو دره خته فه راهه م بیته، که سێک توانی به ته له گل ئاده می دروست بکا، گژو گیا فه راهه م بیته، چۆن توانای زیندو کردنه وه ی مردوانی نه؟ وه کوو له شوێنیتکی تر دا ده فه رموێ: ﴿ان الذی احياها لمحی الموتی، انه على کل شیء قدير﴾ (فصلت/٣٩) به لێ ته و خودایه ی سه رته تا گیانی دروست کرده، هه ر ته و ده توانی جارێکی تر گیان به به رجه سه ته کان دا بکاته وه سه رله نوێ ئاده میزاده کان له گۆره کانیان راست بکاته وه، پا داش و سزای کرده وه کانی جیهانیان بداته وه.

﴿وانه على کل شیء قدير﴾ په ره رده گار نه م کارانه ی ده یانکا به هۆی ته وه وه یه: که خودا به سه ر هه موو شتێک دا خاوه ن ده سه لات وه توانای زیندو

کردنه‌وه‌ی جه‌سته رزیوه‌کانی هه‌یه‌و هه‌موو زانیاریه‌کی ده‌باره‌یان هه‌یه‌و هیچی لی گوم نابێ، هه‌رکاتێ ویستی زیندویان بکاته‌وه به‌ناسانی و چۆنی بوی ناوا زیندویان ده‌کاته‌وه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يَحْيٰىهَا الَّذِیْ اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ، وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِیْمٌ﴾ (یس/۷۹). هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌وه‌یه: که ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ آتِیَةٌ لَّارِیْبَ فِیْهَا﴾ نێوه بزنان: که‌سیک بتوانی مردوان زیندو بکاته‌وه، ده‌شتوانی قیامه‌ت هه‌ل‌سیتی: که‌وابوو قیامه‌ت راده‌بی و شک و گومان له‌هاتنیدا نیه، چونکه خودا بریاری رابوونی قیامه‌تی داوه، شتیکیش خودا بریاری دابی هه‌رده‌بی بێته جی و نه‌هاتنه‌دی مه‌حاله.

ده‌بی ناده‌میزاد بزنان و دل‌نیابن: که‌قیامه‌ت دی و ﴿وَإِنَّ اللَّهَ یَبْعَثُ مِنْ فِی الْقُبُورِ﴾ دل‌نیابن: که‌خودا هه‌موو ناده‌میزاد دوی مردنیان سه‌رله‌نوی زیندویان ده‌کاته‌وه، جه‌سته‌کانیان ریک ده‌خاته‌وه و گیانیان به‌به‌ردا ده‌کاته‌وه و راپیچی گۆره‌پانی هه‌شریان ده‌کا و حساب و لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ل نه‌نجام ده‌دا و پاداش و سزای خۆیان وه‌رده‌گره‌وه!

به‌کورتی قۆناغه‌کانی دروست بوونی ناده‌میزاد و گیانه‌به‌رانی ترو گژوگیا به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی: که‌خودا توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی مومکیندا هه‌یه‌و هه‌موو زانیاریه‌ک ده‌زانێ، رابوونی قیامه‌ت مومکینه‌و خودا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا هه‌یه.

قیلینی:

وه‌کوو چهند جارێک ئاماژه‌مان پێ کردوه، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی قورئانی پیرۆز سی شتی سه‌ره‌کیه له‌بواری عه‌قیده و باوه‌ردا.

۱- تاك و ته‌نهایی په‌روه‌ردگار وه‌صفدار کردنی به‌هه‌موو صیفه‌تیکی که‌مال و به‌دوور گرتنی له‌هه‌موو عه‌یب و خه‌وشێک.

۲- چه‌سپاندنی هاتنی قیامه‌ت و هه‌بوونی ژیانی جاویدانی شه‌و دونیاو زیندوبوونه‌وه‌ی قیامه‌ت.

۳- چه سپاندنی نیگا و سروشی خودا بۆ پیغه مبهرا و رهوانه کردنیان بۆ سهر کۆمه لانی ناده میزاد به گویره ی پتویست و پشتگیری کردنیان به موعجیزه و رودای سهرناسا و موعجیزه، بۆیه زۆر جار له قورئان دا پی له سهر ئهم بنه مایانه داده گری و جهختیان له سهر ده کاتمه.

له لایه کی تره وه چه ند جارێک ئاماژه مان پی کردوه و له کتیبه ئوصولیه کاندایا چه سپاوه: که فهرموده کانی پیغه مبهرا ﷺ رونکهره وه و ته فسیرو راته که ری نایه ته کانی قورئان. جا با بزانی پیغه مبهرا ﷺ چۆن قۆناغه کانی دروستبوونی ئاده میزادی رون کردۆته وه؟ له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا فهرموده یه که هیه، عه بدولای کوری مه سعود ده فهرموی: پیغه مبهرا ﷺ بۆی باس کردین: فهرموی: ((ان احدکم یجمع خلقه فی بطن امه اربعین یوما، ثم یكون علقه مثل ذلك، ثم یرسل الله الملك فینفخ فیهِ الروح ویؤمر باریع کلمات بکتب رزقه واجله وعمله شقی او سعید)).^(۸)

واته: ههر یه کی که له نێوه له سکی دایکی دا چل روژ به نوتفه یی ده مینیتیه وه، پاشان چل روژ به خۆتپاره یی ده مینیتیه وه، پاشان چل روژ به گۆشتپاره یی ده مینیتیه وه، نه مجار پهروه ردگار فریشته ده نیری گیانی به بهردا ده کا و فهرمانی پی ده کری به نویسنی چوار شت: رزق و روژی، ته مه نی، کارو کرده ی، باشه یان خراپه.

ئینوعه بباس ده فهرموی: دای تپه رپوونی چوار مانگ له (ده) روژی یه که می پاش چوار مانگه که گیانی به بهردا ده کری، ههر ئهم نه ندازه یه ش ده بیته عیده ی ئافره تی میرد مردوو، واته: چوار مانگ و ده روژ.

بێگومان فو پێدا کردنه که هۆکاری که خودا ده پره خستنی بۆ گیان به بهردا کردنی کۆرپه له، به دیه پتاون و شیوه کێشانه که ی به قودره تی خودا نه غام

(۸) بوخاری له سه ره تای کتیبی (القدر) (۶۵۹۴) دا ههروه ها موسلیم له سه ره تای کتیبی (القدر) (۲۶۴۳) ریوایتیان کردوه.

دەدى: ۋەكۈ دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الاعراف/۱۱)
 يان دەفەرمۇي: ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ (غافر/۶۴) يان دەفەرمۇي:
 ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ...﴾ (الحج/۵) ئەو گيانەى كەلە مادە
 مەنەوئە كەدایە پېش تېپەر بوونی چوار مانگە كە گيانىكى روھ كى يەو گيانى
 ھەقىقى نىە. زانايانى ئىسلام گومانىان لەو ەدا نىە: كەبەبەردا كەردنى گيانى
 ھەقىقى و جمو جول پەيدا كەمر لەكۆرپەلە دواى تېپەر بوونی چوار مانگە كە
 پەيدا دەبى!

قورطوبى دەفەرمۇي: ئەگەر ئافرەتتە مەنى پىاۋە كەى دەرھاۋىشتەو،
 ھوكمى ۋەزەى ھەملى بۆ برپار نادارى ۋ ھىچ ھىسابىتىكى بۆ ناكرى، بەلام
 ئەگەر بەخوئىن پارەى فرى دایەو، يان بەگۆشتپارەى ئەو ھىسابى ھەملى
 بۆ دەكرى ۋ رەھەمى پى ۋ پاك دەبىتەو ۋ عىددەى پى دەروا، ئەمە مەزھەبى
 ئىمام مالىكە!

شافىعى دەفەرمۇي: فرى دانى گۆشتپارە ھىچ ئىعتىبارىكى بۆ نىە،
 كاتتە ئىعتبارى بۆ دەكرى ئەگەر شەكل ۋ شىۋەى كىشراپى. ئەگەر ھەر
 گۆشتپارە بوو شەكلى نەكىشراپو ئەو ە دوو راھىە: راي دەق لەسەر ھاتو
 ئەو ە: كەعیدەى پى دەروا، بەلام نايىتە ئافرەتى منال بوو، بەدايك دانانرى،
 چونكە عىددە بەخوئىنى رەوانو جارى تېپەر دەبى، كەوابو بەگۆشتپارە باشتەر
 رۆيىشتىنى عىددەى پى دەروا. (۹)

ئىمام مالىك دەفەرمۇي: ئەگەر ئافرەتتە زەبرىكى بەر سكى كەوت،
 كۆرپەلە كەى بەخوئىنپارەى يان بەگۆشتپارەى فرى دا، ئەوا خوئىنى كۆرپەلە
 ۋەردەگرى: كەبرىتىيە لەنىو ەى دەيەكى خوئىن..

شافىعى دەفەرمۇي: ئەگەر كۆرپەلە كە شەكل ۋ شىۋەى نەكىشراپو ھىچ
 خوئىنىكى لەسەر نىە.

نیام مالیک ده فهرموی: نه گهر تافره تیک سکی له بار چوو کۆریه له یه کی فری دا، دهنگی لیوه نه هات نه وه نیوهی دهیه کی خوینی له سه ره. نه گهر دهنگی لیوه هات؛ نه وه له گه ل شافیعی دا رایان وایه خوینی ته و او وهرده گری.

حال و وه زعی ئاده میزادان؛ کی شه و نیزاع و ده مه ده می

بروا شیوا وه کان و پاداشتی خاوه ن باوه ران

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَظِيمٍ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ
فِتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ
الْحُسْرَانُ الْمُمِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن
ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

زۆریه‌ی راقه‌که‌رانی قورئان له‌سه‌ر شه‌وه‌ن: که‌نایه‌تی ﴿ومن الناس من يجادل...﴾ ده‌رباره‌ی نه‌بوجه‌ل، نازل بووه، خودا هه‌ره‌شه‌ی لی کرد به‌پرسوا کردن له‌دونیا‌دا، هه‌ره‌شه‌که‌هاته‌جی و له‌غه‌زای به‌دردا کوژرا. یان ده‌لێن: ده‌رباره‌ی (النضر) ی‌کۆری (حارث) نازل بووه: که‌نه‌ویش له‌غه‌زای به‌دردا کوژرا.

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿ومن الناس من يعبد الله...﴾ تیمامی بوخاری له‌تیب‌نوعه‌بباسه‌وه‌ری‌وایه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رموی: پیاری واهه‌بوو کۆچی ده‌کرد بو مه‌دینه‌و موسوڵمان ده‌بوو: جاته‌گه‌ر ژیا‌نی خو‌ش بوایه: ژنی کۆری ببوایه، تا‌ژه‌له‌کانی باش زاو و زیا‌ن بک‌ردایه‌ ده‌ی‌گوت: به‌خودا تاینی‌کی باشه، نه‌گه‌ر وانه‌بوایه‌ ده‌یان‌گوت: به‌خودا تاینی‌کی شومه‌ نیت‌ر خودا نایه‌تی ﴿ومن الناس من يعبد الله على حرف...﴾ ی نازل کرد.

تیب‌نومه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ری‌گای (عطیه) وه‌ له‌تیب‌نو مه‌سه‌عو‌ده‌وه‌ری‌وایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: پیای‌یکی جوله‌که‌ موسوڵمان بوو، دوا‌یی کۆ‌تر بوو، مال‌و مندالی فه‌وتان، ره‌ش‌بینی به‌تیس‌لام کرد و تی: له‌م ناینه‌ تازه‌یه‌م خیرم نه‌دی، هه‌ر که‌موسوڵمان بووم کۆ‌تر بووم مال‌م فه‌وتا، منداله‌کانم م‌ردن. نیت‌ر نایه‌تی ﴿ومن الناس من يعبد الله على حرف...﴾ نازل بوو.

ئه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ی نیت‌ره‌ با‌سی حال‌و وه‌زع‌ی سی‌ پێ‌ر له‌ ئاده‌میزاد ده‌کا، ئه‌مه‌ش دوا‌ی به‌یان‌کردنی حال‌و وه‌زع‌ی کۆمه‌لێک له‌گوم‌پا‌و نه‌زانه‌ چا‌و لی‌که‌ره‌کان: که‌له‌وه‌ پێ‌ش به‌نایه‌تی ﴿ومن الناس من يجادل في الله بغير علم، ويتبع كل شيطان مريد﴾ با‌سی کردن.

۱- کۆمه‌لێ یه‌که‌م ته‌وانه‌ن بان‌گه‌وا‌زی خه‌لکی ده‌که‌ن بو‌ گوم‌پا‌یی و بو‌خۆشیا‌ن سه‌رانی کوف‌رو سه‌ری‌پێ‌چیا‌کاران. ده‌فه‌رموی ﴿ومن الناس من يجادل

فی الله بغیر علم ولا هدی ولا کتاب منیر ﴿برئ ناده میزاد همن، کی شه و ده مه ده می ده کهن ده باره ی تا کو تنه نهای خود او زات و صیفاتی، له م جیدالو کی شه یه دا چ به لگه یه کی عد قلی و نه قلی راست و دروستیان به ده سه ته وه نیه، به لکو همر به ها و انتو ناره زوبازی یه و به س!﴾

نه به لگه ی عد قلی به هی زیان لایه، نه له خودا وه نیگا و سروشیان بو هاتوه بو نه وه ی نه وانه پشتی پی به سه تن.

﴿ثانی عطفه لیضل عن سبیل الله﴾ کی شه و جیدال ده کا خو به زل ده زانی و پشت له حق هه ل ده کا، حق و راستی به گویدا ناچی و چه ندیک بانگ بکری بو حق نهو مل نادا. به فیزه وه لا ده کاته وه و خو ی له خه لکی به رزتر ده زانی. مه به سستی خو به زل زانی و فیز کردنه که ی نه وه یه: له نا کام دا بر واداران له نایینی خودا دوور بکه ونه وه واز له خودا په رستی پی نن. همر به وه ونده رازی نابی خو ی گومرپایه، ده یه وی خه لکی تریش گومرپا بکا.

لامی (لیضل) یان (لام) ی ته علیل و بایسه، یان (لام) عاقیبه ته. زومه خه هری ده فهرمو ی: (لام) ی ته علیل واته ک کی شه و جه ده ل به رپا ده کا بو نه وه ی خه لکی گومرپا بکا.

نهم زلخو رته گومرپا و گومرپا که ره، هه روا به سه ری وه ناچی پیو یسته ریشه کیش بکری و له ناو بری ﴿له فی الدنیا خزی﴾ له دونیادا ریسوایی و سه رشو ری به شیه تی!! وه کوو له وه پیش ناما ژه مان بو کرد، راقه که ران ده لئین: مه به سستی نه بو جه هلو ها وه لانیه تی نه وه بوو: له غه زای به دردا هه موو نه وانه کوژران و ریسوا بوون ﴿و نذیقه یوم القیامة عذاب الحریق﴾ له روژی قیامه تیش دا عه زابی ناگری دۆزه خی پی ده چیژین، توپی ده ده ینه ناو دۆزه خه وه به ناگر ده یسو تیئین.

﴿ذلك بما قدمت یداك﴾ جائو کاته پی ده گو تری: نهم به ناگر سووتانو عه زابه به تی شه ت سزای نهو کرده وانه یه که له دونیادا نه نجامت دا وه، به هوی

تاوانی خۆته‌وه‌یه‌و سزایه‌که پراو پری تاوانه‌کاته. ﴿وان الله ليس بظلام للعبيد﴾ نه‌مه‌ش له‌م روه‌وه‌یه: که‌خودا سته‌م له‌به‌نده‌کانی نا‌کاو که‌س به‌بی تاوان سزا نادا.

یان نه‌مه‌ی له‌پری سه‌رزه‌نش‌تو لۆمه‌ کردن و لا‌ق‌رتی پێ‌کردنه‌وه‌ پێ ده‌گوتی: وه‌کوو نه‌وه: که‌له‌تایه‌تیکی تر‌دا ناما‌زه به‌وه ده‌کاو ده‌فه‌رموی ﴿خذوه فاعقلوه الى سواء الجحيم، ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم، ذق انك انت العزيز الكريم ان هذا ماكنتم به متمون﴾ (الدخان/٤٧-٥٠).

٢- کۆمه‌لی دوو‌ه‌م: گو‌م‌پراو شه‌قاوه‌ دل‌ک‌رمی و دو‌روو به‌ر‌ژه‌وه‌ند په‌رست و ما‌د‌دین. ده‌فه‌رموی: ﴿ومن الناس من يعبد الله على حرف﴾ پ‌ری له‌ئاده‌میزاد خودا په‌رستی ده‌که‌ن له‌که‌ناره‌وه‌و به‌روا‌لت، خودا په‌رستییه‌که‌یان به‌دل‌نیو له‌ناخه‌وه‌و به‌د‌ل‌سۆزی عیبا‌ده‌ته‌که‌یان ته‌نجام ناد‌ه‌ن، وه‌کوو که‌سیک وان له‌که‌ناری سو‌پاوه‌ ده‌وه‌ستی، هه‌ر‌کاتی هه‌ستی به‌خه‌ته‌ر کرد ده‌قو‌چینی و هه‌ل‌دی، نه‌گه‌ر سو‌پا‌که‌ش سه‌ر‌که‌وتنی به‌ده‌ست هیتا، نه‌وه سنگ ده‌رده‌په‌رینی و خۆ ده‌باته‌ پێشه‌وه‌. نه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ پ‌روا شی‌واو و پاران، دل‌دامه‌زراو نین، دل‌یان له‌سه‌ر تاین دان‌مه‌زراوه‌، عیبا‌ده‌ته‌که‌یان به‌د‌ل‌سۆزی نا‌که‌ن و کۆمه‌لیکی دوو‌روون.

جا نه‌و جۆره‌ که‌سانه‌، ﴿فان اصابه خيرا اطمان به﴾ ته‌گه‌ر له‌دوای نیما‌نه‌یتانه‌که‌ی و له‌ژێر سایه‌ی تاین دا قازانجیکی ما‌دی ده‌ست که‌وت، مال و سامانی زۆر بوو، مندالی بوون، له‌ش‌ساغ و ته‌ند‌روست بوو، نه‌وه دل‌ی به‌تاین خۆش ده‌بی و ده‌لی: به‌خودا باش بوو موسو‌لمان بووم و نه‌م تاینه‌ تاینیکی چاکه‌.

﴿وان اصابته فتنة انقلب على وجهه﴾ خۆ نه‌گه‌ر له‌ژێر سایه‌ی تاین دا توشی نه‌خۆشی بوو، مندالی مرد، مال و سامانی که‌م بۆوه، خیزانی مندالی

نهبوو، نازەلەكانى پەريەيان نەساندو زۆر نەبوون، خىرا لەتايىن هەلەگەر پێتەوهو
كافر دەپێتەوه!!

﴿خسر الدنيا والآخرة، ذلك هو الخسران المبين﴾ خەسارە قەندى دۇنياو
قيامت بوو، لەدۇنيادا هېچى دەست ناکەوى، هېچ پياوەتى و شکۆمەندى بۆ
دەستەبەر نابى، پاداشتى قيامەتیشى دەفەوتى، چونکە باوەرى بەخودا نىه،
لەو پەرى بەدبەختى و سوکايەتتى دا دەژێ و هېچ خەسارە قەندىيەكى ناگاتى!
خەسارە قەندى دۇنيا بوو بەهۆى ئەو بەلایەى بەسەرى هاتووه،
خەسارە قەندى قيامەتیش بوو بەهۆى هەلگەرانەوهى لەبىرو باوەرى خۆى و
پشت هەلکردنى لەهیدايەت و ڕۆشنایى تايىن.

بێگومان لەبەرچاو گرتنى قازانچ و زیان شتیکە لەگەڵ بازرگانیدا
دەگونجى و پێوهرى ئەوەیە، وەلى بۆ پێوهرى عەقیدەو بیرو باوەر ناگونجى،
عەقیدەو باوەر وەرەگیرى و پەسەند دەکرى، حەق و راستىیەکە لەبەر خودى
خۆى وەرەگیرى و ئینفیعال و نامادەباشىیەکە لەدل و دەروون دا دەبى بۆ قبول
کردنى نوری هیدايەت و حالتیکە بەو نوورە ئەبى ئەو ئینفیعالە پەیدا نابى، بیرو باوەر
دەبى دامەزراو نەگۆر بى، هېچ شتیک نەتوانى لەجیگای خۆى بيجوئینى!

موسولمانى راست نابى خودا بەتاقى بکاتەوه، چونکە خاوەن باوەرى
راست هەر لەسەرەتاوه رازیبە بەهەموو شتیک کەخودا بۆى داناو، لەسەر
نیعمەت و خوشى سوپاسگوزارە، لەسەر بەلاو ناخۆشى بەصەبرو ئارامە، بیرو
باوەر کالایەکى بازار نىه لەنێوان فرۆشیارو کڕیار دا، بەلکو خۆتەسلیم کردنى
موسولمانە بەخودای خۆى کەخاوەنى هەموو شتیکەیتى. بەدییهتەرو خاوەنو
رزقو رۆژیدەریەتى.

ئەو کەسەى لەکاتى ناخۆشیدا روو لەتايىن وەرەگیرى و وادەزانى هۆى
تووش بوونى بەو بەلایە موسولمان بوونیهتى، خەسارە قەندەو هېچ گومان
لەخەسارە قەندىيەکەى دا نىه، چونکە وێرای خەسارە قەندى مال و سامان و

له ده ستدانی مندالۆ ته ندروستی، دانییایی و بتمانهو سه برو نارامیش
له ده ست ده دا!

ئهو كه سه ی روو له خودا وهرده گپړی رو له كوێ ده كا؟ كی ده په رستی؟
بیگومان ئهو به د به خته مال ویرانه ﴿یدعوا من دون الله مالا یضره
ولا ینفعه﴾ جگه له خودا عیبادهت ده كا بۆ بت و سه نه میك: كه به هیچ جوړی
ئهو عیبادهت بۆ كراوه ناتوانی زیانی لی بډا، یان سوودی پی بگه یه نی،
هاواری لی ده كا و لیتی ده پاریته وه، واده زانی سوودی پی ده گه یه نی و زیانی لی
دوور ده خاته وه، به لām عیبادهت بۆ كراوه كه ی دارای هیچ شتیکی نیه، نه گهر
به ندایه تی بۆ نه كا زیانی پی ناگه یه نی، نه گهر عیباده تیشی بۆ بكا سوودی پی
نادا. ﴿ذلك هو الضلال البعید﴾ به راستی ئهو هه لگه رانه وه و به تپه رستیه
گومراییه كی زۆر دووره له حق و لادانه له پربازی حق و دوور كه وتنه وه یه
له شه قامه ری.

﴿یدعوا لمن ضره اقرب من نفعه، لبئس المولى ولبئس العشير﴾ ئهو
گومپا و به د به خته عیبادهت ده كا بۆ شتیك كه له دونیادا زیانی له سوودی
نزیكتره، به لām هیچی پی ناكری. له قیامه تیشدا زیانگه یاندنه كه ی ناشكرايه
به هوێ ئهو عیبادهت بۆ كردنه ی توپ ده دریته ناو دۆزه خه وه بۆ هه تا هه تایه
سزای سه خت ده چپژێ: به راستی یارمه تی ده رتیکی زۆر خراپ و یاوه رتیکی زۆر
ناپه سه نده. یان ئه مه ناخاوتنی به تپه رسته كه یه، له وكاته دا: كه بۆی مه علوم
ده بی: كه به هوێ ئهو په رستش و عیبادهت بۆ كردنه وه ده خریته دۆزه خه وه ئهو
قه سه یه ده كا!

۳- كۆمه لی سییه م: كۆمه لی به خته ووه رانن: ئه وانن: كه به دل ئیمانیا
هیناهو به كرده وه ش راستی ئیمانه كه یان چه سپاندوه. ده فه رموی: ﴿ان الله
یدخل الذین امنوا و عملوا الصالحات جنات تجری من تحتها الأنهار﴾
بیگومان په روهر دگار پاداشتی ئه وانه ده داته وه: كه ئیمانی راست له دلۆ

دهرونیان دا جیگیر بووه و کرداری باشیش ته نجام ده دهن به وه: که ده یاغاته ناو
باخه کانی به هه شتموه: باغو شوینیک به ژیر دره خته کانی دا جوگا و جو بار
ده کشین و هیندهی تر باغه کان جوان و ههوا ساز دهن!

﴿ان الله يفعل ما يريد﴾ بیگو مان خودا چی بوئی بیکا دهیکا، ریز
له خاوهن باوه ران ده گری و پاداشی باشیان ده داته وه، نه هلی کوفرو تاوانباران
ریسوا ده کاو له فاضل و رهحه تی خۆی بی بهشیان ده کا. کهس نیه بتوانی
بریارو قهضای رت بکاته وه و حوکه کانی هه لبوه شییتته وه.

حالی نه وانهی که له کو مه کی کردنی خودا
بو پیغه مبه ر ﴿ناهومیدن﴾

مَنْ كَانَتْ

يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يَتْلُوْنَ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنْ يُرِيدُ

دوای بهیان کردنی حال و وه زعی موشریکه جیدال خاوه کان و دوو روه کان و
موسولمانه خاوهن باوه ره کان، په روه ردگار دوو شتی سه ره کی و گرنه
را ده گه یه نی، یه که میان یار مه تیدانی پیغه مبه ر ﴿ناهومیدن﴾ له دونیا و له قیامت دا
بوئمه وی کافره کان له سه ره که وتنی خۆیان ناو مید بن. دوو ه میان نازل کردنی
نایه تی قورنانه: که شاره زایی که ره بو ریبازی حق و راست! ده فرموی: ﴿مَنْ
كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ﴾
ته فیسیری ره وان (۱۶۶)

واته: هه كه سىك گومانى وايه: خودا يارمه تى پيغه مبهري خۆى: (محمد) ﷺ
 نادا له دونياو قيامهت و زالى ناكه به سهر دوژمنانى دا، بابه حه بليك خۆى
 له قه ناره بدا به هه لاشى خانوى خۆيه وه، خۆى هه لا وه سى به گوريسىك به بن
 ميچى خانه كهى خۆى دا ﴿ثم ليقطع﴾ پاشان حه بله كه بېرى و بكه ويته
 خواره وه، يان پيش بخواته وه وهه ناسه له خۆى بېرى تاده خنكى، ﴿فلينظر﴾
 نه مجار باهر له تىسته وه بير لهو روودا وه بكات وه وه له دلى خۆى دا لىكى
 بداته وه بپروانى ﴿هل يذهبن كيده ما يغيظ؟﴾ ئايا نهو كرده وه يه داخى دلى
 لاده با؟ نه خه ير هه رچى بكا بى سووده، بايزانى: كه هيج ريگا چاره يدك نيه بۆ
 خوگرتن له ژير بارى گرانى به لاو ناخوشى دا جگه له پشت به ستن به خودا و
 چاوه پروانى يارمه تى نهو. هيج ريگايه كه نيه بۆ رزگار بوون له به لاو موصيبت
 جگه له رو كردنه خودا و پارانه وه لى. به بى رو كردنه خودا و پشت به ستن به هيزو
 ده سه لاتى پهروه ردار هه مو وه ول و ته قه لا يه كه بى سووده، هيج
 به ره مه مىكى نابى، به لكوو پتر ته نگه تاو ده بى، كه واته: باكا براى ليقه و ماو
 نه م ده روازه له خۆى دانه خا و نهو رووناكييه له خۆى نه كوژينيته وه، خۆى لهو
 ههوا سازگاره بى بهش نه كا وه ناسه له خۆى نه بېرى. نيمام نه بوجه عفه رى
 (النحاس) ده فهرموى باشتري ته فسير بۆ نه م ئايه ته نه وه يه: بگوتري:
 (كه سىك پيى وايه: خودا پيغه مبهري خۆى حه زره تى موحه محمد ﷺ سه رناخا و
 زالى ناكه، پيى وايه ده توانى نهو كۆمه كييه يه زدانبييه بۆ پيغه مبهري دى نهو
 ده توانى بيپرى، بافيليك بدوزيته وه و بتوانى به وه ويه وه بگاته ناسمان، نه مجار
 نهو كۆمه كييه بېرى نه گهر بۆى ده كرى، پاشان بپروا و تيبفكرى: ناخو فرت و
 فيله كانى توانيو يانه نهو كۆمه كييه كه پيى ناخوشه بۆ پيغه مبهري ﷺ بى،
 بيپرو و نه هيلى خودا يارمه تى پيغه مبهري ﷺ بدا؟؟ به كورتى نه گهر نه توانى
 نهو كۆمه كييه قه طع بكا به ته نكيدش ناتوانى، بادئىا بى خودا يارمه تى
 پيغه مبهري خۆى ده دا).

به کورتى: خودا یارمه تیده ری نایینی خۆیه تى، پیغه مبه ری خۆی زال ده کاو پارێزگاریی نایینی خۆی ده کا. ده ی باداخ له دلاڤ شق به رن!

﴿وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰیٰتٍ بَیِّنٰتٍ﴾ ههر وه کوو نهم رونکردنه وهیه مان بۆ هیدایهت و گومر ابون، ههروه کوو نهم نایه تانه مان بۆ ناردووی بۆ ترساندنی ئاده میزاد له سزای قیامهت و پۆلێن کردنیان بهو پێرو تاquamنهو راگه یاندنی نمو راستیه: که کهس سه رناکهو ی نه گهر خاوه نی تیمانی ساغ نه بی. ههر بهوشیوه له مهور بهر نایه تمان ناردونه خوار ی، ههروایش ده ی نێرینه خوار ی، هه موو نایه ته کان نیشانه ی نه وه ن که له خودا وه نێردراون، مانا که یان ناشکراو نو مایانه و بۆ پیغه مبه ر ﴿نیر دراو و نه و که سه ی قور تانی بۆ نیر دراو ه پیغه مبه ره ﴿نه مه ش بۆ نه وه ی ئاده میزاد په ندنا میتز ببن و سوودی لی وه ریگرن.

﴿وان الله یهدی من یرید﴾ چونکه ییگومان خودا خواستی له سه ر هیدایه تدان ی ههر که سیك بی هیدایه تی ده دا توفیقی نه وانه ده دا: که ده زانی تیمان ده ی نین و ناماده باشی نه وه یان تیدایه بر وا به په یامی خودا بکه ن.

پهروه ردگار هه موو گهل و نه ته وه کانی لیك هه لده هاویر ی،
ههر چی له بوونه وه ردایه گهر دنکه چی فه رمانی خوادیه

إِنَّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا وَالَّذِیْنَ هَادُوا وَالصَّٰبِیْنَ وَالنَّصْرٰی
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِیْنَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ یَفْصِلُ بَیْنَهُمْ
یَوْمَ الْقِیَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ
یَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾

لهوه پیتش پهروه ردگار حال و وه زعی موشریک و دوروو موسولمانه کانی
به بیان کرد، لیره شدا نهوه روون ده کاته وه: که روژی قیامت پهروه ردگار
دادا گایی هه موو نهوانه ده کاو لیکیان هه لده هاویری و حق و به تال لیک جیا
ده کاته وه. ﴿ان الذین امنوا والذین هادوا والصابین والنصری
والجوس والذین اشركوا، ان الله یفصل بینهم یوم القیامة﴾ بیگومان
نهوانه ی ئیمانیان به خوداو به پیغه مبهری خودا هیناوه، ههروه ها نهوانه ی
جوله که نه و پهیره وی نایینی یه هوودی ده که نه، نهوانه یش: که (صایینه نه)
(کۆمه لیکن له نیوان جوله کهو مه سیحی یان تاقمیکن فریشته په رستو زه بوور
ده خویننه وه).

ههروه ها نه صرانییه کانو نهوانه ی به ناوی نایینه وه پیتیان ده گوتری
(مه جوس) خۆرو مانگو ناگر ده په رستو و بریاری دوو خودا ده دن: ده لئین:
خودای خیر و خودای شهر هه یه.

ههروه ها نهوانه ی هاو له بۆ خودا داده نین و له ته که خودا ددا شتی تر
ده په رستن، خودا روژی قیامت دادا گایی هه لگرانی نه نایینانه ده کاو
به عه دالته لیکیان هه لده هاویری: نهوانه ی ئیمانیان ساغو په سنده ده یاغاته
ناو به هه شته وه، نهوانی تر ده خاته ناو دۆزه خه وه، هه رکه سه به گویره ی
ئیمان و کرده وه ی پاداش و سزای خۆی وهرده گریته وه.

﴿ان الله علی کل شیء شهید﴾ بیگومان خودا شایه دو ناگاداره به سه ر
کرده وه کانیان داو کردار و گوفتاریان لای خودا تو مارکراوه و هیچی لی گوم

نابی، هه موو نهی تی و ناشکرایه کیان ده زانی ﴿الم تر ان الله يسجد له من في السموات ومن في الارض والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب﴾ نهی نهو که سهی شایانی نهو هی خیطابت له گهل دا بکری! نایا تو نازانی هه رچی له تاسمانه کان و زهوی دایه گه ردنکه چی فەرمانی خودایه، هه موو شتیک خوشییان بی و ترشییان بی، ده بی ملکه چی ویست و نیرادهی خودا بن، فریشته له تاسمانه کان و ئاده میزاد و جندۆ که له زهوی هه روا مانگ و خوړو نه ستیره کان و شاخ و کپوه کان درهخت و گیانه بهران به هه موو جوړو پرپکیانه وه، هه ر شته به گویرهی خو و به شیوهی تایه تی خو و سوژده بو خودا ده باو هه موویان به ندایه تی خو یان بو نهو راده گه یه نن. ﴿و كثير من الناس﴾ زور له ئاده میزاد پاداشی خو ی هه یو بو دیاری کراوه، یان زور له ئاده میزاده کان سوژده بو خودا ده بهن و به ویستی خو یان عیباده تی خودا ده کهن فەرمان بهرداری زاتی کرد گارن. نه مه شتیک چی چه سپاو وه حقه ﴿و كثير حق عليه العذاب﴾ زوریشیان سزای خودایان له سه ر پریار دراوه سوژده بو خودا نابهن و سه ر پیتی فەرمانی خودا ده کهن، بیگومان نهو نه فامانه خودا سووکی کردوون ﴿ومن يهن الله فما له من مكرم﴾ که سیکیش خودا سووکی بکا نیتر که سیک نیه بتوانی ریزی بداتی و سه ری بهرز بکاته وه.

که سیک سووکی بکا و نه گبه تی تووش بکا، یان که سیک خودا به ده خت و کافری بکا به هو ی نهو: که ناماده باشی تیدا نیه بو ئیمان نهی تان، نیتر که س ناتوانی سووکی به تی له سه ر لابه ری، که س ناتوانی بیخاته سه ر کامه رانی و خو ش به ختی. چونکه هه موو کاریک به ده ست خودا خو یه تی ﴿ان الله يفعل ما يشاء﴾ بیگومان په روه رد گار هه رچی بیهوی له ریزلینان و ریز شکاندن نه نجامی ده داو که س نیه بتوانی پریاری خودا هه لپوه شییتیه وه ره خنه له هو کمی نهو بگری.

غووندى تهم ئايه ته ئايه تىكى تره كه ده فهرموى: ﴿اولم يروا الى ما خلق الله من شىء يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجداً لله وهم داحرون﴾ (النحل/ ۴۸) يان كه ده فهرموى: ﴿وان من شىء الا يسبح بحمده، ولكن لاتفقهون تسبيحهم﴾ (الاسراء/ ۴۴) ئايه ته كه ناماژه به وه ده كا كه حه شاماتىكى زور له قه باره به زابى يه كان (العوالم العلويه) له مانگو خورو مه جهره و نه ستيره كان به زانراو و نه زانراوه وه، هه روا حه شاماتىكى زور له كيوو دول و چوم و ساراو دره خت و پيروو خشوك به گيانله بهرو بى گيانه وه، هه موو تهم حه شاماته تىكرا له مه و كى بيكى سهر سوپه ينه ردا به ملكه چى سوژده بو خودا ده بهن و ته سبيحات و ذيكرى خودا ده كهن، يه كته پهرستى نه نجام ده دن، جگه له به شىك له ناده ميزاد كه له و حه شاماته دابراون و به نه نه قه ست له خودا يا خى بوون و عه زابى ريسوا كهرى ان بو پريار دراوه...!

پاداشى كافرو خودا ناسان له روژى قيامهت دا

﴿هَذَا نِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا﴾

﴿فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ

مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ (۱۹) يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ

وَالْجُلُودُ﴾ (۲۰) وَلَهُمْ مَقْمِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ﴾ (۲۱) كُلَّمَا أَرَادُوا

أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكَلِّفُ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
 وَهُدُودًا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُودًا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

ده‌بارە‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی ﴿ه‌ذان خصمان....﴾ موسلیم و
 بوخاری و هی تریش له‌ته‌بو ذه‌پوه ریوایه‌تیان کردوه: ده‌فهرموی ده‌بارە‌ی
 حه‌مزه و عوبه‌یده‌و عه‌لی کوری ته‌بو طالیب ﴿﴾ له‌موسولمانان و عوتبه‌و
 شه‌بیه‌و وه‌لیدی کوری عوتبه له‌موشریکه‌کان نازل بوو: که‌له‌روژی غه‌زای
 به‌دردا موباره‌زه‌یان ته‌نجام دا.

نیمامی عه‌لی ﴿﴾ ده‌فهرموی: ﴿ه‌ذان خصمان اختصموا....﴾
 تاده‌گاته وشه‌ی (الحریق) ده‌بارە‌ی روبه‌روبوونه‌وی ئیمه له‌گه‌ل موشریکه‌کان
 نازل بووه.

حاکم له‌ریگایه‌کی تره‌وه له‌نیمامی عه‌لی یه‌وه ﴿﴾ ریوایه‌ت ده‌کا
 ده‌فهرموی: (ده‌بارە‌ی ته‌وانه نازل بووه که‌پوژی به‌در روبه‌پروی موشریکه‌کان
 وه‌ستان: حه‌مزه و عه‌لی ته‌بو عوبه‌یده‌ی کوری ره‌بیعه‌و ﴿﴾ له‌ موسولمانه‌کان و
 وه‌لیدی کوری عوتبه‌و هاوه‌لانی له‌موشریکه‌کان).

ئیب‌نوجره‌یر له‌عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فهرموی: ده‌بارە‌ی ته‌ه‌لی
 کیتاب نازل بووه: که‌به موسولمانه‌کانیان گوت. ئیمه لای خودا له‌ئیه‌وه
 له‌پیشترین، نامه تاسمانیه‌که‌مان له‌هی ئیه‌وه کو‌نتره، ئیغه‌مبه‌رمان له‌پیش
 پیغه‌مبه‌ری ئیه‌وه بووه، موسولمانه‌کانیش ولامیان دانه‌وه و تیان: ئیمه
 له‌ئیه‌وه باشترین: ئیمه بروامان به‌پیغه‌مبه‌ری خو‌مان و پیغه‌مبه‌ری ئیه‌وه‌ش

ههیه، ههروا بپروامان به نامه ئاسمانیه کان ههیه به تیکرا. ته بچار دواى بهیانکردنى حال و وه زعى نهو شهش تاقم و پێپانهى باسى کردون و بپیارو حوکمی خودای ده رباره یان روون کرده وه، لێره دا پۆلێنیان ده کا بۆ دوو کۆمه ل؛ کۆمه لێ خاوه ن بپوا، کۆمه لێ کوفرو بیدینی، پاشان کیشهو نیزاعی نیتوانیان راده نوتنی، له ناکام دا سه ره نجامی هه ردولا راده گه یه نێ، یان بۆ به هه شت یان بۆ دۆزه خ. ده فهرموی: ﴿هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَحْمَةٍ وَاتِهِ: خاوه ن ئایینه جیا جیا کان که له وه پێش ده ست نیشان کراون و شهش تاقم بوون، دوو کۆمه لێ له یه کتر جودان؛ کۆمه لێ موسو لمانان و کۆمه لێ کافران؛ که بریتین له پێنج پێپه که ی پێشوو... نه م دوو کۆمه له کیشه یان تیکه وتوه که وتونه ده مه ده میتوه ده ربارهی خودای خۆیان؛ هه ر تاقمه له وانه پێی وایه: خۆی له سه ر حه قه و به رامبه ره که ی له سه ر به تاله. دژایه تی یان که وتۆته نیتوانه وه: موسو لمانان بپروایان وایه: خودای تا که ته نیا خاوه نی صفاتی که ماله (واجب الوجود) ه نه زه له یی یه و نه به دییه، بێ وینه و بێ نیاز، هه رچی صفاتی به رزو پیرۆز هه یه و شیاوی خودایه تییه هه یه تی. ئایینی په سه ند لای نه و نه و ئایینه یه که پێی ده گو ترێ: نیه سلام و به فریشته ی تایبه ت دا نێر درا وه بۆ هه زره تی موحه ممه د ﷺ نه ویش به و په رپێ دئسو زیه وه گه یاندویه تی!

پێنج تاقمه که ی تر دژی نه م بیرویا وه په رن و هه ریه که یان بۆ خۆی له بواریک ده دا و بیرویا وه پێکی هه یه هیچی به سه ر هیچه وه نیه.

١- موشریک: نه وانه ی بپروایان به هه بوونی خودا هه یه، به لام ها وه ل و شه ریکی بۆ دا ده نین: وه کوو نه وانه ی به تپه رستن یان نه ستێر په رستن، رۆژ په رستن گا په رستن... هتد.

٢- موشریک هه ندیکیان پێیان وایه: خودا و به دیه ی نه ر دووانن: ده لێن: خودای خێرو خودای شه ر هه یه، خودای تاریکی و خودای رووناکی هه یه، خودای خێریان نا و نا وه یه زدان یان خالیقی نوور، خودای شه ر نا و ده نین

نه هریه یان خودای تاریکی. نه مجار ناگریان داناوه به نیشانه ی نورو رووناکی. نه مانه پێیان ده گوتری (مه جوس) و روژیکسی کاریگریان هه بووه له گومرا کردنی خه لکی دا بۆیه قورشان به تایبه تی ناوی هیناون، نه گینا له حه قیقه ت دا نه مانه ش موشریک و بته رستن و گومراو سه رگه ردان ترن.

٣- نه گه ر گه لو نه ته وه یه ک بر وایان به خودای تاك و ته نها هه بوو بر وایان به نایینی ناسمانی هه بوو، نه وانه به خاوه ن ئاین ده ناسرێن و نه هلی کیتابیان پێ ده گوتری، جا نه مانه له پاش روژگاری حه زره تی (نوح) ﷺ شوین صوحوفی حه زره تی نیه راهیم ﷺ که وتوون، له پاش نه و شوین: ته ورات که وتوون و به یه هود (جووله که) ده ناسرێن و به هاتنی ئیسلام نایینه که یان نه سخ کراوه ته وه.

٤- نه صارا یان نه صرانی، نه وانه ن په یه روی حه زره تی عیسا ﷺ ده که ن شوین په یامی نینجیل که وتوون. به هاتنی ئیسلام نایینه که یان هه لوه شاهه ته وه.

٥- صابینه: کو مه لیک نه ده میزادن له روژگاری حه زره تی نوح و ئیه راهیم وه نه ستیره په رست بوون، له کتێبه تاییه ته کهانی عه قانیدو مه ل له دا پێیان ده گوتری: (صابینه) و (صوبی)، ئاین و باوه ریان هینده کو نه بوخویشان لیان تیک چوه ده میك ئیدی عای نه وه ده که ن: که شیرینکه وتووی نایینی حه زره تی مه سیحن، ده میکی ش خو یان له نه صرانییه کان جیا ده که نه وه، جائه گه ر نه صرانییه کان ئیعترا فیان پێ بکه ن ده بنه به شیک له مه سیحیه کان! هه لبه ته زو ر ئاین و شتی جیا جیای تر هه ن، هه موویان له م پێنج بیرو باوه ره سه ره کییه وه سه رچاوه یان گرتوه و کتێبه کهانی (الملل والنحل) و (الادیان والمذاهب) تو ماریان کردوون و هه موویان جگه له ئیسلام نیستا پوچ و به تال ن و په یه و کارانیان گومراو سه ر لی شیوان، له دوای هاتنی نایینی ئیسلام و بلا بوو نه وه ی به هه موو جیهان دا هه موو بیرو باوه ریک جگه له نایینی ئیسلام

به تالو پهیره و کارانی کافرن، له روژی قیامت دا پهروه درگار سزای توندیان ده داو رزگار بوونیان نیه، بویه قورنن ناکام و سه ره نجامی پهیره و کارانی نایینی ئیسلام و کافره کان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ﴾ نهوانی کافرن به خوداو جه زه تی موحه مه د ﴿بِهِ يَتَغَمَّصُونَ﴾ به پیغه مبهه نازانن، ناگری دوزه له خوین ده گری و وه کوو نهوه بهرگ و پوشاکیان له ناگر بو پردری وایه، ﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ له ناو ناگری دوزه دا ناوی کولاتیان به سهردا ده پژی تندرئ، ﴿يَصْهَرُ بِهِ مَاءٌ بِطَوْنٍ وَاجِلْدُودٍ﴾ بهو ناوه گهرمو کولاتوه ریخوله و جهرگ و دل و هه ناویان ده توتیه وه، پیستیان هه لده قرچی و داد پلوخی، به هه موو شیوه که سزا ده درین و توله ی کوفرو بی دینیان لی ده سه ندری و بو هه تا هه تایه له سزایه دا ده می نه وه. ئیبنو جهریرو تیرمیزی و ئیبنو ته بی حاتم و عه بدی کوری هه مید له نه بهو هره یه وه له پیغه مبهه وه ﴿رَبِّیَايَتِ دَهْكََا دَهْلَیْ﴾ پیغه مبهه ﴿فَهَرْمُیْ﴾ ((ان الحمیم لیصب علی رؤوسهم، فینفذ الجمجمة، حتی یخلص علی جوفه فیسلب ما فی جوفه، حتی یبلغ قدمیه وهو الصهر، ثم یعاد کما کان)).

﴿وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾ بو نهوان هه یه چهند چه کوچی له ناسن دروست کراو، بهو چه کوچانه لییان ده درئ، ده مالدری به ده م و چاوو شوینی تری جهسته یان.

نیام نه حمه له نه بو سه عیدی خودریه وه ربوایه ده کا: ده فهرموی: پیغه مبهه ﴿فَهَرْمُیْ﴾ ((لو ان مقمعا من حديد وضع فی الارض فاجتمع له الثقلان ما اقاموه من الأرض)) هه دووباره له نه بو سه عیده وه ربوایه کراوه: پیغه مبهه ﴿فَهَرْمُیْ﴾ ((لو ضرب الجبل بمقمع من حديد لتفتت، ثم عاد کما کان، ولو ان دلوا من غساق یهراق فی الدنيا لانتن اهل الدنيا)).

﴿كلما ارادوا ان يخرجوا منها من غم اعيدوا فيها﴾ ههركاتی ههول
 بدهن و بیانهوی خویان له و ناخوشیه رزگار بکهن له دۆزه خ بیته دهری و نهو
 غه و ناره حه تیانه یان له کۆل بکهون، ده یانگی پنه وه شوینی خویان و ده خرینه وه
 هه مان عه زاب و ناره حه تی و پییان ده گوتری: ﴿وذوقوا عذاب الحریق﴾ بچیژن
 سزای ناگری سوتینه ر!

فه ضیلی کوپی عه بیاض ده لی: سویندم به خودا نهوان ته معای چوونه ده ر
 ناکه ن قاچیان پیوه ند کراوه ده ستیان که له پچه ی تیدایه، نیت چۆن هه ولی
 ده رچوون بده ن؟ وه لی بلتیه سی ناگر به رزیان ده کاته وه چه کوچی عه زاب
 ده یاغاته وه خوار!

دوای رو نکر دهن وه ی حال و وه زعی کافره کان له قیامت دا. به یان کردنی
 نهو سزاو عه زابه ی له دۆزه خ دا توشیان دی، دیته سه ر باس کردنی
 به خته وه ری به هه شتییه کان و ده فرموی: ﴿ان الله يدخل الذين امنوا و عملوا
 الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار﴾ بیگومان پهروه دگار پاداشی
 گه وه باشی بۆ خودا په رستان داناوه؛ نهوانه ی تیمانیان هیناوه و کرده وه ی
 باش و به سوودیان ته نجام داوه، خویان له توان و خراپه کاری پراستوه خودا
 ده یاغاته ناو چهند باغو باغاتی به هه شته وه، باغو باغاتی به رزو رازاوه و
 جوان و قه شه نگ، به ژیر دره خته کانیا ن دا جۆگا و جۆبار ده کشین و هینده ی تر
 رازاوه یی و دیمه نی جوان به باغه کان ده به خشن و ههوا سازگار و دیمه نه کان جوان
 ده که ن! قه سرو باله خانه کان ده پازینه وه! سه رباری نهو خۆشی و رازاوه یی به
 ﴿یحلون فيها من اساور من ذهب و لؤلؤا﴾ جه ستیان ده پازینه وه به وه:
 که به زنده ی نالتون له ده ست و مه چه کیان ده که نه و باز نه کانیا ن به درو مرواری
 ده نه خشیند رین، هه روه ها به مرواری تر ناوچه وان و سه ربان ده پازینه وه و
 به دینه ی تاجی شاهانه پیانه وه دیاره!

دپرو مرواری نایابترین ماددهیه: که لهبنکی ده ریاکان دا له ناو صده ف
دا دهرده هیندری.

﴿ولباسهم فیها حریر﴾ پۆشاکیان له به هه شدا نا وریشه: له نایه تیکی
تردا نه مه ته نکید ده کاته وه ده فرموی: ﴿ولباسهم فیها حریر﴾
(فاطر/۳۳) به تی: له کاتیک دا: که دۆزه خیه کان پۆشاکي ناگرینیان له بهر
ده کری، به هه شتی یه خودا پیداهه کان پۆشاکي حه ریریان له بهر ده کری،
سه رباری نه وه ش خشی زپرو دپرو مرواریان پی ده به خشی.

﴿وهدهوا إلى الطیب من القول﴾ شارروزا ده کرین بۆ وتنی قسه ی باشو
دلنیا که ره وه دلخۆش که ر، بۆ ته قدیسو داننان به فضل و گه ره یی خودا دا.
﴿وهدهوا إلى صراط الحمید﴾ شاره زا ده کرین بۆ ریبازی و ده خرینه
شوینی که وه: که سوپاسی خودای له سه ر ده که ن. یان شاره زا ده کرین بۆ
ریبازی که به هۆیه وه ره وشت و هه لئسو که وتیان واده بی خودا لییان رازی بی.
قسه ی راست و په سند نه وه یه: که ریبازی خوداو ریبازی سوپاس له سه ر
کراو: بریستییه له به هه شت. واته: ریبازی که نا که مه که ی موسولمانان
ده گه یه نیته به هه شت.

هیدایه تدان بۆ ریبازی خودا: بۆ ریبازی سوپاس له سه ر کراو نیعه ته یکه
له نیعه ته کانی خوداو فضل و به خشی خودایه بۆ به نده کانی و شیاری نه وه یه
خودا له کاتی راناندنی نیعه ته کانی ده ست نیشانی بکا.

نه مه ی باس کرا نا کامی کیشه وه ده مه ده میی دوو پتیه بوو له
نا ده میزاده کان: پتیه موسولمانان و پتیه کافران نه وانه ی به هه شتین و نه وانه ی
دۆزه خین!

بۆیه پتیه سه ت نه ده میزاد بیر له و نا کامانه بکاته وه به خۆی دا بجیتیه وه
هه ول بدا له پتیه تاقمی خودا په رستان بی...

یا ساغکردنی که عبه له ناده میزاد

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفِ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُظْلَمِ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

نیبنوعه بیاس ده فرموی: ئەم نایه ته ده باره ی ئەبو سه فیانی کوری
حەرب و هاو لانی نازل بووه، که سالی حوده بییه نه یان هیشت پیغه مبه ر ﷺ و
هاو لانی ﷺ عه مره و حه جی مالی خودا بکه ن، پیغه مبه ر ﷺ نه یه ویست
شهریان له گه ل بکا، پاشان رێک که وتن: سالی دوا یی بینه وه بۆ حه ج و عومه ر.
ده باره ی رسته ی ﴿وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ.....﴾ نینو عه بیاس
ده فرموی: پیغه مبه ر ﷺ عه بدوللای کوری ئونه یسی له گه ل پیاویکی
موه اجیرو پیاویکی نه نصاردا نارد بۆ کارێک، له رێگا له ناو خۆیان لییان بوو
به ده مه ده می و هه ریه که یان به خۆیدا هه لگوت و شانازی به خۆی ده کرد، نیت
عه بدوللا رقی هه لساو کا برای نه نصاری کوشت و له نا یین هه لگه راپیه وه و
گه راپیه وه بۆ مه که! نیت نایه تی ﴿وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ.....﴾ ده باره ی ئەبو
نازل بوو!

په یوه ندی و مونا سه به ی ئەم نایه ته به پیشه وه له م پوه وه یه: له وه پیش
سه ره نجامی نه وانیه ده باره ی خودا و نایینی خودا کیشه یان تیکه موت روون
کرده وه، دیمه نی حا لی کافرانی ناو دۆزه خو موسولمانانی خودا پێداوی رانواند.
دیمه نی دۆزه خی سووتینه رو به هه شتی هه وا سازو خو ش و رازا وه ی خسته
رو. ئەجار به م بۆ نه وه ده باره ی ئەو کافرا نه ده دوی: که نا هیلن خودا په رستان
دیده نی مالی خودا بکه ن ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان نه وانیه
ته فسیری ره وان (۱۷۸)

کافرن به خوداو به پیغه مبهری خودا ﴿وَيَصَّدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و پیرای کافر بوونه که یان ناهیتلن موسولمانان بچنه ناو که عبه وه شه عاتیری حه ج و عومره نه نجام بدهن، به رهنگاری بانگه وازی نیسلا می ده بنه وه ده بنه کۆسپ و ته گهره له بهردهم بلا بوونه وهی دا، مه سجیدو له حه رامیان له موسولمانان یاساغ کردوه، له کاتیک دا نهو موسولمانانه له هه موو کهس شیواترن بهو ماله پیروژه، ﴿الَّذِي جَعَلَنَاهُ لِلنَّاسِ سِوَاءَ الْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ موسولمانان ده گێرنه وه له دیدنه نی نهو ماله ی: که خودا بۆ نهاده میزادانی داناوه، دانیشتوانی ناو مه ککه و حه ره و ده و رویه ری و شوینه کانی تریش تیتیدا چون یه کن، خانه ی خودایه بۆ هه موو کهس و کهس مافی نه وهی نیسه نهو شوینه پیروژه بۆ خۆی قۆرغ بکاو نه هیتلی خودا په رستان دیدنه ی بکن.

بیگومان نه مه داب و نه پیتی موشریکه کانی مه ککه بوو خه لکیان له ناین ده گێراپه وه، به ره ره کانی بانگه وازی پیغه مبهریان ده کرد، ته نگیان به وانه هه لده چنی: که خودا په رستییان ده کرد، سالی حوده ییبه نه یانه یشت پیغه مبه ر ﷺ له گه ل موسولمانه کان حه ج و عه مره ته نجام بدهن، نهو ناوچه یه ی خودا دانیشتوانی هه موو شویتیک (مه ککه و ده ره وهی مه ککه) ی تیتیدا چون یه ک لی کردوه، بۆ هه موو کهس وه کوو یه ک وایه مالتی هه موو کهسه، نهو موشریکه قو په ییشیه مله وپانه سته م ده کهن و موسولمانان له دیدنه ی نهو ماله پیروژه مه نه ده کهن !

﴿وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْخَادِ بَظْلَمٍ نَذَقَهُ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ﴾ هه رکه سیك نیازی وابی لهو ماله پیروژه دا روبکاته جه ورو سته م له خودا یاخی ببی و سه ریچی فره مانی خودا بکا نه وه نیمه له تۆله ی نهو تاوانانه ی دا عه زابی به نیش و نازاری پی ده چیژین و روژی قیامه ت توپی ده دهینه ناو دۆزه خه وه.

بیگومان نه م مه نه جه ی خودا له به ره ی ناوچه ی ئارام و ولاتی ناشتیه وه دایناوه، پیش نهو هه موو هه ول و تیکۆشانانه که و توه: که نهاده میزادان داویانه

بۆ دانانی ناوچهیه کی ئارامو دووره شهرو دارندراو له چهك، ناوچهیهك چه کی تیڤا فری دری و دوژمن له گهڵ دوژمن شهرو نهكا، خوینی تیڤا نهوژی.

ئیبنو نهبی حاتم دهفرموی: نه مه تاییه تی ناو حه ره مه: هه ركه سیك نیازی شتی خراپ بكا بابه فیعلیش نهیكا، سزا بدری.

هه ر ئیبنو نهبی حاتم له یه علای کوری ئومه یه وه ریوایه ت ده كا ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((احتكار الطعام بمكة الحاد)) نه مهش به شیكه له سته مو ئه ونه یه کی تاوانه، ئیلحادو سته م هه موو تاوانیکی گهوره و پچوك ده گرنه وه، چونكه شوینه كه پیروژه لای خودا ریزداره، پهروه ر دگار ته نانته هه ره شه ی له وانه كرده: كه نیازی خراپه یان هه یه تی یدا با نه نجامیشی نه ده ن. كه سیك نیازی خراپه یه کی كرده نه نجامی نه دا له مه ككه دا نه بی سزاو عیقابی له سه ر نه یه.

نایه ته كه نه م دو كمانه ی لی وه ر ده گیوی:

۱- ئازادی عیبادت له حه ره می مه کی دا بۆ هه موو كه سه: دانیشه تووی مه كه به بی یان ده ره وه ی مه كه به بی، نه مهش نه وه ی لی وه ر ده گیوی: هه ركه سیك بیته كو سپ و ته گه ره نه هیلێ موسولمانان هه ج به كن كا فر ده بی و له پتری كا فران ده ژمێدری.

۲- هه ركه سیك له مه ككه دا تاوانیك بكا، سه رپیچییهك نه نجام بدا، یان نیازی تاوان كرده ی بی با وه نجامیشی نه دا روژی قیامه ت سزای به نیشی ده دری. واته: ئاده میزاد سزای ده دری. له سه ر نیاز كرده ی تاوان ته گه ر له مه ككه دا بوو. بابه فیعلی نه شی كا!

ئیمام نه جمه ده فرموی: عه بدوللای کوری عومه ر هاته لای عه بدوللای کوری زویه رو پی ی فرموو: ((یا ابن الزبیر ایاك والاحاد فی حرم الله، فانی سمعت رسول الله ﷺ یقول: انه سیجلد فیه رجل من قریش لو توزن ذنوبه بذنوب الثقیلین لرجحت)).

هه نه فییه کان لهم نایه ته نه وه یان وه رگرتوه: که خانوو باله خانمی مه که نه ده ده فروشرین نه به کری ده درین. ده لێن: مه به ست به مه سجیدو له رام مه که که یه، نه وه فرموده ده که نه پالپشتی رایه که ی خۆیان: که نیبنو ماجه و طبعه رانی له عهلقه مه ی کوری نه ضله ریوایه تی ده که نه ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ له دونیا ده رچوو ههروه ها هه زه ته ی نه به یه کوه عومهر ﷺ وه فاتیان کرد خانوو به ره ی مه که به به ره لالا داده نه ران ... واته ملکی گشتی بوون، که سێک پیویستی بوایه تی یان دا نیشته جی ده بوو، که سێک پیویستی نه بوایه هیتری تیدا نیشته جی ده کرد.

عه بدوللای کوری عومهر به گویره ی نه وه ریوایه ته ی (عبدالرزاق) لی ی ده گیر پته وه: ده فرموی: (لا یصل بیع دور مکه ولا کرؤها) نه جا ده فرموی: (من اکل من اجر بیوت مکه شیتا فاما یاکل النار) هه ر (عبدالرزاق) له نیبنو جو ره یه وه ریوایه ت ده کا ده لێ: عه طا: خانوو به کری دانی ناو مه که که ی یاساغ کرد بوو.

نییامی شافیعی ده فرموی: خانوو به ره ی مه که ته ملیک ده کری به میرات وه ده گیرین و به کری ده درین، به لگه ش نه وه فرموده یه یه: که نه سامه ی کوری زه یه ﷺ ریوایه تی کردوه له صدحیه حه ین دا چه سپاوه، ده فرموی: وتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! به یانی له مه که که ده چیسه ناو خانه که ی خۆت؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ((وهل ترک لنا عقیل من رباع؟)) له لایه کی تره وه نه وه چه سپاوه: که عومهری کوری خه تتاب ﷺ خانویه کی له مه که که له صدقوانی کوری نومه ییه کپی بۆ به ندیخانه به چوار هه زار دره هم.

نییام نه حه د ریبازیکی مام ناوه ندیی گرتوه ده فرموی: خانوو به ره ی مه که که ته ملیک ده کری و ده شبنه میراتی، به لام به کری نادرین.

بناعه ی خیلافه که له مه وه هه لساوه: که نایا رزگار کردنی مه که که به زۆر بووه و شاره که بووه ته غه نیمه ت، به لام پیغه مبه ر ﷺ دابه شی نه کردو دایناوه

بۆ دانیشتوانه كانو نهوانه ی دوای نهوان دین! وه کوو چۆن عومهری کورپی خه تتاب ﷺ ده رباره ی ره شه خاکی عیراق (سواد العراق) برپاری دا بۆ دانیشتوانه کانی بی؟! ئیتر له مه وه برپار دراوه که خانوو به ره ی مه که که نافروشرین و به کریش نادرین. نه مه رای نه بوجه نیفه و مالیک و نه وزاعی یه!!

یان رزگار کردنی مه که به صولح و ریک که وتن بووه.؟ شافعی نه م رایه ی په سهند کردوه: که وایی خانوو به ره یان به ده ست خۆیان ه وه ده میهنه وه و ملکی خۆیان ه چۆن ته صه روفی تیدا ده که ن بیکه ن. شافعی به لگه ی نه م نایه ته یه: که ده فهرموی ﴿الَّذِينَ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ (الحج/ ۴۰) نه وه تا خانوه کانی مه که که نیضافه کراون بۆلای خاوه نه کانیان. هه روا نه و فهرموده یه ی ته حه دو موسلیم له ته بو هوره یه وه ریوایه تیان کردوه ده فهرموی: رۆژی فه قی مه که که پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: ((من اغلق بابيه فهو آمن من دخل دار ابی سفیان فهو آمن)).

دیاری کردنی شوینی که عبه و فهرمان به حه ج کردن

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
 أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
 نَدْوَاهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

دواى نهوى پهروه دگار هه لوتستى موشريکه کاني ده ياره ي مهنه کردنى
 که عبه له خه لک رون کرده وه، نه مجار شوينى مه مسجد و له حرام ديارى ده کاو
 سه رزه نشتى موشريکه کان ده کا له سه ر کرده وه ناشرينه که يان، چونکه بابيه
 گه وره يان: که هه زره تى ئيبراهيمه (عليه السلام) نهو ماله ي بنيات ناوه، به فهرمانى
 خودا لهو شوينه دا دروستى کرد، فهرمانى پي کرا: که نهو ماله پاک بکاته وه
 بو ته و افه کهران و نو تو که ران، بانگى خه لک بکا بو حه ج و ديده نى کردنى نهو
 ماله پيروژه، بو نه وه ي سوودى دين و دونيا يان بو ده سته بهر پي.

ده فهرموى: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ نهى مو حه مده! بو خه لک
 باسى نهو بکه: نهو کاته ي شوينى که عبه مان بو ئيبراهيم ديارى کرد،
 که عبه مان کرد به شوينى نهو ي خه لک تى يدا کو ببنه وه بو خودا په رستى،
 شوينه که مان بو ئيبراهيم (عليه السلام) ديارى کرد و ئيزمان دا: که که عبه دروست بکا.
 مه به ست به باس کردنى نهو روودا وه گرنگيه: که له موى دا روى دا وه، بو نه وه ي
 موشريکه کان به خويان دا بچنه وه واز له ها وه ل دانان بو خودا بيتن، رويکه نه
 خودا په رستى!

نه مه ش سه رزه نشت و لومه کردنى تى دايه بو نه وانه ي بت په رستى ده که ن
 له شوينى که له يه که م روژه وه بو يه کتا په رستى بنيات نراوه.

نايه ته که به لگيه له سه ر نه وه: که هه زره تى ئيبراهيم (عليه السلام)، يه که م
 که سه بنياتى که عبه ي ناوه، هه لبه ته زور له وه پيش له سه ر ده ستى هه زره تى
 ئا ده م (عليه السلام) که عبه دروست کراوه، به لام به هوى طوفانى سه رده مى (نوح) وه

ﷻ شۆینه واری نه مابوو، جا که سهرده می چه زه تى نیراهیم ﷻ هات
پهروه دگار فرمانی پی کرد به بنیاتنانی که عبمو هاته نهو شۆینهی که تیس تا
که عبمی لی دروست کراوه، ویستی شۆینه واره کهی بلۆزیته وه، نیتر خودا
بایه کی نارد شۆینه واره کهی ده رخته وه. له سه ره نهو کانگو بناغیهی
چه زه تى ناده م ﷻ دروستی کرده وه.

له سه حیهین دا فرمانده که هیه، نه بۆزه ره دهی گێریته وه ده لی: وتم:
نهی پیغه مبه ری خودا! چ مزگه وتیک یه که م جار بنیات نراوه؟ پیغه مبه ره ﷻ
فرموی: ((المسجد الحرام)) ده لی: وتم: پاش نهو؟ فرمانی: (بیت المقدس)
ده لی: ماوهی نیوانیان چه نه ده؟ فرمانی: چل سال. له شۆینیکی تریش دا
قورشان ده فرمانی: ﴿ان اول بیت وضع للناس للذى ببكة مبارکاً....﴾
(الایتین من سورة ال عمران/ ٩٦-٩٧).

شۆینی که عبه مان بۆ نیراهیم ﷻ دیاری کردو پیمان گوت: ﴿ان
لا تشرك بى شيئاً﴾ به ناوی من که عبه دروست بکهو هیچ کهس له مه خلوقات
نه کهیه هاوه لۆ هاوشانم، رینگه نه دهی کهس هاوه لۆ بۆ دابنێ، له عیبادت دا
کهس مه که نه هاوه لۆ. ﴿وطهر بیتی للطائفین﴾ نهو مالهی دروستی ده کهی
مالی منه، بۆ یه که تاپه رستی و خودا په رستی دروست بکه، به پاکی رابگره
له هه مو پیسی یه که، له بته رستی و له وهی پیسی و پۆخلی نزیک بکه ویته وه،
تایبه ته بۆ نهوانه ی خودا په رستی تیدا ده که نهو یه که تاپه رستن، به پاک و خاوتینی
رابگره بۆ نهوانه ی دلسۆزانو خالیصانه ته وافی ده که نهو به ده وریدا
ده سوپیته وه، نهو که سه ی طوافی که عبه ده کا عیباده تیکی تایبه تی نه نجام
ده داو له بهر خاتری فرمانی خودا نه م سوپانه وهیه ده کا، طواف ته نها له و
بسته خا که دروستو به عیبادت ده ژمی دردی، له هیچ جیگایه کی تر دروست
نیه ﴿والقائمين والركع السجود﴾ هه روا بۆ نهوانه ی به پیته ده وه ست بۆ
نوێژه پارانه وه نهوانه ی ده چنه روکووع و سوژده له نوێژه کانیان دا.

شایانی ناماژه پیکردنه لیږده دا قورشان طموف و نوښتی خستوونه په نا
یه که وه، چونکه همدوکیان تاییه تن به که عبه وه، طموف له ده وری که عبه دا
ده کری و له نوښتیشدا بۆلای که عبه روتیده کری.

که وابوو مه بهست به ﴿القائمین﴾ لیږده نوښت که ره کانن، پهروه ردگار
روکنه گرنگه کانی نوښت: که راههستان و روکوع و سوژده برده به یانی کرده.
﴿و اذن فی الناس بالحج یأتوک رجالاً و علی کل ضلعهم﴾ پیمان گوت:
ئهی نیبراهیم! بانگی ئاده میزاد بکه بۆ حج کردن: بانگیان بکه بۆ
زیاره تکردنی ئهو خانوهی فرمانی پی کردی بنیاتی بنی ی. دین به پیاده یی
به سواریی و شتری کزو له، ئاده میزادان له ریځای دووره وه خۆی بۆ ده گوشنو
ده کشتن، پۆل پۆل و کۆمه ل کۆمه ل سالانه دین بۆ نه غامدانی شاعانیرو
مه ناسیکی حج، به کورتی بانگ راهیله بلای: خه لکینه! خودا حجی ئهم
ماله پیروژهی له سهر پیویست کردون و وهرن نه غامی بدهن.

ریوایت کراوه: که پهروه ردگار فرمانی به نیبراهیم عليه السلام کرد به بانگ
راهیشتنو هاتن بۆ حج، عهرزی باره گای یهزدانی کرد: وتی: خودایه! چی
دهنگی من ده گه یه نیتته ئهو هه موو ئاده میزادانه؟ پهروه ردگار پیی فهرموو:
نه تو بانگ راهیله و گه یاندنی له سهر من، نیتر هه زره تی نبراهیم عليه السلام چووه
سهر کتوی نه قوبه یس و بانگی راهیشت و فهرمووی: ئهی ئاده میزادی ینه،
بیگومان خودا فرمانی پی کردون به دیدنه ی کردنی ئهم خانوه پیروژه، وهرن
حجی ئهم ماله بکه ن، بۆ ئهو ی خودا له پاداشیدا به هه شتتان پیی ببه خشی و
له سزای دۆزه خ بتان پاریزی، ده ی وهرن حجی مالی خودا بکه ن! نیتر ذپویتی
ئاده میزاد؛ ئهو ی له پستی پیاوان دا بوون و ئهو ی له ره چی نافرته تان دا بوون
وه لایمی بانگه که یان دایه وه وتیان: ﴿لیک الله لیک﴾ ^(۱۰) نه مه

(۱۰) تفسیری قورطوبی ج ۶ / ۳۰۴۹

موعجیزه یه کی فره مهزن بوو بۆ حه زره تی ئیبراهیم علیه السلام. بئگومان
پهروه ردگار توانای نه وهی هه یه وهه بوه: که دهنگی بانگی حه زره تی ئیبراهیم
علیه السلام بگه یه نیته هه موو کون و قورب نیکی زهوی و ئاسمانه کان!

له وورژه وه به بهرده وامی واده ی پهروه ردگار دیته جی و سالانه کۆمه لێکی
زۆر له موسولمانان وه لآمی ئه وه بانگهوازی یه ده ده نه وه، بهرده وام دلێ
کۆمه لێکی زۆر له موسولمانان شهوق و خوشهویستی نه شوینه پیروژه رایان
ده کیشی و دلایان بۆ بینین و دیدنه ی کردنی که عبه لی ده داو ده کولی! خه لکی
به توانا و خاوهن ده سه لات نه وانه یی دارای دابین کردنی نامیری سوارییان هه یه
به هه موو جۆره کانیه وه، ههروه ها نه وانه ی جگه له دوو قاچی خۆیان هه یچی
تریان ده ست ناکه وی ئاگری عیشق و سۆزی نه وه بسته خا که هه لیان ده نی بۆ
نه وهی روبکه نه نه و لا ته و زیاره تی مالی خودا نه بجام بدهن، له هه موو کون و
قورب نیکی زهوی یه وه له شوینی دوورو نزیکه وه، به پیر بانگهوازی یه که ی
حه زره تی ئیبراهیمه وه ده چن، پارانه وه که ی حه زره تی ئیبراهیم علیه السلام تییان دا
به رجه سه بووه. که پارایه وه فه رموی: ﴿فاجعل افئدة من الناس تهوی
إلیهم﴾ (ئیبراهیم/ ۳۷) هه یچ موسولمانیک نه شهوقی بینین و زیاره تی
که عبه لی له دل دا نه بی. ﴿یأتین من کل فج عمیق﴾ له هه موو لایه که وه
له دوورو نزیکه وه خودا په رستان به ره و نه شوینه ده کشین و دین بۆ زیاره تی!
﴿لیشهدوا منافع لهم﴾ بانگیان بکه بۆ نه وهی ناماده ی ده سه ته بهر بوونی
که لی سوود و قازانجی دنیایی بین بۆ خۆیان، سوودی نایین وه کوو نه بجامدانی
شه عانیرو مه ناسیکی هه ج وه کوو به ستنی ئیحمرا و راهه ستان له ناخی عه ره فه و
هه لپژانه خوار بۆ موزده لیه وه سه رتاشین و سووپانه وه به ده وری که عبه داو هاتوو
چۆی نیوان سه فار مه ره و به و جۆره ی که له کتیبه شه رعیه کاندایان رۆن کراوه ته وه
— قازانجی دنیاییش وه کوو بازرگانی کردن و ناسینی خه لکی ولاتان.... هتد.

﴿وَلْيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾
 بۆ ئه وهی ناوی خواد ببهن و شوکروسوپاسی پهروهردگار بکهن له چه ند روژیکسی
 دیاری کراودا، وه کوو روژی جه ژنی قوریان و سی روژی دواي جه ژن. که له و
 روژانه دا قوریانی سه پرین و سوپاسی خودا بکهن له سه پرته وهی ده سه لاتی
 سه پرینی گیانله بهری چوار پی؛ له بز و مهر و په شه و لاخ و خوشتری پی داون،
 جاکاتی نه و ناژه لانه تان سه پرین به شیوهی قوریانی یان به شیوهی (هدی) و
 دیاری ﴿فَکُلُوا مِنْهَا﴾ بۆ خۆتان لییان بخۆن ﴿وَاطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ هه روا
 ده خواردی نه وانه شی بدنه: که گیرۆدهی تهنگ و چه له مهی برسیتی و هه ژاری
 بوون، شایانی باسه قوریانی واجب وه کوو (فیدی) نابی خاوه نه که ی لی بخوا.
 به لای مالیک و هاوه لانی ته بو حه نیفه؛ (حمد ته بو یوسف) وه (ایام
 معلومات) برییتی به له سی روژه یان چوار روژهی جه ژنی قوریان.

ته بو حه نیفه و شافیعی پییان وایه ده روژی مانگی ذیلحجه یه.

جانه گهر مه به ست به ﴿يَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ﴾ حه ملو سوپاس بی، وشه ی
 ﴿عَلَىٰ﴾ له ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ﴾ دا بۆ ته علیل و بایسه. زومه خشه ری
 ده فرموی: مه به ست به ﴿يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ قوریانی سه پرینه، چونکه
 موسولمانان هه می شه ذیکری خودایان له سه ر زویانه و ذیکر کردنه که یان
 تایبته نیه بهم روژه وه. که وایی وشه ی (علی) بۆ مانای (استعلاء) به کار
 هیتره وه. ته مه ش ناماژه ی ئه وهی تیدا یه: که مه به ستی سه ره کی و ته صلی
 به قوریانی و سه پرین ئه وه یه: ناوی خودا به ری و ناوی خودایان له سه ر
 به یندری، ناماژه یه بۆ ئه وه که ناو هیئانی خودا به بی ئه وهی هاوه لی بۆ
 دابری و به یه کناسینی مه به ستی سه ره کییه، باسکردنی رزق و روژی له ته کیا
 بۆ هه ئانی موسولمانانه بۆ سوپاسگوزاری و خۆ نزیك کردنه وه له خودا.

بۆیه‌ش فەرمانی کرد به لی‌خواردن له‌قوربانی و کوشتیه‌کان، چونکه له‌سهرده‌می نه‌فامی دا عه‌ربه‌کان: که‌حه‌جیان ده‌کردو قوربانیان سهرده‌بری، له‌کوشتی یه‌کانیان نه‌ده‌خوارد!

زومه‌خسه‌ری ده‌فهرموی: ده‌توانین بلی‌تین لی‌خوداردنه‌که‌یان سو‌ننه‌ت بی، له‌م رو‌وه که‌هاوکاری هه‌ژارانی تێدا‌یه‌و دلدانه‌وه‌ی ئه‌وانی لی‌وه‌رده‌گیری و نیشانه‌ی ته‌وا‌ضوع و خۆیه‌که‌م زانینی ده‌وله‌مه‌نده‌کانه! بۆیه‌شعر زانان به‌شیان داناوه: که‌خوا‌هن قوربانی سی‌یه‌کی گوشتی قوربانی یه‌که‌ی بخوا.

ئه‌وه‌ش چه‌سپاوه: که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ (ه‌دی) کوشتیه‌که‌ی خۆی سهر‌بری، فەرمانی کرد له‌هه‌موو حوشت‌ره‌ سهر‌پراوه‌کان پارچه‌ گوشتی‌کی بۆ بکو‌لێ‌نن لی‌خوداردو شو‌رباوه‌که‌ی خوارد‌وه.

له‌مه‌ذه‌بی شافعی‌دا لی‌خواردن له‌قوربانی سو‌ننه‌ته‌و ده‌رخواردانی هه‌ژان واجبه. نه‌گه‌ر هه‌م‌ویشی ده‌ر خواردی هه‌ژاران داو بۆ‌خۆی لی‌نه‌خوارد دروسته!

نه‌جار فەرمان ده‌کا به‌پاک و خا‌وێنی و نه‌بج‌امدانی ئه‌و نه‌زرو ئه‌رکانه‌ی له‌سه‌ریانن ده‌فهرموی: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ، وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ پاشان چ‌لک و پۆ‌خ‌لی سهر‌ جه‌سته‌یان لابه‌رن، نینوکی ده‌ست و قا‌چیان بکه‌ن، مووی خۆیان بتاشن و کورتیان بکه‌نه‌وه، ئه‌و نه‌ذرانه‌ی شهر‌ شانیان جی‌به‌جی بکه‌ن، به‌م کارو کرده‌وانه‌یان خۆیان له‌خودا نزیک بکه‌نه‌وه، (طواف الركن) یان (طواف الأفاصة) یان (طواف الوداع) ط‌وافی خودا حافی‌زی نه‌بج‌ام بده‌ن.

تێبینی:

نایه‌ته‌کان نه‌م حوکه‌م‌یان لێ‌وه‌رده‌گیرین:

۱- بنیات‌نانی که‌عبه‌ له‌سهر ده‌ستی جه‌ززه‌تی ئی‌براهیم (علیه‌السلام): دوو مه‌به‌ستی سهره‌کی تێدان:

یه کهم: راگه یاندنی تاك و تهنهایی خوداو به دوور گرتنی له هه موو عهیب و نهنگیهك.

دووهم: پاك كردنه وی كه عه به له هه موو بت و صه نه میك و هه وه ها له پیسی و پۆخلی و بیدعت و ناشیرینی یهك.

هه لبه ته ئه م خیطابه بۆ ئیبراهیم و ئاراسته ی ئه و كراوه.

۲- كه ده فهرموی: ﴿وَأُذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ راگه یاندنی فهرز بوونی حهجه. ئه مهش ئه وه ده گه یه نی: كه حهج له زه مانى ئیبراهیم دا واجب بووه. جائه گهر واجب بوونی له سه رده می پیغه مبه رانی دواپی دا نه سخ نه كرابیتته وه، ئه وه واجب بوونی حهج له سه ر ئوممه تی حه زره تی موحه ممه د ﷺ به نایه تی ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ سَبِيلًا﴾ (ال عمران/ ۹۷) ه كه له سالی نۆیه می كۆچی دا نازلبووه.

نایه تی ﴿وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ كه سالی شه شه م نازل بووه. ناییتته به لگه ی واجب بوونی عومره، دهق نیه له واجب بوون دا چونكه وى ده چی مه به ست به واجب بوونی ته واو كردنه كه یان بى دواى چوونه ناو نه عماله كانیان، ده ست پى كردنیا ن واجب نه بى.

پیغه مبه ر ﷺ پيش كۆچ كردنى دوو جار حهجى سوننه تی نه نجام داوه له سه ر نایینی ئیبراهیم. پاش كۆچ كردن سالی دهیه می كۆچی حهجى خودا حافیزی نه نجام دا. ئه مه یان حهجى فهرز بوو.

ده ی بۆچی پیغه مبه ر ﷺ سالی نۆیه می كۆچی هه ولئى نه دا حهج بكا؟ هۆیه كه ی ده گه ریتته وه بۆ ئه وه: كه نه و ساله كاتى حهج كه وته كاتى (النسيء) دواخستنى كاتى مانگه كانى حهج بوو، كاتى حه قیقى حهج هیشتا جیگیر نه بوو بوو. رۆژى دهیه می ذیلحجة نه هاتبوه شوینی خۆی.

پیغه مبه ر ﷺ ده یزانی: كه سالی دا هاتوو، واته: سالی دهیه می كۆچی رۆژى دهیه می ذیلحجة دیتته وه چه قى حه قیقى خۆی. بۆیه نه نجامدانى حهجى

خۆی دواخست تاله سالی دهیهم داو له کاتی خۆی داو لهو کاته دا: که حه ج
له سهر موسولمانان فهرضه نه نجامی بدا.

حه زه تهی نه بویه کرو نهوانه ی له گه لی دا سالی نۆیه م هه جیان نه نجام دا چ
خراپیه کیان له سهر نیه چونکه ماوه که تیکه ل و پیکه ل بوو.

۳- بانگ راهیشتنی هه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام به حه ج له سهر کیوی
نه بوقوبه یس و گه یشتنی دهنگه که ی بۆ هه موو شوینیک موعجیزه بووه.
بیگومان خودا ده توانی دهنگی ئیبراهیم عليه السلام بگه یه نیته هه موو شوینیک!

نیبنوته بی شیه و نیبنوجه ریر و نیبنولونذیر و حاکیم ته صحیحی کردوه
هه روا (بهیه قی) یش له سوننه کهیدا له ئیبنوعه بیاسه وه ریوایه ت ده کا:
ده لی: که حه زه تهی ئیبراهیم عليه السلام له بنیاتنانی که عبه بووه وه، فهرموی:
خودایه! وامن له بنیاتنانی که عبه بوومه وه، پهروه ردگار فهرمانی پی کرد
بانگ راهیله بۆ حه ج کردن. وتی: خودایه! چی دهنگی من ده گه یه نیته نهو
هه موو هه شاماته؟ پهروه ردگار فهرموی: نه تۆ بانگ راهیلهو گه یاندنی له سهر
من، وتی: خودایه چۆن بانگ راهیلم و بلیم چی؟ پهروه ردگار فهرموی: بلی:
نه ی خه لکینه! حه جی مالی خوداتان له سهر نووسراوه، وهرن دیده نی مالی
خودا بکهن، ئیتر هه موو نه هلی ناسمانه کان و زهوی گوئیان لی بوو! نه ی نهو
نیه هه موو سالی له هه موو لایه که وه ناده میزادان و لامی نه م بانگه وازییه ی
ئیبراهیم عليه السلام ده ده نه وهو دینه زیاره تی مالی خودا.

۴- که ده فهرموی: ﴿يَا تَوَكُّرْجَالاً وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ زانایان نهو یان لی
وهر گرتوه: که دروسته به پیاده یی و به سواری خه لک حه ج بکا، نه مه هه ج
راجیایی یه کی تیدا نیه، به لام ناخۆ حه ج کردن به پیاده یی خیرتره یان
به سواری؟!

مالیکیه کان ده لێن: به پیاده یی بچی بۆ حه ج باشتره چونکه ناره حه تی
زۆرتره، ههروه ها فهرموده یه کیش هیه نیبنوماجه له نه بو سه عیدی

خودریسه وه ریوایه تی کردوه ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی ﷻ به پیاده بی له مه دینه وه چون بۆ مه ککه!!

ئیبنو عه بیاسیش ده فهرموی: خه فه تی هیچ شتیک ناخۆم له کیسم چووبی، جگه له وهی: که ههزم ده کرد به پیاده بی هه ج بکه م و بۆم نه کرا، چونکه خودا ده فهرموی: ﴿يَأْتُوكَ رَجَالًا﴾. (۱۱)

جه ماوه ری زانایان به تیمام مالیکی شه وه ده فهرموون: هه ج کردن به سواری خیرتره، چونکه پیغه مبه ر ﷺ به سواری هه جی کرد، ههروه ها چونکه نه نجامدانی شه عائیری هه ج به دهسته به ر کردنی پیداوستی به کانی شکۆمه ندییه ک به هه ج کردنه که ده به خشی!

باوا گومان نه بری: که پیش خستنی وشه ی (رجالا) به لگه یه له سه ر نه وه که هه ج کردن به پیاده بی خیرتره، چونکه عه طف به (واو) ته رتیب ناگه یه نی و بۆ کۆکردنه وه یه وه به س! ده گونجی پیش خستنی (پیاده) له سه ر (سوار) نامازه بی بۆ نه وه: که خه لکی خیرا به پیر بانگه وازییه که وه دین، ته نانه ت له وانیه (پیاده) پیش سوار بکه وی.

۵- که ده فهرموی: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ به لگه یه له سه ر نه وه: که بازرگانی کردن له هه ج دا دروسته.

موجاهید ده فهرموی (منافع) واته: بازرگانی و هه ر شتیک تر له کاروباری دین و دنیا که ره زامه ندی خودای تیدا بی، فوکه های ئیسلام پێیان وایه: که بازرگانی کردن حاجیه کان دروسته وه هیچ خراپیه کی تیدا نیسه به مه رجی مه به ستی سه ره کی سه فهره که نه بی!.

چونکه خودا ده فهرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ (البقره/۱۹۸) ناشرکه شه وشه ی (فضل) لیره دا به مانا بازرگانی به.

۶- که ده فدرموی: ﴿منافع﴾ به شیوهی نه کیره ئاماژه به بۆنه وه: که له حج دا زۆر قازانجی گه وه ره به نرخى دینی و دنیایی هه ن، به جیه پێنانی کارو شه عاثیره کانی حج گه وه ره ترین دیاردهی ترسان له خوداو ئیخلاص بۆ خودای تێدایه، به ذیکرو پارانه وه عیباده ته وه.

حه جکردن نیشانهی خۆ دوورخستنه وه به له هه موو جوانی و کالایه کی دنیایی! نیشانهی دا پرا نه له زه رق و به ره قی ژیا نی جیهان و خۆ به یه وه ست کرد نه به ژیا نی قیامه ته وه، له هه مان کات دا ئاده میزاده کان هه لده نی بۆ به ره حم و به زه بی و چاکه کاری و عه داله تکاری، به کسان و هاو کاری نیتوان خۆیان. کۆبوونه وه به کی گه وه ره به رفراوانی موسو لمانانه، جوان و ناشیرین و سپی و ره ش، ده وه له مه ندو هه ژارو مسکین و ناغا و فه رمان په وا له کاتی دیاریکرا ودا له یه ک جۆره پۆشاک دا هاوار ده که نه باره گای خودای په ره ردگارو نیشانهی به کیه تی موسو لمانانه و دیارده به کی ده شتی مه حشه ره!

۷- مالیکییه کان پێیان وایه سه ربڕینی کوشتی (قوربانی) نابێ به شه و بی، چونکه ئایه ته که ده فدرموی: ﴿و یذکر اسم الله فی ایام معلومات﴾ کاتی سه ربڕینه که ی به رۆژ ده ست نیشان کردوه نه ک شه و.

وه لی قسه ی حه ق و راست نه وه به: (یوم) جاری وایش هیه بۆ تیکرایی شه وو رۆژ به کار ده هیندری.

جگه له مالیکییه کان به لایانه وه مه کروه به شه و کوشتی سه ربڕدری. چونکه وێده چی له بهر تاریکی هه له له سه ربڕینه که دا بکری.

۸- ﴿ایام معلومات﴾ به لای تیمام مالیک و ئه بویوسف و موحه مده، رۆژانی کوشتی سه ربڕینه که: رۆژی جه زن و دوو رۆژی دوا ی جه زن.

به لای ئه بو حنیفه و شافعی یه وه (ده) رۆژی به که می مانگی ذیلحه جن. رۆژانی کوشتی سه ربڕین به لای حه نه فییه کان و مالیکییه کانه وه سی رۆژن: رۆژی ده یه م و یانزه و دوانزه ی ذیلحه جن. ئه م رایه له کۆمه لێکی زۆری

هاوه لانی پیغه مبهروه ریوایه ت کراوه به لای شافیعی یهوه چوار رۆژن: رۆژی دهیم و سێ رۆژی دوایین، به لگهی شافیعی نهو فرموده یه: که به یهه قی له جوبهیری کوری موطعیموه ریوایه تی کردوه ده لای: پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((وکل ایام التشریق ذبح)) ناشکراشه (ایام التشریق) سێ رۆژی دواي جه ژنی قوربانن، وه لای تیمام نه حمده نه مده دیشی به زه عیف داناوه.

کاتی سه ربهرین به لای تیمام مالیکه وه دواي نوێژ کردن و قوربانی سه ربهرینی تیمامه، به لای نه بوجه نیغه وه دواي تهواو بوونی نوێژی جه ژنه نه ک دواي قوربانیکردنی تیمام.

به لای شافیعی یهوه دواي هاتنی کاتی نوێژی جه ژن و خوتبه کانیه تی. تیبنو عه بدولبه ر ده فرموی: زانایانی نیسلام کۆرپایان هه یه: که سیک پیش نوێژی جه ژن حه یوان سه ربهری و دانیشتووی شاری حه یوان سه ربهرینه که ی قوربانی نه، چونکه فرموده یه که هه یه بوخاری و موسلیم له (البراء) ی کوری عازیه وه ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((من ذبح قبل الصلاة فتلک شاة لحم)).

به لام دانیشتوانی لادی و شار نشینه کان و نهوانی پیشه وایان له ناودا نه، قسه ی مه شهوری مه ذهبی تیمامی مالیک نه وه یه: که هه ول بدا بزانی: که ی تیمامی موسولمانان، یان تیمامی نزیکترین ولات له ناوچه که یانه وه قوربانی سه ربهری نه جار نهوان قوربانی سه ربهرین!

۹- سوننه ته موسولمان له دیاری و قوربانی خۆی بخوا، زۆریه ی زوریشی بکا به خێرو صه ده قه. دهشتوانی هه مووی ببه خشی، یان هه مووی ده رخواردی خۆی مال و مندالتی بدا به لای مالیکیه کانه وه، نه مهش به پیچهوانه ی دابونه ریتی سه رده می نه فامی: که له قوربانی و کوشتی خۆیان نه ده خوارد.

به لّام پیویسته ناماژه بهوه بکهین: کهله ههموو قوربانیه که ناخوری، چونکه به کۆرای زانایان خوینی فیدیه و جهزا نابیّ خاوهن کوشتیه که لیّ بخوا، کوشتی ته طمّوع لیّ خواردنی دروسته.

حەبیوان سەرپرین بۆ حەجّیک که به شیوهی (تمتع) یان (قران) نه نجام بدریّ شافیهی به کان ده لّین: نهو خوینه فیدیه و پرکردنه وهی نه قصه نابیّ خاوهن کوشتیه که لیّ بخوا.

حەنە فیه کان ده لّین: نهو خوینی شوکرو سوپاسه خاوهنه که ی ده توانیّ لیّ بخوا، نه مهش په پیرهوی کردنی ظاهیری نایه ته که یه، چونکه قورشان دوی حەبیوان سەرپرین و تهواف، لابردنی چلک و پیسی و تهپ و تۆزی دهست نیشان کردوه، دهی نهو کوشتیهی نه م کارانهی به دوا دادا دیّ خوینی ته مه توع و قیرانه. چونکه باقی خوینه کانی تر پیش نه م کارانه و دوی کاره کانش دروسته نه نجام بدرین.

نهوهش چه سپاوه: که پیغه مبه ر ﷻ له گوشتی نهو وشتره ی خوارد که له حەجی مالّ ناوایی دا سهری بری، قسهی راستیش نهوهیه: که پیغه مبه ر ﷻ حەجی به شیوهی قیران کردوه!

۱۰- دروست نیه له قوربانی و کوشتی دیاری بفروشری، چونکه نایه ته که به نهص (اکل) و (طعام)ی دهست نیشان کردوه.

ههروه ها نهو فەرموده یه ی بوخاری و موسلیم له عهلی کوپی نه بو طالیهیان ریوایهت کردوه ده فەرموئ: پیغه مبه ر ﷻ فەرمانی پیّ کردم که سهروکاری حوشتره قوربانیه که ی بکه م، فەرمووی: پیست و گۆپانه که شی دابهش بکه و هیچی لیّ مه ده به قه صابه که؛ دهی که وایی لیّ فروشتنی دروست نیه!!

به گه وره دانان و ریژگرتن له پیاوانه کانی خوداو شه عانیره کانی

ذَٰلِكَ وَمَنْ

يُعْظِمَ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتَ
لَكُمْ الْأَنْعَمُ إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾
خُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ شَعْبِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَمِ فَالْيَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
فَلَهُ اسْلِمُوا وَيَشِرَ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُم وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا

رَزَقَهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

دوای نهوهی پهروهردگار فرمانی بهئیراهیم عليه السلام کرد: کهبانگ راهیلتی
 بۆ هه ج، پاداشی ریزگرانی نه حکامی خداو شه ریه تی خدا دیاری ده کا:
 که مه ناسیکی هه ج و هه لاکردنی سه رپرینی کوشتی و لیخواردنیه تی جگه
 له هه ندی حالات که چهرت کراون، نه جار به شوین نه وه دا جله وگیری
 له به تپه رستی و ریزگرانی بت و سه نه م ده کا، سه رزه نشتی نه وانه ده کا: که به ده م
 خوداو هه شت هه لده به ست، له شایه تی داندرا درۆ ده که ن، نه جار نه وه رون
 ده کاته وه، که ریزگرانی له شاعانی خودا نیشانه ی ته قواو خودا په رستی یه،
 ریزگرانی له شه عانی خودا نه وه یه که عبه بنیات بنی و له بت و به تپه رستی
 پاکی بکاته وه. ((ذلک)): فرمانی ئیمه، نه وه بوو که پیتان راگه یه ندرا بیستان
 ﴿وَمَنْ يَعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ که سیك ریز له حوکم و
 برپاره کانی خودا بگری، زانیاری هه بی به واجبی و پتویست بوونیان و کاریان پی
 بکاو په پیره و بیان بکا، خۆ له تاوان و سه تمکاری پیاریزی، پابه ندی فرمانی
 خودا بی، نه وه بۆی باشمو پاداشی باشی له سه ر ده ست ده که وهی، هه رکه سی
 ریز له فرمانه کانی خودا بگری و ده ستریزی نه کاته سه ر گیاندارو به ته ده به وه
 له ناخی هه ره م دا بینیتته وه، ده ست دریزی نه کاته سه ر گیاندارو گیاو دره خت،
 نه وه بۆ شه و زۆر به سووده و ده بیتته مایه ی پایه بلندی و سه رفرازی له لای
 خودا.

جاوامه زانن: هه موو شتیك و هه موو گیانله به ری له سه ر نیوه هه رام و
 یاساغه، به لکوو ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ هه لال کراوه بۆ
 نیوه نهی ناده میزادینه! سه رپرینی ناژه له کان و خوداردنی گوشته که یان و سوود
 بینین له پیست و کولک و خوری و موو مه ره زو به رگنیان، جگه له منداره وه به و
 خوینی ره وان و گوشتی به رازو هه ر کوشتی و خواردنیك: که ناوی غهیری خودای
 له سه ر هه ترا بی. بزانی نه وه ی عه ره به کان له سه رده می نه فامیدا له سه ر خۆیان
 هه رام کردبوو، هه رام نیه بۆتان هه لاله، نه وان به بی به لگمو ده لیل نه و چوار

جۆرە حوشرەیان لەسەر خۆیان حەرام کردبوو: کەپێیان دەگوترا: ((بەحیرە، ساتیبە، وصیلە، حام)).

نەجارج بەسۆنگەیی ھەڵالکەردنی ئەو چوار جۆرە ئازەلانیوە کەحوشترو ورەشە و لاخ و مەرو بزن، فەرمان دەکا کەئادەمیزاد لەو بتانە دوور بکەونەو: کەبەدەستی خۆیان دەیانناشن و رێکیان دەخەن و دەیانپەرستی و کوشتی و قوربانیان بۆ سەر دەبەرن، بەھیوای ئەو کەلەخودایان نزیک بکەنەو، دەفەرموی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ خۆتان پیرارتزن لەپیسە و قیژەونێک کەبەتەکانتان، خۆتان لەوکارە ناشرینە دووربخەنەو، توخن بپەرستی مەکەون چونکە بپەرستی و ھاوێل بۆ خودا پیراردان سەردەستی ھەموو تاوانێکەو ھەرگیز خودا لەو کارە خۆش نابێ، ماتول ریزگرتن لەپاوان و شەعائیرەکانی خودا قازانج و سوودی ئێوەی تێدایەو رەزامەندیی خودای پێ دەستەبەر دەبێ، دەئیت واز لەبپەرستی یێن و ریزیان لی مەگرن و کوشتی و قوربانیان بۆسەر مەبەرن!

﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ھەروەھا خۆتان لەدرۆو شایەتی درۆ پیرارتزن، شتێک ھەق نەبێ مەیلێن: ﴿حَنْفَاءَ لِلَّهِ﴾ لەبەرخاتری خودا لەھەموو رییازیکی لابدن جگە لەریازی خودا پەسند، تەنھا رێگای خودا بگرنەبەرو بەس ﴿غیر مشرکین بە﴾ ھاوێل بۆ خودا دامەنێن، کەس مەکەن بەھاوشانی!

بەکورتی ئەو فەرمانانەیی ئاراستەتان کران پێیانەو پابەند بن و سەرپێچییان مەکەن، بەدڵسۆزی و لێپراوانەو خوداپەرستی بکەن، واز لەھەموو نایین و رییازیکی بەتال یێن. ھاوێل بۆ خودا دامەنێن و خۆتان لەقسەیی درۆو شایەتی درۆ پیرارتزن.

نایەتەکە درۆو بوختانی خستۆتە ریزی ھاوێل دانان بۆ خودا و بەتاوانیکی زۆر گەورەیی داناو.

نیمام نه حمده له فاتیککی (الاسدی) یهوه ریوایهت ده کا ده فهرمووی:
 پیغه مبهەر ﷺ نویژی به یانی کردو که لی بووه وه هه ستایه سه ری و فهرمووی:
 ﴿عدلت شهادة الزور الا شرارك بالله عزوجل﴾ شایه تیدانی به درۆ
 هاوه لدانان بۆ خودا هاوته رازون و به ته ندازه ی یه کتر تاوانن. پاشان ئه م ئایه ته ی
 خوینده وه ..

ئه بچار پهروه دگار نمونه یه کی تیدا چون و به فتاره چوونی موشریکه کان و
 دوور کو تنه وه یان له ریبازی هیدایهت ده خاتهرۆ، ده فهرمووی: ﴿ومن يشرك بالله
 فكأنما خر من السماء فتخطفه الطير﴾ که سیك هاوه ل بۆ خودا دابنی و
 به ندایه تی بۆ غهیری خودا بکا، ئه وه به ته واوه تی خه ساره ته ند بووه، به فتاره
 چووه، ئه وه کابرایه له هاوه ل دانان و په رستش کردنی بۆ غهیری خودا
 ده شو بهیته که سیك که له به رزایی ناسمانه وه بکه ویتته خواری و بالنده گوشت
 خۆره کان خیرا په لاماری بدهن و نه هیلن بکه ویتته سه ر زهوی پارچه پارچه ی
 بکهن و ههر له حه وادا پچه پچه ی بکهن! ههر کوتیککی به دندوکی بالنده یه که وه
 بی!

﴿او هوی به الريح في مكان سحيق﴾ یان ئه وه که سه ده شو بهیته
 که سیك ره شه باو زریان رایی فرینتی و بیخاته شیوو دۆل و شاخ و داخیکی و
 که رزگار بوونی نه بی و بکه ویتته ناو شیوی قول و درکه شاخی شنهر شنهر
 تر سناکه وه.

ته شبیهه که به قوه ته و لیکچوانه که نمونه یه کی راستگزیانه ی حاله و
 ئاوتنه یه کی بالانه مایه، چونکه ئه وه که سه ی هاوه ل بۆ خودا به ره و ده زانی و
 بریاری ئه وه ده دا، له ئاسۆی بیروباوه ری به خته وه ر ئامیژه وه ده که ویتته خواری
 بۆ ناو چالی له ناو چون و تیدا چوون، بنه ما چه سپاوه ئایینه که ی له کیس
 ده چی و هه واه و هه واه و بیروباوه ری پرۆپۆج به ملای به ولای دا ده دن و وه کوو
 قانگه لاشک ره شه با ده یه نیتی و ده ییا.

مه به ستى لهم دوو ليكچواندنه ته مثيليانه ناشيرينكردى حال و وه زعى
شريك و قيتز ليكردنه وه يه تى!

نه بخار پهروه ردگار هوكارى پرتزگرتن له شه عاتيرى خودا روون ده كاته وه
ده فهرموى: ﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمِ شَعَائِرَ اللّٰهِ، فَانْهَآ مِنْ تَقْوٰى الْقُلُوْبِ﴾ كار
ته وه يه: كوگوتراو به يان كرا، ههركه سى پرتز له شه عاتيرى خودا بگرى و
گرنگيان پى بدا، ناژه لى ساغى قه لهوى به نرخ هه لېزى و بو كه عبه و ديارى
بكا، يان كه سىك فهرمانى خودا و مه ناسيكى حه ج به گه وه و پرتزار بزانى:
كه به شىك له و مه ناسيك و شه عاتيرانه ديارى و قورىانى مالى خودايه ته وه
بينگومان رتزلېكرتن و گرنگى پيدانه كيان به شىكه له كارو كرده وه لى له خودا
ترسان، نيشانه لى ته قواى دل و دهروونه كانيانه.

ريوايهت كراوه: پيغه مېهر ﷺ سهد و شترى كرده قورىانى، و شترى كيان
له ناودا بوو هى ته بو جهل بو بوو. نالقه ديه كى زېرى به لوتيه وه بوو!
تيمام ته حمده و ته بو و داود له عه بوللاى كوپى عومه يره وه ريوايهت ده كه ن
ده فهرموى: تيمامى عومهر ﷺ و شترى كى ره سنى كرده ديارى، سى صه د
ديناريان دابويه نه يفرؤشت، هاته لاي پيغه مېهر ﷺ و تى: نه لى پيغه مېهر ﷺ
خودا! من و شترى كى ره سنى كرده به ديارى سى صه د ديناريان داومى بيفرؤشم!
نايا ده بى بېدهم به سى صه د دينارو و شترى كى گه و رته لى پى بكړم؟ پيغه مېهر ﷺ
فهرموى: نه خه ير، ته و سهر بېره. ^(۱۲) تيبنو عومه ريش و شترى گه وه لى ده كرده
ديارى و جلى به نرخى له پشتى ده كرده سهرى ده بېرى و گوشت و پيست و
جله كه شى ده به خشيه وه.

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ بو تيوه هه يه له و حه يوانه لى ده يكه نه ديارى چهنه
سوود و قازانچىك؛ ده توانن سوود له شير و كولك و موو مه رزه و خوربيه كه لى

وه ریگرن، که لکی لی وه ریگرن بۆ سواری وه لگرتنی کالاکانتان، تائه و کاته ی کاتی سه ریپینی دی و سه ری ده برین و گوشته که ی ده به شنه وه لی قی ده خۆن، سوار بوون و بارلی بارکردنی دروسته، تهنانت دوا ی ته وه یش که ناوی دیاری لی ده نری و ده ست نیشان ده کری، چونکه له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا فرموده یه که هیه ته نه س ریوایه تی کردوه، ده لی: پیایک حوشتی کی په ت کردبو بۆ قوریانی، پیغه مبه ر ﷺ پی ی فرمووی ((ارکبها و یحک)) سواری بیه، مالتویران، مالتویران سواری بیه...

﴿ثم محلها الى البيت العتيق﴾ پاشان شوینی سه ریپین و سه ره نجامی نه و حه یوانه له بهستی که عبه دایه و له وی سه ره ده بردی.

﴿البيت العتيق﴾ که عبه یه، بهستی مه که که یه چونکه حه ره م هه مووی به که عبه حیسابه، بۆ یش پیی ده گوتری: (عه تیق) نازاد کراو، چونکه خودای مه زن له ملسه ورو سسته مکاران پاراستویه تی و ده یاریزی، بوخاری له تاریخه کهیدا و تیرمیزی و حاکم و ئیبنو ماجه ئیبنو جهریرو هی تریش له عه بدوللای کوری زهیده وه ریوایه ت ده که ن: ده لی پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: ((انما سمى الله البيت العتيق؛ لأنه أعتقه من الجبابرة فلم يظهر عليه جبار قط)).

نه عجار پهروه ردگار خه به ری ته وه مان ده داتی: که ناژه له سه ریپین و خوین رشتنی ناژه له هه موو ئایینه کان دا ره وابه وه به مه رجی بۆ خودا بوی و ناوی خودای له سه ره هیترا بی. ده فرمو ی: ﴿ولكل أمة جعلنا منسكاً﴾ بۆ هه موو که له و نه ته وه یه که، بۆ هه موو خاوه ن ئایینه کان ئیمه کوشتی و قوریانی مان داناوه، بۆ خو تریک کردنه وه له خودا ناژه لیان سه ریپیه، ناژه له سه ریپین و قوریانی کردن تاییه ت نه بووه به ئومه تی موحه مه ده وه ﷺ، به لکوو له ناو هه موو که له و نه ته وه یه کدا باو بووه.

﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ نيمه ياساو دابو نهرىتى ئاژهل سهربرينمان داناوه بۆ نهوهى له كاتى سهربرينى قوربانى و دياريه كانتان دا ذيكرى خودا بكن شوكرى خودا بكن لهسر نهوهى خودا نهو هه موو نيعمه تانهى پى داوونو نهو ئاژه لانهى بۆ موسه خهر كردون كهلكيان لى وهرده گرن!

له سه حىحى بوخارى دا فهرموده يه كه له نه نه سه وه ريوايهت كراوه ده فهرموى: دووبه رانى شاخ دارى چاو رىژراويان بۆ پيغه مبهر هينان، نهو يش ناوى خوداى هيناو (الله اكبر) ي كرد، قاچى لهسر لاميلان داناو به ده ستى خۆى سهرى برين.

نيمام نه حمه دو ئين ماجه له زهيدى كورپى نه رقه سه وه ريوايهت ده كه نه ده لى: وتم: نهى پيغه مبهرى خودا! نه م قوربانينا نه چين؟ پيغه مبهر ﴿فَإِذَا دُعِيَ لِلْعَمَلِ وَالْعَمَلُ شُرَافُهُ﴾ فهرموى نهوه سوننه تى هه زه رتى نيراهيمى ﴿فَإِذَا دُعِيَ لِلْعَمَلِ﴾ بابه گه وه رتانه. هاوه لانى وتيان: نيمه لهو قوربانينا نه چيمان پى ده گا؟ پيغه مبهر ﴿فَإِذَا دُعِيَ لِلْعَمَلِ﴾ فهرموى: به هه موو تاله موويه كه چا كه يه كه ههيه.

تايينى ئيسلام هه موو هه ستو شعوره كان يه كه ده خاو رويان پى ده كاته په روه ردگارو وايان لى ده كا يه كه خودا بپه رستو رو بكنه يه كه رۆگه و يه كه مهنه ج پدپه روى بكنه وه لى وه كوت وه ستو شعورو كارو گوشتارو دابو نه ريت و جم و جوليان يه كه تاپه رستى تيدا رهنگ بداته وه. لهسر نه م بنه مايه هه ر قوربانى و كوشتى يه كه ناوى غه يرى خوداى لهسر به رى و بۆ غه يرى نهو سهربرپى ياساغى كرده وه وه به حهرامى داناوه. به پيويستى داناوه كه لهسر هه موو كوشتى و بۆ هه موو بپارو كاريك ناوى خودا به رى. به جۆريك تاماژه به وه بكا: كه ناوه ينانى خودا مه به ستى سهره كييهو قوربانيه كه بۆ نهو مه به سته نه نجام ده درى. ده فهرموى: ﴿فَأَلْهَمَكُمْ الْوَاحِدَ فَلَهُ اسْلَمُوا وَبَشَّرَ الْمُخْبِتِينَ﴾ هه رچه نده شه ريعه تى پيغه مبهران جوداوازى له لقو پۆيه كاتياندا

ههیدو هه ندی شدریعت هه ندیکی تریانی نه سخ کردۆتوه به لام له بنه مادا
یهك سهرچاوه نو هه موو له لایهن خودای تاكو ته نیاوه هاتوون. (۱۳)

﴿والصابرين على ما أصابهم﴾ نهوانه ی له سر ئازارو تهنگو چه له مه
به صهبرو ئارامن، ره خنه له قهزاو قهدهری خودا ناگرن، هه روا خۆراگرو پشوو
دریژن له سر ئهركو ماندوو بوونی تا عهت و خودا په رستی.

﴿والمقيمي الصلاة﴾ نهوانه ی نوێژه کانیان به خشووعوه له کاتی خۆیان
داو به تمواوی و دلسۆزی نه نجام دهدهن.

﴿ومما رزقناهم ينفقون﴾ لهو رزق و رۆژییه ی پیمان داو هه ندیکی لی
ده به خشن به سر خزمو کهسو کاری هه ژاریان، چاکه له گه له خواهن ئاتا جان
ده کهنو پابه ندی پاوان و سنووره کانی خودان و سنور به زینی ناکهن!

به جوژه ئیسلام بیرو باوهرو شهعائیر پیکهوه گری ده دا، شهعائیر
له عه قیدهو باوه ره وه پهیدا بوون و له سر عه قیدهو باوه ره داده مه زرین. شهعائیر
ره نگدانه وه ی عه قیدهو ره مزی عه قیدهن.

(۱۳) رسته ی ﴿فاللهم اه واحدا﴾ وه کوو عیله تو بایس وایه بۆ رسته ی پێشوه: که فەرمان ده کا به وه ته نیا
ناوی خودا له سر کوشتی به کانیان به یتن، ناوی غهیری خودا نه هیتن، چونکه تاكو ته نهایی له نوله هییهت
دا داخرازی نه میه جگه له ناوی نه ناوی هیچ شتیکی تر له سر کوشتی به کانیان نه بری.
که ده فەرمو ی ﴿اله واحدا﴾ و نه فەرموو (اللهم واحد) بۆ نه میه ناماژه به وه بکا: که په مرورد گار تاكو ته نهاییه
له زات و خودایه تی دا.

ناوهینانی خودا له کاتی سه برینی قوریانی داو
لی خواردن ولی به خشیانی

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعِيرٍ
اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
وَلَكِن يَنَالُهُ الْقَوِيُّ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهُ عَلَى مَا هَدَيْنَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

دواى نهوى په روهر د گار موسولمانانى بو خو نزيك كردنه وه له خودا
به سه بريني ناژه له قوريانى كردن، نه جار به تاييه تي ناوى خوشترى هينا بو
سر برين و كردن به قوريانى، چونكه جهسته ي گوره يه و سوود و قانزاجي ههمه
جوړى تيدا هه؛ ده فرموي: ﴿والبدين جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها
خير﴾ نيمه خوشترمان كرده به نيشانه ي ناييني خوداو به لگي به نديايه تي
كردن بو په روهر د گار، سه بريني نهو ناژه له به نرخه له حهره م دا خيرو
پاداشيكي زوړى قيامه تي تيدا به بو تان، هه ژارو ناتاجانيش له دونيادا
سوديكى زوړ له گوشته كى وهرده گرن، پيش سه برينش ي سوودى ههمه جوړى
هه ده دي كنه ولاغى سوارى، شيرى ده دوشن سوود له كوك و بيچوه كاني
وهرده گرن!

وشه ی (بذن) به لای نه بو حنیفه و بریک له هاوه لانی پیغه مبهرو ﷺ
 کومه لیک له تابعینه کان به حوشترو ره شه ولاغ ده گوتری و ناوه بو همدو کیان.
 نیمامی موسلیم له جابیره وه ریوایت ده کا ده لی: نیمه بو حوت کهس
 (البدنة) ناژه له زه به لای حکمان سهریری. وتیان: ره شه ولاغیش به که لکی
 قوریانی حوت کهس دی؟ جابیر ده فرموی بو ره شه ولاغ جهسته گوره نیه؟
 نیبنو عومر ده فرموی: به لای نیمه وه (بذن) بریتییه له حوشترو ره شه
 ولاغ.

به لای شافیه وه (البدن) ته نهها به حوشت ده گوتری به مه جاز نه بی بو
 ره شه ولاغ ناگوتری. ته نانهت نه گهر کارایدک (بدنة) هیه که له سهر خوی نه زر
 بکا بیکاته قوریانی، نه گهر ره شه ولاغیش بکاته قوریانی به که لک نایه و
 نه زه که ی له سهر لاناچی. چونکه قورئان دوو دیارده ی به میان کردون
 ده فرموی: (صوف) ده فرموی ﴿وجبت جنوبها﴾ نه م دوو دیارده تابه تن
 به حوشترو وه ته نهها حوشت به حواوه سهرده پردری، ههروه ها نه بوداودو هی
 تریش له جابیره وه فرموده هیه که ریوایت ده کهن ده لی: پیغه مبهرو ﷺ
 فرمویه تی: ((البدنة عن سبعة والبقرة عن سبعة)) عطف به او
 نیشانه ی جوداوازی نیوان (بدنة) و (بقرة) یه.

قسه کانی جابیرو نیبنو عومریش ته نویل ده کرین به وه: که حوکه که بیان
 به که و همدو کیان به که لک دین له جیاتی حوت کهس سهر برین.
 ﴿فأذکروا اسم الله علیها صواف﴾ له کاتی سهر برینی نهو ناژه له
 زه به لاحداو لهو کاته دا که سی قاچه کانی راست ده وه ستیند رین و قاچیکی
 هه لده به ستری و ده تانه وی سهری برین ناوی خودای له سهر به یتن بلین: ((بسم
 الله والله اکبر)) به ناوی خودا و همر خودا گه و به به ریزه، خودایه له تو وه یه و بو
 تزیه.

﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا، فَكُلُوا مِنْهَا، وَأَطَعُوا الْقَانِعَ وَالْمَعْتَر﴾ جا كه كهوته سهرزهوی و گیانی ده رچوو سارد بۆوه لی ئی بخۆن. واته: حه لاله بۆتان لی ئی بخۆن. ههروه ها گۆشته کهی ده رخواردی هه ژارو سوال کهر بدهن: بهشی نه وانهی لی بدهن: که هه ژارن و رویان نایه سوال بکهن، هه روا نه وانهش که داوا ده کهن و دهست پان ده که نه وه.

که ده فهرموی: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ فهرمانه که بۆ وجوب نیه به لکو بۆ نیباحتیه. نیمامی مالیک ده فهرموی: سوننه ته لی ئی بخۆن. هه ندی له زانایان ده فهرموون فهرمانه که بۆ وجوبه و پیتیسته لی ئی بخۆن.

وه لی پیتیسته صالحه کان کۆرایان هدی به له سهر نه وه: که لی خواردن له قوریانی و کوشتی واجب نیه، به لکو لی خواردنه کهی نه وه به تسو داب و نه ریتیه سهر ده می نه فامی لابه ری: که له کوشتی به کانایان نه ده خوارد. که ده فهرموی: ﴿وَأَطَعُوا الْقَانِعَ وَالْمَعْتَر﴾ ظاهری نایه ته که نه وهی لی وهرده گیری: که پیتیسته له گۆشتی قوریانی بهشی هه ژاران بدری، نه و ناژه له دیاری که راه به دیاری برده راهی سهر ده بری گۆشته کهی لی ئی بدری به تاتاجان ته مه رای شافیعی به.

نه بو حه نیفه ده فهرموی: ده رخواردانی گۆشتی کوشتی به هه ژاران سوننه ته و واجب نیه، چونکه خوین رژاندنه که خوینی نوسو که و نزیکبونه وه له خودا مه به سته و نه وه ش به سهر پرینه که دیتسه جی. نیتر ده رخواردانی گۆشته که به هه ژاران له سهر حوکه گشتی به کهی ماوه ته وه و مه ندویه.

﴿كَذَلِكَ سَخِرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نابو جو ره نه و ناژه له به هیژو توانایه مان بۆ ئیوه ژیریار کرده، به تاره زوی خۆتان ده یاندۆشن، باریان لی بارده کهن ده یانکه نه ولاغی سواری، ده یانکه نه دیاری و قوریانی سهریان ده برن لییان ده خوین و بهشی هه ژارانی لی ده ده ن. بۆ نه وهی ئیوه سوپاسی خودای له سهر بکهن، شوکرانه ژمیتری نیعمه ته کانی بن، به طاعت و به ندایه تی

خۆی لی نزیك بکه نه وه، دلسۆز بن له خودا په رستیه که تان دا. وه کوو
 له نایه تی کی تردا ده فەرموی: ﴿اولم یروا انا خلقنا لهم مما عملت ایدنا
 انعاماً فهم لها مالکون، وذللناها لهم، فمنها رکوبهم ومنها یا کلون، ولهم
 فیها منافع ومشارب افلا یشکرون﴾ (یس/ ۷۱-۷۳) هەرگیز نه گوشتی نهو
 سه رپراوانه نه خوینه که یان به خودا ناگا، وامه زانن نهو کاره تان سود به خودا
 ده گیه نهی نه جار په روه ردگار مه به ست له ناژه له سه رپرینه که رون ده کاته وه
 ده فەرموی: ﴿لن ینال الله لجومها ولا دماؤها﴾ ده فەرموی: ﴿ولکن ینالہ
 التقوی منکم﴾ به لکوو ته قواو دلسۆزی و فەرمان به دراری ئیوه به خودا ده گا،
 کرده وه باشه کانتان بسۆلای خودا بهرز ده بیته وه...! نیبنو ته بی حاتم
 له ئیبنو جو ره یجه وه ریوایت ده کا ده ئی: غه ره به کان له سه رده می پیش ئیسلام
 دا: که قوریانیان سه رده به ری گوشته که یان به دیواری که عبه دا ده داو
 خوینه که یان تی هه لده سوو هه روه ها هه ندی له گوشته که یان ده خسته سه ر
 به کانیان و به خوینه که ی ره نگیان ده کردن، هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ وتیان:
 ئیمه شیواترین به وه ی گوشت و خوینی قوریانییه کاغان له دیواری که عبه
 هه لسوین. نیت په روه ردگار ئهم نایه ته ی نازل کرد.

نه جا په روه ردگار جاری کی دی نیعمه تی ژیریار کردنی نهو ناژه لانه بو
 ناده میزاد دووباره ده کاته وه چونکه له دووباره کردنه وه که دا یاد خستنه وه ی
 نیعمه ته کانی خودا هه یه به سه ر به نده کانی داو هه لئانی تیدایه بو زیده
 سوپاس کردن و شوکرانه بژیری به نده کانی و ده فەرموی: ﴿کذالك سخرها لکم
 لتکبروا الله علی ما هداکم﴾ هه ر بهو جو ره نهو ناژه لانه ی بو ئیوه ژیریار
 کرده، ده توانن به چه ند جوړیک سوودیان لی و هریگرن، بۆنه وه ی ته عظیم و
 ته قدیسی خودا بکه ن و شوکرو سوپاسی بکه ن، له سه رنه وه ی خودا هیدایه تی
 داوون بو ناین و شه ریعه تی پیروزی، جله وگیری لی کردون له وشتانه ی پی
 ناخۆشه و زیانی ئیوه ی تیدایه!

﴿وبشر الحسین﴾ نهی موحه مهد! مژده بده بهوانه ی کاری چاک ده که نو له سنو ورو پاوانی خودا ده رناچن و شوین یاساو شه ریه تی خودا ده که ونو پابهندی جله وگیری و فرمانه کانی خودان و پروایان به په یامی پیغه مبه ر ﷺ کردوه.

ئاوا بهو جوړه موسولمان هه موو کاتئ ده بی به خوداوه په یوه ست بی، ههنگاو یتک ناهاوی له ژیا نیا، له شه وو روژدا هه لئسو که ویتک نا نویتئ، جمو جولیتک نه نجم نادا نیلا ده بی مه بهستی خودا بی، ره زامه ندی خودای تیدا ره چاو بکاو دلی به ته قوای خوداوه خه ریک بی! نیتر نه وکاته ژیا نی هه مووی خودا په رستی ده بی و ژیا نه که ی گونجاو ده بی بو ته وه ی زهوی ناوه دان بکاته وه. له سر زهوی ده ژو دلی په یوه سته به ناسمانه وه.

ده رباره ی قوریانی، شه ر عزانان راجیا یان هیه:

۱- ته بو حه نیفه و (الشوری) و تیمام مالیک پیتیان وایه: هه رکه سیك سامانی نه وه نده هه بوو زه کاتئ لی بکه وی قوریانی له سر واجب، به لام ته بو حه نیفه ده فرموی: به مه رجیک جی نشین بی و سه فری نه بی، به لگه شیان نه فرموده یه یه: که نه همه دو نیبنو ماحه له ته بو هوره یه وه ریوایه تیان کرده به مه رفووعی ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ((من وجد سعة فلم یضح، فلا یقربن مصلانا)).

تیر میذی له نیبنو عومره وه ریوایه ت ده کا ده فرموی: پیغه مبه ر ﷺ ده سال له مه دینه بوو، هه موو سالی قوریانی ده کرد.

۲- جه ماوه ری زانایان رای مه شه وری مالیکه کانیش بو غهیری حاجی له مینا - ده فرمون: قوریانی واجب نیه و سوننه ته. به لگه یان نه وه حه دیشی پیغه مبه ر ﷺ که ده فرموی: ((لیس فی المال حق سوی الزکات)).

ههروه ها چونکه پیغه مبهەر ﷺ له جیاتی ئومه ته که ی قوریانی کردوه و
(واجب) یه ته که ی له سهەر لابر دون. فهرموشیه تی: قوریانی سونده تی بابه
گه و ره تان هه زره تی ئیبراهیمه ﷺ.

نه بو سوره یچه ده فهرموی: من هاوستی هه زره تی نه بو یه کرو عومهر بووم
ﷺ قوریانیان نه ده کرد نه وه کوو خه لکی چاویان لی بکه ن.

ئیمام نه حمده و (الحاکم) و داره قوونی له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایه ت
ده که ن ده فهرموی: له پیغه مبهرم ﷺ ژنه وت ده یه فهرموو: ((ثلاث علی فرائض
وهن لکم تطوع الوتر والنحر والصلاة الضحی)) تیرمیذی فهرموده یه کی
تری ریوایه ت کردوه: ده فهرموی: پیغه مبهەر ﷺ فهرمویه تی فرمانم پی کراوه
قوریانی بکه م، قوریانی کردن بو ئیوه سونه ته.

پاریزگاری کردنی خودا له موسولمانان و
هۆکاره کانی رهوا بوونی شهر

﴿إِنَّ اللَّهَ

يُذَفِّعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾
أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَكَ اللَّهُ مَنِ يَنْصُرُهُ^{۴۰} إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

بۆ سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی ژماره (۳۸) رییایه‌ت کراوه که موسولمانه‌کان له‌مه‌که‌دا زۆر بوون و کافره‌کان ده‌ستیان کرد به‌ئه‌زه‌تدانیان و هه‌ندیکیان کۆچیان کرد بۆ ولاتی حه‌به‌شه، تیر هه‌ندی له‌موسولمانه‌کانی مه‌که‌ه و یستیان به‌دزیوه ده‌ست به‌ه‌شێن و هه‌ندی له‌کافره‌کان تیرۆر بکه‌ن، تیر ته‌م نایه‌ته نازل بوو..!

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ژماره (۳۹) ته‌حه‌دو تیرمینی و به‌جوانیشی داناوه، هه‌روا نه‌سائی و حاکم (به‌صه‌حیحیشی داناوه) و تیبنو سه‌عد له‌تیبنوعه‌بباسوه رییایه‌تیان کردوه فه‌رموی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌ه ده‌رچوو، ته‌بویه‌که‌ر فه‌رموی: ته‌مانه پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیان ده‌رکردوه ﴿إِنَّا اللَّهُ وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ سویندم وایی ده‌فهوتین. تیر په‌روه‌ردگار ته‌م نایه‌ته‌ی نازل کرد: که‌ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا، وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾.

په‌یه‌ه‌ندی نیوان ته‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته به‌ه‌ش پێشه‌وه له‌م باره‌وه‌یه:
که‌په‌روه‌ردگار له‌وه پێش نه‌وه‌ی رۆن کردوه: که‌کافره‌کان موسولمانانیان له‌نایینی خودا مه‌نع کرد، نه‌یان‌ه‌یشت له‌ناو مه‌که‌دا دانیشتن، هه‌روه‌ها باسی مه‌ناسیکی حه‌جی کردو سوودو قانزاخی نایینی و دونیایی رۆن کردوه، ته‌جار

باسی نمو شتانه ده کا: که کۆسپ و ته گهره کان راده مائی و ریگای خودا په رستی ناچوغ ده کا.

بهائی: نمو شه عانیرو عیباده تانه پتویستیان به پارێزگاری لی کردن ههیه، ده بی هیتیک هه بی نمو له مپهرو کۆسپ و ته گهرانه له بهردهم خودا په رستان دا لابه ری، نه هیلێ ده ستیریژی بکریته سهر نازادی بیرو باوهرو عیباده تیان؛ نه هیلێ: پیروزی مزگهوت و په رستگا و شه عانیرو موسولمانان پیشیل بکری. پتویسته بارودوخ والی بکری موسولمانان بتوانن به رنامه ی ژیا نی خو یان که له سهر بنه مای بیرو باوهردامه زراوه ده سته بهر بکه نو نایینی خودا له سهر زهوی جیگیر بکه ن.

بۆ ئەم مەبەستانە ئیزنی موسولمانان درا - دوا ی کۆچکردنیان بۆ مەدینه - که دژی موشریکه کان بجهنگین، بۆ نه وه ی به رگری له خو یان و له عه قیده و به رژه وندی دین و دویای خو یان بکه نو ده ستی ده ستیریژکاران به رنه وه. بۆ خو یان و بۆغه یی خو یان نازادی نایینی و بیرو باوهردامه سته بهر بکه ن.

ده فهرمو ی: ﴿ان الله يدافع عن الذين امنوا﴾ بیگومان پهروهردگار شه ری شه ر خوازان له و بهنده خاوهن باوه رانه ی خو ی دوور ده خاته وه: که پشتیان به خودا به ستوه و بۆلای نمو گهراونه وه، پارێزگاریان ده کا و یارمه تیان ده دا، به سهر دوژمنانی خو یو نه وان دا سهریان ده خا. وه کوو له شوینیتی تردا ده فهرمو ی: ﴿انا لننصر رسلنا والذين امنوا في الحياة الدنيا، ويوم يقوم الاشهاد﴾ (غافر/ ۵۱).

یان ده فهرمو ی: ﴿ان الله لا يحب كل خوان كفور﴾ بیگومان پهروهردگار هه یج کاتی خاتین و کافرو سپله و پی نه زانی خوش ناوین. مه به ست نه وه یه: موسولمانان خوشه ویستی خودان. وه خودا دوژمنانیان سزا ده دا. یان ده فهرمو ی: ﴿ومن يتوكل على الله فهو حسبه، ان الله بالغ امره، قد جعل الله لكل شيء قدراً﴾ (الطلاق/ ۳) بیگومان هتزی شهرو گو مپا هه میشه له کردو

کۆدان و خهریکی نانوهی ئاشووب و بهرپاکردنی شهرو فیتنهیین، جهنگی نیتوان
خیزو شهرو بهرده وامه و درێژهی ههیه. شهرو سهرکهش و ملهپوو چه کدارو
پهلاماردهره، خاوهرن هیزو توانای هه مه جهوره!! بۆیه پتویسته بۆتیمان و خیزو
حهق و راستی، هیزیک هه بی بیانپاریزی و پشتیوانیان لی بکاو فیتنهیی و شهرو
شولیان لی دورو بخاتهوه. ئیراده و مهشینه تی خودا وانه بووه و وانه هاتوه:
کهواز له تیمان و خیزو حهق بهیننی به ته نیا بهرهنگاری هیزو شهرو طوغيان
ببیتهوه، چونکه نه و هیزو توانا مادییهی به تال ههیه تی له وانهیه تهنگ به و
بیرو باوه ره چه سپاهوی ناو دلان هه لچنی و له سهر سروشتی خۆیان لایان بدا،
هیزو توانای ئاده میزاد نه ندازه یه کی ههیه به کۆتا دی، خوداش بۆخۆی
له هه موو کهس ئاگادارتره به ناوه پۆکی ناو دلان و نه ندازه ی وزه و توانایان. بۆیه
نه یویسته و نایه وی موسولمانان بخاته سهنگهری روبه رو بوونه وی کوفرو
بی دینی و فیتنه ئیلا پاش ناماده بوونیان بۆ بهرهنگاری بوونه وه. که هیزو
توانای بهرهنگار بوونه ویان تیدا پهیدا بوو، چه کی پتویست و جهنگاوه ری
ته و اوو زه مینه ی سهرکه و تن ره خسا، نه و کاته رینگا ده دا موسولمانان شهرو
بکه نو دهستی ده سترێژکه ر بقرتینن.

نه م نایه ته یان هه ره شه ی له خۆ گرتووه و سه ره نجامی رینگرانسی
مه سجید و له هرام روون ده کاته وه، نه وانه ی پێش نایه ته کانی حه ج باس کردن.
که وایی نه م نایه ته په یوه سته به نایه تی ژماره (۲۵) وه که ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ
كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ...﴾ یان واده و
به لینه به و موسولمانانه ی تینووی بینینی حه ره می پیرز بوون، که کافره کان
مه که کیان لی قه ده غه کرد بوون. ئیتر نه و کاته نایه ته که په یوه ست ده بی
به پێش خۆیه وه. بیگومان کافره کان پێغه مبهریان ﷺ له مه که که ده ر کرد بوو
له زیلو نیشتمانی خۆی وه ده ریان نابوو، ته نانه ت پێغه مبه ر ﷺ له و کاته دا: که
مه که کی جی هیشت و لی چوه ده ر ناوه ری لی دایه وه فهرموی: ((وَاللَّهِ اِنَّكَ

لأحب أرض الله إلى، وإنك لأحب أرض الله إلى الله، ولولا أن أهلك
أخرجوني منك ما خرجت)) سوتیند به خودا نهی مه ککه! نه تو
خۆشهویسترین خاکی لای من، له لای خوداش ریزدار ترین ولاتی، نه گهر
دانیشتوانه کانت دهریان نه په پاندمایه به جیم نه ده هیشتی.

وادیاره ئایه ته که وادهو به لێنو موژدهیه بۆ موسولمانه کان بهوه که خودا
به سهر دوژمنانیاندا سهریان ده خا، له هه مان کات دا هه پهره شی له کافره کان
له خۆ گرتوو و ریخۆشکه ره و پیشه تایه بۆ ریگه پیدان بۆ جیهاد!

﴿أذن للذين يقاتلون بأنهم ظلموا﴾ ریگه دراوه بهو موسولمانانهی
ده سترێژیان کراوه ته سهرو سته مکاران سته میان لی کردن، له زیدو
نیشتمانی خۆیان و ده دهریان ناو، مال و سامانیان داگیر کردن، نه زیه تیان
داو، به لیدان و قسه پینگوتن و هه پهره شه لی کردن، ژیا نیان لی تال کردن، جا
له و کاته دا که موسولمانه کان له م بارو دۆخه ناخۆشه دا ده ژیان، ده هاتنه
خزمهت پیغه مبهرو شکایه تی وه زعی خۆیان لای پیغه مبهرو ﷺ ده کرد نه ویش
فرمانی پی ده کردن: که خۆپا گهر بن و به تارام بن و پی ی ده فرموون: من
ریگای شه پ له گه ل کرد نیانم نه. جا که پیغه مبهرو هاوه لāن کۆچیان کرد بۆ
مه دینه سالی دووه می کۆچی ته ئایه ته نازل بوو.

به پای زوریه ی زانیانی سه له فی وه کوو تیبنوعه بباس و عبایشه و
موجاهیدو ضه حاک و عوروه ی کوری زویه یرو زهیدی کوری نه سه له م و موقاتیل و
قه تاده و زوهری ته ئایه ته یه که م ئایه ته ده رباره ی شه پ جیهاد نازل بسوه،
پیش ته ئایه ته له حه فتاو نه وه نده ئایه ته دا نه هی له شه پ کردوه.

نیسنو جهریر له نه بولعالیه وه ریوایهت ده کا، ده لێ: یه که م ئایه تی شه پ
ئایه تی ﴿وقاتلوا فی سبیل الله الذین یقاتلونکم﴾ (البقرة / ۱۹۰).

له (الاکیل) ی حاکم دا هاتوو ده فەرموی: یەکم نایه تیک کە دەربارە ی شەر نازل بوو، نایه تی ﴿ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم﴾ (التوبة/ ۱۱۱) بوو.

بە کورتی مەبەست بە نایه تی ﴿اذن للذين يقاتلون.....﴾ رونکردنەوێ ئەو ھۆکارانە یە: کە بوونە ھۆکاری رێگە پێدانی موسولمانان بۆ شەر کردن و بە گۆدا چوونەوێ سەستە مکاران و بەرگری لە خۆ کردن. چونکە بێگومان موشریکەکانی مەککە زۆریان ئەزێستە پێغەمبەر ﷺ دا، بە ھەموو جۆر شێوەیە کە تەنگیان پێ ھەڵچنی، نازاری ئەدەبی جەستەییان پێ گەیاند، وتیان: شاعیرە، ساحیرە خۆڵ و زیلیان بە سەر سەردا کرد.

لە کاتی کە دا سوژدە ی بۆ خۆدا بردو ریحۆلە ی نازەل و پێسایان خستە سەر شان و ملی پێوژی، ھۆزی ئەقیف ھانی نەفام و گەنجەکانی خۆیان دا بەردەبارانی بکەن، جەستەیان لە خوێن دا شال کرد، ھەروا ئەزێستە ھاوێلانێ پێغەمبەریان ﷺ دا، بە لێدان و کوشتن و برین، بە سووکایەتی پێکردن و ھەرەشە لێکردن و ترساندن و دەنگ لێ دا برین؛ ھەندێکیان لە لێبەلانی مەککە دا بە گەرما ی ھاوین خستە بەر نازار و ئەشکەنجە، لە ناو ئەو لێبە گەرمە دا رایان دە کێشان و بەردی گەورەیان دە خستە سەر سنگ بۆ ئەوێ لە ناو پاشگەز ببنەو. بە لām نازار و ئەشکەنجە دادی ئەدان و خۆدا پەرستان تیمانیان بە ھێزتر بوو، ھەردەیان گوت: (احد، احد، احد) !!

ئەجار پەروەردگار وادە بەو موسولمانە سەتم لێکراوانە دە داو دە فەرموی: ﴿وان الله على نصرهم لقدير﴾ بێگومان پەروەردگار ھەر ئەو دەتوانی یارمەتی بەندەکانی بدا، دەتوانی بەبێ شەڕیش بەندەکانی بە سەر دوژمنانیان دا سەرخا.

لێرە دا پرسیاری کە لە لایەن ھەندی کەسی دل کرمی و تێنە گەشتوو ھەو دێتە ناراو ھەو گوتری: پەروەردگار لەو پێش فەرموی: ﴿ان الله يدافع عن

الذين آمنوا.... ﴿ دهى كه سيك خودا دىفاعى لى بكا كى ده توانى سته مى لى بكا؟ كه سيك خودا يارمه تيده رو پاريزه رى بى سهر كه وتنى به سهر دوژمنانى دا مسوگهره، كه وابى له پاي چى شه پر كه ن و بريندار بن و بكوژرين؟ بوچى برسى و تينو و بن و زه جهه ت و ناره جهه تى بچيژن ■■■ بو بو؟

خو سهره نجام ناشكر ايه و خودا ده توانى ناكامى باش و سهره رى بو بهنده كانى ده سته بهر بكا به بى شهوى هيچ مانو بوونيكيان توش ببى. وهلامى نهم پرسياره سافيلكانهيه، شهويه: ده لئين هيكمه تى خودا بالاد هسته و خودا بو خو زانو بينايه، ده زانى چى له بهر ژوه ندى شهوان دايه، شهوى: كه نيهمى ئاده ميزاد پهي پى ده بهين و ديتيه ناو كه مهندي ههست و شعور مانه وه شهويه: پهروه ردگار خواستى و انه بو وه نابى كه هه لگرانى په يامه كهى كو مه ليك كه سانى ته نبل و شه وه زل بن و پالى لى بده نه وه و سهر كه وتن به سهر يان دا ببارى و به ناسانى بالاد ههست بن، ههر له بهر شه وه نده نويز ده كه ن و قورئان ده خوئين و روده كه نه خوداو كه توشى ناره جهه تى و شه كه غه دان هاتن لى بپارينه وه...؟

به لى نويز كردن واجبه و قورئان خوئيندن پيوسته، روكرده خوداو پارانه وه لى له كاتى خو شى و ناخوشى دا نهركى سهرشانى موسه لمانه، وه لى نهم عيباده تانه به ته نيا نايانگه يه نيته پله و پايه شهوى شياوى شه وه بن بن به هه لگرى بانگه وازى ئايىنى خوداو پاراستنى!

نويزو روكرده خوداو پارانه وه لى تيشووى گيانن بو شه رى بهرام به رى و روبه رو بو نه وه. زه خير و تيشووه بو جهنگه كه، چهكى به كارى موسولمانانه بو ههر شهرو ئازا وه يهك: كه له دژى بهر پاي ده كه ن!

ده بى چهكى بهرام به ريان هه بى و به چهك و ناميرى بهرام بهر بهر هنگارى دوژمن ببه وه، له هه مان كات ده بى چهكى خودا په رستى و سيلاحى ته قوا و نيمان به خودا يان هه بى بو بو ردانى دوژمن.

بێگومان ویستی خودا واهاتوو وای داناوه: که دیفاع کردنی موسولمانان ده بی له پێگه ی خۆیانسه وه نه نجام بدری، بۆنه وه ی له ناو جهرگه ی روبه روو بوونه وه لیكدان و کێ به رکێ که دا کامل ببن و قال ببن. چونکه بوونیه ی ناده میزادی هه موو هیژو وزه یه کی خۆی ناخاته کارو به خه بهر نایه، مه گهر کاتیك: که توشی خه تهر ده بی و روبه روی دوزمن ده بیته وه، نه و کاته هه موو خانیه کی له شی، هه موو ده مارو هه ستو هیژو وزه یه کی رۆلی خۆیان ده بینن، هه موو هیژو توانایه کی خۆی ده خاته گهر بۆ بهر په رچدان وه ی هیژو دوزمن. نه و تا قمو کۆمه ل و گه لانه ی بانگه وازی نیسه لامی نه نجام ده دن پتو ییستیان به وه گهر خستنی هه موو خانه و هیژو وزه یه که، ده بی هیژو توانایان کۆ بکه نه وه و هه موو ناماده باشی خۆیان بۆ روبه روو بوونه وه که به کار به یتن.

ده ی سه رکه وتنی خیراو بی ماندو بوون، سه رکه وتنیك که به ناسانی نازل بی بۆ سه ر گه ل و نه ته وه یه کی پال که وتوو خۆلیسه وه، هیژو توانا کان ماته ل ده کا ده یانپو کینیتته وه و خۆیان ناوینن و گه شه نا که ن.

سه رباری نه وه ش سه رکه وتنی سه ربوع و ناسان و بی ماندو بوون و بی قوربانی دان، به ناسانی له ده ست ده چی! یه که م چونکه سه رکه وتنه که به ناسانی ده ست که وتوو و قوربانی تیدا نه دراوه. دووهم چونکه نه وانه ی نه و جوړه سه رکه وتنه یان ده ست که وتوو هیژو توانا کانیان رام نه کردون بۆ پارێزگاری لی کردنی. کوردی گوته نی (که ریک به پاره ی بهر بکپردی ناو ده ییا!).

شتێکی تری گرنه گ هیه، نه ویش ته ربیه ی وێژدانی و رام کردنی عه مه لی یه، که له سه رکه وتن و تیکشکانه وه سه ر هه لده دا، نه و نه زمون و تاقیکردنه وانه ی توشی موسولمانان ده بن له نا کامی هیژو بردن و کشانه وه، پێشه و ی کردن و گیر خواردن و تیکشکان و نه و هه ست و شعوره ی له م شتانه وه سه ر هه لده دن.. هه روا نه و هیوا و ناوات و نیش و نازارانه ی دینه سه ر پێیان،

خۇشى و ناخۇشى و ئارامى و دلەپراكى ھەست كردن بەھىزو بى ھىزى لى
 ووردبونەمە لىيان و كەشف كردنى خالى زەعیفو بەھىز، پركردنەمەى خالە
 لاوازەكان و رىكخستنى كارەكان لەھەموو حالەتەكان دا ھەمويان، دەبنە
 ھۆكارى قال كردنى موسولمانان و لەبۆتە دانیان!

لەبەر ئەم ھۆيانەو چەند ھۆيەكى تر كەخودا بۆخۆى دەيانزانى، خودا وای
 داناو كەدیفاعكردنى خۆى لەبەندەكانى لەرپىگەى خۆيانەمە ئەنجام بەدرى،
 دەبى لەناكامى تىكۆشان و قوربانیدانى خۆيانەمە دەستەبەر ببى.

ئەو ھەشمان لەیاد نەچى: كە نىسلام ھەرگىز شەر بەنامانچ و مەبەست
 نازانى، رىگەى شەر نادا مەگەر بۆ مەبەستىكى گەرەترو پىرۆزتر لەھودنەو
 ئارامى ببى.

چونكە گومان لەو ھەدا نىە ناشتى و تەبايى و ئارامى راستەقىنە ھەدەفى
 نىسلامەو بۆى تىدەكۆشى و ھەكوو چەندجار لەئايەتەكانى قورئانى پىرۆزدا
 ناماژەى پى كراو، ھەلى ناشتى و ئارامىيەك سستەم و دەستدرىژى كردنى تىدا
 نەبى، كەس مافى كەس پىشپىل نەكا، بەلام ھەركاتى دەستدرىژى كرايە سەر
 موقەددەسات و (مقومات) ى ئادەمىزاد: ئازادى بىرو باوھرو ئازادى خودا
 پەرستى و عەدالەتكارى لەپىيارو تۆلە ساندنەمەو دابەشكردنى ماف و ئەرك دا،
 ئەو نىسلام رىگەى داو، بەلكو بەپىيوستى داناو: كەشەر بەرپا بكرى بۆ
 گېرانەمەى ئازادى و ھەموو مافە زەوت كراوەكانى ئادەمىزاد. بەكورتى و
 پوختى دونيا شوئىنى تاقىكردنەمەو لەبۆتەدانە، موسولمانان دەبى جىھاد
 بكەن و تىبكۆشن و لىھاتووئى خۆيان بچەسپىنن، چونكە پاداش پەيوەستە بە
 كردەو ھە، چى دەچىئى ئەو دەدروپەو. نابى چاوھروانى ئەوە بن بۆ خۆيان
 پالى لى بدەنەو خودا سەرگەوتن و شكۆمەندىيان بەسەردا ببارىئى! زورەى
 زۆرى موفەسسىرىن پىيان وایە: ئەم ئايەتە وادە پىدانى موسولمانانە
 بەسەرگەوتن و جەخت كردنەمەى ماناى ئايەتى پىشوو كەوادەى دىفاع كردن و

پاریزگاری کردنی له موسولمانان دا، نهوه روون ده کاتهوه: که نهوه وادهیهی له نایه تی پیشوودا داویه تی به موسولمانه کان ههر نهوه نده نیه له چنگی دوزمنه کانیاں رزگاریان بکاو بهس، به لکوو به سهه ناحه زانیشیان دا سهریان ده خا. جاری واده بی نهه سه رخستن و یارمه تیدانه ی خودا بو به نده موسولمانه کانی دوا ده کهوی له بهر حیکمه تیک که خودا خوی دهیزانی.

یارمه تیدان و سه رخستن دوا ده خا چونکه هیشتا موسولمانه کان قال نه بوون و له بوته دانیان تهواو نه بوه. یارمه تی دانی خوی دوا ده خا بو نهوه ی موسولمانان چی هیزو توانایان هیه به کاری بینن و دوا وزه ی خویان بجهه گهر... هیچ شتیک نه میتنی له ریگهی خودا ئیلا صهرفی بکهن!

خودا نه صری خوی دوا ده خا تا موسولمانان دوا هیتری خویان خهرج بکهن دلتیا بن: که به هیزو توانای خویان، به بی پالیشتی خودا سهر کهوتن به دهست ناهینن: سه رخستن و یارمه تیدان دوا ده کهوی بو نهوه ی موسولمانان زیاتر په یوه ندیاں به خوداوه به هیز بی، چونکه نازارو نه شکعه بجه ده چیژن و جگه له خودا پشتیوانیکیان دهست ناکهوی. بو نهوه ی بگه نه ناستیک ته نهها روله خودا بکهن و پشت به نهوه بههستن!

له بهر نهه هویانه و چهندهها هوی تریش: که نیمه پهیاں پی نابین، خودا یارمه تی دانی خوی دوا ده خا نیت قوریانی و خو بهخت کردیاں دوو چهنده ده بیتتهوه، نازارو نه شکعه بجه کانیاں زورترو به تین تر ده بن، ههتا له ناکام دا خودا سهریان ده خاو له کاتی گونجاودا سهروه ری به دهست دههینن، گیان و جهسته و ویردانیان ناماده باشی له خوگرنتی نهو سهر کهوتنه یان تیدا ده بی و له ززهت و خو شی لهو سهر کهوتنه ده بینن هه لبه ته سهر کهوتن و پیروزی، ته کالیف و ماندوبوونی خوی دهوی، ده بی زه مینه ی بو خوش بکری و دل و دهروونه کان رام کرابن بو له خو گرنتی نهو سهروه ری و پیروزییه ی که به دهستیان هیئاوه.

بیگومان خودا یارمه تی نهو که سانه ده دا که شیای یارمه تی دانن، خودا به هیزو توانایمو بالادهسته به یارمه تی دانی بهنده کانی ماندو نابی. به لام پیوسته بزاتری نهوانه کین: که خودا یارمه تی بیان ده داو سهریان ده خا؟

بو دیاری کردنی حالی نهو موسولمانانه ی که خودا کۆمه کیان پی ده کا ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ الْاِنْ يَقُولُوا: رَبَّنَا اللَّهُ﴾ واته: نهو موسولمانانه ی ستمیان لی کراوه، نهوانه ی موشریکه کان له مه که دهریان په راندن بو مه دینه به بی حق و عه داله ت. نهوانه حه زره تی موحه مه دله و هاوه لانی بوون، هیچ خراپه یه کیان نه بوو جگه له وه ی خودا په رستیان ده کردو یه کتاپه رست بوون، ده یانگوت خودای نیمه (الله) یه. وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَيَاكُم اِنْ تَوَمَّنُوا بِاللَّهِ رَيْكُم﴾ (الممتحنة/۱) یان ده رباره ی (اصحاب الاخدود) ده فهرموی: ﴿وَمَا تَقْمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اِنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (البروج/۸) ده رکردن له زیندو نیشتمان به ناحق، یه کی که لهو هوکاره سه ره کیانه ی له پیئاویدا موسولمانان شهر ده که نو گیانی خویان لهو ریبازه دا به خت ده که ن!

نه بچار په روه ردگار هوکاره کی دی لهو هوکارانه ی شهریان له پیئاو دا ده کری دیاری ده کا، نهویش نازادی عیبادت و خودا ناسی و پاراستنی شوینه پیروزه کانه: ده فهرموی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ صَوَاعِقُ وِیْعٍ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدٍ يَذْكُرُ فِيهَا اسْمَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ نه مه یاسای کی به رکی و دان و سانه، به مه بهستی له نگر راگرتنی نیوان نهاده میزادو راگه میاندنی نهو یاسایه یه: که شهرو خۆبه خت کردن له پیئاو چه سپاندنو دهسته به رکردنی نازادی عیبادت کردن به رهوا داده نی، ده فهرموی: نه گهر له بهر نهوه نه بوایه: که خودا به مرگری له هه ندی نهاده میزاد ده کا به هه ندی کی تریان بهم رهنگه خاوهن باوه رانی زال ده کا به سه ر بی باوه ره کان دا، شهرو شوپی هه ندی کیان له هه ندی کیان دوور ده خاتمه وه، هه روه ها نه گهر خودا شهر کردنی له پیئاو پاریزگاری له نه فسو شوینه پیروزه کان دا به رهوا دانه نایاو

له سهر موسولمانانی پتویست نه کردایه، ههموو پهرستگا و شوینه پیروژه کان ویران ده کران، پهرستگا تاییه تیه کانی ره به نه کان و پهرستگا گشتیه کانی نه صاراو پهرستگا کانی جوله که و مزگه و ته کانی موسولمانان ویران ده کران و چۆل ده بوون.

(صوامع) کۆی (صومعة) یه خه لوه تخانه ی راهیبه کانه. (بیع) کۆی (بیعة) یه پهرستگای گشتی نه صارایه (صلوات) کلێسه ی جوله که کانه به زمانی عیبری پتی ده لێن: (صلوتا) نیت و شه که ته عریب کراوه.

(مساجد) کۆی (مسجد) ه واته مزگه و ته موسولمانان. نه گهر پارێزگاری خودا نه بی نهم شوینه پیروژانه ههموویان له وانه یه بروخێرن و ویران بن، بی بروایان کۆ له وه ناکه نه وه نهم شوینه پهرستگای خودای مه زنن و ناوی خودایان تیدا ده هیندری، نه گهر به مرگری کردنی پارێزهرانی عه قیده نه بوایه به تالخوازان پیروژی نهم شوینه پیروژانه یان پشیتل ده کردن و ده ست درێژیان ده کرده سهر نه وانه ی نه هلی نه شوینه نه و هاموو شو یان ده کهن، به تالخوازان سه رکه شن واز له ده ست درێژی کردن ناهینن مه گهر هێژیکێ هاوشانی خو یان ره دیان بداته وه، حه ق ده بی هێژ پارێزگاری لی بکا و بی پارێژی. نه گینا هه ره وه نه ده ی که و حه قه له ده ست به تال رزگاری نابێ، هه تا ئاده مه یزاد ئاده مه یزاده و دنیا دنیایه نهم قاعیده ناگۆژی.

﴿وَلْيَنْصِرُوا اللَّهَ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ بێگومان خودا پشتگیری له وانه ده کا: که له پیناو به رزکردنه وه ی وشه ی ته وحید دا جیهاد ده کهن و هه ول ده دن وشه ی (لا اله الا الله) بالا ده ست بی و ئالای (لا اله الا الله) به مرز بشه کی ته وه وه کو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ان تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ، وَيَثْبُتْ أَقْدَامَكُمْ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ (حمد/۷-۸).

نهمه هه والدانه له خودا وه، خه به ری دا وه له نه یتنی دا هاتوو هه لئسو که و ته و حال و وه زعی موسولمانانی موهاجیرو نه نصار نه گهر سه ره که و نه و دنیا یان بی ته ژیر ده ست، ناما ژیه به چۆنیه تی نایینداری و خودا پهرستیان،

﴿أَنَّ اللَّهَ لَقَوَىٰ عَزِيزٌ﴾ بێگومان هەر خودا ده توانی یارمه تی موجهیدانی رێبازی خۆی بدا، هەر ئهو ده توانی پشتگیری خۆی بدا به جهنگاوهرانی رینگای پیروزی خۆی و زالیان بکا به سهر ناحهزان دا. وه کوو له نایه تیکی تراد ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ، وَإِن جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (الصافات/ ۱۷۱-۱۷۳) بیان ده فهرموی: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُولِي، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (المجادلة/ ۲۱) ئه مجار پهروه رده گار وه صفی ئهو کۆچکاره موسولمانانه ده کا: که شیای یارمه تیدان و سهر خستنی ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ واته: ئهو موسولمانانه ی له زیدو نیشتمانی خۆیان ده رکراوهن، ئهوانه ن ته گهر له ولات دا جێگیریان بکهین و به سهر موشریکه کان دا زالیان بکهین پابهندی فەرمان و نه هیه کانی خودا ده بن، نوێژه کانیان به پێک و پێکی ته نجام ده ده ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زه کاتی مال و سامانیان ده ده ن، هه ژاران له مال و سامانی خۆیان بێ بهش ناکن! ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده کهن به چاکه ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ جله و گیریه له خراپه ده کهن، به دلتسۆزی خودا په رستی ته نجام ده ده ن دووره په رتیز ده بن و دژایه تی هه موو ئه وانه ده کهن: که پابهندی شه ریه تی خودا نابن. وه کوو له نایه تیکی تراد ده فهرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ (النور/ ۵۵).

ئه مجار جهخت له سهر یارمه تی دان و کۆمه کی کردنی خودا په رستان ده کاتمه ده فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ سهره نجامی هه موو کاره کان بۆلای خودایه، هەر ئهو مه زنده ی پاداش و سزای کردهوی بهنده کان ده کا، له دونیا و قیامهت هه رکسه شیای چی به ئه وهی پێ ده داو ئه وهی بۆ ده ره خستنی! به کورتی و پوختی ئیمه شه پرکردنمان بۆ به ره وادانان چونکه سته میان لی کرا، ههروه ها ئه وانه ته گهر له سهر زهوی بالاده ست بن پابهندی فەرمان و جله و گیریه کانی خودا ده بن.

به ند وهر گرتن له بوداوی له ناوچونی گه له بی شینه کان

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا
لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ

لهوه پێش ئه وهى رون كرده وه: كه موشر كه كان به ناحهق و سته مكارى
موسولمانه كانيان له زێدو نیشتمانى خۆيان وه ده رنانون، بۆیه خودا پێگه ی داوه
كه له پێناو وجودى خۆيان و ده سته بهر كردنى ئازادى عیبادت شه ر بكهن.
ئه مجار به شوێن ئه وه دا جوړه دلدانه وه یه ك بۆ پێغه مبه ر ﷺ ئاراسته ده كاو
ده فمرموى: ﴿وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود﴾ ئه ی
موحه ممه د! نه گه ر ئه وان ته به درۆ ده خه نه وه په یامه كه ت ره تده كه نه وه، ئه وه
بزانه تۆ تا قه پێغه مبه ر نیت كه به درۆ خرابیت ه وه، به لكو ئه وه دابو
نه ریتى گه له پێشینه كانه، پێغه مبه رانى پێش تۆش له لایه ن گه له كانیانه وه
به درۆ خراونه وه، ئه وه تا پێش ئه وه ی موشر كه كانى مه كه كه په یامى تۆ ره ت
بكه نه وه، گه لى نوح ﷺ پێغه مبه رى خۆيان به درۆ خسته وه، قه ومى عاد
پێغه مبه رى خۆيان كه (هود) بوو ﷺ به درۆيان خسته وه، هه روه ها گه لى
ئهمود پێغه مبه رى خۆيان: كه صالح بوو ﷺ به درۆ خسته وه ﴿وقوم ابراهيم﴾
هه روه ها گه لى ئیبراهیم ﷺ، ئیبراهیمیان به درۆ خسته وه ﴿وقوم لوط﴾
گه لى (لوط) یش لوطیان به درۆ خسته وه ﴿واصحاب مدين﴾ دانیشتوانى
مه دیه ن شوعه ی بیان ﷺ به درۆزن داناو په یامه كه یان ره ت كرده وه ﴿وكذب
موسى﴾ موساش له لایه ن قیبطى یه كانه وه به درۆ خرایه وه فیرعه ونو دارو
ده سته كه ی ئیمانیا ن پێنه هیتا.

هه رچه نده هه موو پێغه مبه ره كان موعجیزه و نیشانه ی به هیتو راستیا ن
پى بوو، له سه ر راستى په یامه كه یان، جا هه ریه ك له و پێغه مبه رانه په یامى
خۆیان گه یاندو ﴿فألميت للكافرين﴾ نیه میش ما وه یه ك مۆله تى كافره كانمان
داو چاوه روانى هه لئسو كه وتیا ن بووین، تاده رى بجه ی ن: كه نه وان ه چى ده كه ن و چ
هه لئو یستى ك ده نویتن ﴿ثم أخذهم﴾ پاشان به سزای سه خت و ریشه كیشكه ر
گه رتمو له ناوم بردن ﴿فكيف كان نكير﴾ بپروانه نا په زامه ندى من لیتیا ن چۆن
بوو بۆیا ن و چۆن له ناوم بردن؟؟

تیبینی نهوه ده کری: نایه ته که نه یفه رموو ﴿وقوم موسی﴾ چونکه
هه زه تی موسی ﷺ له لایهن نه ته وه که ی خویه وه به درۆ نه خرایه وه، به لکو
له لایهن دارو ده سته ی فیرعه ونه وه په یامه که ی ره تکرایه وه.

جا پتویسته نهوه بزانی: نه وه ی به سهر گه له پیشینه کان هاتوه دوور
نیه به سهر هه موو گه لو نه ته وه یه که بی. که وایی نه ی موحه مه د! نه من هه مان
هه لس و کهوت له گه ل موشریکه کانی مه که کو ده وریه ریشی ده که م، هه رچه نده
بۆ ماوه یه که مۆله تیان بده م، به لām دوایی: که گرتم نیت رزگار بوونیان نیه،
بیگومان واده و هه پره شه ی خۆمیان ده رهق دینه مه دی و بریاری نیه پاشگه ز
بوونه وه ی تیدا نیه گرتن و هیرشی من زۆر به هیزو سامناکه، کهس نیه بتوانی
خۆی له بهر بگری. وه کوو ده فهرمو ی: ﴿ان بطش ربك لشديد﴾ (البروج/۱۲)
که وایی په له ی هاتنی عه زاب بۆ نه وان مه که، باوه ختی بی و بگاته کاتی
دیاریکراو،

هه ندی له زانایانی سه له ف فهرمو یانه: ماوه ی نیتوان قسه ی فیرعه ون:
که گو تی (انا ربکم الأعلى) و کاتی له ناو بردنی چل سال بووه. له صه حیحه بن
دا نه بو موسا ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپرتیه وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ
فهرمو ی: ((ان الله ليملى للظالم حتى اذا اخذه لم يفلته)).

نا ته وه یه داب و نه پیتی خودا به رامبه ر به درۆ خه ره وه کان. هه چ کاتی کش
داب و نه پیتی خودا گۆرانی به سهر دا نایه نه عجار دوا ی رانواندنی خه به ری
سه رنج راکیش بۆ ریشه کیش کردنی نه و گه لو نه ته وه پیشینه نه، رانواندنی
له ناو بردنه که فراوانتر ده کاو به شپوه یه کی گشتی تر غمایشی ده کاو ده فهرمو ی:
﴿فكأین من قرية اهلكناها وهی ظالمة﴾ زۆرن نه و شارو گوندانه ی ویرانان
کردن دانیشه توه که یانان له ناو بردن به هۆی سته مکاری و به درۆ خسته نه وه ی
پیغه مبه ره کانیا نه وه، خۆیان به ده سته ی خۆیان و به نه نقه ست بوونه هۆکاری
له ناو چوونی خۆیان و ویران بوونی ولاتیان. پیغه مبه رمان بۆ ناردن بۆ نه وه ی

شوینیان بکه ون و خۆیان له گومرایی و تیدا چوون رزگار بکه ن، که چی له جیاتی نه وه گوێرایه لی پیغه مبه ره کانیا ن بن و شوینیان بکه ون پیغه مبه ره کانیا ن به درۆ خسته وه، سه ریچی فه رمانی خودایان زیاتر کرد و سوورتر بوون له سه ر گومرابوون! نێمه ش شارو گونده کانیا مان خاپوور کردن. ﴿فهی خاویه علی عروشها﴾ خانو و باله خانه کانیا ن و خاپوور بوون له پیشدا سه قفه کانیا ن ته پیون نه عجار دیواره کانیا نیا ن به سه ردا زمباون!

ته عبیره که زۆر سه رنج راکیشه، چونکه له کاتی خۆیدا سه قفه که له سه ر دیواره کان و هستاوه، نیستا روخانه که یا ن به شیوه یه که با نه کانیا ن ته پیون و دیواره کانیا ن به سه ر هه لاشه که یا ن دا زمباون، که سیا ن له ژێردا به زیندویی نه ماوه و دیمه نه که سامنا که و کاریگه ره، پتو یستی به لی و ورد بوونه وه و سه رنجدا ن هیه، شوینه واری وێران بو و به و شیوه جیگای سه رنج دان و په ند لی و هه رگرتنه ﴿وبشر معطلة﴾ له پال نه و شارو گونده کاول بووانه دا تو ده بی نی چهنده ها بی ری وێران بو له کار که وتو، که س نایه ته سه ری ان و که س ناوی ان لی هه لئا هینجی، که س ناژه لو نه سپ و هیسترو بارگیر نا و نادا، ده وریه ری ان چۆل و هۆله ﴿وقصر مشید﴾ له پال نه و شارو گوندو بی ره کاول بووانه دا چهنده ها باله خانه ی به رزو به گه چ سپی کرا ومان تیک رو خاندون و که سیا ن تیدا نه ماوه.

سیاقه که نه م دیمه نانه راده نوێنی و پاشان په سیاریکی ئینکار نامیز ناراسته ده کا: که بۆچی نه م دیمه نانه کار له دل و ده وروونی نه و موشریکانه ناکه ن؟ بۆچی به بی نی نی نه م شوینه واران و بیستنی نه م هه والا نه په ند نامیز نابن؟! ده فه رموی:

﴿افلم یسیروا فی الارض فیکون لهم قلوب یعقلون هیا؟ او آذان یسمعون هیا؟﴾ بیگومان شوینه واری نه ته وه له ناوچوه کان به ر چاو و سه رنج راکیشه، په ندی لی و هه رده گیرئ! ده ی بۆچی نه وانه سه فه ر ناکه ن؟ بۆ به نا و نه و

شوینه واراندا گه‌شتو گوزار ناکهن لهو شوینه‌وارانه وردبهنه‌وه، بیر له‌حالو وه‌زعی دانیش‌توانیان بکه‌نه‌وه، گوێ رابگرن بۆ نهو پاشاوه‌وه که‌لاوانه، به‌زمانی حال سهرگورشته‌ی خوێان و دانیش‌توانیانیان ده‌گێرنه‌وه، حالو به‌سهرهاتی خوێانیان بۆ باس ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ده‌رساره‌ی نهو خانوه وێرانبوونه‌و بیره له‌کار که‌وتوانه به‌سهرهات و رابوردوویان بۆ بگێرنه‌وه. به‌زمانی حال پێیان بلێن: کاتی خۆی چۆن بوون و ئیستا چۆن و چییان به‌سهر هاتوه؟! نانومیدی له‌نیمان هێنانیان راده‌گه‌یه‌نی و ده‌فرموی: ﴿فَاَهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ به‌لام نه‌وانه په‌ندنامێز نابن، چونکه نه‌وانه خۆ چاوی بینینی رواله‌تییان کوێر نیه، چاوی دیتنیان ساغ و بینایه، به‌لام چاوی دلایان کوێر بۆته‌وه، گرنگیش چاوی دله نه‌ک چاوی سهر، نه‌وان ده‌بینن تێناگهن، ده‌بیستن په‌ند نامێز نابن.

نایه‌ته‌که جوړه ته‌هویل و ترسیکی تێدا یه‌وه هه‌ره‌شه‌یه له‌هه‌موو که‌سیته‌که سهرپێچی فهرمانی خودا بکا، له‌وه‌ش دا: که وه‌صفی دله‌کانی کردو به‌وه: که‌له‌ناو سنگ دان زنده ته‌نکید کردنیکی تێدا یه، چونکه به‌رواله‌ت شوینی کوێری و نه‌وه‌ی که‌وه‌صفدار ده‌کرێ به‌کوێر بوون چاوه، به‌م جوړه بیلبله‌که‌ی تووشی زیانێک ببی و روناکیی نه‌میتنی، جا کاتی که نه‌و کوێریه پال غه‌یری چاو درا پێویستی به‌زنده دیاریکردن و ته‌عین هه‌یه بۆ نه‌وه بزاندی: که‌شوینی کوێریه‌که چاو نیه، به‌لکوو دله.

نه‌گهر دله‌کانیان بینا بونایه، به‌یادی خودا ده‌هه‌ژان و په‌ند نامێز ده‌بوون و په‌نایان بۆ نیمان هێنان ده‌برد نه‌وه‌کوو به‌ده‌ردی که‌له‌پێشینه‌کان بچن!!

وه‌لی نه‌وانه سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ن، له‌جیاتیی تێفکرین له‌شوینه‌وارو پاشاوه‌ی که‌له‌پێشینه‌کان، داوای هاتنی عه‌زاب ده‌که‌ن، گالته به‌هاتنی عه‌زابی خودا ده‌که‌ن، ده‌فرموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ په‌له له‌هاتنی نه‌و عه‌زابه

دەكەن: كەتۈ ھەرپەشەيان پىي لى دەكەي. ئەوانە كافرو مولخىدو بەدرۆخەرەو ەن،
بروایان بەخوداۋ پىتغەمبەرى خوداۋ رۆژى دواى نىە!

بەپراستى سەيرەو جىڭگاي سەرسورپمانە لەھەموو رۆژگارو شوپىتەك دا
ستەمكارانى پىش خۇيان دەبينن، ھەوالو بەسەرھاتو سەرەنجاميان
دەخویننەو، كەچى پەند نامىز نابن، ئەوانىش رىيازى ئەو ستەمارانەى پىش
خۇيان دەگرنو چاۋ لەئەوان دەكەنو بىر لەسەرەنجاميان ناكەنەو، ھەر
كاتىكىش يەكىك بەسەرھاتى ئەوانيان بو بگىرپتەو بىريان بىنپتەو
بەلايانەو دوورە ئەو ناكامە تووشى ئەوان بى!

ئەجار بوغرا دەبنو لەخۇيان بابى دەبن، ئەگەر خودا ماۋەيەك مۆلەتى
دانو ماۋەيەك بەسەر كەشى بۇيان سەرچو نىتر بوغرايان دەگاتە ئاستىك
پەلە لەھاتنى ئەو عەزابە دەكەن! ۋەكوۋ لەئايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿وَإِذْ
قَالُوا: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ،
أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (الأنفال/۳۲) دەى باباش بزائن: كە ﴿وَلَنْ يَخْلَفَ
وَعْدَهُ﴾ خودا ھەرگىز لەۋادەو ھەرپەشەى پاشگەز نابىتەو، ئەو عەزابەى
ھەرپەشەيان پىي لى كراو، ھەر دى گومان لەھاتنى دا نىە، قىامەت رادەبىو
حىسابو لىكۆلپنەو ئەنجام دەدرى، خودا تۆلە لەسەرپىچىكاران دەستىنىو
پاداشتى خۆشەويستانى دەداتەو، ئەوۋى وادەى پىداو، ئەو ھەرپەشانەى
كردونى بەبى شكو گومان دىنەجى. چەندىك ئەوان پەلە لەھاتنى عەزابەكە
بكەن، خودا برىارى خۆى تىك ناداۋ حىكمەتى خۆى چۆنى بوى ئاۋا شتەكان
دىنە دى، ئەو حىكمەتەى مەبەستە لەدواخستەكە ھەلى ناۋەشىپتەو،
ئەندازەى زەمەنىش لای خودا غەيرى ئەو ئەندازەيەكە لەھىسابى
ئادەمىزاددا ھەيە. ﴿وَأَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مَّا تَعْدُونَ﴾ واتە:
بىنگومان پەروەدگار ھەلىم بەصەبرە، پەلەى نىە. نىشانە ھىلمو كورت
كردنەوۋى ماۋەى درىژ لەلايەن خودا ئەوۋە، كەتەنھا رۆژتىك لای خودا ۋەكوۋ

هه‌زار سالّ وایه لای ئیوه، نه‌و عه‌زابی له‌قیامت دا یه‌خدی تاوانباران ده‌گری
هینده به‌نازارو به‌ئیشه هیندهی هه‌زار سالی دنیا ده‌بی، ئیوه چۆن دوی
هاتنی عه‌زاب ده‌که‌ن، نه‌ندازهی هه‌زار سالّ لای ئیوه به‌ژماره‌ی ئیوه وه‌کوو
روژتیک وایه لای خودا!

جاکه‌ئیه‌وه په‌له له‌عه‌زاب ده‌که‌ن و ده‌لێن: نه‌وه ماوه‌یه‌کی زۆری پی چوو
عه‌زابه‌که نه‌هات و کوا بۆچی نه‌هات؟؟ بێگومان خودا حه‌لیم و به‌صه‌بره هه‌زار
سالی لای ئیوه روژتیک لای نه‌وه، نه‌و واده‌ی خۆی به‌دی دینی و هه‌یج گومانی
تیدا نیه، چه‌ند ماوه‌که لای ئیوه درێژ بی؟ لای خودا کورت و که‌خایه‌نه،
جاکه‌عه‌زابی قیامت ماوه‌یه‌کی پی چوو و نه‌هاتوه، نه‌وه واده خه‌لاف نیه
چونکه بیست هه‌زار سالّ لای ئیوه، لای خودا بیست روژه به‌کورتی سووننه‌تی
خودا هه‌ر ده‌بی به‌پێوه به‌چی و هه‌ر ده‌بی سته‌مکاران له‌ناو به‌چن و عه‌زابی
سه‌ختی دۆزه‌خ به‌چێژن.

خۆ نه‌گه‌ر نه‌و کافرا نه‌ بیانزانیایه عه‌زابی خودا چه‌ند سه‌خت و به‌ئیشه
هه‌رگیزاو هه‌رگیز زاتیان نه‌ده‌کرد په‌له له‌هاتنی به‌که‌ن!

نه‌بجار خودا جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کات: که‌هه‌رگیز واده‌ی خۆی
هه‌لناوه‌شیتته‌وه، هه‌رچه‌نده ماوه‌یه‌کیش عه‌زابی هه‌ره‌شه پی لێکراوی خۆی
دوا بخا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ اَمَلَتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ، ثُمَّ اخَذْنَا وَاٰلِ
الْمَصْرِ﴾ زۆر له‌دانیشتوانی شارو گوند هه‌بوون مۆله‌تمان دان و عه‌زایمان لی
دواخستن، هه‌رچه‌نده نه‌وان له‌ سه‌ر سته‌مکاری به‌رده‌وام بوون، پاشان به‌سزا
گرتوو، عه‌زابی ریشه کێشکه‌رم به‌سه‌ردا داوون و تیکمه‌وه پێچاون، که‌وابی
دواخستنی عه‌زاب لێیان هۆکاره‌که‌ی مۆله‌تدانیان بووه، نه‌که‌ پاشگۆی
خستیان، ئیمه سته‌مکاران مۆله‌ت ده‌ده‌ین پاشگۆیان ناخه‌ین.

له‌فه‌رموده‌ی صه‌حیح دا هاتوه پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی ((ان الله
ليملی للظالم حتی اذا اخذه لم يفتله)).

دیاریکردنی نهرکی سهرشانی پیغه‌مبهر ﷺ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

﴿٥١﴾

دوای نموهی پمروهردگار نموهی رون کرده‌وه: که‌موشریکه‌کان به‌مه‌به‌ستی
به‌درۆ خستنمویه پیغه‌مبهر ﷺ و گالته پیکردنی په‌له‌یان له‌هاتنی عذاب
ده‌کرد، چونکه بروایان به‌هاتنی قیامت نه‌بوو، به‌شوین نموده‌ا نهرکی
سهرشانی پیغه‌مبهر ﷺ رون ده‌کاتموه ده‌فرموی: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا
لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ نهی پیغه‌مبهر! بلی: نهی خه‌لکینه! نهی نمو که‌سانه‌ی
په‌له‌ی هاتنی عذاب ده‌کمن، باش بزائن: که‌هینانی عذاب عانید به‌من نیه،
من خودا کردومی به‌پیغه‌مبهر ره‌وانه‌ی کردوم: که‌له‌عزابی خودا
بتانترسینم، پیتان رابگه‌یه‌نم: که‌سزایه‌کی سه‌خت و سامناک له‌پیشتانمویه،
من له‌و باره‌وه هیچم به‌ده‌ست نیه، هم‌وو شتی‌ک عانید به‌خودایه، نه‌گهر
بیه‌وی خیرا عزابتان بو‌ ده‌نی‌ری، نه‌گهر مه‌یلی‌شی بی‌ لیتانی دواده‌خا،
به‌لکوو نه‌گهر مه‌یلی لی‌ بی‌ تۆبه‌تان لی‌ داده‌خا، مه‌یلی لی‌ بی‌ تۆبه‌تان لی‌
وهرده‌گری‌و توشی عزابتان نا‌کا. خودا چی بوی‌ نا‌وادیته‌ دی!

نهرکی سهرشانی من ترساندن له‌عزابی خوداو موژده‌دانه به‌پاداشی
دوایی و ره‌زامه‌ندی پمروهردگار، نه‌مه‌ش ناوهرۆکی نمو دوو نهرکه‌یه: که‌هر
یه‌که‌یان له‌نایه‌تی‌ک دا روون کراوه‌تموه:

۱- ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَوِيمٌ﴾ جائه كهسانه له دل و دهروونيان دا ئيمانان هیناوه، راستی ئیمانان كهشیان به کرده ده چه سپینن، نهوه نهوانه له تاوانی رابردوویان خوش ده بین، پاداشی کرده وه باشه کانیان ده دهینه وه، ده یاغینه ناو به ههشتیکه وه پانتایی به که هینده ی نه رزو ئاسمانه.

﴿رِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ نهوه به ههشتهیه: كه خودا وه صفی کرده به وه: كه هه رچی دل ههزی لی بكاو چاودیتنی پی خوش بی و بو ههتا ههتایه تییدا راده بویترن. وه كوو ده فهرموئ: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (الزخرف/۷۱).

پیغه مبه ریش ﷺ وه صفی به ههشتهی به وه کرده وه فهرمویه تی: ((فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أَذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)) (رواه احمد والشیخان والترمذی وابن ماجه عن ابی هریره).

۲- ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ واته: نهوانه ی ههول و تیكۆشانیان وه بهرده وام خه ریکی پوچه له كرده وه ی نایه تی ئیمه ن و بانگه وازی ئاینی ئیمه رهت ده كه نه وه، پیغه مبه ران به درو ده خه نه وه، ههول ده دن خه لك شوین پیغه مبه ر نه كه ون و پالی لی بده نه وه. به خه یالی پوچی خویان نهوان ئیمه ده سه پاچه ده كهن، له چنگ عه زابی ئیمه قوتاریان ده بی و زیندو ناکرینه وه. بانهوانه باش بزانون دلیا بن كه نه هلی دۆزه خن و شوینیان ناو ناگری دۆزه خه، بو ههتا ههتایه تییدا ده می نه وه. وه كوو له نایه تیکی ترده ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ (النحل/۸۸).

پتہ ویی نیگای خودا بو پیغہ مبهرو پاراستنی

له شه یاتینی و جیروکی (الفرانیق)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
 أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
 ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْلَتَهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
 قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِئَةٍ مِنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾
 الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾

دهرباره ی هۆی نازل بوونی نهم نایه ته زوربه ی رافه کهرانی قورئان ده یگترنه وه بۆ چیرۆکی (غهرانیق) و ده لێن: رۆژێک پیغه مبه ر ﷺ له یه که ی له دیوه خانی قورهبشییه کان دا دانیشتبوو، دیوه خان جمه ی ده هات له خه لک، پیغه مبه ر ﷺ ئاواتی خواست له و رۆژه دا نیگایه که ی بۆ نازل نه بی قورهبشییه کان پشتی لی هه لکه ن، ئیتر پهروه ردگار سوره تی (النجم) ی بۆ ناره خوار، پیغه مبه ر ﷺ دهستی کرد به خویندنه وه ی تاگه بیشته نایه تی ﴿افرايتم اللات والعزى ومناة الثالثة الاخرى﴾ له کاتیک دا پیغه مبه ر ﷺ هه ناسه ی داو هه لۆیسته یه که ی کرد: شهیتان نهم نهم دو پرسته ی خسته نه پال خویندنه وه که ی پیغه مبه ر ﷺ وتی: ﴿تلك الغرائق العلى، وان شفاعتهن لترجى﴾ پیغه مبه ر وتی و ئیتر به رده وام بوو تا سوره ته که ی ته و او کرد، نه جار پیغه مبه ر ﷺ له کۆتایی خویندنه وه که ی دا سوژده ی بردو هه موو خه لکه که له گه لیدا سوژده یان برد! کافره کان وتیان سهیره! له وه پێش پیغه مبه ر هه رگیز مه دحی خودا کانی نیسه ی نه کردوه؟! ئیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبى..... الآية﴾ ی نازل کرد.

ته نانه ت ده لێن: وه لیدی کورپی موغه یه ره له به ر پیری نه یه توانی سوژده به ری، هه ندیکێ خۆل به رز کرده وه بۆلای ناوچه وانی و سوژده ی له سه ر برد!

که شه و داها ت حه زره تی جویرائیل ها ته لای پیغه مبه ر ﷺ سوره ته که ی بۆ جویرائیل خویندنه وه: گه که بیشته ته و رسته یه، جویرائیل فهرموی: من نهم دوو رسته یه م بۆ نه هیناوی، ئیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿وان کادوا ليفتونك عن الذى اوحينا اليك لتفترى علينا غيره، وإذا لاتخذوك خليلاً. ولولا أن ثبتناك لقد كدت تركن اليهم شيئاً قليلاً إذا لأذقناك ضعف الحياة وضعف الممات ثم لاتجدلك علينا نصيراً﴾ ئیتر پیغه مبه ر ﷺ غه م و په راره دای گرت هه تا نایه تی ﴿وما أرسلناك من قبلك من رسول ولا نبى الا اذا تمنى ألقى الشيطان فى امنيته﴾.

ئیبینولعه ره بی و قاضی عه یاض و قورطوبی ده فهرمون: ئەم ریوایه تانه پوچن و بی بناغن. (۱۳)

نیمامی رازی ده فهرموی: زانایانی ته فسیر و توێژه ره ده کان فهرمو یانه ئەم ریوایه تانه هه لبه ستر اوو بی بناغن، به لگهی به هیزیان به ده سته وهن له سهر رای خۆیان له قورنان و سووننه ت به لگه یان هینا ونه وه رای خۆیان ته رجیح داوه (۱۴) نه وه تا چهند نایه ت هه یه له قورنان دا نه وه ده چه سپینن: که نابێ شتی له جۆری چیرۆکی (غهرانیق) له پیغه مبه ره وه روو به دن:

۱- ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدَ لَهُ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِي، إِنْ اتَّبَعَ إِلَّا مَا يَوْحِي إِلَيَّ﴾ (یونس/ ۱۵)

۲- ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ، لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ (الحاقة/ ۴۴-۴۶)

۳- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ (النجم/ ۳-۴)
جانه گهر پیغه مبه ره ﷺ دواي خویندن نه وهی ئەم ئەم نایه تانه ی سوره تی (النجم) نه ورسته یه ی ده رباره ی (غهرانیق) خویندیته وه نه وه یه کسه ر مانای نه وه یه (العیاذ بالله) خودا درۆی کردوه؟ هه لبه ته هیه چ موسولمانیک قسه ی ناوا ناكاو ره واجی پی نادا.

به لگه زۆریش ده رباره ی نه وه له سووننه ته وه وه رگیراون نه وه تا:

۱- ریوایه ت کراوه موحه مبه دی کوری نیسحاقی کوری خوزه یه له رباره ی (غهرانیق) هه پر یسیاری لی کرا له ولām دا وتی: ئەم چیرۆکه ده ست هه لبه سستی زیندیقه کانه.

۲- نیمامی به یه قی ده فهرموی: ئەم چیرۆکه له رۆی ریوایه ت و نه قله وه نه چه سپاوه.

(۱۳) الجامع الاحکام القرآن (تفسیر القرطبی) ج ۶/ ۳۴۴۲ و احکام القرآن لأبن العربی ج ۳/ ۱۲۸۸ - ۱۲۹۰.

(۱۴) ته فسیری رازی ج ۲۳/ ۵۰.

٣- هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاری له‌صه‌حیحه‌که‌یدا ئه‌وه‌ ر‌یوایه‌ت ده‌کا:
 که‌پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ سوره‌تی (النجم) ی خو‌ی‌ندۆ‌ت‌ه‌وه‌و موسو‌ل‌مان‌ه‌کان‌و
 موشر‌یک‌ه‌کان‌و ئاده‌م‌یزادو جندۆ‌که‌ سوژده‌یان بردو، به‌لام ب‌پ‌رای ب‌پ‌رای باسی
 چ‌ی‌رۆ‌کی غه‌ران‌یق‌ی ت‌ی‌دا ن‌یه‌.

به‌ل‌گه‌ی عه‌قل‌یش هه‌یه‌ له‌سه‌ر ب‌ی‌ بناغه‌یی چ‌ی‌رۆ‌کی (غ‌ه‌ران‌یق‌). چون‌که
 نه‌گه‌ر به‌پ‌راستی بزانی‌ن: که‌پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ ر‌یزی له‌بت‌و سه‌ن‌ه‌م گرت‌وه‌، یه‌ک‌سه‌ر
 حوکمی کوفر به‌سه‌ر خۆ‌مان دا ده‌ده‌ین! چون‌که‌ ش‌ت‌یک‌ی ناش‌ک‌رایه‌ ئه‌ر‌کی
 سه‌رشانی پ‌یغه‌م‌به‌رو هه‌ولۆ ت‌یکۆ‌شانی به‌رده‌وامی بۆ قه‌لاچۆ‌ کردنی بت
 سه‌ن‌ه‌م بووه‌، ده‌ی چۆ‌ن ده‌ب‌ی‌ ر‌یزیان لی‌ ب‌گری‌؟!

ئیمامی رازی ده‌فه‌رم‌وی: به‌ه‌ی‌زترین به‌ل‌گه‌ی عه‌قل‌ی له‌سه‌ر ب‌ی‌ بناغه‌یی
 چ‌ی‌رۆ‌کی (غ‌ه‌ران‌یق‌) ئه‌وه‌یه‌: ئیمه‌ ته‌گه‌ر ش‌تی ئاوا بۆ پ‌یغه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ به‌پ‌ه‌وا
 بزانی‌ن، ئیتر د‌ل‌ن‌یا‌ی‌ی‌مان ده‌رباره‌ی ب‌ی‌ خه‌وشی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی بۆی ه‌ینا‌وین
 نام‌ین‌ی، ئه‌وکاته‌ گومان بۆ ئه‌وه‌ ده‌چی‌ هه‌ر‌کام‌یک‌ له‌ئه‌ح‌کام‌و شه‌ریعه‌ته‌کان‌ی
 بۆی ه‌ینا‌وین زیاده‌ی ت‌ی‌دا ب‌ی‌و له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ ش‌تی وه‌پ‌ال‌ دراب‌ی، ئه‌و
 نایه‌ته‌ش پ‌و‌وج ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌ که‌ده‌فه‌رم‌وی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
 رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ، فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ، وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة/٦٧)
 چون‌که‌ ه‌ی‌چ جودا‌وازیی نیه‌ له‌ن‌ی‌وان ئه‌وه‌دا له‌نی‌گا که‌م ب‌کاته‌وه‌ یان ل‌تی زیاد
 ب‌کا. که‌واب‌ی به‌کورت‌ی ئه‌وه‌مان بۆ ناش‌ک‌را ده‌ب‌ی‌و ده‌چه‌س‌پ‌ی: که‌ته‌م چ‌ی‌رۆ‌که‌ ب‌ی‌
 بناغه‌یه‌و پ‌و‌و‌چ ده‌ست هه‌لبه‌سته‌ی زین‌دقه‌کانه‌!

که‌واب‌و چ‌ی‌رۆ‌کی (غ‌ه‌ران‌یق‌) هه‌لبه‌سته‌را‌و درۆیه‌و زین‌دی‌ق‌و ب‌ی‌ د‌ینان
 دایانه‌ینا‌وه‌، بۆیه‌ ده‌ب‌ی‌ هه‌ول‌ ب‌ده‌ین ته‌فس‌یری نایه‌ته‌کان‌ وابه‌ک‌ه‌ین له‌گه‌ل
 ناوه‌رۆ‌کی ئاین ب‌گونج‌ی‌و ته‌فس‌یری قورئان به‌قورئان ب‌ک‌ری‌و گو‌ی نه‌ده‌ینه‌ ئه‌و
 ر‌یوایه‌ته‌ جۆ‌راو جۆ‌ره‌ ب‌ی‌ بناغانه‌ی ئیس‌رائ‌یلیاتیان پ‌ی‌وه‌یه‌و زۆ‌ر له‌موفه‌س‌یرین
 به‌ساف‌یل‌که‌یی خست‌ویان‌ته‌ ناو ته‌فس‌یره‌کان‌یا‌نه‌وه‌و له‌گه‌ل ب‌ی‌ خه‌وشی نی‌گا‌و

شهریعتی نیسلام و دلسۆزی و لی هاتووی پیغه مبهەر ﷺ بۆ گه یاندنی نهو
په یامه یهك ناگر نهوه.

هه لبه ته خیلاف له وه دا نه: كه (القای) شهیتان بۆ چهند وشه یه کی
بیستراو بووه و کیشه و فیتنه كه له م بیستنه وه سه ری هه لداوه.

نه جار زانایان كه وتونه کیشه وه ده رباره ی چۆنه تی نه م ئیلقایه.

نه وه ی چه سپا وه ده بی ئینسانی موسولمان بر وای پی بی نه وه یه:
پیغه مبهەر ﷺ هه رگیزاو هه رگیز هاویه شی شهیتانی نه کردوه له وتنی نه م
وشانه دا، شهیتان نه یه توانیوه وه سه وه بخته دلی پیغه مبهرو وابکا نه م وشانه
به ده می موباره کی دا بین! چونكه به ده قی ئایه ت پیغه مبهەر ﷺ چی بلی
نیگایه له خودا وه یه ﴿وما یَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْیٌ یُّوحَىٰ﴾
(النجم/۳-۴)

قورطوبی ده فهرموی: باشترین ته ئویل بۆ نه م ئایه تانه نه وه یه:
كه پیغه مبهەر ﷺ به گویره ی فهرمانی پهروه ردار قورنانی به شیوه ی ته رتیل
خویندۆته وه؛ ئایه ته کانی لیک جیا کردونه وه، هه موو سه ره ئایه تیك
هه لۆیسته یه کی کردوه، جاویده چی شهیتان فرسه تی له و سه کته و هه ناسه
هه لێنانه وه هینابی و نه و چهند وشانه ی تی هه لکیشه ی خویندنه وه که ی پیغه مبهەر
ﷺ کردبی و لاسای نه غمه و ده نگ و سه دای پیغه مبهری ﷺ کردیته وه
به جوړیک نه و موشریکانه ی لی ئی نزیک بوون گوئیان لی بووی و وایان زانیبی
خویندنه وه ی پیغه مبهره و بلاویان کردیته وه!!

نه مهش لای موسولمانان چ زیانیکی تیدا نه، چونكه پیش نه و کاته
سوره ته كه به وشیه وه ی پی هاتۆته خواری پارێزراو بووه، زانیویه پیغه مبهەر
ﷺ هه لۆیسته ی بهرامبهر به ته کان چۆنه و چهن دی رق لی هه ن^(۱۵).

(۱۵) تهفسیری قورطوبی ج ۶/۳۴۴۳.

وشه ی (تمنی) له ئایه ته که ی ئیره دوو مانای هه یه به دوو شیوه ته فسیری ده که ن:-

۱- (تمنی) به مانا خویندنه وه بی. زوربه ی رافه که رانی قورئان پێیان وایه لیره دا ئه م مانایه هه لده گری. به لگه یان له سهر نه وه (تمنی) به مانا (قرأ) و (تلا) بی نه و شیعره ی هه سانه ﴿﴾ که ده رهق به نیمامی عثمان ﴿﴾ ده فهرموئ:

تمنی کتاب الله اول لیلۃ   آخرها لاقی حمام المقابر
یان شاعیریکی تر ده ئی:

تمنی کتاب الله آخر لیلۃ   تمنی الداود الزبور علی رسول
له صه حیجی بوخاریش دا هاتوه ده فهرموئ: ((اذا تمنی ألقى الشیطان
فی امنیته)) ((اذا حدث القی الشیطان فی حدیثه)).

۲- ده ئین: (تمنی) به مانا ئاوات و هیوا خوازییه، واته: پێغه مبه ر ﴿﴾
ئاواته خوازی نه وه بووه: که نه ته وه که ی موسو ئمان بن و نیمانی پێ بیتن!
جا نه گهر (تمنی) به مانا ئومنییه و ئاواته خوازی بی (مفعول) ی (ألقى)
ده بی شتیک بی له ره گه زو جینسی وه سه وه بی: واته: شهیتان وه سه وه
شوبه وه گومانی خۆی ده هاویته ناوه وه بو نه وه ی ئاواته کانی پێغه مبه ر ﴿﴾
نه یه ته جی، خه لکه که نیمانی پێ نه هیئن، نه و کاته ئیلقا که بریتی ده بی
له مه نه کردنی خه لک له نیمان هیئان و به رگری کردن له هاتنه دی ئاواته کانی
پێغه مبه ر ﴿﴾.

نه گهر (تمنی) به مانا (قرأ) و (تلا) بی نه و کاته (مفعول) ی ((ألقى))
به دوو جوړ مه زنده ده کری.

۱- (مفعول) ه که له ره گه زی وه سه وه گومان خستنه وه بی: واته
(ألقى الشیطان فی قرأه الرسول أو النبی الشبه والوساوس) شهیتان فری ده داته

ناو خویندنه وهی پیغه مبهرد ﷺ وه سه وه سو وه گومان بۆ نه وهی خه لکی بگپرتنه وه
له شریکته وتنی نهو نیگا و سرو شهی ده یخوینیتنه وه.

۲- (مفعول ی (ألقى)، (قراءة) بی واته: (القی الشیطان فی قراءة
الرسول قرائته) شهیتان خویندنه وهی خو ی فری ده داته ناو خویندنه وهی
پیغه مبهرد ﷺ هه رچه نده خویندنه وهی شهیتان جودایه له هی پیغه مبهرد ﷺ
به لام بویه فری ده داته ناو خویندنه وهی پیغه مبهرد ﷺ تا کافره کان و ازانن:
که نه وه خویندنه وهی پیغه مبهرد ﷺ.

رسته ی ﴿فینسخ الله ما یلقى الشیطان﴾ پشتگیری نه م مه زنده کردنه
ده کا.

نیر له ژیر روشنایی نه م بهر کو له سه ری بی یه دا ته فسیری نایه ته کان
ده کین و ده لئین: ده فرموی: ﴿وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبی الا
إذا نفی ألقى الشیطان فی امنیته﴾ نیمه نهی موحه مه دا! هیچ پیغه مبهرد
ره وانه کراوی کمان نه نار دوه نیلا که نار دومان هه رکات ی یه کیکیان که لامی
خودای خویند بیتنه وه، خیرا شهیتان هه ندی قسه ی پر و پوچ و بی جی ی فری
دا وه ته ناو خویندنه وهی پیغه مبهرد تی که لاوی کرد وه.

یان هه رکات ی پیغه مبهرد که نهو نیگایه ی بۆ نازل بو وه بۆ خه لکه که ی
خویند بیتنه وه، شهیتان وه سه وه سو شک و گومان ی خسته وه نه ناو دل و دهروونی
بی سه ره کانه وه هه ول ی دا وه له تیمانه یان دووریان بخاته وه، بهراستی نه زان و
قبولی نه که ن، وه کوو نه وه وه سه وه وای له هه ندی کیان کرد وه به په یامی
پیغه مبهرد که بلین: سیحره، شیعه، چیرۆکی خه یالاوی رابورد وانه، به ده م
خودا وه هه لی به ستوه، خه لک فیری کرد وه پال خودای ده دا.

﴿فینسخ الله ما یلقى الشیطان ثم یحکم الله آیاته﴾ نیر په ره ردگار نهو
پر و پاگه نده وه سه وه سو خه رافات ی که له دل و دهروونی هه ندی که س دا
مه کۆیان دا وه ده سرتنه وه لایان ده با، به م جۆره، که سانیک راست ده کاته وه بۆ

پاریزگاری کردن له ئاین و ره تکردنه وهی شو بهه و خرافاته کان. نه بچار
 ئایه ته کانی خۆی ده چه سپین و رونیان ده کاته وه هیچ شك و گومانیان تیدا
 ناهیل: زنده و کهم و کور بیان تیدا به دی ناکری. ده چه سپین: که نه وه نیگا و
 سروشه له خودا وه هاتو وه حق و راسته و ئیتر هه ول و ته قه لای شهیتان بی
 هوده ده بی و چ رۆلێکی نابێ.

بیگومان نه هه ول و ته قه لایه شهیتان ده ق ده شو بهیته هه ول و
 تیکۆشانی موسته شریقه کان و لیژنه ته بشیری و ریک خراوه به نا و ئینسانی و
 مرۆف دۆسته کانی بیانی و چلکا و خۆره به ره لاکانی ناوخۆ چه پر وه توند
 پر وه کان و کلکه له ق بۆ که ره کانیان، نه وانیه لی پراون بۆ ناشرین کردنی
 ئیسلام و بهرنامه که ی بۆ گومان خستنه سه رو شیواندنی مه بادیه کانی
 ئیسلامی پیرو و ته عالیمه کانی و هه لگێرانه وهی هه قانیقه کان و ته زویر کردنی
 راستیه کان و ته نویل کردنی هه ندی ئایه و ناراسته کردنیان بۆ مانای
 ناراست و نامه به ست. به لām و پرا ی چرو پری نه هه ول و ته قه لایانه له لایه
 کافرو به چه که موسولمانی هه لگه پرا وه له ئاین سوپاس بۆ خودا رابوونی
 ئیسلامی له به ره وو گه شه و نه شو و نومادایه، سالانه و ژۆانه یه که به دوا ی یه که دا
 هیلانه ی کوفر ده روخی و هه ول و تیکۆشانی چه په لی نه و داخ له دلانه له سه ر
 به ردی راستی ئیمان و با وه پری پته وی هه لگرا نی رابوونی ئیسلامی ورد و خاش
 ده کری و ده خرپته گۆر وه و نه رۆی ده ریای نه مان ده بی. خۆری ئیسلام و بهرنامه
 پیرو زه که ی ته نگ ی به تاریکه شه وی کوفر نیلحاد هه لچنیوه و خه وو خواردنی
 لی حه رام کردون!!

﴿والله عليم حکیم﴾ په ره ردگار زانایه به هه موو کارو بارێک له نا و
 بوونه وه ردا، ده زانی چ نیگا و سروشی که ده نیی بۆ پیغه مبه ره که ی و ده زانی
 نا کام و سه ره نجام چی ده بی و چۆن ده بی، هیچی لی گوم نابێ، هه کیم و دانایه
 له مه زنده کردن و دروست کردن و کرده وه کانی دا حیکمه تی ته وای هیه،

به لگه و نیشانه ی به هیژو حاشا هه لئه گری لاهه ن، سزای درۆ هه لئه ستان و سه ریجیکاران کاران ده داته وه، خودا په رستان زال ده کاو سه رکه و توویان ده کا. تاریکی ناو دلۆ ده روون راده مالتی و حق ده گپیتته وه بۆ خانه ی خۆی. حه قیقه ت ده ر ده خا و سه ری ده خا، باطل ده پوچیتته وه و ئاسۆ عه قل و بیره کان روناك ده کاته وه. هیدایه تیان ده دا بۆ ریگای سه ربه ستی و نازادی و به خته وه ری دونیا و قیامت!

﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبَهُمْ﴾ رای په سنده نه وه یه: كه (لام) ی (لِيَجْعَلَ) په یوه نده به (أَلْقَى) وه واته: بۆ نه وه ی په روه ردگار وه سه وه سه و شوبه ه هاویشتنی شه یتان بۆ ناو قورئان خویندنه وه ی پیغه مبه ر بکاته هۆکاری تاقیکردنه وه و تیمتیحان بۆ نه وانه ی دلیان نه خۆشه و دلیان ره قه. کوفر وشك و گومانی تیدایه..

مه به ست به وانه ی كه ﴿فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ دوو پروه كانن نه وانه ی له ناو دلیان دا شك و گومان و کوفر و نیفاق هیه.

مه به ست به ﴿وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبَهُمْ﴾ موشریكه كانن یان دل په قه كانن. نه وانه ی دل خۆش بوون به تیهه لكیش كردنی شه یتان بۆ نه وه چه ند شته پرو پووچانه ی خستیه ناو قورئان خویندنه وه كه ی پیغه مبه ره وه ﷻ و وایان زانی راستن و له خودا وه هاتوون.

﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ بیگومان سته مکاران نه وانه ی سته م له خزیان ده که ن به مونا فیق و موشریك و جووله که وه له گومرایی و سه ریچی کردنی ته وادان، دژایه تی خودا پیغه مبه ر ده که ن و دوورن له حق و راستی.

﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ هه روه ها بۆ نه وه ی نه وانه ی هه لگری مه شخه لئی زانستی به سوودن، نه وانه ی حه ق و به تال لیک جیاده که نه وه، بر وایان به خودا و به پیغه مبه ره كه ی هه ناوه، دلتیا بن. که نه و نیگایه ی بۆ تۆمان ناردوه حه ق و راسته شك و

گومانی تیدا نیه له خوداوه بۆت هاتوووه به زانیاری و چاودێری خۆی نازلی کردوووه ناهیلێ شتی ناههقی تیکهڵ بێ، نیت ئیمانی پێ دههێنن و گهردنکهچی فرمان و جال و گیرییهکانی دهبن و دلیان پێی نارام دهگرێ ترس و خۆفی خودای تیدا جیگیر دهبی، کار به حوکم و داب و شریعهتی خودا پهسند دهکهن وهکوو له نایه تیکێ تردا دهفرموی: ﴿وانه لکتاب عزیز، لا یاتیه الباطل من بین یدیہ ولا من خلفه، تنزیل من حکیم حمید﴾ (فصلت/ ۴۱- ۴۲) ته مجار سه ره نجامی باش و ناکام پیروزی بۆ موسولمانان ده چه سپێنێ و ده فرموی: ﴿وان الله لهاد الذین آمنوا الی صراط مستقیم﴾ بێگومان خودا نهو کهسانه شاره زای رێگای به خته وهری دهکا: که ئیمانیا ن پێ هیناووه و پروایان به پیغه مبه ره که ی کردوه، توفیقیا ن ده دا بۆ رێگای حه ق و راست، وه سه وه سه وشک و گومانی شهیتانیا ن لی دوور ده خاته وه.

به کورتی په ره ردگار هیدایه تی خاوه ن پروایان ده دا بۆ مانای راستی نهو نایه تانه ی موته شابیه ن، به جوانی مانایان دیاری ده کهن و سه رگهردانی روویان تی ناکاو شریبه و گومانی به تالخوازان کاریان تی ناکهن، دلیان دامه زرا له سه ر باوه رو قاچی چه سپاویان به توپه هاتی چه په روان وه له رزه ناکه ون! وه سه وه سه وشک و گومانی شهیتان وه ها خواهانی ناتوانن له رێبازی راستی خۆیا ن لایان بده ن.

ته مجار سه ره نجامی دوو روو موشریک و جووله که کان دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿ولا یزال الذین کفروا فی مرية منه حتی تأتیهم الساعة بغتة او یأتیهم عذاب یوم عقیم﴾ به رده وام نهوانی کافرن له شک و گومان دا ده رباره ی پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی قورثان، یان ده رباره ی نهو تیه له کیشه ی: که شهیتان هاویشه ی ناو قورثا غویندنه که ی پیغه مبه ر ﷺ ناوا له گومان و شوبه ده ده میتنه وه هه تا به ناگه ها ن قیامه تیا ن دیته سه رو راده بی یان نیشانه کانی

دینه دی، یان مردن یه خه یان پێ ده گری، یان سزای روژیکی تیکشکینه ریان
بۆدی و له گهڵ موسولمانان دا ده کهونه جهنگهوهو تیکدهشکین!

قورنان روژی قیامهتی کردوه به کو تایی کوفره که یان چونکه کاتی نیشانه
گهوره کانی قیامهت ده رده که ون قیامهت بۆخۆی راده بی، هه موو کهس
به ناچارایی نیمان ده هیستی، به لام نیمانه یانانی ناچارای و دوا هه لهاتنی خۆر
له خۆر ناواوه، چ سودیکی تیدا نیه.. قورنان روژی قیامهتی بهوشه ی (عقیم)
وصفدار کراوه چونکه شهوی به دوا دا نایه!!

مه بهستی نایه ته که نه وه یه: کافره کان به رده وام ده بن له سهر کوفر هه تا
مه رگ یه خه یان پێ نه گری بپروا ناکهن و نه و کاتهش بپروا کردنه که یان بیسووده.
نه بچار دوا ی رونکردنه وه ی وه نزو و حالی هه ردو تا قم له دونیادا حالی
قیامهتیان به یان ده کاو ده فهرموی: ﴿الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ﴾ ده سه لاته و
خواه نداریه تی و ته صه روف له روژی قیامهت دا هه ر بۆ خودایه، پاداش دانه وه
لی خۆشبوون و سزادان به ده ست خۆیه تی، به حق و عه دالهت له ناویاندا حوکم
ده کاو هه ر که سه به گوێره ی نیمان و کرده وه ی خۆی له دونیادا پاداش و سزای بۆ
دیاری ده کری و هیچ کهس به ته ندازه ی گه ر دیله یه ک و که مترو زیاتر ستم
له کهس ناکا! هه ر خودا (مالک یوم الدین) ه نه وه ده سه لاته رواله تی وه
خواه نداریه مه جازه ی که له دونیادا بۆ ئاده میزاد هیه، له قیامهت دا نه وه ش
نامینی. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ﴾ الحق للرحمن،
وكان يوماً علی الکافرین عسیراً﴾ (الفرقان/۲۶).

نه مه ش ناکامی برپاری په روه ر دگاره، ده رباره ی هه ردوو تا قم و
ده فهرموی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ جا نه وانه ی
به دل پروایان به تا ک و ته نه یایی خودا و راستی پیغه مبه رو پیغه مبه رایه تی و
حق و راستی قورنان کردوه، به کرده وه راستی نیمانه که یان چه سپاندوه و

به‌گویره‌ی قورئان هه‌ئسو کهوتیان کردوه، نه‌وانه پاداشیان به‌هه‌شتی رازاوه
 خانوی خوشی هه‌تا هه‌تایی‌یه، هه‌رگیز لی‌ی ده‌رناچن و تئیدا وه‌رز نابن.
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه‌وانه‌ی
 پروایان به‌حق نیو کافرن به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌رو به‌قورئان و سه‌رپیچی په‌یامی
 پیغه‌مبه‌ریان کردوه و شوینی نه‌که‌وتوون و لوتبه‌رزیان نواندوه، نه‌وانه لای
 خودا عه‌زایی ریسواکه‌ریان هه‌یه، عه‌زایی به‌تئیش و سامناک و ریسواکه‌ر
 له‌تۆله‌ی خۆبه‌زلزانی و گو‌ی نه‌دانیان به‌حق و راستی و پاپه‌ند نه‌بوونیان
 به‌په‌یامی قورئان. وه‌کو له‌نایه‌تیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر/۶۰).

واده‌و به‌ئینی خودا به‌سه‌رخستنی کوچکارانی

جه‌نگاوه‌رو فیداکار به‌به‌هه‌شت

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلُوا أَوْ مَاتُوا
 لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ
 الرَّزَاقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

دوای نهوهی له نایه ته کانی پېشوو دا پهروه دگار نهوهی باس کرد: که روژی قیامت مولک و سه لته نه ته همر بۆ خودایه و همر نه و حوکم له نیتوان بهنده کانی دا ده کاو موسولمانان ده خاته ناو بهه شته وه. به شوین نه وه دا وادهی خۆی بۆ موسولمانه کوچکاره جهنگاوه ره کان راده گه یه نهی بۆیه ش به تاییه ته ناوی کوچکاره کانی هینا بۆ زیده ریز لینان و دلخۆشکردنیا.

ده فهرموئ ﴿والذين هاجروا في سبيل الله﴾ نهوانه ی له پیتناو نایینی خودا کوچیان کردوه، زیدو نیشتمانی خۆیان به جی هیشتوه، بۆ ره زامه ندیی خودا وازیان له مال و حالی خۆیان هیناوه، ده ستیان له ملک و سامانی خۆیان بهرداوه، به هیوای پاداشی خودان.

﴿ثم قتلوا اوماتوا﴾ پاشان لهو ریبازه دا کوژراون یان به مردنی سروشتی خۆیان گیانیان سپاردوه، ﴿لیرزقهم الله رزقاً حسناً﴾ نهوه خودا به ته نکید رزق و روژی باشیان ده داتی، بهه شتیان پی ده دا، فه ضل و به خششی خۆی ده پرتین به سهریان دا ﴿وان الله هو خير الرازقین﴾ بیگومان خودا باشترین که سیکه رزق و روژی ده به خششی، به بی حساب و نه ندازه نازو نيعمه تی خۆی ده دا به که سانیك بیهوئ بیانداتی. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿ومن یرزق من بیته مهاجراً الى الله ورسوله ثم یدرکه الموت فقد وقع اجره علی الله﴾ (النساء/ ۱۰۰)

له نه نه سه وه ریوایه ت کراوه ده لی: پیغه مبه ر ﴿فهرمویه تی: ((المقتول فی سبیل الله والمتوفی فی سبیل الله بغير قتل هما فی الأجر شریکان)) که سیك له پیتناوی نایینی خودا بکوژری، یان کوچ بکاو به مردنی سروشتی گیانی ده رچی، نهوه همر دوکیان له پاداش دا چون یه کن،

نه مجار نهو ریزقه حه سه نه رون ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿لیدخلهم مدخلاً یرضونه﴾ بیگومان خودا نهو کوچکاره جهنگاوه ره گیانبه خشانه ی له ریبازی خودا گیانیان به خشیه وه، ده یا خاته ناو شوینیکه وه پی رازین و

ھېچ رەخنىيان لى ئى نىيە، ئەو شۆيىنەش بەھەشتى پىرۋزە. چۆن رەخنىيان لىتى دەبى؟ خۆ ئەۋەندە خۆش و دلگىرە تەننەت ھېچ چاۋىك لەۋەپىش شۆيىنى ئاۋاي نەبىنىۋە ھېچ گۆيچكەيەك شۆيىنى ئاۋا خۆشى نەبىستە بەسەر دللى خەلكا بەخەيالىش تى نەپەرپۈرە. ھەرۋەكۈو چۆن تىيدا توشى ناخۆشى و تەنگ و چەلەمەيەك نابن! ۋەكۈو لەئايەتتىكى تردا دەفەرۋى: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ (الواقعة/۲۵).

﴿وان الله لعليم حليم﴾ بىگومان خودا زاناۋ ناگادارە بەۋانەى كەلەبەرختارى خوداۋ بۆ رەزامەندى ئەو كۆچ دەكەن و جىھاد دەكەن و دەزانى شىۋاي چ پاداش و بەخشىيكن، دەزانى نىازو مەبەستىيان چىو چۆنە، ھەلىم و لى خۆشبوۋە، لەتاۋانى رابوردوۋيان خۆش دەبى، ھەروا ھەلىم و لىبوردوۋە: بەۋە: كەخترا بەدرۆ خەۋرەكان عەزاب ناداۋ مۆلەتتىيان دەدا بۆ ماۋەيەك بۆ ئەۋەى بەخۇيان دا بېچنەۋە تۆبە بىكەن و ئىمان بەيىتن.

﴿ذلك﴾ ئەو پاداش و بەھەشتە رازاۋە خۆشە بۆ ئەو كەسانەيە: كەلە رىگاي خودادا دەكوژىتن، يان بەمەردنى سىروشتى خۇيان لەغەرىبى دەمەرن! ھەروا لەدونىادا بەسەر دوژمەننىيان دا زالىيان دەكا؛ چۈنكە ﴿ومن عاقب بمثل ما عوقب به، ثم بغى عليه لينصرنه الله﴾ ھەركەسى لەموسولمانان تۆلە لەكافرو موشرىكەكان بىكاتەۋە بەئەندازەى ئەو سىتەمەى لىتى كراۋە، شەرىيان لەگەل بىكاۋ بەرگرى لەخۆى بىكا، پاشان ناچار بىكرى بەۋەى زىلو نىشتەمانى خۆى بەجى بەيلى، لەسەر مال و ملكى خۆى ھەلى قەنن، ئەۋە بىگومان خودا يارمەتى دەداۋ تۆلەى بۆ لەدوژمەنانى دەسىننى، پشتگىرى لى دەكاۋ زالى دەكا بەسەرىيان دا شىعارى (لا اله الا الله) سەردەخاۋ شىعارى كافرەكان ژىر دەخا.

﴿ان الله لغفور غفور﴾ بىگومان خودا لەموسولمانان خۆش دەبى، وچاۋ پۇشپىيان لى دەكا نەگەر تۆلەيان ستاندىنەۋە زىدەپەۋىيان كىرد. ھەروا خۆش دەبى لەۋانەى شۆيىن لىخۆشبوۋىنى خودا ناكەن: لەلىخۆشبوۋەنە كە دەستىرىژى

کارو شوین ئاره زوی خویان ده که مون: که تۆله ستاندنه وه یه. چاوپۆشی ده کا
له تۆله سینهره کانو ده فهرموی: ماسام ریگام داوون تۆله وهریگر نه وه صهری
نه ظهیرتان لی ده که م!!

چونکه نه مان به تۆله ستاندنه وه که، کاری ریگا پیدراوی خویان نه نجام
داوه و کاری باشت: که خۆراگری و عهفو کردنی تاوانباره پاشگوینیان خستوه،
وه کوو ده فهرموی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ، اِنْ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ﴾
(الشوری/ ۴۳) یان ده فهرموی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
(الشوری/ ۴۰) یان ده فهرموی: ﴿وَإِنْ تَعَفَوْا اقْرَبُوا لِلتَّقْوَى﴾ (البقره/ ۲۳۷)
دهی که سیک سهرباری نه وهی که عهفو کردن و لیبوردن لهسته مکار باشته
له تۆل ستاندنه وه لی، باشته که ی نه کردو تۆله ی ستاندنه وه، خودا لی
ناگری و عهفووی ده کا: چونکه خودا بۆ خۆی ریگای تۆله ستاندنه وهی داوه.

برئ به لگه له سه ر به توانایی خودا

ذٰلِكَ يٰۤاَبَاۤاَلَلّٰهُ يُوَلِّجُ الْبَلَّ فِي
النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَلِّ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
﴿٦١﴾ ذٰلِكَ يٰۤاَبَاۤاَلَلّٰهُ هُوَ الْحَقُّ وَاَبَاۤاَلَلّٰهُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَبَاۤاَلَلّٰهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٣﴾ لَمْ يَلَمَّْا فِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
 بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
 اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
 ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

دواى نهوى پهروه دگار باسى گوره بى و به دهسه لاتى خوى كرد له سهر
 ره خساندنى سهر كه وتن بۆ موسولمانان، نه مجار جوړه ها به لگه دينيتمه وه له سهر
 به توانايى خوى به سهر هه موو شتيك دا، جا كه سيك دهسه لاتى به سهر هه موو
 شتيك دا هه بى و ناگادارى هه موو شتيك بى، دياره ده توانى يارمه تى
 موسولمانان بدا، ده فمرموى: ﴿ذلك﴾ نهو سهر خستن و يارمه تيدانه: كه خودا
 به موسولمانانى ده به خشى ﴿بأن الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في
 الليل﴾ به هوى نهوه وه به: كه خودا شهو ده خاته ناو روژه وه واته: له شهو كه م
 ده كاته وه، ده بخاته سهر روژ، به پيچه وانه شهوه روژ ده خاته ناو شهوه وه به م
 جوړه له شهو كه م ده كاته وه، ده بخاته سهر روژ. ده كا نهو نه ندازه به به لى له ميان
 زيادى ده كا له وهى تريان كه مى ده كاته وه. جارى واهيه شهو دريژ ده كا روژ
 كورته وه كوو له پازيدا ده بيينى، واده بى روژ دريژ ده كا شهو كورته وه كوو
 له به هاردا ده بيندرى.

جا كه سيك دهسه لاتى به سهر نهو شتانه دا بشكى به تهنكيد ده توانى
 يارمه تى ستم لى كراوان بدا، پاداشتى فمرمان بهردار بداته وهو تو له
 له سهر پيچيكاران بسينى!

﴿وان الله سميع بصير﴾ ئه وهش به هۆى ئه وه وهيه: كه په روه ردگار هه موو
دوعاو پارانه وه يه كه ده بيسى، هه موو حال وه زعيك ده بينى، له زه وى و
له ئاسمانه كان دا هيچى لى گوم نابى.

ئهمهش نيشانهى ئه وه يه: په روه ردگار به ده يه پنه رى خاوهن ده سه لات و
ته سه روفه له بوونه وه رد، چى بوى و چۆنى بوى ده بى بيته دى و كهس نيه
فه رمان و بريارى هه لوه شينى ته وه. وه كوو له ئايه تى كى تر دا ده فه رموى: ﴿قل:
اللهم مالك الملك، تؤتى الملك من تشاء، وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من
تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في
النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من
الحي، وترزق من تشاء بغير حساب﴾ (ال عمران/ ۲۶-۲۷).

هۆى ئهم ده سه لات هه هاو مو طلقه بى سنووره ئه وه يه: كه ده فه رموى:
﴿ذلك بان الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه هو الباطل﴾ ئه و قودرته و
ده سه لات هه بى سنووره، ئه و زانيارى و بيسنو ديتنه به هۆى ئه وه وه يه: كه خدا
حه ق و ثابت و بى و ينه و بى شه ريكه، (واجب لذاته) ييه و سه رچا وهى وجوده و
هيچ خودايه كه نيه شياوى خودايه تى و عيباده ت بۆ كردن بى جگه له زاتى
پاكى، چونكه هه ر خدا خاوهنى ده سه لاتى ره هايه و هه موو شتيكى بوونه وه ر
ناتاجى ئه وه و گه ر دنكه چى ئه وه، جگه له زاتى خدا هه موو خدا درۆزنه كانى
تر به تال و پووچن، جگه له خدا هه رچى عيباده تى بۆ بكري به تاله و جگه
له خدا كهس تواناي زيان لى دوور خستنه وه و سوود پيگه ياندنى نيه، هه موو
خاوهن ده سه لاتى كى رواله تى زه ليل و بيچاره يه و لاي خدا بى تواناو ده سه لات هه.
﴿وان الله هو العلى الكبير﴾ هه موو ئه و شتانهى باسكران هۆيه كهى

ئه وه يه خدا به رزو پيرۆزو شكۆمهنده به سه ر هه موو شتيك دا، هيچ كهس
له خدا شكۆمهنده تر نيه، كهس له و به ده سه لات تر نيه، وه كوو له شو تى تى كى
تر دا ده فه رموى: ﴿وهو العلى الكبير﴾ (البقرة/ ۲۵۵) يان ده فه رموى: ﴿الكبير

المتعال ﴿الرعد/۹﴾ ماناو مه بهسته سهره كى يه كه نهويه: ده فهرموى: چۆن ده بى بته پرستو ماده پرستان عيبادهت بۆ شتىك بكهن: كه ناتوانى زبان له خودى خۆى دوور بخاتهوه و قازانچ بۆ خۆى كيش بكا؟؟ چۆن ده بى بته پرستى بكهن و واز له عيبادهتى كه سىك بهينن: كه ههموو كارىكى به دهسته و به سهر ههموو شتىك دا بالادهسته؟!

﴿ألم تر ان الله أنزل من السماء ماءً فتصبح الأرض مخضرة﴾ نه تو نابىنى نهى ئاده ميزاد! نهى بيسهر! كه پهروه ردگار با ده نيترى ههموره كان هه لده داو كۆيان ده كاتهوه و لىكيان ده دا، نه عجار بارانيان لى ده بارىنى، له ناسمانه وه باران ده بارىنى به سهر زهوى وشك و تىنوودا، نيتر بهو بارانه زهوى مردوو سوتهمه رۆ زىندو ده بىته وه و به گزو گيا سهوز هه لده گهرى، به گول و گولزار ده رازىته وه، به جۆره ها رهنگ و ديمه ن زهوى خۆى نارايىش ده داو خۆى ده نوينى!

هه لته به بارىنى باران و سهوز بوونى زهوى و رازاندنه وهى به گول و گولزار ديار ده به كه و وه رزانه دووباره ده بىته وه، دووباره بوونه وه كهى گرنگى له بهر چاوى ئاده ميزاد كه ده كاته وه و چاومان پىوهى راهاتووه و زۆر سهر نجهمان راناكيشى، به لام كاتىك شاعيرىك به ههسته ناسكى نهو سروشته ده پشكنى و سهرنجى خۆى ده داتى لهو ديمه نه جۆره ها ههسته و شعور و ده ورزىنى و دل و ده روون راده چهنىنى! دل ههست ده كا نه م رووه كه بچكۆلهى له م گلله ره شه رسكاوه نه م تهرو تازه بى و گه شه و نه شه بى پىوه بىته، ده لى مى مندا لى ساوايه بۆ سروشت پى ده كه نى و له خوشى و ته رده ماخى خهريكه به فرى!!!

جا كه سىك بهم ههسته شاعيرى و تىفكرينه سهرنج له دهشت و ساراي وه رزى به هار بدا و بهم جۆره له گول و گولزار و ديمه نه سروشتيه كان ورد بىته وه. نه و كاته ده زانى كۆتايى هينانى ئايه ته كه به پرستهى (ان الله لطيف خبير) چهند جوان و گونجاوه له گه ل پىشه وه كهى دا.

بىگومان خودا به لوطف و لىزانى خوئى ئەو روھ كە رسكاوھ چە كەرە كردوھ، لەناو سەكى زەوى دا بە دەستى قوردە تى خوئى پەرورە دە كاو زەوى شەق دە كاو سەرى پى ئەناو گل دەردىنى و پىنى دە گەيەنى، بە قودرەت و دەسلەتتى خوئى لەكاتى گونجاودا بارانى پىويست دەبارىنى و ناو گل تىكەل بەيەك دە كاو غىزاي درەخت و روھك دابىن دە كا! (سبحان الله! چ بە دىيەنەرىكە؟) ﴿لە مافى السموات و مافى الارض﴾ ھەرچى لەناسمانەكان و زەوى دا ھەيە ھەمووى ملكى خودايەو لەژىر دەسلەتتى ئەودايە، لەناسمانى خوئەوھ بۆ زەوى خوئى بارانى خوئى دەبارىنى و نەش و غا لەخاك دا پەيد دە كاو بژيوو خۆراكى پىويست بۆ گيانلەبەران و بۆ روھك و دارو درەخت بەھۆى بارانەوھ لەزەوى پەيدا دە كا!

ھەرچى لەناسمانەكان و زەوى دا ھەيە ملكى خوئەتتى و پىويستى بەھىچ شتىكىش نىە، زىندەوھەران بەناو روھك تىرو تەسەل دە كاو خۆراكىيان بۆ دابىن دە كا، پىويستى بە گيانلەبەران و بژويشيان نىە! ﴿وان الله هو الغنى الحميد﴾ بىگومان خودا موحتاجى ھىچ شتىك نىەو ھەموو شتىك ناتاجى ئەوھ، ئەمەش نىشانەيەكى ترە لە دەسلەت و تواناي رەھاي خودا، نىشانەي ئەوھيە: خودا بەسەر ھەموو شتىك دا بالادەستەو لەژوور ھەموو شتىكەويە. ﴿الم تر ان الله سخر لكم مافى الارض﴾ نايانازانى ئەي ئادەمىزاد! كە پەرورەردگار ھەرچى لەزەوى دا ھەيە بە گياندارو بى گيانەوھ بەكان و سەرچاوھ و كشت و كالۆ بەروو بووميەوھ لەفەضل و گەورەيى خوئەوھ. ھەمووى بۆ نىئوھ ژىر بار كردوھ، بۆ ئەوھى بۆ بەرژوھەندى خۆتان بەكارىيان بەيئەن سوودىيان لى وەر بگرن، وەكوو لەنايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿وسخر لكم ما فى السموات وما فى الارض جميعاً منه﴾ (الجاثية/۱۳).

﴿والفلك تجري فى البحر بأمره﴾ ھەرورەھا كەشتى بۆ نىئوھ رام كردوھ واتە: عەقلى بە نىئوھ داوھ كەشتى دروست بکەن، ئەجار بە قودرەتتى خوئى واى كردوھ ئەم كەشتى بەناو دەريادا برىواو نقوم نەبى، نىئوھ بەنارەزۆى خۆتان لەم

ولات بۆ نمو وولات کالای خۆتانی پێ وه گۆیزن، به کاری بینن بۆ بازرگانی و گهشت و گوزارو گهلی شتی تر، شت و مهك و کالای نهم وولات بۆ نمو وولات بگۆیزنهوه که پێویستی پێ ی هه بیته وه به پێچه وانه شهوه.

﴿وَمِمْسِكَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا أَبْذَنَهُ﴾ ناسمانی راگرتوه بهو ههموو قهباره زه به للاحانهی: که تییدان به خۆرو مانگو باقی نهستیره کانی ترهوه: که ههر خودا ده زانی چۆن و چه نندن، ههموو نهم قهباره قورسانه ی له حه وادا راگرتوه، به هۆی هیزی کیشندهوه (الجازیه) لیک نادهن و ده عم ناکهن، ههریه که یان له مه دارو بواری خۆیدا دیت و ده چی، ههموویان (ماسی ناسا!) له فضا دا مه له ده کهن. به ویست و توانای خۆی رایگرتوون و کۆنترۆلی کردوون، ته گهر مه یلی لی بووایه ریگای ده دا ناسان به ههموو نمو قه بارانه ی تییدان به سهر زهوی دا ده کهوت و چی تییدا به له ناو ده چوو! وه لی به لوطف و مه رحه مه تی خۆی، نمو قه بارانه ی راگرتوون و نا هیللی به سهر زهوی دا بکه ون و لیک بدن، تاکاتی دیاریکراو که روژی قیامه ته، نمو کاته ناسمانه کان شق ده بن و نهستیره کان هه لده وهرن و کۆتایی دنیا دی!! وه کوو ده فهرموی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ، وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ﴾ (الانفطار/ ۱-۲).

ته گهر نمو نیظامه ورده تۆکه به ته وه ی خودا نه بوایه نمو قه باره زه به للاح و بی ژمارانه ی بوونه وه ره له یه کیان ده داو لیک ده خشان و خاپوور ده بوون ههر چی له ناویان دا بوو له ناو ده چوو!!!

﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَشَرُّوفٌ رَحِيمٌ﴾ بێگومان په ره وردگار ده زیاره ی ئاده میزادان - ههر چه نده سپله و پێنه زان و سته مکارن - به ره حم و به زه ییه، جوانی بوونه وه ری بۆ ره خساندن تا له زه ته ی لی وه ریگرن، به تیپرامان و لی وورد بوونه وه ی که یف خۆش بن، عه قل و هۆشی پێ داون بۆ ته وه ی نیشانه کانی بوونه وه ره بکه نه به لگه و نیشانه له سهر وجودی خودای مه زن.

﴿وهو الذى احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم﴾ پهروهردگار خودايه كى وهه ايه نيوهى له نه بوونه وه دروست كرده گيانى پى به خشيون، پاش نه وهى نيوه هيچ نه بوون به دى هيټاون، پاشان: كه كاتى مهرگتان هات و ته مهنتان تهواو بوو ده تاغريټى. مردنیش خوى له خویدا بو نيوه داپوشهرو نيعمه ته.

﴿ثم يحييكم﴾ پاشان روژى قيامت نيوه زيندو ده كاته وه بو حيسابو ليكوليينه بو پاداش وهرگرتنه وه تو له لى ستاندينه وه.

﴿ان الانسان لكفور﴾ بيگومان ناده ميزاد سپله و پيټنه زانه و نينكارى نيعمه ته كاني خودا ده كا به سهريه وه، ريزى نهو نيعمه ته جوړاو جوړانه ناگرى: كه خودا پيى به خشيون، واناكا به هوى نهو نيعمه تانه وه بگاته حاله تيك عيباده تى خودا بكاو يه كتاپه رست بى، واز له به نديايه تى كردنى هه موو شتيك بيتى جگه له به نديايه تى كردن بو خودا. بيگومان نهو نه فخره گيانيهى يه كه مجار له ناده م پيدا بوو معجزه بوو، له ههر شتيكى تريش دا كه پيدا ده بى موعجزه يه ههر نهو موعجزه يه له هه موو زيندويك دا سات دواى سات و روژانه و شهوانه تازه ده بيتنه وه، نانه نه فخره گيانيه نهيتى يه كه و تا نيسټاو له مه دواش زاناو نه زان تى پيدا سهرگهردان و نازانن چيه و چونه. هه لده گري لى ي ورد بابينه وه و سهرنجى بېرو هو شى خو مانى تيدا خمرج بكهين مردنیش نهيتى يه كى تره عه قلى ناده ميزاد ناتوانى دهركى بكا، ناگه هان پيدا ده بى و يه خه دى ده گري و تيكيه وه ده پيچى!! نيوان مردن و گيان و سروشتى ههر دو كيان مه سافه يه كى دورو دريژو و جيگاي سهرنج و تي فكرينه. زيندو بوونه وهى دوا مردنیش نهيتى يه كى تری خه زينهى غه يي پهروهردگار، پهيدا بوونى نهو يش جيگاي سهرنج دانه و حهق وايه بېرى لى بكهينه وه. به لام ناده ميزاد كافره و گوى بهو هه موو به لگوو نيشانانه ناداو بېر له پيدا بوونى خوى و گيان پى به خشيونى خوى ناكاته وه و نايكاته به لگه له سهر زيندو بوونه وهى دواى مردن و په ند ناميژ نابى و ه كوو له نايه تيكي تردا

ده فهرموی: ﴿کیف تکفرون بالله، وکنتم اموتاً فاحیاکم، ثم یمیتکم ثم یحییکم ثم الیه ترجعون﴾ (البقرة/۲۸) یان ده فهرموی: ﴿قل: الله یحییکم، ثم یمیتکم، ثم یجمعکم الی یوم القیامة، لاریب فیه﴾ (الجماعه/۲۶).

هه موو گهل و نه ته وه یه ک شه ریه تی و

ریبازیکی هه یه پهیره وی ده کهن

لِکُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾
وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

ده لئین: هوکاری نازل بوونی نایه تی (۶۷) نه وه بووه کافره کان کیشهو
جیدالیان ده باره ی گزشتی مرداره وه بوو نایه وه، به موسولمانه کانیان گوت:
نیوه کوشتی خوتان ده خون، نازه لئیک خوتان سه ری بهرین گزشته ی ده خون،
که چی گزشتی نهو نازه له ناخون که خودا ده یکوژی! مهبهستیان مرداره وه بوو
بووه، یان به موسولمانه کانیان گوت: نه وه چیتانه نه وه ی بوو خوتان ده یکوژن
گزشته که ی ده خون؟ که چی نه وه ی خودا ده یکوژی گزشته که ی ناخون؟! حق

وابوو: ئهوهى خودا دهيكوژى باشتى بخۆن لهوهى به كيردى خۆتان سهرى دهبرن!! نيت ئهه ئايه ته نازل بوو!

پهيوهندى ئهه كۆمهله ئايه ته بههى پيشهوه ئهوهيه: پهروهردگار لهوه پيش باسى نيعمه ته كانى خۆى كردو ئهوهى راگهياند: كه به سوۆزو به بهزهى يه بۆ بهنده كانى، هه مرچهنده هه نديكيان كافرن و پروايان به هه بوونى خوداى تاكو تهنها نيهو سوپاسى نيعمه ته كانى ناكهن. ئه جار به شوين ئهوه دا نههى لهوانه ده كا كه هاوچهرخى پيغه مبهرن له خاوهن نامه ئاسمانيه كان: كه چى دى كيشمو ده مه ده مى له گه ل پيغه مبهر ﷺ نه كهنو ره خنه له شريعت و ياساى ئيسلام نه گرن، ئه جار فرمان به پيغه مبهر ﷺ ده كا: كه بهر دهوام بى له سهر گهياندى پديامى حق و راستى خۆى.

ده فرموى: ﴿لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ﴾ ئيمه بۆ هه موو گه لو نه ته وهيه ك شريعت و ياسا و ريبازى گونجاومان داناوه، ياسا و شريعتى هه موو گه لو نه ته وهيه كمان واداناوه: كه له گه ل رۆژگار و ناوچه كهيان دا بگوئى. له هه مان كات دا لايهنى (تطور) و كامل بوونى عه قلى ئاده ميزاديشمان بهرچاو گرتوه. ههركه سى سهيرى ئايينه ئاسمانيه كان بكا بۆى ده رده كهوى پهروهردگار تهوراتى بۆ سهر موسا ﷺ نازل كردوه جوۆره تونلو تيريه كى تيدايه بۆ چاره سهركردنى مادده په رستى و بۆ راپه راندن و وه بهرز كردنه وهى به نويسرائيلى دژى ستهم. پاشان ئينجىلى ئاردوه بۆ هه زره تى عيسا ﷺ، گرنكى زۆرى داوه به لايهنى رۆحى و گرنكى دان به كا كلهى تايين و خودا په رستى پاشان كه عه قلى ئاده ميزادى پيگه يى و كامل بوو هه زره تى موحه مدهى ﷺ كرده پيغه مبهرو قورئانى بۆ ئارد، بۆ چه سپاندنى به نه ماى حق و عه دالهت و گرنكى دان به لايهنى رۆحى و ماددى به يه كه وه، پى داگرتن له سهر گرنكى عيلم و زانيارى، به كار هيتنانى عه قلو گرنكى دان به گه شه كردنى، بهم جوۆره ئيسلام به كه م ئايينيكي ئاسمانيه بناغهى

حه ضاره تی به تیرو ته سه لی بۆ ئاده میزاد داناه، شه ریعت و یاسا کانی میانه پروهو هه موو لایه نیکی ژیانیان بهرچاو گرتوه.

نایینه کانی تر به که لکی کۆمه لگایه ک و دیت و بۆ ماوه یه ک گونجاوه په پیره و بیان بکری، به لام نایینی نیسلام نایینیکی تیرو ته سه ل و گشتگیرو گونجاوه بۆ هه موو گهل و نه ته وه یه که، به که لکی هه موو رۆژگاریک دی.

دهی کهوابی ﴿فلا ینازعنک فی الامور﴾ بانه و هاوچه رخانه ت ده رباره ی نایین کیشته له گهل نه کهن، بۆ هه موو گهل و نه ته وه یه ک شه ریعتیکی تایبه تی گونجاو بۆ نه و رۆژگاره ی تی یدا هاتوه هه بووه.

قورناغان ناردۆته خواری هه موو نایینه کانی تری نه سخ کردۆته وه چونکه ده وریان به سه ر چوه به که لکی کاریبکردن و په پیره ی کردن نایه ن، ستۆک بوون. کهوابی نه تۆش نهی موحه مه د! دلگران مه به به کیشهو ده مه ده میی نه وانه ی ره خه له په یامه که ت ده گرن و به ریه ره کانی ت ده کهن، باهه لۆیست و کیشهو جیدالی نه وان نه تۆ له ری بازی پیروزی خۆت لانه دا، له سه ر په یامی خۆت به رده وام به و سووریه له سه ر گه یاندنی به خه لک، ﴿وادع الی ربک﴾ نه و کیشه کارو هه لۆیست خواریو بیرچه و تانه و کهسانی تریش بانگه وازی بکه بۆ ری بازی خودا، هه موو ئاده میزاد بانگ بکه بۆ نایینی حه ق و راست، خۆت به کیشهو ده مه ده می ی نه وان هه له موگیر مه که. هه لیان بۆ مه ره خسینه موجاده له ت له گهل دا بکه ن. سه رگه رمی بانگه وازی کردنی خۆت به ﴿انک لعلی هدی مستقیم﴾ بیگومان تۆ نهی موحه مه د! له سه ر ری بازیکی راست و حه قی، دلنیا به له راستی ری بازو پروگرامت، هه رکه سی شویت بکه وئ ده گاته مه به ست و، کامه رانی و سه ره به رزی دونیا و قیامه ت به ده ست دینی. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ ﴿ولا یصدنک عن آیات الله بعد اذ انزلت الیک وادع الی ربک، ولا تکنن من المشرکین﴾ (القصص/ ۸۷) نه مه ری بازی تۆیه و پابه ندی به ﴿وان جادلک فقل: الله اعلم بما تعملون﴾ نه گه ر نه وانه رویان

له به لگه ده لیلی راست وەرگێراو رویان کرده کێشه و جیدال و ده مه ده می،
 له گه لیان پێدا مه چۆ، به لکو به کورتی بیبره وه کاتی خۆت به جیدال به فێرۆ
 مه ده. به شیوهی هه پشه و ترساندنیان بلی: خودا ده زانی چى ده کهن و
 هه لۆیستان چۆنه، هه روا ناگاداری کرده وه هه لۆیستی منیشه، رۆژی
 قیامهت هه رکهس به گوێرهی کرده وه هه لۆیستی خۆی پاداش ده درێته وه
 تۆلهی لی ده سێنرێته وه: خۆت به کێشه و جیداله وه هه له وگێر مه که چونکه
 جه ده ل و کێشه کاتیک سوودی ههیه: که ده لگه کان ناماده باشی هیدایهت
 وەرگرتن و دۆزینه وهی هه قیان تیدا بێ، به لام نه گهر ئه وانه دلیان رهق بوو
 سوور بوون له سه ر کوفر و گو مپایی، جه ده ل و کێشه بێ سووده. پێویست نا کا
 درێژه به جیداله که بدهی. وه کوو له نایه تیکى تر دا ده فرموی: ﴿وان کذبوک
 فقل: لی عملی، ولکم عملکم، انتم بریئون مما اعمل، وانا بریء مما
 تعملون﴾ (یونس/ ۴۱) چونکه دواى ناراسته کردنى نه وه هه موو به لگه
 ناشکرایانه جگه له م جوړه هه پشه کردنه هه چى تر گونجاو نیه پێیان
 بگوتری.

بۆیه دوا به داوی نه وه فرموی: ﴿الله یحکم بینکم یوم القیامة فیما کنتم
 فیه تختلفون﴾ واته: په روه ردگار رۆژی قیامهت حوکم و پریارى خۆی ده رده کا
 له نیتوان نیتوهی موسو لمان و کافره کان دا ده رباره ی بیرو با وه رو کاروباری که نیتوه
 تیددا که وتوونه کێشه وه. پاداش و سزای هه موو لایه کتان یه کاله کاته وه،
 پاداشی به هه شت بۆ خودا په رستان و ناگری دۆزه خ بۆ بێ با وه ران. جائه و کاته
 ده زانن کى حقه و کى هه له یه، کى راست ده کاو کى درۆ ده کا!

به کورتی و پوختی فه رمان به پێغه مبه ر ﷺ ده کا، هه روا به هه موو
 بانگخوازانی رێگای نایین و خودا په رستی: که به رده وام بن له سه ر بانگه وازی
 کردن بۆ شه رعه تی په روه ردگار و نایینی خودا په سندن، هه چ گوێ به جیدال و
 ده مه ده می ی کافرو بێ پروایان نه دن، چونکه بانگخوازانی حقه رێگایان

رۆشن و ناشکرایه و داشیان سواره و به لگه یان به هیژه، پشتیان به هیزی خودا
قایم و پته وه.. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿فلذلك فادع واستقم كما
امرت، ولا تتبع اهواءهم، وقل امننت بما انزل الله من كتاب، وامرت لاعدل
بينكم، الله ربنا وربكم، لنا اعمالنا ولكم اعمالكم، لاحجة بيننا وبينكم، الله
يجمع بيننا واليه المصير﴾ (الشوری/ ۱۵).

نه بچار پهروه ردگار هه والی که مالی زانیاری خوێ ده دا بهرام بهر
دروستکراوانی، ته وه راده گهیه نی: که زانیاری ته وای ههیه به بونه وه پێش
دروستکردنی و دوا دروستکردنی، هه روا زانیاری ته وای ههیه به وهی کێ
شیایو تۆله و سزایه! ده فرموی: ﴿الم تعلم ان الله يعلم ما في السماء
والارض﴾ نایا نه تانزانیه ته پێغه مبهرا! تهی بیسهرا!؟

واته: زانیوتو ده زانی: که خودا زانیاری ته وای ههیه به وهی له ناسمان و
زهوی دا ههیه، به نه ندازهی گهر دیلهیه که و که مترو زیاتریش هیه شتیکی
له ناسمانه کان و زهوی دا لی ی گوم نابێ و ناگای له هه موو شتیکه، ته نه نه
پێش ته وهی بونه وه ریش بیتیته تاراهه، هه ناگاداری ته وای ده رباره ی
هه موو شتی که هه بیه.

﴿ان ذلك في كتاب﴾ پهروه ردگار هه موو زانیارییه کی له له و حوله فوظ دا
نوسیوه. چی روی داوه و چی رو ده دا تارۆژی قیامهت هه مووی له و کتیبه
گه ورهیه دا که ناوی له و حوله حفوظه نوسیوه و چه سپاندویه تی، ﴿ان ذلك على
الله يسير﴾ بێگومان زانیاری ته وای و گشتی ده رباره ی هه موو شتی که، هه روا
یه کالاکردنه وهی ئاکامی به نه ده کانی له رۆژی قیامهت دا له سه ر خودا ئاسانه و
هیه پێیه وه ماندو نابێ.

برای کار پوچی موشریکه کان و ته حددا لیکردنیان بهوه

که بته کانیان بتوانن میثیک دروست بکن

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا نُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي

وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ

بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ

ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ ءِ إِنَّ الَّذِينَ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ

وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ

الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ءِ إِنَّ

اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

دوای نهوهی پهروهردگار نهوهی روون کردهوه: که خوی زاناو دانایه
ناگاداری ههموو شتیکه، نهجار نهوه روون دهکاتهوه: که عیبادهتکردنی
موشریکهکان بو غهیری خودا شتیکی بی بناغهو بی بهلگهیه، هیچ
بهلگهیهکی عدقلی و نهقلیان بهدهستهوه نیه. نهوانه وپرای گیللی و نهفامی
خویان همرکاتی رینگای راست و حدقیان نیشاندر، نایه تی قورنانیان بهسهردا
خویندرایهوه، دهم و چاویان رهش هه لده گه پری و رقیان هه لدهستی و فسقل
دهبن و خهریکن پهلاماری قورناغوین و ناموژگاریکه رهکان بدهن. بهلام باباش
بزانن: نهوهی له قیامت دا تووشیان دی گه ورهترو سامناکته.

نهجار دوای رونکردنهوهی نهوه: که نهو کافرانه جگه له خودا شتیک
دهپهرستن هیچ بهلگهی عدقلی و نهقلی نیه لهسهر خودایه تییان، باسی پرو
پوچی بیرو باو پرو بوچونیان دهکا، نهوه دهچه سپینتی: که نهوانه نهفامو
نازانن گه ورهیی خودا چونه. نهجار له باسی نیلاهییا تهوه دهگویتز تهوه بو باسی
پیغه مبهرایه تی، نهوهش روون دهکاتهوه: که پهروهردگار له تاده میزادو فریشته
کهسانیک هه لده بژی ری کهشیاو بن بو فرستادهیی و گه یاندنی په نیامی خوی
وه کوو له نایه تیکی تر دا دهفرموی: ﴿اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾
(الانعام/۱۲۴).

جا که لهوه پیش فرمانی به پیغه مبهر ﷺ کرد که ههل بو موشریکهکان
نهره خسینتی جیدالو ده مه ده می ی له گهل دا بکهن، نهجار په رده لهسهر
مه نه جی موشریکهکان هه لده داتهوه، خواری و پوچی و نه زانی و سته مکاریان

ده خاته رو، نه وه ده چه سپیتی. که نه وانه بی به شن له یارمه تی دانی خوداو
کهس پالپشتیان نیه. ده فهرموی:

۱- ﴿ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطانا، وما ليس لهم به علم﴾
نهو موشریکه نه فامانه عبادت له غهیری خودا بو شتیک ده کهن،
هیچ به لگهیه کی عه قلی و نه قلیان به دهسته وه نیه له سر راستی عبادت بو
کردنیا، په روه ردگار هیچ نیگا و سروش نی نار دوتته خواری عبادت بو
کردنیا به رپه و بزاندی. جا وه کوو به لگهیه نه قلی و بیستراویان به دهسته وه نیه
به لگهیه عه قلی و مه نظیقیشیان به دهسته وه نیه، که و ابو نه و ان کویرانه
بتپهرستی ده کهن و لاسایی باوک و بایرانیان ده که نه وه، نه فام و نه زان و
که و ده ن.

نه وانه عبادت بو چه ند بت و صه نه میک ده کهن، یان نهاده میزاد
ده پهرستن یان شهیتان ده که نه ری نیشاندی خوین، نه مانه هه موویان به تال و
پوچن له خودا وه یارمه تی نادرین، بی به لگه و ده لیلن، خرافات و پوچ و بی
بناغهن! نه وانه به و هه لویست و بتپهرستییه یان ستم له خودی خوین ده کهن.
﴿وما للظالمین من نصیر﴾ نهو کاره ستمکارانه، له خودا وه یارمه تیده ریان
نیه، کهس نیه بتوانی نهو عه زابه ی له خودا وه بوین بریار دراوه لییان دوور
بخاته وه، نه هیلتی عه زابی خودا بیانگریته وه.

۲- له هه موو شتیک سه یرو سه مه ره تر نه وه یه نه و ان عبادت بو شتیک
ده کهن، که هیچ به لگهیه که نیه له سر عبادت بو کردنی له هه مان کات دا
گوی راناگرن بو بانگه وازی حق و راستی، هیچ ناموژگاری و بانگه وازییه که
قبول ناکه، به لکوو به بانگه کردن و ناموژگاری زیاتر شیلگیر ده بن و
سهر کهشی ده یانگری و پشت هه ل ده کهن نه و هتا ﴿واذا تلی علیهم آیاتنا
بینات تعرف فی وجوه الذین کفروا المنکر﴾ هه کاتای نایاتی قورتان به سر
نهو موشریکانه دا بخویندریته وه، به لگه و ده لیلیان بو بهیندریته وه له سر تاک و

ته نهایی خوداو راستی پیغه مبرایه تی، ده م و چاویان رهش داده گیرسی و
 نیشانه ی رق و فسه لیلیان پیوه دیاره و دلیان پر ده بی لهرق و کینه و چاویان لی
 ده چیته پشتی سهر، مووی جهسته یان گرژ ده بی. ﴿یکادون یسطون بالذین
 یتلون علیهم آیاتنا﴾ نزیکه هه لمه ت بۆ نه وانه بهرن: که له قورنانه وه به لگه ی
 راست و دروستیان بۆ ده خویننه وه، ده ستیان بۆ درێژ ده که ن و خه ریکن
 پرکیشیان بکه نی و به زمانی درێژیان که زافیان لی ده کشین، ته مه ش نیشانه ی
 نه وه یه: که دلیان به کوفرو بی دینی ده کو لی و هه لده چی و به رق و کینه سهر ده کا،
 نه فامی و سهر په قی و کوفرو بی دینی به سهر دل و ده رویان دا زاله.

هه تا وایان لی هاتوه له تیمانه ی نانیان نا ئومید بی! چاره سهریان به تو
 نه کری، وایان لی هاتوه له پیغه مبرو موسولمانان یاخی بن!!!

﴿قل: أفأنبکم بشر من ذلکم؟﴾ نه ی موحه مه د! پییان بلی: نایا گو ی
 راده گرن تا هه وائتان بده می به خراپه تر لهو خه م و خه فته ی تووشتان دی به هوی
 خویندنه وه ی قورنانه به سهرتان دا؟ ته م رق و کینه ی ناو دلتان و نه و ناره حه تیه ی
 له ئاموژگاری کردن و خویندنه وه ی قورنانه به سهرتان دا تووشتان ده بی
 له بهرام بهر نه و عه زابه ی رۆژی قیامه ت تووشتان دی ههر به هیچ ده ژمی دردی،
 خه بهرتان بده می به خراپه تر لهو ناخوشیه ی له دونیادا له ناکامی بانگه وازی
 کردنتان دا بۆ خودا په رستی تووشتان دی؟!

﴿النار وعدها الله الذین کفروا وبئس المصیر﴾ ته ویش ناگری دۆزه خه:
 که خودا واده ی داوه به وانه ی کافرن بیانگاته ناوی و خراپه ترین شوینه .. ناگری
 دۆزه خ زۆر سامناکتره و کوشنده تره له وه ی خو شه ویستانی خودای له دونیادا پی
 ده ترسینن، نه و ناگری خودا واده ی داوه: که به نسیبی نه وانه ی بکا: که کافرو
 خودا نه ناسن، به راستی دۆزه خ خراپه ترین سهره نجام و شوینی هه وانه وه یه بۆ
 کافره موشریکه کان. وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿انها ساءت
 مستقراً ومقاماً﴾ (الفرقان/۶۶).

نه بچار په روږدگار موشریکه کان ناگادار ده کاتمه له سهر هیچ و پووچی
 بته کانیان و گیل و بی عه قلی نهوانه دی ده یانپه رستن و به خودایان ده زانن،
 ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلَ مَا سَمِعُوا لَكُمْ﴾ نهی ئاده میزادینه!
 نمونه و مه ثعلبیک هیئراوه تهوه گوئی بۆ بگرن، نمونه دی نه و بتانه دی نه فام و
 کافره کان عیباد ته یان بۆ ده کهن له جیاتی خودا، هیئراوه تهوه لی ی ورد
 بینهوه و حال و وه زعی نه و بتانه ته ماشا بکهن، تییان بفکرن، جا که له وان
 حالی بوون و چاک ناسیتانن، نهوه حالی په رستکاره کانیان خراپ ته و نه وان
 له بته کانیان هیچ و پووچ ترن، چونکه نهوان به دهستی خو یان دارو بت ده تاشن و
 ده یانکهن به خودای خو یان!!

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾
 نهوانه دی ئیوه ده یانپه رستن نهی بته رستینه! جگه له خودا، توانای
 دروستکردنی می شیکیان نیه، ته نانهت نه گهر هه موو په رستراوه کانتان کو
 بینهوه تی کړا کومه کی په کتر بکهن و به هه موانیان ناتوانن تاقه یه که می ش
 دروست بکهن!

بیگومان دروستکردنی می ش به نیسبته غهیری خوداوه وه کوو
 دروستکردنی خوشتر و فیل و کهرکه دهن مه حاله. چونکه می ش وه کوو
 گیانله بهرانی تر نه و نه ئینه سهر سووړ هیئره ی تی دایه، که پی ی ده گو تر ی
 گیان، گیانیش نه ئینه که هه موو مه خلوقات له ناستی دا ده سه پاچه و بی
 ده سه لاتن و هیچ کهس جگه له خودا نازانی گیان چیه و له چی پهیدا ده بی و چو ن
 په یوه ندی به لاشه وه ده کاو له کوپوه دی. که و ابوو دروستکردنی هه موو
 گیانله بهر ی که بۆ غهیری خودا وه کوو یه که مه حاله، وه لی قورشان که له ناو
 گیانله بهر ان دا باسی می شی کردوه، چونکه بچکوله و هیچ و پووچ و قیزه ون و
 هه می شه له بهر چاوه، ده ی ده سه وه سانی له ناستی دروستکردنی نه و گیانله بهر
 هیچ و پووچه، زیاتر سیبهری بی توانی ده خاته زیهنه وه و پتر بی ده سه لاتی

بته کان ده خاته رو تاتهو گیانله بهره گه ورانه! نه گهر ئیمه له کورده واری خۆمان
دا باسی بی دهسه لاتی کابرایه که بکهین، ده ئین: (فلان کس میشی پی له تاو
ناکری) یان میشیکی پی ناکوژی!

ئه جار قورئان ههنگاوێکی گرن گتر ده هاوێژی و نمونه یه کی تری بی
دهسه لاتی ده هیئتته وه ده فهرموی: ﴿وان یسلبهم الذباب شیئا لا یتنقذوه
منه﴾ ئه خودا درۆزانه هینده بی دهسه لاتی و دهسه وسانن ته نانه ته گهر
میش شتیکیان لی بفریننی ناتوانن فریندراوه که رزگار بکهین، جائه به خودا
زانراو په رستراوانه نه گهر دارو به ردو ماده ی بی گیان بن، ئه وه ئاشکرایه
توانای ئه وه یان نیه نه گهر میش شتیکیان لی بفریننی لی ی بسیننه وه، خو
نه گهر په رستراوه کان ئاده می و گیانله به ریش بن، دووباره ناتوانن شتیکی میش
لیان دارنی لی ی بستیننه وه!

ته عبیری قورئان میشی هه لێژاردوه بۆ ئهم شوینده ئه وی به نمونه
هیئاوه ته وه، هه رچهنده ئه گیان له به رتکی قیزه ون و هیچ و پووجه، که چی
وێرای هیچ و پوچی و که مبابه خیشی خه ته رترین نه خوشی هه لده گری،
به قیمه ترین شت له ئاده میزاد ده رفیننی و ناتوانی به رگری له خۆی بکا به رامبه ر
هه لمه تی میش، چاوو بینایی له ئاده میزاد ده ستیننی، جاری واده بی گیانیان
لی ده ستیننی و کو تایی ژیا نی زینده وه ده هیئنی!

میش هه لگری نه خوشی سیل و تی فۆئیدو دوسنتاریا به چاو ئیشه ی
پێوه یه، که لێک میکروبی تری سامناکی پێیه به هۆی ئه میکروبان وه چه ند
شتی گرن گکی خوشه و یست له ئاده میزاد داده رنی و تازه ئه وه ی بردی لی ی
ناسه ندریتته وه. بۆنی خوش ده رفیننی، له شساعی و بینایی ده با ئه وه ی فراندی
تازه نا گه ریتته وه.

به لێ به هۆی پێشکه و تنی باری ته ندروستی و داو ده رمان و پزیشکی
یه وه، هه ندی له ته ندروستی و له ش ساغی پهیدا ده بیتته وه، وه لی ئه

تەندروستی و لەش ساغیە ی پەیدا دەبێتەو شتێکی تازە یەو کۆنە فرێندراو هە کە
نیه.

نەمەش راستییەکی ترە نوسلووبی قورئان بە کاری هێناو، نیختیاری ئەو
گیانلەبەرە هیچ و پووچە ی کردو، خۆنە گەر بیگوتایە ((وان یسلبهم السباع
شیئاً لا یستقذوه منها...)) ناماژە ی هێزو توانای تێدا دەبوو، ئەو کاتە
دەسەو هسانی بت و صدەنە مەکانی بە باشی نە دە گە یاند! نە جار لە کۆتایی
دیمە نە کە دا نەم رستە یە دە هێنێ و بۆ زێدە دامە زانندی و یتە کە و دە فەرموی:
﴿ضعف الطالب والمطلوب﴾ داواکار کە بت و صدەنە مەکانن بۆ گە پراندنە و ی
ئەو شتە ی لێیان فرێندراو داوا لێکراو کە مێشە کە یە، یان داواکار
کە پەرستشکارە کە یەو داوا لێکراو کە بتە کە یە هەردو لایان لاواز و دەسەو هسان و
هیچیان لە باردا نیه!

نەمەش ئەو پەری نە زانی و گێلی بت پەرستە کان نیشان دەدا، چونکە
بەرواڵەت عیبادەتکار تەماعی کێشکردنی سوود و دوورخستە و ی زیانی
بە عیبادەت بۆ کراو کە هە یە. دە ی بت پەرست هێچ سوودێکی لە بتە کە وە پی
ناگا، نەمەش نیشانی هێچ و پووچە ی بتە کان و گێلی بت پەرستانە!

دە ی کە وایی بە ج عە قلیک و بە ج رویە ک ئەو بتانە دە کرێن بە هاوشانی
خودا لە عیبادەت بۆ کردن دا. بۆ یە پەر وەردگار جەخت لە سەر گێلی و نە فامی
بت پەرستان دە کاتە وە دە فەرموی: ﴿ما قدروا الله حق قدره﴾ ئەوانە وە کە و
پێویست خودایان نە ناسیو، رێزیان بۆ خودا دانە ناو بە جۆرێ کە شایانی ئەو
بی، ئەو وە تا ئەو بتە بی دە ستە لاتانە یان کردون بە هاوشانی خودا؛ رێزو
تە قەدیری شیاویان بۆ خودا دانە ناو، وازیان لە پەرستنی ئەو خودا حەق و خاوەن
دە سە لاتە هێناو، روویان کردۆتە پەرستنی ئەو دارو بە رده هێچ و پووچانە:
کە دە سە لاتێ مێشێکیان نیه!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بێگومان خودا به هیژو تواناو دهسه لاته، به هیژو توانای خۆی بوونه وهری هیناوه ته دی. عهزیزو بالادهسته، هه موو شتیکی گهرنکه چ کرده، هه موو شتیکی له ژێر دهسه لاتی زه بوون بێ وهجه، زه لیل و که ساسه! که وابوو ههر ئه و شیاوی عیبادت بۆ کردن و رێز لێنان و په رستش بۆ کردنه!

به لێ ئه وانه وه کوو پێویست خودایان نه ناسیوه و رێزو ته قدیریان لێ نه ناوه، وه له حال ئه وانه هه موو کاتی ئاشاری دهسه لاتی خودا ده بینن، ده ست په رنگینی خودا له بوونه وه ردا هه ست پێ ده کهن! که چی شتیکی ده کهن به هاوه ل و هاوشانی ته نانه ت میشتیکیشی بۆ دروست ناکرێ، نه که ههر ئه وه به لکوو ته گهر میشتیک شتیکیان لێ پرفیتی بۆیان ناگه رێز ته وه و ناتوانن به رگری له خۆیان بکهن!

پاش باسکردنی تاک و ته نهایی خوداو چه سپاندنی صیفاتێ که مال و جه مال بۆ زاتی پاکێ، ده گوێز ته وه بۆ سه رباسی پێغه مبه رایه تی و ده فهرموی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ واته: په ره وردگار له ناو فریشته دا هه ندیک هه لده بژێرێ بۆ ئه وه ی بیانکاته فرستاده ی خۆی و نیگابه رن بۆ پێغه مبه ران، له ناو ئاده میزادیش دا که سانیک هه لده بژێرێ بۆ ئه وه ی بیانکاته ره وانه کراوی خۆی بۆ سه ر گه ل و نه ته وه کانی ئاده میزاد، ته مه ش به ویست و ئیراده ی خۆی ته نجامی ده داو چۆنی بوی و کسێ بوی ئه وه هه لده بژێرێ و ئاوا ده ی نیرێ، که س نیه ره خنه ی لێ بگری و به ره له ستی بکا!

﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بێگومان خودا شنه وایه بۆ گوفتاری به نده کانی، زانا و بینایه پێیان و ده زانی کێ شیاوی پێغه مبه رایه تی و به که لکی هه لگرتنی ئه و ئه رکه په رژه دی.

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ زانیاری ته وای به حال و چۆنیه تی فریشته کان و پێغه مبه ره کان به تایبه تی و ئاده میزادان به گشتی، رابوورد و ویانی

ناگا لی یه داهاتوویان ده زانی، هیچ شتیکی کهم و زور پچووک و گه وره
 ده باره ی نموانی لی نهی نی نه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿عالم
 الغیب فلا یظهر علی غیبه احدا﴾ (الجن/۲۶) هه موو شتیکی مه زنده
 کردوو و ژماردوو یه تی.

﴿والی الله ترجع الامور﴾ گه رانه وی هه موو شتیکی هه موو حوکم و
 برپاریتک، هه موو فرمان و جله گرییه ک له روژی قیامت دا هه ر بۆلای
 خودایه و کەسی تر هیچی به ده ست نه! که و ابو هه رنه و شیای عیباده ت بۆ
 کرده، هه ر نمو خودای حق و راسته!!

فرمان و حوکمه شه رعیه کانی په روه ردگار

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعْبُدُوا
 رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾
 وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
 عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ
 الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
 وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

دواى ئه وهى پهروهردگار دهريارهى ئيلاهييات دوا، نهجار دهريارهى پيغه مبهرايه تى، به شوين ئه وهدا باسى شهريعت و حوكمه كان ده كا له چوار رووه وه.

١- ديارى كردنى فرمان پيكر اوه كان؛ واته موكه له فه كان.

٢- جوړى ئهركه كان.

٣- ئه وهى داخوازى قبول كردنى ئه وه فرمانانه يه: كه هه لېژاردنى ئي وهى موسولمانه بو ئه وه ته كليفانه وه شهريعت و حوكمه كانيشى هه شهريعت و ياساى حهز هه تى ئي پراهيمن وه نو او موسولمانى لى ناو، له قورئان و باقى نامه ئيسلامييه كانى تر دا ئه وه ناوه تان بو دانراوه.

٤- جهخت كردنه وهى له سهر ته كليفه كان و به وه: كه فرمانى كرد به نويز كردن و زهكات دان و پشت به ستى به خودا!

ئهم ئايه تانه فرمانى ته كليفى پهروهردگار و مه به ست لتيان به هيز كردنى په يوه ندى به نده كانه به پهروهردگار وه پالته كردنى دل و دهروونه و جيهاد كردنه له گدل دوژمن داو بنياتنانى قهلاى عه داله تكارى كو مه لايه تى له شهريعت و نايينى خودا دايه. ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ، وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ نهى ئه وه كه سانهى پرواتان به تاك و ته نهاى خودا هينا وه و ئيمان تان به پيغه مبهرى ئيسلام هينا وه، ههروا پرواتان به زيندوو بوونه وهى روژى قيامت هيه، نويزه فه رزه كانتان به جى به يئن، ركوع و سوجهى ناو نويزه كانتان به پريك و پيكى ته نجام بدن، به هه موو جوړيك عيباده تى خودا بكهن، هه رچى ئهركى سهرشاتانه و به عيبادهت ده ژمي درى نه نجامى بدن، ههول بدن كرده وه و ابكه ن كه خودا له خوتان رازى بكهن، زياد له فه رزه كان زيده خودا په رستى (نوافل) ته نجام بدن، صيله رهم به جى بئن، خوتان به پرهوشتى به رز نارائش بدن، هه رچى كارى چاكه يه بيكه ن، په يوه ندى نيوان خوتان و خه لكى تر

به‌باشی رابگرن و خودا له‌خۆتان مه‌په‌نجینن! به‌لکوو له‌تاکام دا به‌مراد بگه‌نو
به‌به‌هه‌شتی رازاوه شاد بین!

له‌سه‌ره‌تای نایه‌ته‌که‌دا فه‌رمان به‌خواه‌ن باوه‌ران ده‌کا: به‌روکوع و سووجود
چونکه دوو روکنی گرنگی نوێژن، له‌باتی نوێژ به‌کینایه روکوع و سووجودی
هیناوه، بۆته‌وه‌ی وینه‌یه‌کی ناشکرا به‌نوێژ به‌خشی، نوێژه‌که له‌دیمه‌نیکی
به‌رچاودا ده‌خاته‌پوو، ته‌عبیری له‌م جوړه کاریگه‌ریی زیاتره له‌سه‌ر دل و
ده‌روونه‌کان.

ئه‌جار فه‌رمانه‌که ده‌کاته‌گشتی و به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کانگیری فه‌رمانه‌که
دووباره ده‌کاته‌وه، ناشکرایه فه‌رمان به‌عیباده‌ت کردن له‌فه‌رمان کردن به‌نوێژ
کردن فراوانتره و هه‌موو فه‌رزه‌کان له‌خۆ ده‌گرێ هه‌روه‌ها هه‌م‌وو جم و جوولێک و
کردارو گوفتاریک که‌به‌نده بۆ خودا نه‌نجامی ده‌دا، ده‌گرێته‌وه هه‌م‌وو جم و
جوولێکی ئاده‌میزاد له‌ژیانی دنیادا ده‌تواندرێ بکریته‌ عیباده‌ت و به‌خودا
په‌رستی حلیب بکری، به‌مه‌رجی دل لایه‌نی خودای تیدا به‌رچاو بگری،
ته‌نانه‌ت له‌ززه‌ت و خۆشی ژیانیشی به‌عیباده‌ت ده‌ژمێردری ئه‌گه‌ر یادی
خودای له‌سه‌ر بکاو به‌و خواردن و له‌ززه‌ته مه‌به‌ستی خۆیه‌هێژ کردن بی بۆ
طاعه‌ت و خودا په‌رستی!

سه‌یره موسوڵمان ناو ده‌خواته‌وه خواردنی خۆش ده‌خوا، گه‌شت و گوزار
ده‌کا، له‌گه‌ڵ ده‌لالی خۆی راده‌بویتری... هتد. مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی خودایه‌و
لایه‌نی خودای تیدا به‌رچاو ده‌گیری و سوپاسی خودای له‌سه‌ر ده‌کا به‌چاکه‌و
حه‌سه‌نات بۆی ده‌نوسری و رۆژی قیامه‌ت پاداشی باشتی له‌سه‌ر
وه‌رده‌گرێته‌وه. جا هه‌رکاتێ تا‌ک و کۆمه‌لی موسوڵمان به‌م شیوه‌یه هه‌لس و
که‌تیان کرد، له‌هه‌موو جم و جوولێکیان دا مه‌به‌ستیان خودا بوو، په‌یوه‌ندیان
به‌خوداوه توندو تۆل بوو، ره‌وتی ژیانیان راست ده‌بی، دلێان ده‌روونیان بار
به‌راسه‌تالی و خودا په‌رسته‌یه‌وه ده‌گری و ناماده‌باشی ته‌وه‌یان تیدا ده‌بی:

که فه رمان به جیهاد و تیگۆشان و بهرگری له خۆ کردنیان ناراسته بکری. ده فهرموی: ﴿وجاهدوا في الله حق جهاده﴾ نهی موسولمانینه! نهی خاوهن باوه ران! له پیتناو گه شه کردن و بلاو کردنه وهی نایینی خودا دا تییکۆشن و ههول بدن ره زامه ندیی خودا دهسته بهر بکهن، جیهادیکی راستالانه و خاص نه نجام بدن، جیهادیکی رییابازی تییکه لاو نه بی، لۆمه ی لۆمه کاران ژتوانیان نه کاته وه. جیهاد له پیتناو نایینی خودا دا جیهاد له گه ل دۆژمن و له گه ل نه فس و له گه ل شهرو فساد دا ده گریته وه، هه لبه ته جیهاد دژی دۆژمن و بی پروایان به مال و به نه فس و به زوبان ده بی.

نیمام نه حمده و نه بو داود و نه سائی و نیبنو حه ببا و حاکم له نه نه سه وه ریوایه ت ده کهن ده فهرموی: ((جاهدوا المشركين بأموالكم وانفسكم والسنتکم)) جیهاد به زوبان به به لگه هیتانه وه راگه یانندن و بلاو کردنه وهی نایین دهسته بهر ده بی، جیهاد به نه فس به هه لگرتنی چه ک ده بی دژی دۆژمنانی خودا!

هه لبه ته جیهاد فه رزی کیفایه یه له سه ر موسولمانان، نه گه ر بر پیکیان پیتی هه لسان له سه ر نه وانی تر لاده چی به مه رجی مه به ست بپیکن و کاری پتیو یست نه نجام بدن نه گینا له سه ر هه موان واجب ده بی و نه فیری عام ده کری!

جیهادی نه فس و شهیتان نه صل و بناغه یه بۆ جیهاد دژی دۆژمنی رواله تی. جیهادی نه فس و شهیتان جیهادی گه وره یه، نه م جوړه جیهاده فه رزی عه ینه و له سه ر هه مووان پتیو یسته، هه روه ها جیهاد دژی سته مکار و بیده چی فه رزی عه یینه له سه ر هه موو موسولمانیک و هه رکه سه به گوێره ی توانای خۆی! وه کوو له و فه رموده یه دا چه سپاوه: که نه حمده و موسلیم و نه صاحب السنن له نه بو سه عدی خود ریه وه ﴿ریوایه تی ده کهن، ده فهرموی: ((من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فان لم يستطع فليسلنه، فان لم يستطع فليبلغه فليبلغه وذاك اضعف الايمان))

كەدە فەرمۇي: (حق جهاده) ماناى ئەمە نىيە جىھادە كە واتە نىجام بىدا زىياد لەتواناۋ ھىزى خۆى تىدا خەرج بىكا بەلكو مەبەست ئەۋىيە خالىسانەۋ دىسۆزانە تىپىكۆشە بۆ بەرز كۆرەنەۋى ئايىنى خۇداۋ پىشگىرى كۆردن لەنەخۇشىيە دەروونىيە كانۋ خۆ بەرز راگرتن لەبەرامبەر دەستكەۋتى ماددى ۋە كۆۋ غەنىمەت ۋە بلاۋبونەۋى ناۋو شۆرەت. جىھاد خۇدا پەرسىتىيە ھىچ كاتىكىش ئايىنى ئىسلام زىياد لەتواناۋ دەسلەت داۋا لەموسولمانان ناكە ﴿لا يكلف الله نفساً الا وسعها﴾ (البقرة/۲۸۵) يان دەفەرمۇي: ﴿فاتقوا الله ماستطعتم﴾ (التغابن/۱۶).

نەنجار پەرۋەردگار باسى فەرمان بەجىھاد رۇن دەكاتەۋە: كەسى جۆرە.
۱- ﴿هو اجتبا كم﴾ واتە: ئەى موسولمانىنە! پەرۋەردگار ئىۋەى ھەلبۇاردە لەناۋ ھەموۋ گەلۋ نەتمەۋە كان دا ئىۋەى بۆ ئەم ئەركە دەستىشان كۆردەۋ رىزى لى ناۋن، گەۋرە تىرىن پىتغەمبەرى بۆ ناردوۋن، رىكۋ پىك تىرىن شەرىعەت ۋە ياساى بۆ دىيارى كۆردۈن، ئەمە رىز لىتەنى خۇدايە بۆ ئىۋە نەبى لەبەرى رابكەن، دەبى بەشۈكرو سۇپاسەۋە نەنجامى بەدن!

جىھاد ئەركىكە بەرەھمەتى خۇدا پەرۋىزىن كراۋە ﴿وما جعل عليكم في الدين من حرج﴾ پەرۋەردگار ھىچ كاتىك ئايىنى لەسەر ئىۋە تەنگ نە كۆرۈتمەۋە ۋەى نە كۆردە نەتوانن ئەركە كانى نەنجام بەدن، بەلكو ۋەى دانائە لەھەموۋ رۇۋىيە كەۋە ھىزۋ تۈناناى ئادەمىزادى تىدا بەرچاۋ گىراۋە زىياد لەتواناى خۆى داۋاى لى ناكىرىۋ، نەنجامدانى ئەركە كانى قۇرساىى يەكى ۋەىيان تىدا نىيە لەتوانادا نەبن..

ۋەلى كەدەلەين: تەكالىفى شەرىعى مەشەقەت ۋە ناخۇشى تىدا نىيە، ئەركە كانى ھىندە قۇرس نىن لەتوانادا نەبن ۋە نەنجام نەدرىن. نەگىينا ئەگەر ناپەھەتتىيان تىدا نەبى بەتەكلىف ھىساب ناكىرىن، چۈنكە تەكلىف خۆى

له خۆى دا به ئهركىك ده گوترى: ئاره حه تى تيدا بى و به ئه نجامدانى ئينسان ماندو بى، به لام ماندو بونىك له توانا دا بى.

دياردهى ئاسانكارى و هه لگرتنى هه ره ج و ناخۆشى و ئهركى له توانا به ده ره له هه موو بواره كانى عيباده ت داو له مامه له كردن و خواردن و خواردنه وه دا به ئاشكرا ده بيندرى، ئه وه تا له عيباده ت دا دروسته له سه فهدا نوێژى چوار ركاتى كورت بكرىته وه كو بكرىته وه دوا بخړين و پيش بخړين، له كاتى ترس دا به راي هه ندئ له زانايان ته نيا ركاتىك ده كرى، ته نانه ت جارى واهيه كا برا ده توانى به پياده به سوارى روى له روگه بى يان پشتى له كه عبه بى نوێژ بكا، هه روه ها نوێژى سووننه ت له سه فهدا ده توانى روى له قيبه له يان پشتى لى بى نوێژه كانى بكا. ئه گه ره نه خۆش بوو نه يتوانى نوێژه كانى به ئاسايى بكا ده توانى به دانىشتنه وه به راكشانه وه له سه ره ته نىشت يان به نيشاره و ئاماره نوێژه كانى بكا.

ده رياره ي روژووى ره مه زان ئه گه ره كا برا عوزرى هه بوو به م جوړه له سه فهدا بوو، يان نه خۆش بوو، پير بوو، يان ئافره تى دوو گيان بوو يان شير ده ره بوو ده توانى روژوه كه يان بشكىتن؛ هه ندى كيان هه ره فېديه ده ده ن و به س، هه ندى كيان : كه عوزره كه ي نه ما ده يگرىته وه.

له كاتى پتويستى دا خواردن و خواردنه وه ي حه رام حه لال ده بى. هه روه ها له بوارى مامه له ش دا له به ره پتويستى و ئاتاجى هه ندئ هه لى و كه وتى ئادروست ره وا ده بن.

هه روا به و جوړه له زۆربه ي بواره كانى ژيان دا له به ره ئاعىلاجى هه ندئ روخسه ت و ئاسانكارى دانراون بو سوو ككردنى ئهركه كانى ئايين، بۆيه پيغه مبهر ﷺ فه رمويه تى: ((بعثت بالحنفية السمحة)) (رواه احمد عن جابر) هه روه ها پيغه مبهر ﷺ كه مه عاذو نه بو موسى ﷺ ئاردن بو يه مه ن

به فرمان پره وایی پیتی فرموی ((بشرا ولا تنفرا ویسرا ولا تعسرا)) أخرجه البخاری ومسلم.

قورتانیش له زۆر ئایهت دا ئهم مانایه دووباره ده کاتهوه، وه کوو ده فرموی: ﴿یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر﴾ (البقرة/١٨٥) یان ده فرموی: ﴿ربنا ولا تحمل علینا اصراً کما حملته علی الذین من قبلنا﴾ (البقرة/٢٨٦).

٢- ﴿ملة ابراهیم﴾ واته: نهی موسولمانینه! شوین شریعه تی پاک و راستی پیغه مبهری خۆتان بکهون و پابهندی بن، شریعه تی نیوهش وه کوو شریعه تی بابه گهوره تان ئیبراهیم وه هایه له میان پره و ی و پاک و خاوتنی و سه ماحهت و دووری له شیرک و خوارو خپچی دا!

مه بهست به (ملة) بنه ما سه ره کییه کانی باوه پ بنه ما سه ره کییه کانی شریعه تی پیغه مبهری ئیسلام و سه زه تی ئیبراهیم ﷺ یه ک شریعه تن، به لکوو هه موو شریعه ته کان له بنه ما سه ره کییه کانیان دا یه کن. وه کوو له ئایه تیکی تر دا له م باره وه ده فرموی: ﴿شرع لکم من الدین وما وصی به نوحا والذي اوحینا الیک وما وصینا به ابراهیم وموسی وعیسی ان اقیموا الدین ولا تتفرقوا فیه﴾ (الشوری/١٣)

بوخاری و موسلیم و نه بوداودو نه حمده ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبهره ﷺ فرمویه تی: ((الأنبیاء اولاد علالت)) پیغه مبهران بیرو باوه پران یه که، له بنه ما سه ره کییه کانی بیرو باوه پر دا یه کن، هه ره چهنده شریعه ته کانیان جوداوازیان تیدایه!

هۆی ناوه ئینانی میلله تی ئیبراهیم ﷺ به تاییه تی له بهر نه وه یه: که لیک چونیک ته واهیه له نیوان ئایینی ئیبراهیم و ئایینی ئیسلام دا له باره ی میان پره و ی و ئاسانکارییه وه هه ره ها چونکه زۆریه ی عه ره به کان له نه وه ی سه زه تی ئیبراهیم و زۆریان خۆش ده ویست، خۆشویستنی

پدیامی خۆیان گه یاندوه. گهل و نه ته وه کان ده لێن: جا ئیوه له کوێ ناگاداری
ئیمه بوون و چووزانن که ئیمه ئیماغان پی نه هیتناون؟ موسولمانه کان ده لێن:
خودا له کیتابی خۆیدا له سهر زوبانی پیغه مبهری خۆی نه وهوالانهی به ئیمه
داوه.

جا له شوکرانه ژمیڤی نه و ریزو قه درهی به پیغه مبهری ئیوه دراوه
به خۆتان دراوه: ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ نوێژه کانتان
به پێک و پێکی بکهن، زه کاتی مال و سامانتان بدهن، پشت به خودا ببهستن
دهست بگرن به بهرنامهی خودا، په پیرهوی قورئان بکهن. ناگادری نوێژه کانتان
بن چونکه نوێژ په یوه ندیی نیتوان بهنده و خودایه، زه کات ده رکهن چونکه
زه کات پاکمه ره وهی نه فس و مال و سامانه، چاکه یه که واجبه له سهرتان و
نیشانهی هاریکاری براهه تی نیتوان موسولمانانه. پشت بهستن به خودا، داوی
کۆمه کی کردن و یارمه تی دان له خودا نیشانهی متمانه کردنه به پیره و ردگار!
﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ خودا سه ره رشتکاری ئیویه ﴿فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾
به راستی پیره و ردگار باشتترین سه ره رشتکار و چاودێره، باشتترین یارمه تیدهرو
خاوهن ده سه لاتیه!

به یارمه تی خودا رۆژی ۲۰۰۰/۵/۹

له پاکنووسی جزمی ۱۷ کۆتایی سوره تی الحج بووه وه

(مهلا محمود)

۲۰۰۰/۵/۹

پیرستی بابته کان

لاپه ره	بابته
۳	سوره تی (الانبیاء)
۷	بئ ئاگایی خه ئک له حیساب و لیکۆلینه وهی روژی قیامهت
۱۴	پیغه مبه ر ﷺ ئاده میزاده، وادهی خودا پاشگهز بوونه وهی تیدا نیه، قورئان نه صیحه ته
۲۰	هه ره شه کردن به عه زابی ریشه کیشکهر
۳۲	سه رزه نشکردنی موشریکه کان و چه سپاندنی تاک و ته نهایی خودا
۴۱	سه رزه نشکردنیکی تر بو موشریکه کان له سه ر نه وهی که له نایه تی بوونه وهر وورد نابنه وه
۴۹	مردنی هه موو گیانه له به ریک و هاتنی قیامهت به ناگه هانی
۵۹	پارێزگاریی خودا بو ئاده میزادو عه داله نکاریی له حیساب دا
۶۶	جیروکی هه زره تی موسا ﷺ
	جیروکی هه زره تی ئیبراهیم ﷺ
۶۹	۱- دزایه تیکردنی به بته په رستی و بانگه وازیکردنی بو یه کتبه رستی
۷۵	۲- ده مه ده می و موحاده له له نیوان هه زره تی ئیبراهیم ﷺ و گه له که ی دا دوا ی روداوی شکاندنی بته کانیان
۸۰	۳- هه زره تی ئیبراهیم ﷺ بو ی دان و له ناگریش رزگاری بوو
۸۴	۴- چه ند نیعه مه تیکی تر بو هه زره تی ئیبراهیم و ﷺ رزگار بوونی له گه ل (لوگ) داو چونیان بو خاکی شام
۸۷	جیروکی هه زره تی (لووگ) ﷺ

۸۹	سەرگۆرشتهی چیرۆکی حەزرەتی نووح <small>عليه السلام</small>
۹۰	سەرگۆرشتهی چیرۆکی داوود و سولهیمان <small>عليه السلام</small>
۱۰۰	سەرگۆرشتهی چیرۆکی حەزرەتی ئەبوب <small>عليه السلام</small>
۱۰۴	چیرۆکی حەزرەتی ئیسماعیل و ئیدریس و زولکیفل دروودی خودایان لەسەر بئ
۱۰۶	سەرگۆرشتهی چیرۆکی حەزرەتی (یونس) <small>عليه السلام</small>
۱۱۲	سەرگۆرشتهی چیرۆکی حەزرەتی زەکەریا و حەزرەتی یەحییە (سەلامی خویان لی بیت)
۱۱۷	یەکیهتی داب و نەرێته ناسمانهکان و نهگۆرانی داب و نەریتی خودا لهبۆونهوهردا
۱۲۳	حāl و وهزعی دكافرو موسولمانهكان لهقیامهت داو گۆرانی ناسمان لهو رۆژهدا
۱۳۳	حەزرەتی موحەممەد <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> پیغمبەری رحمتە بو هەموو جیہان
۱۴۲	سورەتی (الحج)
۱۴۵	فەرمان بەتەقوا کردنی پەروەردگار
۱۴۹	دروستکردنی ئادەمیزادو گزو گیا بەئگەیه لەسەر هاتنی رۆژی قیامەت و زیندوووبوونهوه
۱۶۰	حāl و وهزعی ئادەمیزادان؛ کیشەو نیزاع و دەمە دەمی بیروا شیواوهکان و پاداشتی خاوەن باوەران
۱۶۶	حالی نهوانهی نکه لهکۆمهکی کردنی خودا و پیغمبەر <small>صلی اللہ علیہ وسلم</small> ناهومیدن
۱۶۸	پەروەردگار هەموو گەل و نەتەووەکانی ئێک هەڵدەهاوێژی، هەرچی لهبۆونهوهردایه، گەردنکەچی فەرمانی خوادیه
۱۷۱	پاداشی کافرو خودا ناسان لهروژی قیامەت دا
۱۷۸	پاساگردنی دکه عبه لهئادەمیزاد

۱۸۲	دیاری کردنی شوینی که عبه و فه رمان به حه ج کردن
۱۹۵	به گه و ره دانان و ریزگرتن له پوانه کانی خوداو شه عاثیره کانی
۲۰۳	ناوهینانی خودا له کاتی سه برپینی قوربانی داو لی خواردن ولی به خشیانی
۲۰۸	پاریزگاری کردنی خودا له موسو لمانان و هوکاره کانی رهوا بوونی شهر
۲۲۱	په ند وهرگرتن له رودای له ناو جونی گه له پیشینه کان
۲۲۸	دیاری کردنی نه رکی سه رسانی پیغه مبه ر ﷺ
۲۳۰	پته ویی نیگای خودا بو پیغه مبه رو پاراستنی له شه یاتینی و جیروکی (الفرانیق)
۲۴۱	واده و به ئینی خودا به سه رخستی کوچکارانی جهنگاوهر و فیداکار به به هه شت
۲۴۴	بری به ئگه له سه ر به توانایی خودا
۲۵۱	هه موو گهل و نه ته وه یه ک شه ریه ت وریازیکی هه یه په یه روی ده کهن
۲۵۶	بری کار پووچی موشریکه کان و ته ه ددا لی کردنیان به وه که به ته کانیاں بتوانن میشتیک دروست بکهن
۲۶۴	فه رمان و حوکه شه رعیه کانی په روه ردگار
۲۷۳	پیرستی بابته کان